

Corespondența lui Rawn Clark la cartea „Inițiere în hermetism”
Autor Rawn Clark, traducere și revizuire 2006

TEORIA.....	4
Probleme în traducere – IIIH.....	4
Despre autocontrol.....	4
Despre natura inițierii și a încarnării.....	6
Despre obținerea unui control temporal asupra proiecțiilor astrale spontane.....	7
Despre Echilibrul Elemental.....	9
Diferențierea între Akashic, Mental și Astral.....	12
Lumina – Fluidele – Elementele.....	13
Amintirile din viețile anterioare.....	14
A face față urcușurilor și coborâșurilor de pe cale.....	15
Demoni.....	15
Structura Sinelui.....	18
Chakrele și IIIH.....	20
A face față barierelor în calea progresului.....	20
O întrebare foarte modernă despre proiecția astrală.....	21
Despre protecția prin scut.....	22
Rugăciunea, etc.....	23
Bilocația magică.....	24
Homosexualitatea și calea hermetică.....	25
Dilatarea percepției asupra ACUMULUI.....	27
Prădători, vampiri energetici și iritații astrale.....	27
Mutarea obiectelor dintr-un loc în altul.....	29
Despre „văzul” astral.....	29
Elementele vs. fizica.....	32
„Anatomia ocultă” a Fluidelor vs. „regiunile Elementale” ale corpului.....	32
Despre condensatorii de Fluide.....	33
Condensatorii de Fluide – continuare.....	34
Despre simbolismul primei cărți de Tarot din IIIH.....	36
Despre moartea mistică.....	37
Despre „cordoanele” care conectează cele trei corpuri ale noastre.....	37
Despre relația dintre echilibrul interior și echilibrul exterior.....	38
IIIH și Kundalini.....	38
Importanța ordinii lucrului cu Elementele.....	39
De ce nu a menționat Bardon „corpul eteric”?	40
Cum se potrivesc PEM și CAQ în IIIH.....	40
Importanța de a deosebi între ceea ce se <i>așteaptă</i> Bardon, și ceea ce el spune că este <i>posibil</i>	42
Inspirarea vs. acumularea de Akasha.....	44
Despre Elemente.....	44
PRACTICA.....	47
Diverse.....	47
Gânduri despre oprirea temporară a exercițiilor IIIH.....	47
Valoarea scrierii unui jurnal.....	47
Recunoașterea rezistențelor emoționale în calea progresului.....	48
Răspunsul oboselii.....	48
Trecerea de un blocaj pe care nu-l înțelegi.....	49
Nivelul I: Antrenament mental.....	50
„Controlul” gândurilor.....	50
Trebuie să ne amintim gândurile în timpul exercițiului de „control al gândurilor”?	50
„Intenționarea pe segmente” (segment intending) și disciplina mentală.....	50
Distorsiunile temporale și focalizarea asupra unui singur gând (monofocalizarea).....	51
Mai multe despre monofocalizare / disciplinare mentală.....	52
Validarea răspunsurilor interne.....	52
Despre aplicarea „disciplinării mentale” în viața zilnică.....	53
Cheia către disciplinarea mentală.....	53
Despre prima parte a celui de-al doilea exercițiu mental al nivelului unu.....	54
Despre exercițiul vidul mental.....	54
Despre importanța continuării exercițiului „vidul mental” dincolo de nivelul unu.....	55
Aducerea aminte a ceea ce are loc în cadrul stării de vid mental.....	56
Adâncirea vidului mental: întâlnirea diferitelor straturi ale minții.....	56

Mai multe despre vidul mental / golul mental.....	57
Meditația adâncă.....	59
Privind în urmă la propria experiență asupra exercițiilor mentale de la nivelul unu.....	60
Concentrarea vs. agitația de fundal a energiei sexuale.....	61
Nivelul I: Antrenament astral.....	64
Ponturi despre oglinda sufletului.....	64
Mai multe întrebări asupra oglinzii sufletului.....	64
Este pălăvrăgeala mentală o trăsătură negativă de caracter?.....	66
Atunci când introspecția lasă elevul cu un sentiment de alienare.....	67
De ce să atribuim la Elemente, trăsăturile oglinzii sufletului?.....	68
Nivelul I: Antrenament fizic.....	69
Mai multe întrebări asupra nivelului unu.....	69
Diverse subiecte despre magia euharistică [răspunsuri oferite de Rawn și EMC].....	70
„Misterul respirației”.....	71
Durata zilnică a exercițiului „respirația conștientă” din nivelul unu.....	73
Despre utilizarea muzicii de meditație.....	73
Energia și folosul dușului rece.....	74
Despre baia ochilor și a feței.....	74
Nivelul II: Antrenament mental.....	76
Vizualizări dansante!.....	76
Exerciții de vizualizare de nivel doi:	
A face față imaginilor reziduale care rămân chiar și când ochii sunt închiși.....	76
Mai multe despre exercițiile de concentrare senzorială de la nivelul doi.....	76
Imaginația „plastică” și concentrarea senzorială de nivelul doi.....	77
Exercițiile de concentrare senzorială de la nivelul doi – partea a patra.....	77
Din nou despre vizualizările de la Nivelul Doi.....	82
Nivelul doi: exerciții olfactive.....	83
Concentrarea senzorială – re-crearea durerii.....	83
Correspondențe Elementare între exercițiile de concentrare senzorială de nivelul doi și oglinda sufletului.....	84
Dificultăți în a lucra cu ochii închiși vs. ochii deschiși.....	85
Nivelul II: Antrenament astral.....	86
Lucrul cu oglinzile sufletului și echilibrul elemental.....	86
Despre articolul „Științele hermetice” atribuit lui Franz Bardon.....	87
Nivelul II: Antrenament fizic.....	89
Respirația prin pori și exercițiul „Inspirația frumuseții”.....	89
Despre „asana” lui Bardon de la Nivelul Doi.....	90
Nivelul III.....	92
Testarea Echilibrului Elemental ca pregătire pentru nivelul trei.....	92
Concentrarea senzorială – amintire vs. creare.....	92
Nivelul trei: conectarea cu Elementele.....	93
Nivelul IV.....	94
Întrebări de nivelul patru – lucrul cu Elementele.....	94
Nivelul V.....	96
Referitor la „punctul de adâncime”.....	96
Mai multe despre „punctul de adâncime” și transferul de conștientă.....	96
Nivelul cinci: comunicare reală vs. imaginată.....	98
Importanța de a deosebi între ceea ce se <i>așteaptă</i> Bardon, și ceea ce el spune că este <i>posibil</i>	99
Nivelul VII.....	102
Nivelul șapte: dificultăți cu exercițiile astrale.....	102
Nivelul VIII.....	103
Condensatorii de fluide și tehnica „influența prin Elemente”.....	103
Nivelul IX.....	105
„Călătoria astrală” a lui Bardon de la nivelul nouă vs „proiecția astrală” a lui Robert Bruce: un avertisment.....	105
Mai multe despre „Călătoria” astrală și mentală a lui Bardon vs „proiecția astrală” a lui Robert Bruce.....	105

TEORIA

Probleme în traducere - III

[Odată cu apariția noilor traduceri ale cărților lui Bardon, în ediția Merkur, au apărut diferențe de traducere față de ediția veche Ruggeberg. În marea lor parte diferențele sunt minore, dar uneori chiar și aceste diferențe minore devin importante pentru studentul serios. Acest mesaj se ocupă de unele dintre diferențele apărute în traducere.]

„Am ediția nouă Merkur. În introducerea, la paragraful despre suflet (corpul astral) Bardon afirmă că sufletul este ființa umană actuală, dar [întreb eu] spiritul nu este mai înalt? Nu este corpul mental adevărata ființă umană, cel care suntem cu adevărat?”

Acesta este un nou exemplu în care traducerea ediției Merkur oferă o impresie diferită decât edițiile mai vechi Ruggeberg.

Merkur

„Prin vibrațiile mai fine ale Elementelor, prin polaritatea Fluidelor Electric și Magnetic, ființa umană actuală, sufletul, a ieșit la iveală din Principiul Akasha sau vibrațiile mai fine ale Eterului.”

Ruggeberg

„Prin vibrațiile subtile ale Elementelor, prin Fluidele Electric și Magnetic ale polarității lor, omul propriu zis, sufletul a pornit din Principiul Akasha sau vibrațiile mai fine ale Eterului.”

Cred că expresia din Ruggeberg „omul propriu-zis”, exprimă înțelesul lui Bardon mai clar decât o face expresia din Merkur „ființa umană actuală”.

Tot ceea ce spune aici Bardon este că sufletul sau corpul astral este „caracterul” ființei umane, și că aceasta este partea ființei umane care exprimă spiritul interior (corpul mental) înlăuntrul tărâmului material. Aici el încearcă să evidențieze că „trupul” nu este persoana esențială și că aceasta este personalitatea sau caracterul. Cu alte cuvinte acel tu pe care-l cunoaște lumea este personalitatea ta, de aici „omul propriu-zis”. Sufletul este fața pe care o arătăm lumii externe. Este cel care suntem, așa cum ne exprimăm prin acțiunile noastre în tărâmul material.

Apoi Bardon afirmă (ediția Ruggeberg)

„Întrucât spiritul nu ar fi capabil să opereze [în tărâmul material] fără intervenția sufletului, corpul astral este locul tuturor calităților pe care le are spiritul nemuritor.”

Și aici, Bardon afirmă că (înlăuntrul tărâmului material) sufletul sau corpul astral este vehiculul de exprimare pentru spirit. Dar chiar dacă esența rădăcină este corpul mental (spiritul), această esență este făcută să se manifeste material prin intermediul corpului astral sau sufletului. Spiritul este făcut recognoscibil datorită sufletului, și de aici expresia „omul propriu-zis”.

Ceea ce Bardon NU spune, este că sufletul ar fi esența adevărată a ființei umane. Ea este spiritul sau corpul mental nemuritor, care este partea cea mai adevărată și mai esențială a ființei umane.

Toate cele bune,

Rawn Clark 1 Iunie 2002

Despre autocontrol

„Ca practicant FB încerc să îmi „controlez” gândurile pe cât de mult pot, și în special pe acelea care i-ar putea răni pe alții. Dar am avut o vecină teribil și oribil de gălăgioasă, care s-a mutat acum 2 ani, în apartamentul aflat chiar deasupra apartamentului meu. Mă simt foarte frustrat, deoarece am încercat toate soluțiile, și mai mult, după cum am afirmat îmi este absolut imposibil să mă mut din apartament.”

Atunci când nu poți schimba o circumstanță externă, trebuie să te concentrezi asupra răspunsului tău intern [la acea situație]. Ceea ce văd a fi aici inima problemei este mânia pe care comportamentul grosolan și nechibzuit al acestei persoane o scoate la iveală înlăuntrul tău. Acesta este singurul lucru asupra căruia ai putere – propria ta reacție. Bineînțeles, mutarea de acolo ar fi soluția temporară cea mai ușoară, dar atunci ce se întâmplă data viitoare când ai un vecin la fel de grosolan? Continui să te muți? Cu alte cuvinte, trebuie să găsești o soluție care să funcționeze pentru tine în fiecare asemenea situație.

Relațiile antagoniste necesită participarea a doi oameni. Atunci când persoana aceasta este prea zgomotoasă, tu răspunzi cu iritare și mânie. Aceștia sunt cei doi factori: acțiunea *ei* și reacțiunea *ta*. Evident, nu poți controla acțiunea ei, așa că trebuie să-ți controlezi propria ta reacțiune.

Asta este dificil, deoarece experimentezi o reacțiune normală față de acțiunea ei supărătoare, dar un magician trebuie să treacă dincolo de reacțiunea normală la lucruri, și să-și dezvolte propriile reacțiuni, alese conștient. Cu alte cuvinte, acțiunile unui magician nu ar trebui dictate de acțiunile altor oameni.

Iată ce recomand eu:

1) Privește această situație ca o oportunitate pentru creșterea ta personală. Asta este locul de antrenament, clasa ta.

2) Iartă-te pentru că răspunzi cu mânie și apoi **lasă-ți mânia să plece**. Ea nu îți servește.

3) Iartă-ți vecina pentru nechibzuința ei. Ea nu face asta spre a te enerva intenționat. Ea este incapabilă să simtă responsabilitate pentru efectul pe care acțiunile ei îl au asupra ta. Este trist când oamenii sunt atât de orbi. Ea este un om demn de milă, care merită mai mult iubirea și compasiunea ta decât mânia ta. Înconjoară-o cu iubirea ta și nu cu mânia ta. Fă ca acesta să fie cadoul tău pentru ea și pentru univers. Transformă-ți mânia **către** ea, întru grijă iubitoare **pentru** ea.

4) Trebuie să înveți cum să depășești faptul că zgomotul ei (sau orice forță externă, dacă tot am ajuns aici) este capabil să te distragă. Asta necesită două acțiuni:

a) Trebuie să înveți cum să nu ții seama de simțurile tale fizice. Pentru asta, recomand meditația mea „centrul liniștii”(MCL). Din tehnica de bază MCL poți învăța cum să te separi de sunete, gânduri, senzații care te întrerup. Cu practica, poți învăța cum să menții concentrarea ta voită, indiferent ce se întâmplă în jurul tău. Însă la rădăcina rezultatului se află următoarele.

b) Trebuie să-ți separi răspunsul emoțional de distracția însăși, și să-ți controlezi răspunsul emoțional. El este cel care face ca distragerea să fie așa de covârșitoare. În mod esențial, prin emoția ta împuternicești și mărești puterea pe care o are distragerea asupra stării tale mentale. Și depinde de tine să desfaci această legătură. Când nu permiți unei reacții emoționale să te conducă, atunci evenimentul care altminteri ar cere reacția din partea ta, nu va avea puterea să te distragă. În alți termeni mai practici, dacă nu răspunzi cu mânie la zgomotul vecinei tale, atunci nu vei mai **simți** acest zgomot ca fiind deranjant, ci va fi doar un alt zgomot printre altele.

Aceasta este magia pe care trebuie s-o efectuezi asupra ta. Dacă efectuezi orice magie asupra vecinei tale, fie ca acea magie să se subsumeze doar țelului de a promova propria ei creștere spirituală. Nu acționa niciodată magic din ciudă, mânie sau ură. Bazează-ți munca magică numai pe iubire. De exemplu cum ar fi să-ți vizualizezi vecina învățând lecția considerației față de alții și a blândeții față de alții. Mai mult, vizualizează-o învățând această lecție într-un fel plăcut, unul care alunecă întru psihicul ei fără suferință sau durere. Poate că tu poți fi modelul ei pentru săvârșirea acestora.

„Chiar și azi noapte, m-a trezit din nou la 23:59, și aceasta a fost prea mult. Așa că, chiar dacă știu că nu ar fi trebuit să fi făcut-o, am „aruncat” către ea gânduri teribile de mânie și am vrut s-o lovesc rău. Eram așa de furios încât mi-am folosit energia împotriva acestei persoane care nu are respect pentru mine (oricum, nu au fost trimise gânduri de moarte)”.

Poți face două lucruri:

1) Du-te înapoi în timp cu imaginația în acel moment și retrage-ți trimiterea ta de gânduri mânioase și dăunătoare. Suge-le înapoi întru tine, și cere-ți scuze în mintea ta pentru că le-ai trimis. Asta va dezarma orice putere pe care ele ar putea s-o mai aibă.

2) Ceea ce urmează ar putea suna puțin ciudat, dar funcționează de minune! Mergi la un magazin de mână a doua, și cumpără un set ieftin de farfurii de ceramică. Ceva care să nu coste scump. Apoi, găsește un loc privat unde să poți sparge în siguranță aceste farfurii, fără a strica nimic, și unde vei fi capabil să cureți cu ușurință orice mizerie făcută de vase sparte. Acum du în acest loc colecția ta de farfurii, și concentrează-te. Concentrează-ți mintea asupra mâniei pe care o ai asupra respectivei persoane. Fii absolut sigur că separi sentimentul mâniei de individul în cauză, și concentrează-te în întregime asupra mâniei în sine și **nu** asupra persoanei. Depărtează-ți mintea de la acea persoană și concentrează-te în întregime asupra mâniei. Când ai ajuns în acest fel la mânia brută, eliberează-o spărgând fiecare farfurie pe care ai cumpărat-o. Trăiește această acțiune. Țipă, urlă, mormăie, sări în sus și în jos, fă orice ai avea nevoie spre a o exprima pe deplin. Eliberează-ți mânia în întregime prin acest act de violență nepericuloasă. Lasă ca asta să fie exprimarea fizică a întregii mâni pe care o ai. Permite acțiunii să spele mânia din tine, și privește-o cum se scurge în afara ta. Purifică-te complet!

Atunci când simți că ai cheltuit mânia înăbușită stai în liniște și revezi cele ce tocmai s-au întâmplat. În acest punct ar fi indicată o alungare a întregii negativități, și o invocare a pozitivității. Atunci când ești satisfăcut, începe să cureți mizeria pe care ai făcut-o. Asigură-te că fiecare bucată de vase sparte este măturată și pusă într-o pungă. Acum ia această pungă plină de vase sparte și arunc-o. Când îi dai drumul din mână, taie orice legătură rămasă cu respectiva mânie. Scapă complet de ea. Întoarce-ți mintea spre alte lucruri și depărtează-te.

În acest ritual de eliberare, trebuie să acționezi fără rezerve. Așadar cel mai bine este dacă ai avea intimitate absolută, pentru ca în spatele minții tale să nu existe nici o inhibiție cu privire la faptul că cineva te va auzi sau te va observa. Acest detaliu este foarte important, deoarece pentru vestici este foarte dificil să ajungă la starea de abandon catarsic atunci când sunt observați de alții.

Sper că acest sfat îți este folositor. Cea mai simplă soluție este să te muți, dar dacă problema mutatului este într-adevăr mai mare decât problema deranjului continuat al acestui antagonism cu vecina ta nechibzuită, atunci nu văd nici o altă alternativă decât să privești înlăuntrul propriului sine.

Toate cele bune,

Despre natura inițierii și a încarnării

„Am citit IHH și cred că înțeleg că progresarea regulată prin exercițiile cărți, este ca și cum ai decoji o ceapă spre a ajunge la miezul naturilor noastre adevărate.”

Chestiunea referitoare la ceapă este că odată ce ai dat jos coaja, restul ei este cam la fel între stratul exterior și miezul interior. Este o „ceapă”.

Eu prefer analogia cu construcția unei case. Mai întâi excavăm (introspecția, alcătuirea Oglinzilor Sufletului) pentru a putea crea o fundație fermă. Apoi ne creăm fundația (munca de Auto-Transformare a caracterului). Apoi urmează pereții, acoperișul, instalația de apă și de curent electric etc. (nivelele trei-cinci). Apoi când structura de bază este completă, decorăm interiorul (pașii șase-opt). Apoi îi invităm pe alții în noua noastră casă (pasul nouă și dincolo). În mintea mea, inițierea nu este atât un proces de „decojire” cât este unul de „re-creare din nou”.

„Noi nu suntem gândurile, emoțiile, personalitățile, trupurile (materia) etc, care pot fi controlate sau schimbate, așa că acestea nu sunt sinele noastre permanente reale.”

Un aspect important al Misterului Hermetic este că, corpurile noastre temporale sunt o parte integrală a sinelor noastre „reale”. Ele sunt mijlocul temporar prin care ne exprimăm miezul etern. În Hermetism, ele nu sunt aruncate – ci sunt transformate. Ele sunt aspectul crucial al inițierii.

Inițierea nu este numai un proces interior, ci este de asemenea și unul exterior. Privim înăuntru spre a descoperi sinele noastre centrale, dar apoi trebuie să privim și înafară și să învățăm să manifestăm ceea ce găsim înăuntru. Spre a manifesta ființa noastră centrală, trebuie să folosim sinele nostru temporal. Așa că nu aruncăm nimic, deoarece întreb cum ne-am putea manifesta miezul dacă ne-am aruncat extremitățile? În loc de a devaloriza extremitățile noastre, o Hermetistă trebuie să le ofere o valoare nouă, mai înaltă.

„Dacă adevărata noastră natură este identificarea cu Dumnezeu / Totul, atunci în primul rând, de ce au fost oamenii „separați”? Ar vrea cineva să facă asta voit? Sau a existat undeva cu mult timp în trecut, o diferență de opinii, o separare de conștientizarea-Dumnezeu, și [atunci] Totul a spus „Bine, vreți așadar să știți cum este simțită singurătatea?” Mergeți și deveniți oameni.”

Aici există mai multe aspecte:

1) *„Dacă adevărata noastră natură este identificarea cu Dumnezeu / Totul”*

Adevărata noastră natură „include” identificarea cu Dumnezeu / Totul, dar include de asemenea și acest zbucium muritor. Spun asta, deoarece Dumnezeu / Totul ne include în forma noastră temporală. Și una dintre ele nu o înlătură pe cealaltă [adică Dumnezeu nu exclude omul și nici invers]. De fapt, natura Unității este că Ea include Totul, fără excepție.

2) *„în primul rând, de ce au fost oamenii „separați”?”*

Sinele nostru esențial sau central nu s-a separat niciodată de Unitate. Noi **percepem** separarea numai la nivelul temporal de „ființe umane”. Din moment ce ea este procesul pe care-l simțim în mod normal, ea este cea care ne formează [adică dă formă] în mod normal experiența. Dar dedesubtul percepției temporale stă adevărul esențial că **de asemenea** noi nu suntem separați de Unitate. Ambele aceste realități există simultan, și nici una nu are început sau sfârșit.

Percepția temporală a separării și experiența ei, face parte din realitatea esențială a Unității. Separarea este un aspect al Unității.

Oamenii nu „au devenit”, prin timp, „separați” – ci am devenit **uituci** cu privire la realitatea simultană a Unității noastre. Ne-am uitat jumătate din realitatea noastră. Inițierea, evoluția temporală însăși, este procesul amintirii și recunoașterii a acestei realități adânci.

3) *„ Ar vrea cineva să facă asta voit? Sau a existat undeva cu mult timp în trecut, o diferență de opinii, o separare de conștientizarea-Dumnezeu, și [atunci] Totul a spus „Bine, vreți așadar să știți cum este simțită singurătatea?” Mergeți și deveniți oameni.”*

Această interpretare implică faptul că Unitatea (Dumnezeu / Totul) acționează cu trăsături de personalitate umane, și cu motivație. Motivația implică incompletitudine, vrere, nevoie, etc. Dar Unitatea **este** Completitudine, Perfecțiune, iar acestea

sunt lucruri eterne. Cu alte cuvinte, Unitatea eternă nu a fost niciodată, nu este niciodată și nu va fi niciodată incompletă, neterminată, imperfectă.

Însă, simultan cu acest adevăr etern, este adevărul temporal al incompletitudinii și imperfecțiunii experiențiale. Înăluntruul tărâmului temporal, adevărata completitudine și perfecțiune nu pot exista *toate odată*. Pentru ca adevărata completitudine și perfecțiune să se poată manifesta, este necesară întreaga întindere infinită de timp. Cu alte cuvinte ele sunt lucruri care există numai în tărâmul etern.

Tărâmul temporal este punerea secvențială în scenă a acestui tărâm etern, prin imperfecțiunea infinită. Perfecțiunea eternă a Unității se manifestă treptat prin tărâmul temporal al secvenței. Cu alte cuvinte, tărâmul temporal *ca întreg* ESTE Perfecțiunea eternă a Unității. Dar fiecare moment finit al tărâmului temporal manifestă numai o parte minusculă a Perfecțiunii eterne și este așadar imperfect.

Având în vedere natura conștiinței umane, este normal ca noi să încercăm să înțelegem Creația în termeni secvențiali ca „prima dată s-a întâmplat „x”, urmat de „y”, apoi „z”, etc.”, dar asta este o parte din uitarea noastră. Această încercare ignoră faptul că Creația este un lucru Etern. Ea nu are un început și un sfârșit temporal. Ea nu are secvență. Pur și simplu ESTE.

Mă gândesc că Kabaliștii evrei prezintă cea mai bună rezolvare a acestei încercări, atunci când ei exprimă Creația (Briah) ca actul *etern*, iar Formarea (Yetzirah) ca punerea *temporală* în scenă a acestei Creații eterne.

Confuzia apare când încercăm să șmecherim experiența noastră cu acest concept al eternității. Fiecare moment al nostru este implicat în finit și secvențial, așa că uităm că avem de asemenea infinitul și non-secvențialul. Ne este foarte dificil să înțelegem cum un lucru poate fi simultan fără început și fără sfârșit, și totuși să fie pus în scenă prin secvență (început, mijloc și sfârșit).

Așa că inventăm diferite teorii nedemonstrabile despre ce a apărut mai întâi, al doilea etc. Spre a face asta, și spre a înțelege lucrurile prin acest proces, trebuie să recurgem mereu la a-i atribui Divinității echivalente ale emoțiilor umane și motivației. Marea problemă cu aceste teorii este că ele nu funcționează, și spre a le face să funcționeze trebuie să acceptăm lucrurile prin credință oarbă. Multe dintre aceste credințe oarbe s-au dovedit a fi distructive cu trecerea timpului.

O Hermetistă nu este satisfăcută niciodată cu credința oarbă. Ea s-ar putea s-o folosească drept punct de lansare pentru explorare, însă nu o folosește ca fundația ei și nu se construiește pe ea însăși pe baza credinței oarbe. Hermetista va căuta mereu adevărul adânc ascuns dedesubtul credinței oarbe. Odată găsit, acest adevăr mai adânc, transformă credința oarbă întru Cunoaștere și Înțelegere.

„Scuze, sunt nou venită așa că nu știu cum ne-am băgat într-o astfel de încurcătură, în primul rând.”

Eu nu cred că este o „încurcătură”. Bineînțeles, uneori este *încurcată*, dar nu este intrinsec o încurcătură. În mod simplu este ceea ce ESTE, și trebuie s-o folosim cât se poate de optim.

Universul nu este dușmanul nostru. El este Calea noastră spre Perfecțiune.

Toate cele bune,

Rawn Clark, 21 Noiembrie 2001

Despre obținerea unui control temporal asupra proiecțiilor astrale spontane

„Am avut experiențe limitate cu OBE, aproximativ unsprezece pe care mi le pot aminti în detaliu. În majoritatea acestor experiențe, m-am proiectat spontan întru ceea ce cred că este numită Zona de Timp Real (corespunzător terminologiei lui Robert Bruce, în cartea sa, Dinamica astrală).”

Nu am citit încă nici una dintre cărțile lui Robert Bruce, dar cred că recunosc ceea ce înțelege el prin „Zona de Timp Real”. Cu alte cuvinte acesta este timpul **fizic** trecut-prezent-viitor (adică lucrurile care s-au întâmplat, se întâmplă sau se vor întâmpla înăluntruul tărâmului fizic), ca opuse evenimentelor astrale sau mentale, care nu au nici un corolar fizic.

„Majoritatea acestor experiențe au avut loc în ceea ce cred să fi fost trecutul (în înțelegerea noastră liniară a timpului). Așa că, având în vedere că nu am găsit nicăieri altundeva nici un detaliu despre acest subiect, întrebarea mea este: există metode sau căi practice de a obține control temporal asupra proiecțiilor proprii?”

La separarea spontană sau neintenționată, factorul de timp astralo-mental este dificil de controlat. În aceste tărâmurii, timpul este foarte diferit de timpul fizic. În primul rând, el depinde de intenția ta conștientă. Cu alte cuvinte, dacă te proiectezi conștient întru momentul fizic prezent al tărâmului astralo-mental, atunci vei ajunge acolo. Dar din moment ce separarea ta este spontană și neintenționată, nu ai nici un control „conștient” asupra acestui factor.

Studiul timpului este important pentru mag, întrucât înțelegerea lui dezvăluie multe mistere. Misterul central de aici privește natura acumului (a stării de „acum”). Acumul este cel care determină momentul de timp în care te afli. De obicei, noi experimentăm acumul numai în momentul prezent al timpului fizic. Dar cu timpul astralo-mental, nu suntem restricționați în

acest sens. De exemplu într-un vis cu ochii deschiși putem vizita mental (chiar dacă nu ne putem baza pe adevărul experienței) orice timp ne-am putea imagina. Cu alte cuvinte, mintea poate accesa orice moment din timp, și cu toate acestea poate experimenta încă acum, pe când corpul fizic îl poate experimenta numai în momentul prezent fizic.

Esențial, corpul nostru mental există într-un balon al acumului pe care-l purtăm mereu cu noi. Indiferent unde ar locui corpul tău mental, el simte „acumul”. Așadar, atunci când este combinat cu corpul tău astral, și locuiește corpul tău fizic, acea stare de acum înglobează numai cele mai scurte momente fizice. Și când corpul tău astralo-mental, este separat de corpul tău fizic, ai mai multă dispoziție prin timp și îți poți muta balonul de acum oriunde ai dori. Același lucru este adevărat și când vine vorba de corpul mental solitar, cu excepția faptului că, cu corpul tău mental solitar poți îngloba mai mult timp înlăuntrul balonului tău de acum. Așadar, numai corpul mental solitar poate experimenta eternitatea (adică poate îngloba întreaga trecere infinită a timpului înlăuntrul unui singur „acum”).

Atunci când te proiectezi „conștient”, iei balonul tău de acum și îl duci intenționat într-un loc pe care-l alegi tu.

Te-ai proiectat vreodată conștient și cu intenția clară de a face asta? Asta este cheia dilemei tale: proiectare „conștientă”.

Realizarea controlului conștient asupra proiecției corpului astralo-mental nu este ceva ușor de efectuat, dar din moment ce ești capabil în mod natural să te proiectezi spontan, deja te afli pe jumătate acolo. Spre a câștiga această abilitate, trebuie să cultivi trei factori: 1) Disciplina Mentală. 2) Echilibrul Elemental 3) Proiectarea (călătoria) Mentală

1) Disciplina Mentală: este esențial să fii capabil să-ți concentrezi mintea fără ca ea să fluctueze. Asta este important deoarece vei avea de-a face cu senzații și experiențe care, îți pot sfărâma cu ușurință echilibrul tău normal sau îți pot distrage focalizarea. În al doilea rând, disciplina mentală este necesară pentru formarea conștientă a intenției tale de a te proiecta într-un anumit spațiu sau timp.

2) Echilibrul Elemental: atingerea unui grad înalt de Echilibru Elemental este o premisă esențială pentru separarea conștientă a corpului tău astralo-mental. Fără acest Echilibru, riști să te rănești. Faptul că ești capabil natural să te proiectezi spontan, indică faptul că ai deja un Echilibru de bază, dar spre a aduce proiectarea sub control conștient e nevoie de muncă ulterioară în această privință. Factorul important de aici este stăpânirea minții tale subconștiente. Spun asta, deoarece intenția trebuie să vină din mintea ta conștientă, și nu din mintea ta subconștientă. Situația ta prezentă de proiectare spontană întru trecut indică o motivație subconștientă.

3) Călătoria Mentală: călătoria mentală este mult mai ușor și mai simplu de stăpânit decât proiectarea astrală. Vei învăța aici toate tehnicile necesare pentru proiectarea „conștientă” inclusiv proiectarea conștientă într-un loc / timp al propriei alegeri. Eu consider călătoria mentală a fi o premisă în cursul normal al antrenamentului, pentru călătoria astrală. Ea te va învăța de asemenea cum să verifici dacă experiențele tale astralo-mentale sunt reale, și nu doar o fantezie.

„Ai putea să-mi indici un text unde aş putea să citesc despre asta? Sau poate îmi poți explica în propriile cuvinte cum se poate realiza ea, sau de ce nu se poate realiza ea?”

Îți recomand „Inițierea în Hermetism” a lui Franz Bardon. În nivele 8 și 9, Bardon explică atât călătoria astrală cât și pe cea mentală, și metodologia de a le obține. În nivelele 1-7 Bardon evidențiază antrenamentul de care este nevoie pentru ele.

Alte resurse pe care le recomand sunt două dintre textele mele, găsite pe adresa mea de Internet. Ele sunt „Dedesubtul unei luni astrale” și „Arheul de vindecare de Sine al lui Rawn”. Ambele se ocupă cu separarea astralo-mentală. „Dedesubtul unei luni astrale” descrie o abordare mai simplă care ar putea să-ți fie într-adevăr folositoare acum, iar „Arheul” descrie o tehnică mai avansată pe care dacă o adaptezi întrucâtva, te-ar putea ajuta și ea în dezvoltarea unei proiecții mai conștiente.

„În momentul de față sunt mai interesat să mă proiectez întru prezent, dar aş fi de asemenea curios să înţeleg metodele de control ale proiecţiei în trecut şi în viitor.”

Îți sugerez ca data viitoare când te proiectezi spontan, să încerci să obții controlul conștient asupra situației. Începe prin a te opri și a sta foarte nemișcat în orice loc / timp te găsești. Stai câteva momente și simte-ți situația. Concentrează-te asupra senzațiilor pe care le ai, a emoțiilor pe care le experimentezi, și a gândurilor care-ți trec prin minte. Atunci când te simți centrat și împământat, explorează-ți „conștient” împrejurimile. Încearcă să-ți dai seama ce te-a atras în acest loc / timp anume. Dacă ești atras în acest timp / loc din cauza unei motivații subconștiente, așa cum suspectez eu, atunci ar fi foarte înțelept și educativ să ajungi să cunoști care este acea motivație.

Ai putea experimenta de asemenea controlarea conștientă a timpului în care te afli. Cu alte cuvinte, hotărăște-te că te vei afla în momentul din prezentul fizic, în locul momentului din trecut în care te găsești. Odată ce mintea ta este hotărâtă „voiește-te” să fii în momentul prezent. În acest târâm, factorul de control este **mintea împuternicită de forța voinței**.

În mod similar, dacă te găsești conștient în timpul actului de separare (adică atunci când corpul tău astralo-mental se separă de cel fizic), atunci încearcă să-ți concentrezi mintea asupra scopului de a te proiecta întru aspectul astralo-mental al momentului prezent fizic. Șmecheria când faci asta este să stai foarte aproape de corpul tău fizic. Cu alte cuvinte, nu-ți permite să te proiectezi într-o altă situație sau într-un alt loc al momentului prezent fizic. Începe aproape de corpul tău fizic și împământează-te în prezentul fizic. Numai ulterior aventurează-te în alte locuri dinlăuntrul momentului prezent fizic.

Principala chestiune de aici este controlul „conștient”. Odată ce deții acest control, vei fi capabil să te proiectezi oriunde sau oricând vrei. Dar spre a ajunge la această stare a minții, trebuie să te concentrezi asupra unei dezvoltări globale mai cuprinzătoare decât doar asupra OBE. Calea Hermetismului este una a *echilibrului*.

Toate cele bune,

Rawn Clark, 25 Noiembrie 2001

Despre Echilibrul Elemental

„Nu mă îndoiesc de abilitățile și de experiențele pe care le descrii, dar găsesc greu de crezut că ceva așa cum este obiceiul de a fuma, ar fi trecut de nivelul 1 al practicii IHH (în special partea de introspecție). (Sau poate că sunt eu MULT prea dur cu mine și mă aștept la echilibrul perfect înainte de a ajunge la nivelul 2).”

„Echilibrul perfect” nu este un scop realizabil în timp ce ești încarnat. Scopul potrivit este **Echilibrul**. Acesta este un proces continuu, de viață, care pretinde **echilibrare** constantă – el nu este un rezultat static.

Echilibrul este un lucru strict de personal, care nu se bazează pe presiunile culturale sau pe opiniile altora. Detaliile adevăratului echilibru magic vor arăta diferite pentru fiecare mag. Scopul inițierii este să devii tu însăși, până la capăt, nu să te modelezi după standardele altuia. Astfel că nu vei găsi niciodată în exterior răspunsuri la propriul proces de echilibrare – singurul ghid este propria ta conștiință.

În această privință, scopul Nivelului I este construirea oglinzilor pozitivă și negativă ale sufletului, și nu a echilibrului însuși. Această apreciere critică a ceea ce ESTE, e primul pas în procesul de echilibrare. Odată cu Nivelul II începe munca de transformare de sine conștientă, și procesul de echilibrare este continuu pentru restul zilelor tale. Ajungi într-adevăr la o etapă intitulată „echilibru” (care înseamnă că echilibrarea devine automată și instantanee), însă tot este un proces continuu și nu o stare statică de perfecțiune.

Când am început lucrul cu IHH, m-am lăsat de fumat pentru o perioadă de trei ani. Raționamentul meu pentru asta a fost că fumatul este o dependență, și problema era dependența mea, nu fumatul însuși. Odată ce mi-am rezolvat problema de dependență, m-am întors la fumat deoarece îmi place de asemenea. Fumatul nu mai este o dependență pentru mine în termeni psihologici. Mi-ar lipsi plăcerea lui, dar nu am nici un dubiu cu privire la abilitatea mea de a mă abține de la fumat. Acesta este un exemplu despre cum cineva transformă o trăsătură negativă într-ună pozitivă, prin ajungerea la problema rădăcină (dependența), rezolvarea ei, și transformarea situației într-una pozitivă (plăcere).

Bineînțeles, fumatul majorității țigărilor disponibile în comerț este FOARTE dăunător pentru sănătate, dar eu fumez tipul de țigări scumpe, fără substanțe ce provoacă dependență, în speranța de a minimaliza costul plătit cu sănătatea trupului meu. Însă, „sănătatea” nu constă doar în starea corpului fizic. Am cunoscut mulți yogini vegetarieni care mergeau la sală și erau în stare fizică bună, și care erau unii dintre cei mai deranjați și dezechilibrați oameni imaginabili. În procesul meu de căutare, al echilibrului propriu unic și personal, găsesc că plăcerea este o parte importantă a sănătății (de fapt, a vieții însăși). Ca magician, eu sunt singura persoană care determină care-mi va fi peisajul interior, și cum se va manifesta spiritul echilibrului meu. Dacă fumatul ar reprezenta pentru mine o trăsătură negativă pe care trebuie s-o depășesc, atunci o voi depăși, însă doar pentru că **EU** am decis că era o trăsătură negativă, nu pentru că era considerată o trăsătură negativă de către alții.

„Partea unde am dubii tot mai mult sunt cuvintele lui Bardon că „nu trebuie să treci mai departe la exerciții mai avansate până ce nu le-ai stăpânit pe cele de bază”. ”

Îți recomand să scapi de aceste dubii, întrucât acesta este locul în care dubiile sunt nepotrivite. Bardon și-a alcătuit cursul de inițiere într-un asemenea fel încât exercițiile nivelelor ulterioare sunt imposibile dacă nu ai stăpânit exercițiile anterioare. Ai putea obține ceva rezultate din faptul că sari înainte, însă nu va fi întregul rezultat posibil, și în cele din urmă progresul tău va ajunge la un sfârșit. Tot ceea ce realizează saltul înainte, este să-ți întârzie progresul, deoarece fără îndoială vei fi forțat să mergi înapoi și să începi din nou.

„Dacă ar fi așa, atunci nimeni nu ar fi capabil să se proiecteze în astral decât după ani de practică, înainte de a ajunge la nivelul 8/9. Dar sunt sigur că unii dintre noi am auzit de oameni care se proiectează în astral indiferent dacă proiecția a fost spontană sau indusă, fără ca ei să se fi implicat vreodată în exercițiile din nivelele 1-7.”

Aici există mai multe chestiuni de abordat. Primul aspect este că ceea ce majoritatea oamenilor înțeleg prin „Proiecție Astrală” are foarte puține de-a face cu ceea ce numește Bardon „Călătoria Astrală”.

Al doilea aspect este că mulți oameni se nasc cu abilitatea inerentă de a-și separa corpul astralo-mental. Cel mai adesea, această abilitate este indisciplinată și nu folosește mult în magie. Și cel mai adesea duce numai la experiențe care au o natură iluzorie. Unul dintre motivele pentru care Bardon plasează călătoriile astrale și mentale atât de târziu în nivelurile lui, și pentru care el accentuează nevoia echilibrului magic, este faptul că e nevoie de mult antrenament spre a separa corpul

astralo-mental de cel fizic și în același timp a NU fi păcălit înspre a crede că o proiectare a propriului psihic este obiectiv reală.

Al treilea aspect este că echilibrul magic sau Elemental poate fi obținut prin alte feluri decât prin urmarea muncii din IIIH. IIIH prezintă numai abordarea Hermetică asupra acestui echilibru.

„Așa că...întreb cât de serioase ar trebui să considerăm aceste avertismente constante?”

Îți recomand să le consideri cât de serios posibil.

„Este asta metoda lui Bardon de a implementa tampoane inginerești, spre a nu ne răni pe noi înșine? Adică, pe lift scrie că poate duce numai 1000 kg, și dacă verifici, observi că poate duce 1300 kg înainte de a se prăbuși.”

Nu. Acestea sunt pur și simplu afirmații ale stărilor de fapt. Ele nu sunt manipulative. Cu alte cuvinte, el nu le spune spre a te întârzia sau a te menaja, ci le afirmă spre a asigura progresul tău continuat înainte.

„Ar fi corect dacă aș spune că partea de introspecție din nivelul I este ceva care ar putea dura o viață întreagă spre a fi realizată, și poate că ar trebui practică în paralel cu celelalte nivele, în loc de a te concentra asupra ei numai înainte de a trece la nivelul II?”

Introspecția este compania constantă a magicianului. Nici un moment nu trece fără ea. Nici un nivel nu este urmat care să nu fie dependent de ea.

În nivelul I, îți concentrezi introspecția în mod special asupra personalității prezente pe care o manifesti. Scopul nivelului I este cel de a-ți documenta într-un timp scurt starea curentă a caracterului tău. Odată ce ai realizat asta și începe transformarea de sine, introspecția ia o nouă semnificație – introspecția este ingredientul principal în procesul de echilibrare. Viața este plină de schimbare constantă și neînduplecată și singurul fel de a rămâne în pas cu schimbările interne este prin introspecție constantă și neînduplecată.

Introspecția este o unealtă atât de esențială pentru magician încât Bardon a ales să o plaseze (laolaltă cu disciplinarea mentală) la începutul muncii. Atât introspecția cât și disciplina mentală sunt procese de viață care evoluează și se maturizează în decursul întregii tale vieți. Ceea ce crezi astăzi că este „introspecția”, nu va fi cea pe care o vei experimenta într-un an sau deceniu, etc.

Introspecția și disciplinarea mentală sunt ca și învățatul mersului pe bicicletă. La început este vorba de ceva nou și dificil, și necesită concentrarea ta totală. Dar în cele din urmă, devine o a doua natură. Atunci vei găsi o nouă provocare, ca și întrecerea cu alții pe bicicletă, sau călătoria pe bicicletă prin țară, etc.

Toate cele bune,

Rawn Clark 7 Decembrie 2001

„Singurul fel în care eu înțeleg procesul de a trăi într-un echilibru este de a avea un gând de contragreutate în spatele minții. Ar fi la fel cam cu ceea ce spunea David „L-am pus întotdeauna pe Domnul înaintea mea.” Ideea fiind cea că se creează un filtru mental, bazat pe juxtapunerea a ceea ce ar fi lucrul bun de făcut; și apoi să-l comparăm cu ceea ce este înclinația noastră naturală de a face [lucruri].”

A, dar de ce să presupunem că „înclinația naturală” **adevărată** a cuiva este diferită în vreun fel de „lucrul bun de făcut”?

Inițierea nu înseamnă nimic altceva decât a deveni conștient pe deplin. Magia nu este altceva decât utilizarea pe deplin conștientă a Legilor Naturii. Un magician nu este altceva decât o persoană pe deplin conștientă care folosește pe deplin conștient ceea cu ce ne-a înzestrat natura.

La rădăcina Echilibrului Elemental se află conștientizarea de sine. Prin timp și practică, conștientizarea de sine devine un obicei, și în cele din urmă nu trece nici un moment fără a fi conștient precis de tine.

Introspecția este primul pas din acel proces, dar cu timpul introspecția (care începe ca a fi un lucru special) devine o conștientizare constantă de sine. Nu necesită nici un gând, ci este automată, e o parte integrală a ființei.

Aceasta este aspectul la ce s-a referit David. Propria lui conștientizare asupra sinelui („Domnul”) a fost o prezență așa de constantă în felul lui de a fi, încât s-a aflat ÎNTOTDEAUNA în fața ochilor săi. Simbolului „întotdeauna înaintea mea”, merită a i se acorda o meditație grijulie. El înseamnă că fiecare percepție (intrare) și fiecare exprimare (ieșire) trece prin filtrul conștientizării de sine.

Echilibrul Elemental este o stare dinamică de conștientizare de sine, activă și constantă. Nimic nu apare întru sine fără conștientizare conștientă deplină. Fiecare gând este evaluat pe măsură ce apare. Fiecare emoție este evaluată pe măsură ce apare. Și singura schimbare care ia loc ca reacție la gânduri, emoții și evenimente, ia loc cu conștientizarea conștientă deplină. Altfel spus, individul echilibrat nu e aruncat de ici colo, vrând nevrând, de evenimente sau de gânduri nepoftite.

Acesta este motivul pentru care se numește „echilibru”. Este fundația solidă. Solul propriu pe care inițiatul stă și își întâmpină viața. La fel ca în Tai Chi, dacă ești echilibrat, atunci te poți schimba **odată cu** presiunile externe, fără a fi răsturnat sau mutat împotriva voinței tale.

Echilibrul Elemental nu este atât de mult o disciplină cât este o alegere. Aleg să rămân împământat în mine. Spre a rămâne împământat, trebuie să-mi exprim mereu natura mea cea mai adevărată, pe cât de clar este posibil. Spre a-mi cunoaște propria natură adevărată, trebuie să rămân continuu conștient de sine. Și asta nu mă limitează din moment ce Sinele este nelimitat.

Concentrându-ne înăuntrul nostru, găsim Infinitul.

Și concentrându-ne în interior, găsim ghidul care înlocuiește normele culturale sau chiar gândirea – conștiința noastră. Ea este cea care ar trebui să ne ghideze către Echilibrul Elemental și cea care ar trebui să ne ghideze în cursul menținerii lui; nu cele care am fost învățați să gândim că sunt bune, sau ceea ce altcineva ne spune că este bine.

Conștiința noastră este vocea „Îngerului Păzitor” al nostru, vorbindu-ne în fiecare moment al existenței noastre. Ea nu duce **niciodată** în eroare. Este claritatea Sinelui, curgând întru noi și căutând exprimare. Tot ceea ce de ce avem nevoie este să avem încredere în ea și să ascultăm de ea.

„P.S. Am meditat, am comparat și am contrastat abordarea lui Bardon despre schimbare cu o corelație a versetului „Nu rezista răului”. Ceea ce am observat că au în comun Bardon și acest verset este: dacă rezistăm sau ne gândim prea mult la „rău” sau la calitățile nedorite, atunci ceea ce facem în ultimă instanță este să-l hrănim (cu energie) și să intrăm într-o „luptă decisivă” cu el. Ceea ce doar îl întărește.”

Da. Asta este important în mod special la oglinzile sufletului. Nu trebuie să rezistăm la nimic altceva decât la înclinația noastră spre obiceiul de a forma subconștient răspunsuri care nu ne mai folosesc. Acestea au nevoie de ceva rezistență, dar tipul de rezistență respectiv este cel de a le ignora, și de a întoarce mintea spre alternativa pozitivă, afirmatoare, **conștientă**. Din nou este ca și în Tai Chi: aflați în centru, întâlnim forța externă, și **noi** îi direcționăm mișcarea în loc de a-i permite ei să ne direcționeze mișcarea noastră.

„Centrul” se găsește exact în mijlocul spațiului al oricărei forme **întregi**. Dacă lăsăm părți din noi în afara formei, atunci nu putem ajunge la „centru”, deoarece nu am înglobat un lucru „întreg”.

Fiecare aspect negativ servește unei rădăcini pozitive. Înăuntrul personalității, cel care determină o trăsătură ce caracter să fie „negativă”, este faptul că forma s-a dezvoltat fără participarea noastră conștientă. Deseori, cele mai supărătoare trăsături negative apar din copilărie, când înțelegerea asupra noastră și asupra universului era una slabă, și astfel răspunsurile noastre tindeau să ia formă negativă (dizarmonioasă, nepotrivită).

Atunci când împingem la o parte sau rezistăm manifestării negative, nu mai avem nici o bază pe care să cunoaștem rădăcina ei pozitivă. Singurul fel spre a deschide miezul pozitiv este să acceptăm forma negativă, și să o schimbăm conștient, spre a exprima mai clar și mai precis rădăcina pozitivă. Iar **singura** substanță din universul nostru care acționează ca solvent față de negativitate este iubirea.

Ai putea întreba pe drept „dar cum mi-aș putea iubi această parte rea din mine?” Păi nu trebuie întotdeauna să-ți placă un lucru pe care-l iubești. Aceasta este cu siguranță una dintre lecțiile mari ale relațiilor intime! Atunci când nu-ți place ceva la persoana pe care o iubești, o ajută să se schimbe spre a deveni mai plăcută. Și din moment ce o iubești deja, îi vorbești iubitor și îi spui gândurile tale într-un fel care o hrănește în loc de a o înjosi. Așa că de ce să nu aplici aceeași tactică cu propriul sine? Îți voi spune că funcționează de minune!

„Trebuie să recunosc că am crescut foarte zelos și introspectiv. Dar simt că abordarea lui Bardon nu vrea să exagerăm cu introspecția și auto-analiza, sau să o ducem la extrem. Da, avem nevoie de ea, și ea este o unealtă, dar în același timp poate deveni un blocaj pe drum. Trebuie să găsim și aici un echilibru.”

Da, bineînțeles, echilibrul este cheia. Dar ceea ce nu cred că ai înțeles încă este că introspecția se transformă în ceva mai mult. Ceva care nu este o muncă, ci ceva care este o bucurie. Dar chiar și așa, inițierea presupune mai mult decât contemplarea propriului buric. Ea presupune și acțiune.

Toate cele bune,

Rawn Clark 15 Decembrie 2001

„O parte importantă din exercițiul cu oglinzile sufletului are puține de-a face cu tine și multe de-a face cu învățarea ta despre categorisirea diferitelor trăsături, pentru ca tu să le recunoști pe ele și grupul din care fac ele parte.”

Acesta este un punct de vedere interesant cu care nu sunt întru totul de acord. Interpunerea analizei Elementale întru lucrul cu oglinda, nu este de fapt esențială pentru succesul muncii de transformare de sine. Atât timp cât identifici diferitele aspecte ale tale, nu contează ce nume le dai sau ce structură impui asupra lor.

Locul în care contează asta, este atunci când vine vorba despre inițierea Hermetică și de învățarea magiei. Aici Elementele sunt o punte între a înțelege „sinele” și „altul”, universul interior și cel extern.

Începem cu universul intern al personalității noastre, și învățăm să înțelegem Elementele acolo, în acea arenă, relaționându-le direct cu ceea ce percepem în lumea noastră internă. Făcând asta, noi impunem o structură specific Hermetică asupra personalității noastre, și o modelăm să se potrivească (nu invers). Această personalitate structurată, re-generată este Fundația care e foarte esențială avansării în Hermetism.

Apoi întoarcem această înțelegere în afară și învățăm să înțelegem Elementele externe. Acest proces al înăuntrului-întors-înafară este cel care personalizează pentru noi Elementele externe și ni le face comprehensibile, le face lucruri reale în locul conceptelor intelectuale.

Toate cele bune,

Rawn Clark 16 Decembrie 2001

„Cred că ai clarificat „echilibrul” dar abia dacă ai atins „elemental”. Cum ajung diferitele elemente să fie într-un dezechilibru, în primul rând?”

Aici ne interesează Elementele astralo-mentale. Ca atare, echilibrul lor este influențat de emoțiile și gândurile noastre. La naștere, noi avem un Echilibru esențial bazat pe maturitatea specifică a spiritului. Altfel spus, Elementele astrale reflectă perfect influxul mental al propriului nostru Sine Individual. Acest fapt este reprezentat în Astrologie, de harta natală a momentului exact când am ieșit din pântec. Acesta e echilibrul cu care începem și pe care îl modificăm în decursul încarnării noastre.

Pe măsură ce creștem și ființa noastră emoțională ia formă concretă, evoluează și Echilibrul nostru elemental natal. Presiunile culturale asupra psihicului născând îl îndoaie prin propria lor natură spre dezechilibru. Aceste influențe dezvoltă înăuntrul psihicului născând obiceiuri in-conștiente de a reacționa, care rezultă în cele din urmă într-o personalitate dezechilibrată. Acest proces este doar cel de a urma calea rezistenței minime pe măsură ce învățăm să ne adaptăm mediului nostru înconjurător.

Inițierea caută să redreseze acest dezechilibru format in-conștient, printr-un proces prin care toate acele obiceiuri de a reacționa formate in-conștient, sunt transformate într-un alegeri conștiente. [La început, asta pare să mărească dezechilibrul, dar asta este doar o iluzie generată de faptul că devenim conștienți pentru prima oară de diferența dintre o alegere conștientă și un obicei format in-conștient. Acest proces scoate puternic în evidență obiceiul in-conștient și îl face să pară mai mare decât era înainte.]

„Care este exact diferența dintre o persoană „echilibrată” și una morală?”

O persoană care nu și-a dezvoltat Echilibrul Elemental își bazează morala pe inputuri externe – de la părinți, persoane iubite, biserică, societate în general etc. Dar individul Echilibrat își bazează moralitatea numai pe directive interne.

Toate cele bune,

Rawn Clark 20 Decembrie 2001

Diferențierea între Akashic, Mental și Astral

„În lumea spirituală (planul akasha), spiritul, pentru că este atotștiutor, plin de compasiune, de smerenie și de o înflăcărare de a învăța și evolua, ar alege un trup / o viață care i-ar provoca defectele lui. Așa că ceea ce cred eu, este că în această viață oamenii suferă deoarece vor să evolueze, să învețe, și să-și învingă defectele.”

Este important de știut că Akasha și Tărâmul Mental nu sunt același lucru. Tărâmul mental este primul „efect” al Cauzării Akashice. „Corpul” mental este o manifestare individualizată a adevăratului spirit Akashic. El este foarte asemănător primului, deoarece e de asemenea etern. Însă corpul mental este „făcătorul”, cel care culege și alege încarnarea potrivită.

Problema cu care se confruntă spiritul Akashic este rafinarea corpului său încarnat. Și e nevoie de încarnări repetate spre a ajunge să reușească „potrivit”. Prin „potrivit”, înțeleg să făurească un corp încarnat care exprimă clar și adevărat esența spiritului Akashic. Ceea ce poate fi văzut ca evoluție sau ca un proces de învățare. Dar corpul Akashic este etern și nu este el cel care evoluează – numai încarnările lui evoluează. Sau, mai clar, cea care se maturizează sau evoluează este abilitatea lui de a se încarna cu claritate perfectă.

Deoarece noi existăm în tărâmul fizic, unde schimbarea este constantă și infinită în varietatea ei, spiritul Akashic trebuie să se încarneze într-un spectru foarte larg de experiențe, spre a perfecționa procesul mai sus amintit, astfel încât corpul încarnat să ajungă la starea de claritate în ORICE circumstanță. Singura cale de a ajunge la această stare este prin experiența „personală” de suferință, iubire, nevoie, exaltare etc.

Dar de ce este necesar pentru spiritul Akashic să treacă prin toate acestea? Răspunsul este ultim ca simplitate, și este unul dintre cele mai dificile de acceptat. Pur și simplu „deoarece asta este felul în care merg lucrurile.” În tărâmul Akashic al Cauzării, „motivele” sunt irelevante. „Motivele” există numai în tărâmul Efectului secvențial.

Dar putem defini mecanismul acestui proces chiar dacă nu putem defini un „motiv” pentru existența sa. Cauza rădăcină care are efect aici este aceea că, pentru ca Akasha eternă să împlinească părțile temporale, secvențiale ale Ei Însese, ea trebuie să se afunde în adâncimile tărâmului material și să se exprime cu claritate perfectă prin tărâmul material. Per întreg, acest proces durează o cantitate infinită de timp și de experiență secvențială (adică eternitatea).

Spre a mă întoarce la discuția ta despre spiritul Akashic care „alege”, afirm că nu este așa, strict vorbind. Spiritul Akashic nu este motivat de aspecte cum ar fi „alegerea”. Un Spirit Akashic pur și simplu face ceea ce este în natura sa esențială să facă.

De fapt „face” este un cuvânt greșit spre a fi folosit ca referință la spiritul Akashic. „Facerea” este o acțiune secvențială. Un spirit Akasic pur și simplu ESTE. Numai încarnările lui sunt „făcătoare”.

„Rawn, ai putea clarifica aspectele astral / suflet și mental / spirit? Sunt confuz deoarece autorul se referă la suflet ca la spirit, și cred că asta este ceea ce înțelege el ca definiție hermetică a spiritului, sau Eul spiritual. Dar unde intervine sufletul în manifestarea spiritului? Atunci când ele sunt legate de pământ? În carte există lacune foarte mari, ea nu vorbește foarte mult despre planul astral, amestecându-l de multe ori cu planul mental.”

În Hermetismul bardonist, „sufletul” înseamnă „corp astral”. Corpul astral este o consecință temporală a coborârii spiritului / corpului mental într-o matricea fizică. Corpul astral este corpul emoțional. Emoțiile (și toate lucrurile astrale) sunt cele care mediază între Minte și Materie.

Când o persoană moare, corpul astralo-mental (adică sufletul unit cu spiritul) este eliberat din fizic. Din moment ce nu mai există o rădăcină fizică întru care Mintea să se toarne pe ea însăși, medierea astrală nu mai este pretinsă și nici viabilă. Astfel încât corpul astral începe să moară sau să se dezintegreze. Aceasta este ceea ce descriu cei care sunt trecuți prin hipnoză regresivă – procesul de eliberare din fizic, și dezințegrarea ulterioară a corpului emoțional.

Experiența morții astrale va fi unică pentru fiecare individ, depinzând în întregime de conținutul propriului corp emoțional în momentul morții fizice. În primul rând, este o eliberare catarsică, fie ea negativă sau pozitivă.

Din moment ce acesta este tărâmul astral, experiența noastră asupra acestei eliberări emoționale ia o formă simbolică. De aici „rai”, „lumină albă de la capătul tunelului”, „întâmpinarea de familie, prieteni, îngeri, etc.” sau chiar „iad”. Deducând din fiecare dintre aceste simboluri este o stare emoțională care se eliberează sau care este rezolvată.

În cele din urmă, spiritul sau corpul mental își leapădă toate învelișurile, și acum e momentul când intră în scenă experiența de „atotștiutor, plin de compasiune și smerenie”, experiență pe care ai descris-o înainte.

Toate cele bune,

Rawn Clark 24 Decembrie 2001

Lumina – Fluidele – Elementele

„Am recitat CAQ și am văzut un aspect care se referea la vindecare, care cred că este menționat de asemenea în IIIH. Bardoni menționează că un organ deteriorat poate fi readus la sănătate folosind lumina albă și imaginația, gândindu-ne cu convingere că organul este readus complet la sănătate. CUM se combină lumina și imaginația spre a avea ca efect vindecarea? Ce proces este urmat din punct de vedere hermetic?”

Materia fizică aderă la o matrice astrală care la rândul ei aderă la o matrice mentală. O convingere fermă afectează matricea mentală, și o face să rezoneze în acord cu dorința magică de sănătate. Lumina acționează spre a împuternici această rezonanță, și o poartă în jos prin gradele de densitate întru matricea astrală, și în fine întru materia fizică. Fără împuternicirea oferită de substanța Luminii, va dura un timp destul de îndelungat pentru ca impulsul mental să transforme cu adevărat matricea astrală și să se transforme în materia fizică.

Pe măsură ce se va transforma matricea astrală, se va transforma și materia fizică ce aderă la ea. Celulele corpului uman mor și se nasc neconținut. Cu fiecare ciclu de celule noi, noile celule formate se modelează conform matricei astrale așa cum există ea în acel moment. Dacă matricea astrală a unui organ a fost transformată dintr-o stare bolnavă într-o stare sănătoasă, atunci noile celule se vor manifesta sănătate în loc de a manifesta boală. În cele din urmă, organul va fi reînnoit.

Rapiditatea cu care va lua loc această transformare depinde de diferiți factori printre ei fiind puterea de convingere magică, ușurința de a lucra cu Lumina, amănunțimea cu care pacientul a făcut față lecțiilor karmice pe care le-a implicat boala, etc.

„Ce relație există între această lumină de care vorbești, și lumina obișnuită a unei lumânări sau lămpi? Ce diferențe și asemănări există între ele?”

În weekendul acesta am avut trei vizitatori din Carolina de Sud, care au venit să vorbească cu mine despre aceste subiecte. În timpul conversației noastre a apărut o întrebare similară, dar legată de Elemente și Fluide. Mă gândesc că răspunsul dat lor se potrivește de asemenea întrebării tale legate de Lumină, și el este următorul.

„Orice lucru fizic are o matrice astrală subiacentă, compusă din cele patru Elemente. Materia fizică aderă la această matrice și etalează caracteristici specifice, analoage fiecărui Element. Acestea sunt caracteristicile prin care cunoaștem Elementele – caracteristicile cu care simbolizăm Elementele. Dar ele sunt doar reflexii ale Elementelor astrale, așa cum sunt acestea exprimate de materia fizică în procesul de adeziune. Ele nu sunt Elementele însele. Elementele sunt Principii Filozofice non-fizice (în sens Alchimic).

Fiecare tip de materie exprimă în mod diferit caracteristicile Elementale. De exemplu un mineral exprimă Focul într-un fel, o plantă îl exprimă într-alt fel, și un animal în alt fel. Spre a vedea Elementul dinlăuntrul caracteristicilor fizice, trebuie să înțelegi mai întâi caracteristicile materiei aderente. Caracteristicile materiei SIMBOLIZEAZĂ Elementele la care aderă materia – iar Elementele NU simbolizează caracteristicile materiei.”

Așa că, referindu-mă la Lumină, flacăra lumânării ar fi o reflexie a Focului astral, care la rândul lui este o reflexie a Luminii mai înalte. Cu alte cuvinte, caracteristicile unei flăcări fizice reflectă Elementul Foc astral, prin procesul de aderare al materiei fizice la o matrice astrală, iar caracteristicile Elementului Foc astral, reflectă Lumina creatoare, prin procesul de aderare al materiei astrale la o matrice mentală.

„Atunci când spui că materia fizică exprimă diferit caracteristicile unui element, înțelegi prin asta că ea, asemenea condensatorilor de fluide, acceptă sau absoarbe anumite elemente mai repede decât pe altele, acest proces depinzând de unicitatea materiei? Și ASTA este ceea ce oferă reprezentarea simbolică sau analogia elementelor pure?”

Este chiar invers. Numai anumite tipuri de materie pot să adere la Elementul Foc, sau Apă, etc. Așa că atunci când matricea astrală are de exemplu o preponderență de Foc, materia care aderă la această matrice astrală va avea predominant acel tip care aderă natural la Elementul Foc.

Numai atunci când vine vorba de utilizarea magică a unui condensator de Fluide sau de Elemente se inversează cursul naturii, și folosim proprietățile inerente materiei spre a menține acumularea noastră. Cu alte cuvinte, atunci când vrem să creăm un condensator pentru Elementul Foc alegem o materie care aderă natural la Foc.

„Lucrurile par să se închege, dar parcă există un dezechilibru. Pământul nu apare simplu ca o manifestare a polarității primare. Are partea „inferioară” a polarității primare [Fluidul Magnetic], vreo relație fundamental diferită cu Pământul, comparativ cu are partea „superioară” [Fluidul Electric]? Este partea superioară liberă și cea inferioară legată?”

Împodobind Lumina Creatoare Primară, sunt două Fluide – polaritatea noastră primară care coboară din Unitate.

Împodobind Fluidul Electric este Elementul Foc, și împodobind Fluidul Magnetic este Elementul Apă.

„Interacțiunea” acestor doi poli, o numim Elementul Aer. Acesta este un continuum infinit de grade de la Foc la Apă, de la Electric la Magnetic. Aerul însuși este neutru sau, spre a folosi termeni mai simbolici „el nu tinde nici în sus nici în jos cu de la sine putere”. Focul Electric tinde ascendent și înafară, pe când Apa Magnetică tinde descendent și înăuntru. Focul este tendința spre forța fără de formă, pe când Apa este tendința spre forma inertă.

Această interacțiune de Foc-Aer-Apă ESTE elementul Pământ. Când Focul și Apa interacționează „prin” continuumul de Aer, rezultatul este forma secvențializată – Elementul Pământ. Acesta este un lucru FOARTE dinamic. Pământul este forma „spre care tinde” Apa. Dar Pământul nu este un lucru separat – el conține Foc, Aer și Apă – el face „parte din” Întregul viu și dinamic. Este receptaculul formei care conține viața.

Vedem acțiunea Elementului Pământ în ORICE „lucru”.

Toate cele bune,

Rawen Clark, Ianuarie spre Februarie, 2002

Amintirile din viețile anterioare

„În IIIH (cel puțin cred că era acolo) Bardon a menționat că un Magician nu ar trebui să privească întru viețile lui anterioare, deoarece deîndată ce face asta, el va primi Karma din acele vieți și va trebui să o poarte în încarnarea sa curentă. Dar eu mă gândeam că noi purtăm deja Karma încarnărilor noastre precedente, așa că de ce a făcut Bardon diferența sau avertismentul?”

Nu cred că Bardon a spus că nu ar trebui niciodată ca magul să facă asta; ci a spus-o ca avertisment pentru elevul nou.

Este adevărat că atunci când capeți întregul corpus de amintiri ale Sinelui Individual (adică ale tuturor vieților tale anterioare), devii dureros de conștient de acțiunile tale trecute. Asta ar trebui amânat, până ce nu ai abordat direct încărcătura karmică a vieții tale prezente, altminteri conștientizarea a ceea ce ai făcut în trecut, poate face ca întreaga încărcătură să fie coplesitoare.

Karma noastră acumulată se află mereu cu noi, dar în mod normal noi suntem „conștienți” numai de acumulările noastre mai recente. A fi „conștient” de datoriile tale karmice, transformă relația ta cu acea datorie. O face FOARTE adevărată în

sensul de care devii conștient. Este cam ca și atunci când îți tai laba piciorului în timp ce mergi în apa rece a unui pârau – la început abia dacă simți tăietura datorită răcelii apei, dar când părăsești apa, tăietura te doare și îți dai seama că sângerezi. Deseori, în etapele primare ale inițierii există oportunități în care elevul ar putea întrezări amintirile viațelor lui anterioare. Este mereu tentant să mergi înapoi și să explorezi. Sindromul „Am fost eu oare Cleopatra?” este foarte incitant. Dar în final, dacă această excursie în trecut are loc înainte ca tu să fi explorat cu adevărat prezentul, ea poate întârzia adevărata rezolvare a karmei. Cu alte cuvinte, dacă controlul tău asupra realității este unul slab, atunci amintirile din viețile anterioare pot fi foarte amăgitoare și te pot slăbi.

Toate cele bune,

Rawn Clark, 13 Februarie 2002

A face față urcușurilor și coborâșurilor de pe cale

„În ultimele câteva zile, m-am simțit mult mai puțin spiritual, ca și cum aș fi trecut printr-un schimb de conștiință și m-aș fi întors la felul în care eram. Dorința mea de a-mi menține practica și nivelul de disciplină a scăzut destul de dramatic și pentru ici un motiv aparent. Aș vrea să mențin practica, dar cum să aduc înapoi acea spiritualitate, când tot restul stării mele mentale pare să lucreze împotriva ei?”

Capul sus! Ceea ce experimentezi este perfect normal. Suntem creaturi ale ritmului care trăiesc într-un univers ritmic. Urcușurile și coborâșurile sunt naturale și inevitabile. Însă îmbărbătează-te deoarece vei vedea că atât timp cât mai ai urcușuri și coborâșuri, urcușurile tale urcă tot mai sus, și coborâșurile tale urcă mai sus decât urcușurile tale anterioare. Este o progresie.

Îți sugerez să „te lași dus de val” și să utilizezi cât de bine poți coborâșurile tale. Mai presus de orice, nu te certa pe tine, și nu simți că ai ratat, și că nu ești bun de nimic ca om! Deseori, asta va exacerba situația și-ți vei dezvolta un resentiment subiacent atât față de tine cât și față de Operă.

Încearcă să reții cel puțin perspectiva de conștiință de sine, în timpul perioadelor de coborâșuri. Prin asta înțeleg să nu abandonezi auto-examinarea și încercarea de a fi cât de bun poți, ca ființă umană.

Aceasta este doar prima ta scufundare. După alte câteva, te vei obișnui cu ele. Presupun că este puțin asemănător cu surful – vâslești ca nebunul printre valuri, încercând să te poziționezi perfect spre a te putea avantaja de următorul val, cel care e sigur că va veni.

Toate cele bune,

Rawn Clark 2 martie 2002

Demoni

„Mă aflu cam pe la mijlocul cărții „Frabato, Magicianul” și sunt puțin nedumerit în legătură cu ceva. În carte este scris că F.O.G.C. făcuseră un pact cu Satan și cu alte spirite demonice, fiind menționată de asemenea și o manifestare a demonului Baphomet. În cunoașterea mea limitată despre Hermetism și Kabbala, credeam că aceste spirite nu există, că nu există nici un alt „Diavol” decât cei pe care-i creăm cu mintea noastră. Mă poate lumina cineva în legătură cu acest subiect?”

Ți-ai răspuns propriei nedumeriri, dar nu-ți dai seama. Răspunsul este că ființele menționate SUNT create cu mintea noastră. Dar aceste creaturi anume, există de asemenea la nivelul colectiv al minții grup umane, și astfel sunt destul de puternice. Puterea lor se extinde NUMAI înăuntrul minții grup umane. Adică, ele nu au corolare dincolo de experiența umană și nu există înăuntrul naturii non-umane. Singurul loc din univers în care există ceva definibil ca și „rău”, este înăuntrul inimilor și minților ființelor umane.

Dar asta nu înseamnă că ele nu sunt reale. Tot ceea ce înseamnă este că ele sunt reale numai în termeni umani. Ele nu au nici o putere asupra restului non-uman al universului. De asemenea ele au doar atâta putere asupra noastră, cât le dăm voie, fie inconștient, fie conștient.

Ăsta este motivul pentru care este așa de important să urmezi o cale de auto-realizare, care ÎNCEPE cu dezvoltarea caracterului, disciplina mentală și aducerea în lumină a întregii materii întunecate care umple psihicul uman obișnuit.

„Aceasta nu este singura asemenea posedare – mai există cel puțin două de care se are grijă, sau este pe cale să se aibă grijă – ci pare să existe o anumită direcție în această privință. Mi se pare posibil că așa cum pare să se întâmple în general, pe măsură ce prinde impuls mărirea numărului de „căutători ai luminii” ar putea să existe o „echilibrare” asociată în ceea ce înseamnă forțe întunecate reciproce. Aș fi interesat să aud de la alții opinii despre această ipoteză.”

Aspectul este legat de creșterea numărului nostru, dar numai indirect. Motivul pentru care vedem în ultima vreme mult mai multe asemenea cazuri, este datorat antrenamentului slab pe care-l fac majoritatea oamenilor. Oamenii din zilele noastre își

accesează încă din start resursele puterii interioare, înainte de a-și fi purificat mai întâi propriul psihic. Când o persoană face asta, își împuternicește proprii demoni interiori, [care sunt] sursa tuturor acestor ființe. Pentru o persoană neantrenată, este aproape imposibil să facă diferența între un demon auto-generat și o forță externă. [Asta este natura corpului nostru mental. Proiecțiile noastre ne apar ca lucruri externe care vin înspre noi, și nu invers.]

Când o asemenea persoană practică magie, magia o deschide direct către demonii pe care i-am creat pentru noi în lăuntru minții-grup umane. Aceștia vor intra bucuroși în sfera personală a unui individ, „prin propriul psihic ne-regenerat al persoanei”.

Însă magul bine antrenat nu întâlnește aceste pericole, deoarece psihicul propriu îi este bine cunoscut. Și unde nu există colțisoare întunecate, respectivii demoni nu pot avea putere. Acesta este un beneficiu al Echilibrului Elemental.

Ceea ce trebuie efectuată într-un exorcism, este tăierea legăturii dintre propriul psihic al subiectului și demonul care și-a găsit o casă acolo. Dacă se vrea o vindecare permanentă, atunci trebuie să se elimine și acea parte a psihicului subiectului care asigură o atmosferă potrivită pentru acest demon, altminteri demonul se va întoarce de îndată ce exorcistul este absent. Îndepărtarea eficientă a mediului psihic uman care găzduiește demonul este crucială, și este cea mai dificilă parte de realizat a unui exorcism.

Toate cele bune,

Rawn Clark, 21 Martie 2002

„Majoritatea victimelor de existența cărora sunt conștient eu sunt oameni foarte tineri, majoritatea copii. Ar părea foarte tragic că, cu cât mai fraged este copilul, cu atât este el mai vulnerabil față de posesie sau de atac psihic. Îmi amintesc de pildă de un Demon înalt ca rang pe care R. l-a exorcizat dintr-un băiat de cinci ani. În acel caz, Demonul, după ce a fost exorcizat de R. din copil, a intrat ulterior în R. și aproape că l-a ucis în lupta ce a urmat. Eu mă gândesc că, copiii de cinci ani nu se ocupă de nici un fel de activități Magice sau Oculte, și au psihicul echivalent cu propria vârstă – așa că întreb cum se împacă ceea ce s-a afirmat înainte cu aceste posedări?”

Aici există mai multe aspecte. Mai întâi, nu cunosc specificul acestui caz, și nici nu cunosc abilitățile lui R. așa de bine încât să determin dacă a avut loc sau nu o adevărată „posedare”.

Apoi, termenul „posedare” este problematic, el implicând o forță complet externă luând stăpânire asupra omului, și acesta nu este o apreciere precisă asupra a ceea ce este numit în mod comun „posedare”.

În al treilea rând, fiecare copil are o istorie a vieților anterioare, sau o karma.

„De asemenea – Demonul care l-a posedat pe R. după ce a fost scos din copil, a făcut asta spontan, și nu datorită vreunui lucru din lăuntru psihicului lui R.”

Cred că asta nu este o apreciere acurată asupra psihicului lui R. O asemenea entitate nu se poate face stăpână în psihic dacă nu are vreo cale de intrare.

„Aceste entități întunecate sunt foarte reale și foarte puternice, și în cazurile menționate sunt independente de psihic – așa că întrebările finale sunt: unde își au ele originea, și de ce atacă.”

Pentru mine, presupuziția ta că aceste cazuri sunt „independente de psihic” este una eronată.

După cum am afirmat anterior, aceste ființe își au originea în psihicul uman, și multe dintre ele locuiesc în lăuntru minții grup umane.

„Atacul” nu este o descriere clară [asupra activității lor]. Aceste ființe încearcă să supraviețuiască în același fel în care încearcă să o facă orice altă creatură vie. Ele caută tărâmurile care le sprijină și le hrănesc propria forță vitală, și locuiesc în acele tărâmurile, la fel cum am face-o eu sau tu. Ceea ce le hrănește este energia puternică a psihicului uman ne-regenerat, așa că atunci când locuiesc în acest tărâm, ele fac în mod natural tot ce pot spre a cultiva această energie „întunecată”. Ele sunt bine adaptate la mediul lor – un succes în evoluție, în termeni științifici.

O analogie bună este un virus. Pentru corpul gazdă, el poate fi simțit drept un atac, dar virusul însuși nu are o asemenea motivație. Tot ceea ce încearcă el să facă este să supraviețuiască și să prospere.

Toate cele bune,

Rawn Clark 22 Martie 2002

„Totuși, trebuie să întreb – dintr-o populație de 6 miliarde de oameni, cum își selectează aceste entități demonice puternice, o victimă spre a o posedă?”

Ele sunt ca păsările care găsesc cel mai bun copac pentru cuibul lor. Putem spune în acest caz că pasărea a „posedat” copacul? Cred că asta este felul greșit de a privi întreaga situație. Termenii „posedare” și „victimă” implică ambele o lipsă de responsabilitate sau de cauzare din partea gazdei. Dacă ne tăiem degetul, atunci suntem o „victimă” a propriului abuz?

Când eu examinez cu ochii mentali un individ despre care se spune că este „posedat”, văd de obicei că așa zisa „posedare” nu este altceva decât propria proiectare a individului, a conținutului subconștient nerezolvat propriu. Aceasta este auto-cauzată – bineînțeles, nu intenționat sau conștient, dar totuși auto-cauzată.

Atunci când se lucrează cu conținutul subconștientului, și acesta este transformat (ca în lucrul cu Oglinzile Sufletului) atunci este eradicată rădăcina „posedării” și „posedarea” se încheie – mediul potrivit spre a găzdui o asemenea entitate este transformat într-un mediu nepotrivit pentru ea, și așadar ea trebuie să plece de acolo și să nu se mai întoarcă.

„Asemenea victime sunt deseori copii mici, care se presupune că nu au un exces de energie psihică, negativă sau de orice alt fel, și al căror psihic nu este foarte matur.”

Psihicul unui copil este un lucru FOARTE complex, mai ales al unui copil din zilele noastre. Psihicul unui copil este la fel de capabil să-și creeze proprii demoni ca și cel al unui adult dacă nu chiar și mai capabil.

„În cazul lui P, din care R. a exorcizat această entitate puternică, demonul (deși nu este cazul aici), entitatea susținea că este fostul ei soț.”

Acesta este un exemplu despre cât de bine este adaptată această formă de viață la mediul ei. P. își are propriile probleme nerezolvate cu privire la fostul ei soț, așa că această entitate se folosește de respectiva slăbiciune interioară spre propriul avantaj. Aceste ființe există în interiorul psihicului, și așadar știu fiecare lucru despre cele mai întunecate colțuri ale gazdei lor.

„Presupun că întrebările care ar urma sunt acestea. De ce, odată exorcizate, aceste entități devin chiar mai periculoase și mai agresive, și asta în mod special față de exorcist? Este pentru că victima lor era potrivită în mod special pentru „nevoia” lor, sau este de fapt un caz de răzbunare pe exorcist?”

Acesta este instinctul de supraviețuire, nu emoțiile umane de răutate sau răzbunare.

Atunci când un magician taie legătura dintre un astfel de „demon” și mediul său gazdă, magicianul trebuie să se lupte cu nevoia entității de a avea un alt mediu potrivit. Din moment ce magicianul este cel care prezintă amenințarea pentru supraviețuirea „demonului”, și de asemenea iradiază în acel moment o cantitate mare de energie, entitatea va fi atrasă natural să își caute supraviețuirea înăuntrul psihicului propriu al magului. FOARTE frecvent, entitatea va găsi un mediu potrivit înăuntrul „magicianului” deoarece majoritatea celor care încearcă să exorcizeze nu au realizat Echilibrul Elemental, și mai au încă elemente „întunecate” nerezolvate care se găsesc în propriul psihic.

Dacă magul nu prezintă un mediu potrivit pentru entitate, atunci aceasta va face tot ce poate mai rău spre a intra din nou în gazda originală. Dacă magul nu îi permite asta, atunci ea se va retrage altundeva. În caz că ea nu găsește curând o altă gazdă, atunci se va întoarce la gazda originală și va intra din nou în ea, de îndată ce magul a părăsit scena. Asta explică într-o măsură largă, de ce P. nu a avut noroc cu exorcismele care au fost efectuate în cazul ei anterior celui prezentat de tine.

Singura cale de a rezolva permanent problema este să rezolvi complet și permanent situația mediului psihicului gazdei. Și NU este ușor pentru un magician să distrugă materia „întunecată” care locuiește înăuntrul psihicului unei alte ființe umane. Cel mai adesea, asta nici nu este permis de legile karmei.

Cursul cei mai înțelepți și mai permanenți este ca magul să ghideze gazda prin procesul de transformare al propriei materii „întunecate”.

Dar noi dorim rezolvări rapide, care să ne absolve pe toți de responsabilitate, așa că foarte puțini dintre noi suntem dotori să privim înăuntrul nostru, și să facem cu adevărat munca de transformare de sine solicitată spre a încheia permanent acest ciclu.

Bardon plasează la începutul III lucrul cu Oglinzile Sufletului și munca de transformare de sine, dintr-un motiv bun. De asemenea, el lasă la o parte explorarea tăramurilor non-fizice, până ce nu este bine format Echilibrul Elemental, din același motiv bun. Și anume, conținutul nostru psihic nerezolvat ne orbește foarte ușor și ne duce ușor în eroare. Asta are de-a face cu natura corpului mental însuși. Când gândim un gând, acesta se lovește de fapt de interiorul corpului mental, și ricoșează înapoi spre noi. La asta m-am referit atunci când am spus anterior că pentru ochii mei mentali, „posedarea” nu este mai mult decât o „proiecție” a sinelui. Acea „proiecție” se lovește de interiorul corpului mental și „pare” a fi o forță exterioară care ne influențează. Acest efect de ricoșare creează o mișcare de bulgăre de zăpadă, ca și o „schemă” [fantasmă].

Primesc aproape zilnic emailuri de la oameni care descriu fenomene absolut bizare pe care le-au experimentat în timp ce meditau sau călătoreau în astral. Pe de o parte, acestea sunt auto-proiecții ale unui conținut psihic nerezolvat, și pe de altă parte, aceștia sunt oameni care nu au obținut încă Echilibrul Elemental.

Când intrăm nepregătiți întru aceste tăramuri, este dificil să discernem ceea ce este auto-proiecție și ceea ce este cu adevărat extern.

Toate cele bune,

Rawn Clark 24 martie 2002

„De ce fiecare spirit demonic sau spirit de nivel mic fuge atunci când aude numele lui Isus?”

Păi, nu fiecare ființă negativă va răspunde în acel fel la orice invocare a numelui lui „Isus”. Nu numele însuși este cel care are respectiva putere – ci ceea ce se află în inima și mintea celui care rostește conferă numelui această putere.

Dacă cineva pentru care numele „Isus” nu are nici o însemnătate, ar rosti acest nume față de un spirit negativ, spiritul ar fi complet neafectat de el. Dar dacă cineva pentru care numele „Isus” este un nume sacru și puternic, ar rosti numele față de același spirit negativ, acel spirit va reacționa cu frică.

Același lucru este adevărat în legătură cu orice rostire a unui nume sacru, formulă magică, sau cu orice cuvânt ai rosti. Un cuvânt are atât de multă însemnătate cât i-o oferi tu – în special pe planurile astral și mental.

De pildă ai putea spune la fel de bine „BU” spre a face un spirit negativ să fugă, dacă ai conferit cuvântului rostit „BU” o forță de semnificație îndeajuns de mare. Dacă ești convins că rostitul cuvântului „BU” va forța spiritul să fugă, atunci acesta va fugi. De fapt dacă voința ta ca spiritul să fugă este destul de puternică și de rafinată atunci nu ai nevoie să spui nimic.

În adevărata magie, factorul cel mai important este forța voinței. Cuvântul, sau sigiliul sau unealta etc, care conține sau transmite forța voinței, are o importanță secundară. Ele sunt doar „receptacule” menite să te ajute să-ți concentrezi și să-ți exprimi direct voința magică. Fără îmbibarea cu voința ta, „receptaculul” este lipsit de putere (dincolo de puterea pe care natura o oferă oricărui lucru). Cu alte cuvinte, fără voința ta, el nu este cu adevărat „magic”.

Toate cele bune,

Rawn Clark 26 Mai 2002

Structura Sinelui

„Atunci de ce sunt create spirite noi?”

Întinderea timpului este infinită, și spre a umple această întindere infinită, trebuie să existe o varietate infinită [de spirite]. Această varietate infinită [de spirite] nu poate încăpea toată odată într-un moment temporal, așa că ea trebuie răspândită prin decursul trecerii infinite a spațiu-timpului. Deci, spiritele Individualizate vin și pleacă – ele sunt temporale. Însă, există nivele mai înalte și mai cuprinzătoare de spirit, care sunt eterne. Tocmai din această rădăcină eternă ies la iveală spiritele temporale Individualizate. Eu numesc acest nivel de sine, „Sinele Superior”. El este subordonat Unității (adică nu este la fel de cuprinzător ca Unitatea). Sinele Superioare sunt eterne. Ceea ce înseamnă că ele nu au un început și un sfârșit temporal. Numai spiritele Individualizate (corpurile mentale) care se ivesc din ele, au început și sfârșit.

„Acum sunt confuz, mă gândeam că, corpul mental sau spiritul este etern.”

Cred că această confuzie stă doar în cuvinte. Cuvântul cel mai dificil este „individualitate”. Experiența individualității există la fiecare nivel al FIInței, chiar și Unitatea experimentează acest simț al individualității. Însă, numai anumite forme de individualitate sunt eterne. Individualitatea fizică și astrală sunt temporale, și numai individualitatea mentală este eternă. Dar, „Sinele Individual” care corespunde lui Tiphareth este temporal. Acest Sine Individual este în primul rând un corp mental, dar el este doar faza de tranziție [a corpului mental] care există numai în relație cu încarnarea într-un fizic.

Sinele Superior (corespunzător lui Binah) este adevăratul corp mental etern. Pentru ca Sinele Superior să se încarneze într-un tărâmul temporal, el trebuie să se împartă pe el însuși (pe post de lucru etern și ca atare infinit, el nu-și poate potrivi / introduce întregimea toată odată în momentul fizic prezent). Așadar își împarte întregimea în Sine Individuale și le proiectează într-un regiunile superioare (mentale) ale tărâmului temporal. Corpul mental Individualizat este cel care se încarnează actualmente într-un fizic.

El trăiește FOARTE mult, dar tot este temporal. Odată ce se conștientizează pe sine ca Sinele Superior propriu, el se retrage în Sinele Superior și se oprește din încarnarea într-un fizic. De fapt nu moare, dar își pierde coerența. În acest sens Sinele Individual își realizează Unitatea, deoarece Sinele Superior este inseparabil de Unitate.

Corpul mental Sine Individual non etern, este cel care se ridică după moartea fizico-astrală în „planurile spirituale” (diferitele sfere planetare) unde locuiește până la reîncarnare. Procesul se repetă iar și iar (este un proces secvențial non etern) până când corpul mental este purificat suficient și se conștientizează pe sine. Aceste sfere planetare sunt o parte (mentală) din tărâmul temporal secvențializat.

Toate cele bune,

Rawn Clark 28 Aprilie 2002

„Dacă înțeleg corect ceea ce spui, înseamnă că noi ne menținem întotdeauna acel nivel de „proprie existență”, sau „autonomie” sau „conștientizare conștientă”, în decursul [procesului expus mai sus]. Sau să o spun altfel – indiferent unde ne-am afla ca statut spiritual sau ca ascensiune spirituală, noi nu încetăm niciodată să fim conștienți de noi înșine și de statutul nostru, în sensul de a ne pierde conștientizarea conștientă.”

Da.

„De asemenea, dacă te înțeleg corect, chiar și după omul realizează „Unitatea Divină”, el încă își păstrează „conștientizarea” sau „conștiința” dar nu își păstrează „individualitatea” – ceea ce este un concept foarte greu de priceput.”

Nu, acel „om” își păstrează simțul individualității. Diferența este că individualitatea experimentată de Unitate este infinit mai înglobantă.

„Dacă îți înțeleg bine cuvintele, din multitudinea de „sine” proiectate într-o tărâmură mentală temporală, spirite care-și așteaptă reîncarnarea în lumea fizică, numai un singur „sine” se va încarna actualmente, celelalte continuând să existe în planurile mentale temporale.”

Nu. Sinele Individuale proiectate de Sinele Superior sunt fiecare unități autonome de conștientizare. Sinele Superior se împarte în aceste multe părți.

„De asemenea presupun că sinele încarnat este cel de care suntem conștienți în timpul când ne aflăm în planul fizic.”

Fiecare Sine Individual proiectează o singură încarnare odată. Acesta este sinele de care suntem conștienți în mod normal în timp ce suntem încarnați. Însă, prin procesul de auto-realizare (conștientizare de sine), ne ridicăm conștientizarea conștiinței mai întâi până la Sinele Individual (Tiphareth), și apoi treptat până la Sinele Superior (Binah). La nivelul Sinelui Superior devenim conștienți în mod direct de celelalte Sine Individuale proiectate de Sinele nostru Superior. În timp ce experimentăm acest nivel Superior al conștientizării noastre, noi suntem conștienți simultan de toate aceste Sine Individuale proiectate, și aceasta devine definiția simțului nostru de individualitate. Cu alte cuvinte, fiecare pas „în sus” ne deschide față de un simț mai cuprinzător al sinelui.

„Între încarnări, în planul mental / spiritual temporal, vor exista copii multiple ale „sinelui”. Însă presupun că în orice moment, suntem conștienți numai de una dintre acestea ca fiind „conștientizarea” sau „conștiința” noastră prezentă – altminteri am avea concurent multiple „conștientizări” ceea ce ne-ar face foarte confuzi. Dar cine sau ce determină conștientizarea sau conștiința [dintre acelea multe] de care suntem conștienți în orice moment al ființei?”

Pe măsură ce coboară, conștiința se împarte iar și iar, mărindu-și diversitatea. În procesul de inițiere sau auto-realizare, noi urmăm acea împărțire în sens invers și de fapt reunim acea conștiință împărțită. La nivelul corporalității fizice, conștiința există în forma sa cea mai mică / îngustă și mai puțin înglobantă. Pe măsură ce ne ridicăm „în sus”, noi integrăm conștiința. Primul nivel [de integrare] este acela al Sinelui Individual, unde ne unim toate încarnările Individuale efectuate în decursul timpului; deci en amintim încarnările acelui Sine Individual. Acesta este primul nivel al re-unificării Sinelui.

Următorul nivel important este Sinele Superior care înglobează un număr aproape infinit de Sine Individuale, fiecare dintre ele înglobând un număr foarte mare de încarnări personale. Acesta este al doilea nivel al re-unificării.

Al treilea nivel important este Unitatea. Unitatea înglobează ÎNTREGUL număr infinit de Sine Superioare și toți Indivizii proiectați ai acestora, cu toate persoanele încarnate ale acestora.

Așa că, atunci când o persoană moare și corpul ei astral se dezintegrează, ea este eliberată spre nivelul mental corespunzător Sinelui ei Individual, și nu spre nivelul corespunzător Sinelui ei Superior. Din moment ce Sinele Individual proiectează numai o persoană odată, conștientizarea experimentată este doar aceea a Sinelui Individual. Nu există „copii multiple” așa cum sugerezi tu.

Sinele Individual include amintirile și experiențele tuturor încarnărilor trecute, și acest aspect cuprinzător al sinelui este cel care planifică atunci următoarea încarnare.

Când sinele personal se conștientizează în cursul încarnării ca și Sine Individual, este la fel ca și cum ai muri și ai ajunge la nivelul mental al Sinelui Individual, dar fără a-ți pierde sinele personal. Atunci, nivelele de sine personal și Sine Individual se unesc. Numai această persoană-Individualitate unificată este capabilă să se auto-conștientizeze ca Sine Superior.

Când persoana-Individualitate se unește cu conștientizarea Sinelui ei Superior, asta indică finalul temporal al necesității de încarnare „a acelui Sine Individual specific”. Atunci acest Sine Individual este unit cu Sinele Superior, adăugându-și conștiința întregului Superior; sau este păstrat de către Sinele Superior spre a servi unui scop anume.

„Realizarea conștiinței de Sine Superior este la fel cu realizarea conștiinței de „Unitate Divină”? Sau mai lipsește un pas?”

Când un Sine Individual se conștientizează pe sine ca propriul Sine Superior, el este în mod simultan una cu Unitatea. Asta deoarece Sinele Superior este o FIINȚĂ eternă și așadar este mereu conștientă pe de-a-ntregul de Unitate. De fapt nu există

nici o separare (nici o secvență) între Unitate și Sinele Superior, exceptând punctul de vedere al acelora dintre noi care privim „în sus” de undeva de „dedesupt”.

„Cine sau ce determină sfera planetară, tărâmul sau planul spiritual în care vom locui după această încarnare și după cele ulterioare?”

Asta este determinat de starea de vibrație sau densitatea mentală a corpului mental Individual însuși.

„Pe care dintre niveluri există maestrul, cum ar fi subordonații lui Urgaya, spirite ca și Franz Bardon?”

„Urgaya” ar însemna un Sine Superior, și „subordonații” lui ar însemna Sinele lui Individuale proiectate.

„Aștept un exemplar al cărții Frabato (și PEM și CAQ) dar presupun că la acel nivel de Maestru reîncarnarea se află la discreția proprie, și nu mai este obligatorie.”

La acest nivel, propria discreție și obligația sunt unul și același lucru. Ambele sunt aspecte al voinței Sinelui Superior. Atunci când cineva ajunge la „măiestrie” și își unește Sinele Individual cu Sinele Superior, Individul va deveni una cu voința Sinelui Superior și nu mai există nevoia de separare între aceste două niveluri ale voinței.

Toate cele bune,

Rawn Clark 29 Aprilie 2002

Chakrele și IHH

„Aș vrea ca cineva care se pricepe să-mi explice în ce fel se leagă chakrele de teoria / exercițiile sistemului lui Bardon. El le descrie pe scurt, și promite să explice modul de activare al centrilor energetici. Dar nu pot găsi asta deloc în carte! Așa că [întreb] sunt chakrele recunoscute de Bardon, sau încărcarea elementală a corpului fizic înlocuiește teoria de a avea 7 centrii energetici în corp? Poate că se leagă de fluidele electric / magnetic?”

Cuvintele „mai încolo voi reveni la problema evocării puterii șarpelui în centrii” sunt întrucâtva eronate. Dar cred că asta se datorează în principal perspectivei noastre populare moderne care consideră lucrul cu chakrele ca o parte vitală a practicii magice. Însă, dacă interpretezi asta în contextul a ceea ce spune el cu privire la corespondențele dintre Elemente și chakre, atunci devine evident că el a explicat trezirea puterii șarpelui, dar în contextul regiunilor elementare și nu în cel al chakrelor. Mai mult, dintr-o perspectivă Hermetică, trezirea în siguranță a chakrelor este un proces mai complex decât simpla supraîncărcare a lor cu energie. O mare parte a trezirii lor naturale, are loc ca și consecință a procesului de dezvoltare a caracterului.

Chakrele nu sunt numai centrii energetici fizici. Ele au grijă și de energia mentală și emoțională. Din nefericire, acest aspect nu este luat în considerare în sistemele vestice, care lucrează direct cu chakrele. Dar în sistemul lui Bardon acest aspect este central, și lucrul de dezvoltare al caracterului precedă munca actuală de acumulare a Elementelor și a Fluidelor.

Transformarea caracterului și construirea ulterioară a Echilibrului Elemental deschide și echilibrează blând acești centrii energetici la nivelul cheie al corpului astral. Acumularea ulterioară a Elementelor (nivelul IV) aprinde atunci în siguranță puterea șarpelui înlăuntrul lor.

Toate cele bune,

Rawn Clark 11 Mai 2002

A face față barierelor în calea progresului

„Când încep să citesc IHH, adorm. Ce cauzează asta și ce pot face spre a depăși starea?”

Pare a fi un „blocaj” emoțional. Atunci când ne ținem de o problemă emoțională nerezolvată, aceasta poate aduce anumite efecte destul de surprinzătoare. De exemplu vorbeai despre frustrarea ta de a nu fi progresat cu celelalte sisteme pe care le-ai încercat, ți-ai descris durerea de a fi fost păcălit de alții și ți-ai exprimat teama de a fi din nou naiv. Toate aceste lucruri au intrat în contrast cu sentimentul tău că Bardon prezintă ceva adevărat. Acesta este un exemplu perfect de schismă internă, emoțională. Pe de o parte îți este frică să mergi mai departe și pe de altă parte te simți neîmplinit fără un progres ulterior. Cea mai simplă soluție pentru psihic (mintea noastră emoțională, subconștientă) este să deconecteze totul, să adoarmă și așadar să evite în întregime problema.

Singura cale de a ieși dintr-o astfel de situație este să abordezi direct și conștient, atât frica ce oprește progresul cât și dorința de progres care plasează frica într-un contrast așa de mare.

Un prieten de-al meu mi-a descris recent propriul lui proces de a face față unor blocaje similare, și cred că ceea ce mi-a spus el te-ar putea ajuta. Când ajunge într-o dificultate la un exercițiu, el se oprește și caută în interiorul lui. Apoi își examinează dificultatea în contextul celor trei corpuri (mental, emoțional și fizic) și se întreabă de care tărm aparține blocajul. Are de-a face cu felul în care a conceptualizat el exercițiul (mental); cu felul în care simte emoțional exercițiul (emoțional); sau cu felul în care trupul lui se simte în timp ce face exercițiul (fizic)? Odată ce localizează exact blocajul, el poate începe să-l abordeze la un nivel „conștient” și să facă, în el sau în practica lui, orice ajustări sunt necesare.

Toate cele bune,

Rawn Clark 31 mai 2002

O întrebare foarte modernă despre proiecția astrală

„Mi-a venit o întrebare în timpul meditației de noaptea trecută. Îmi dau seama că este imposibil ca cineva să se proiecteze astral dincolo de zona care înconjoară pământul. Așa că ce s-ar întâmpla dacă te-ai afla fizic pe lună, și te-ai proiecta astral de acolo? Ai muri dacă ai încerca să părăsești zona lunii? Înțelegi întrebarea generală pe care o întreb...Dacă tot suntem la acest subiect, dacă am trăi pe o altă planetă, ar însemna că ar exista diferite seturi de spirite decât cele de acum care ne-ar afecta? Dacă am coloniza o altă planetă, am avea un alt echivalent ca zonă care înconjoară acea planetă? Ar avea asta implicații asupra locurilor unde ne-am reîncarna?”

Din informația pe care am adunat-o corpul nostru astral se dizolvă când ajunge în planul astral care înconjoară pământul, și numai ulterior ajungem să „locuim” în planul mental etern”.

Planurile planetare sau sferile planetare nu au nimic de-a face cu planetele fizice însele. Legătura este pur una simbolică și Filosofică. Asta este adevărat și în ceea ce privește zona care înconjoară Pământul.

Aceste planuri de existență, inclusiv zona care înconjoară Pământul, reprezintă fiecare niveluri sau densități ale conștienței. Din moment ce am îmbrăcat aceste niveluri în simboluri umane, ele par a fi specifice sistemului nostru solar și planetei noastre natale, dar nu este așa. Faptul că ele par astfel, se datorează naturii conștienței umane și nu nivelelor respective.

Motivul pentru care le îmbrăcăm în simboluri umane este deoarece noi experimentăm aceste „forțe universale” într-un context uman, legat de Pământ. Cu toate acestea ele sunt forțe „universale”.

Asta înseamnă că ceea ce numim noi „zona care înconjoară pământul” este de fapt o zonă a unui nivel specific al conștienței (nivelul astral) care înconjoară materia fizică. TOATĂ materia fizică. Entitățile care locuiesc în acel nivel de conștiență se manifestă în feluri specifice înăuntrul mediului nostru terestru; aceasta fiind singura noastră referință, este felul în care descriem și simbolizăm aceste forțe universale. Așadar definim entități care aparțin gradelor zodiacului (relevante numai Pământului) și le atribuim puteri și datorii foarte focalizate spre Pământ. Dar repet, aceste simboluri orientate spre Pământ, exprimă „forțe universale” așa cum sunt ele percepute prin ochii omului.

Același lucru poate fi spus și despre tărmurile Elementale și despre ființele care le locuiesc. Le îmbrăcăm în simboluri umane foarte legate de Pământ, dar ele sunt totuși „forțe universale”.

Așa că spre a răspunde întrebărilor tale.

Dacă am trăi pe o planetă X care înconjoară steaua Y, atunci am avea un set de simboluri ușor diferit față de cel de acum spre a descrie aceste forțe universale, dar ar exista aceleași forțe universale ca și cele de acum, cu care am avea de-a face și pe care am încerca să le descriem în termeni relevanți experienței noastre umane de pe planeta X. Zona din jurul pământului există ca o dimensiune separată non-fizică, în care localizarea fizică este irelevantă. Într-un fel de a spune, această dimensiune se intersectează simultan cu fiecare punct din spațiul fizic. Atunci când conștiența umană se ridică întru această zonă, ea nu se ridică într-un loc fizic. Chiar dacă planeta X se află la milioane de ani lumină de Pământ, zona care înconjoară Pământul și zona care înconjoară planeta X sunt una și aceeași zonă, exact același „loc” astral. Așadar dacă ar fi să-mi ridic conștiența de pe planeta X în acea zonă, m-aș ridica într-același loc „astral”, ca și cum ar fi dacă m-aș ridica de pe Pământ în acea zonă. Este exact aceeași zonă a sinelui și înconjoară TOATĂ materia fizică. Bineînțeles, pe planeta X, nu am numi planurile „superioare” ca și corespunzând Lunii, Soarelui, lui Mercur, lui Venus etc. Am folosi descrieri care ar fi mai relevante planetei X. Dar fiecare set de descrieri ar descrie aceleași forțe și planuri universale.

Urcarea mea din zona care înconjoară Pământul în zona Lunii, m-ar duce în același „loc”, în care m-ar duce urcarea din zona care înconjoară planeta X în zona celui mai apropiat satelit A al ei.

În același fel, dacă cineva s-ar afla fizic pe Luna noastră, acela tot s-ar ridica „cu propria conștiență” întru zona care înconjoară Pământul. Această zonă înconjoară TOATE lucrurile fizice. Asta înseamnă că nu este planul Lunii (o densitate mentală a conștienței care nu are nimic de-a face cu Luna fizică) cel care înconjoară Luna fizică; ci zona care înconjoară Luna fizică este aceea pe care noi pământeni am numi-o „zona care înconjoară Pământul”.

Întrebarea ta dacă ai muri dacă ai încerca să te proiectezi astral de pe Lună, a fost interesantă. Ceea ce am extras din ea, este întrebarea dacă ar fi periculoasă încercarea de a urca cu corpul astral într-un plan mental. Nu-i așa? Dacă asta a fost de fapt esența întrebării tale, atunci răspunsul este nu; nu ar fi periculos deoarece așa ceva nici măcar nu este posibil. Corpul astral este prea dens spre a intra întru nivelul pur mental. El nu poate fi forțat să meargă acolo, și nu poți să faci o curbă aiurea și să te trezești în planul mental. Este pur și simplu imposibil. O analogie bună ar fi să strecori printr-o strecurătoare un vas

plin cu tăiței de lasagna. Apa trece cu ușurință, dar pastele nu vor încăpea prin găurile mici. Același lucru se aplică imposibilității materiei fizice de a pătrunde întru planul astral.

Ceea ce-mi place așa de mult la întrebarea ta, este modernitatea ei. Faptul că noi gândim acum în acești termeni, ai consecințelor veritabile ale viețuirii noastre pe alte planete, ne prezintă o nevoie chiar și mai mare de a înțelege diferența dintre simbolurile noastre umane bazate spre Pământ, și forțele universale pe care ele le reprezintă. Trebuie să rămânem mereu conștienți că simbolurile doar „reprezintă” – ele nu sunt forțele universale însele. Trebuie să căutăm mereu dedesubtul hainei simbolului și să căutăm lucrul care este simbolizat.

Toate cele bune,

Rawn Clark 6 Iunie 2002

Despre protecția prin scut

„În ceea ce privește realimentarea scutului, afirmi că poți să-l „menții conectat cu sursa lui (de deasupra)” sau „îl poți deconecta de la origine și îl poți instrui să se realimenteze din depozitul universal de Lumină” și spui că este de preferat ultima variantă. Întrebarea mea este: care este diferența dintre aceste două opțiuni? Care este semnificația termenului „de deasupra”? De unde este extrasă Lumina dacă nu din „depozitele universale”? Dacă stau să mă gândesc bine, ce este un „depozit universal”?”

Atunci când am scris termenul „de deasupra”, l-am pus în ghilimele spre a semnala că nu l-am înțeles în sens obișnuit. Îl înțeleg în sens filosofic, nu fizic. Așadar „de deasupra” indică ideea unei superiorități, ceva metaforic „mai înalt” decât propriul sine. În acest sens este o sursă separată de sine, sau mai bine spus, aceasta este relația simbolică în care plasăm respectiva sursă.

Pe de altă parte, depozitul universal nu este superior metaforic, și nici nu este separat metaforic de noi. Depozitul universal include întregul univers secvențial, ceea ce înseamnă că noi suntem o parte directă a lui. El ne înconjoară constant, așadar este accesibil fără atenția noastră conștientă. Însă „ceea ce este deasupra” solicită atenția noastră concentrată spre a se menține o legătură cu el. Aceasta este simplu un aspect sau o trăsătură naturală a conștienței umane normale.

Așadar „deasupra” prezintă (cel puțin la început) numai o sursă temporară de energie. Atunci când o folosim, trebuie să refacem periodic operația, și să reîncărcăm ceea ce am încărcat la început cu lumina „de deasupra”. Însă, atunci când folosim depozitul universal de energie, odată ce stabilim legătura cu acesta, ne putem întoarce atenția altundeva, și să lăsăm natura să aibă grijă de restul.

„Am o altă întrebare pentru tine referitoare la tehnica ta de protecție prin scut. Scutul este vizualizat ca rotindu-se pe măsură ce înfășori Lumina în jurul corpului, atrăgând-o de „deasupra”, și continuând să se rotească după acest proces. Asta mă face să mă întreb ce se întâmplă cu Lumina odată ce a ajuns la capătul de jos al scutului.”

Atunci, ea acționează ca un corp de lumină și se rotește în mod continuu „ca un întreg”.

„De asemenea, după ce scutul este gata, trebuie să-l faci să atragă în mod continuu Lumină (de „deasupra” sau din „depozitul universal”) prin capătul lui de sus, spre a se roti în jurul corpului tău? În caz contrar, nu se desfășoară dacă tot se rotește continuu?”

Repet, scutul acționează ca un corp separat de lumină, nu ca o panglică de lumină. Dacă folosești sursa de „deasupra”, atunci da, lumina intră continuu prin partea lui de sus, dar se integrează imediat în corpul distinctiv al scutului tău, și apoi circulă „ca întreg” în jurul corpului tău. Dacă folosești „depozitul universal”, atunci Lumina intră din fiecare direcție și se integrează de asemenea întru corpul rotitor al scutului tău.

„În ultimul rând, vizualizezi ceva (cum ar fi sferile de Lumină) la capetele de sus și de jos ale scutului tău, sau el doar apare din nimic și dispare în nimic?”

Nu vizualizez sfere. Ci vizualizez scutul meu ca fiind un corp distinctiv de lumină care circulă, de forma închisă ovoidă.

Toate cele bune,

Rawn Clark 1 Iunie 2002

Rugăciunea, etc.

„Așa că mă gândesc, ce se întâmplă atunci când oamenii se roagă altor oameni...? unora vii sau morți...?”

Atunci când ne rugăm unei persoane, este spre a cere ceva ce dorim. Presupunem că persoana căreia ne rugăm poate să intervină pentru noi în fața unei puteri mai înalte, și astfel să atragă atenția acelei puteri înalte în favoarea noastră. De fapt noi ne rugăm tot acelei puteri mai înalte, dar unei manifestări mai joase ale ei, unei manifestări mai umane.

Psihologic vorbind este ca și cum, în loc de a urla pe fereastră și a spera că cineva aflat la două orașe depărtare ne va auzi, noi am lua telefonul și am forma numărul. Cu alte cuvinte, ne împuternicește încrederea și credința în ideea că rugăciunea noastră este auzită.

Mintea umană este o forță foarte puternică și un lucru foarte complex. Atunci când rostim o rugăciune, noi afirmăm o nevoie interioară. Simplul act de a afirma o nevoie și de a cere asistență, este un act transformator. El ne pune într-o nouă relație cu nevoia noastră, și pune în mișcare circumstanțele necesare spre întâmpinarea acelei nevoi. Când adăugăm la asta concentrarea atenției și a emoției care face parte din rugăciune, atunci afirmarea nevoii este chiar mai puternică și mai transformatoare la nivel personal.

Rugăciunea este în primul rând auto-vindecătoare. Dar rugăciunea poate fi de asemenea un act magic care transformă mai mult decât propriul sine. Ea poate fi de asemenea impulsul mental și emoțional care cauzează schimbări fizice, ca și o „voltă” sau o rostire kabbalistă. Eficacitatea oricărei rugăciuni depinde de puterea concentrării și pasiunii celui care se roagă. Dacă ele sunt foarte puternice, rugăciunea va aduce în cele din urmă schimbări fizice dincolo de schimbările mentale și emoționale inerente actului rugăciunii. În acest caz, schimbările apar din mintea celui care se roagă, și nu din forța sau persoana căreia i se adresează rugăciunea.

Deși auto-vindecarea consecința cea mai comună a rugăciunii, ea nu este singura cale în care rugăciunea poate fi eficientă. Rugăciunea poate atrage de asemenea atenția directă a entităților nonfizice. Într-un asemenea caz, efectul de autovindecare al rugăciunii este amplificat de cealaltă entitate.

„Uneori pot simți că cineva se gândește la mine, alteori când mă rugam pentru cineva, acea persoană a simțit că făceam asta...și un al doilea lucru – putem să atragem atenția cuiva doar prin rostirea cu voce răspicită (sau chiar mental) a numelui persoanei respective?”

Asta depinde de doi factori diferiți. 1) puterea mentală a celui care proiectează gândurile și 2) receptivitatea sau sensibilitatea celui despre care se gândește. De exemplu dacă pur și simplu îți rostesc numele, atunci este foarte probabil să nu simți că mă gândesc la tine, deoarece gândul meu ar avea în spatele lui spre a-l susține doar puțină energie mentală. Dar dacă ar fi să mă concentrez intens asupra ta și apoi să rostesc numele tău cu intenția puternică, ca tu să îți dai seama de asta, atunci sunt șanse să îți dai seama de asta. Întrebarea devine dacă îți vei da seama de acțiune la un nivel „conștient”. Această parte va depinde mai mult de sensibilitatea ta decât de energia mea mentală.

Odată ce a fost gândit, un gând are o viață proprie în planul mental. Majoritatea gândurilor au o durată foarte scurtă și au un impact individual mic, deoarece majoritatea gândurilor umane sunt investite cu foarte puțină putere. Dar când unui gând i se oferă în mod „conștient” putere mentală, atunci el poate exista și activa înăuntrul planului mental pentru o durată de timp considerabilă. În cazul în care un gând este îmbrăcat cu putere emoțională, el poate avea un impact mare și de lungă durată.

Când un gând împuternicit este concentrat asupra unui individ, atunci el caută în mod natural sfera mentală a subiectului său adică a acelui individ, sau gravitează spre ea. Această acțiune este datorată naturii planului mental însuși, în care „caracterul comun” și „asemănarea” sunt factorii primari de diferențiere. Cu alte cuvinte, înăuntrul planului mental „asemănătorul atrage asemănătorul”.

„Deci, putem drena energie doar prin faptul că ne gândim la cineva...”

Nu, nu ca un act mental pur. Spre a drena energia mentală a unui individ, trebuie să-l drenezi la nivel emoțional (astral) sau la nivel fizic. Însă în aceste acțiuni extragi mai mult decât energia mentală și extragerea energiei mentale este un efect secundar al drenării energiei astrale sau fizice. Cu alte cuvinte, capturezi energiile mentale ale individului ca parte a energiilor mai dense ale emoțiilor și materiei fizice.

Motivele pentru asta sunt destul de complexe. După cum am afirmat, înăuntrul planului mental asemănătorul atrage asemănătorul. Ceea ce preîntâmpină „drenarea”, deoarece spre a drena ceva, trebuie să creezi un opus de care este atras subiectul. Cam ca un sistem cu presiune înaltă și un sistem cu presiune joasă aflate în atmosferă – când ele ajung destul de aproape, atunci se atrag, și zona cu presiune joasă atrage presiunea atmosferică înaltă, astfel apărând curenți de aer. Acest factor al „opusurilor care se atrag” este mai predominant înăuntrul tărâmului fizic, și cam 50% din tărâmul astral care mediază între fizic și mental. Așa că o astfel de drenare poate avea loc numai la nivel astral sau fizic.

De exemplu unele dintre terapiile cele mai bune pentru o minte tulburată sunt râsul și extenuarea fizică. Și una din cele mai bune terapii pentru energia mentală sleită, este odihna fizică (reumplerea) amestecată cu hrănirea emoțională.

„Hai să ne uităm la sfinți – ei au fost oameni. Ce putem spune despre zei, zeițe, divinități, etc...? Ele încă mai există înlăuntrul UNULUI...așa că unde plasăm limita...? Deoarece Unitatea, UNUL, se află de cealaltă parte a limitei...putem noi într-adevăr să traversăm această limită...? Și dacă da, în ce punct...? Unirea cu divinitățile te pregătește într-adevăr pentru unirea cu Unitatea...? Repet, divinitățile există ÎNĂUNTRUL UNULUI, așa că, cum poate o ființă umană să traverseze această limită...?”

Vai! Asta este o întrebare M-A-R-E. Spre a nu mă repeta și a scrie un articol destul de lung, te voi îndruma spre comentariul meu asupra nivelului 10 din IHH (secțiunile mentală și astrală). În cartea mea, se află la paginile 121-132. Pe adresa mea web este la <http://www.abandoncompanion.com/IHH-Step10.html>

„Când o persoană alege să se dizolve întru Unitate, acea persoană există ca o parte a ei, sau doar încetează să mai existe...?”

„Dizolvă” este un termen înșelător, deoarece implică o pierdere însă nu mă pot gândi la altul mai bun. Cea care se dizolvă este focalizarea avută la nivelul individualizat al Sinelui. Dar asta nu înseamnă că sinele individualizat încetează să mai existe. Unirea cu Unitatea are loc la un nivel non-temporal (adică eternitatea) și este nonsecvențială. Chiar dacă „realizarea” Unității are loc „la nivel temporal” înlăuntrul unui moment specific de timp, ea devine instantaneu un lucru etern, deoarece este o experiență care are loc înlăuntrul timpului etern. Nu este ceva care să se întâmple odată și cu asta basta. Ea are loc „în afara” timpului și a spațiului și afectează așadar tot timpul și spațiul, pentru totdeauna.

Dinlăuntrul timpului etern nonsecvențial (adică „cealaltă parte” a Abisului) întregul spațiu-timpului infinit este văzut ca o singură entitate. De fapt, devine o infinitate „închisă”. Întregul ei infinit există etern. Din perspectivă eternă se poate vedea orice punct din continuumul spațiotemporal, sau în egală măsură, TOATE punctele dinlăuntrul acestui continuum.

În același fel în care corpurile noastre fizice servesc ca vehicule pentru sufletul și spiritul nostru, și sunt interdependente inseparabil (fără corpul nostru fizic nu este nevoie de un corp astral, și corpul mental nu poate rămâne activ în planul fizic), la fel este și continuumul spațiotemporal (întregul timp secvențial de „dedesubt” Abisului) vehiculul sau corpul Unității. Așa că atunci când un corp mental individualizat se „dizolvă” întru Unitate, nu există nici o pierdere de materie mentală. Singura schimbare are loc în „locul / reședința” (en. seat) conștientizării. Locul conștientizării individului unit cu Unitatea este răspândit prin Întreg, fără nici o deosebire. Aceasta este o multiplicare infinită a conștientizării și nu o pierdere.

Toate cele bune,

Rawn Clark 17 Iunie 2002

Bilocația magică

„Mama mea, care era un mare fan al lui Padre Pio, mi-a spus că el era capabil de a se situa (a fost văzut) în două locuri diferite în același timp și de a acționa conștient în ambele locuri...nu știu cum este posibil așa ceva...deoarece în caz că se proiecta în astral, corpul său material ar fi trebuit să doarmă / să fie inconștient. Așa că (dacă este adevărat) trebuie să fie altceva [decât proiecția astrală]...”

Nu știu dacă asta este adevărat în cazul lui Padre Pio, dar din punct de vedere hermetic este chiar posibil și inteligibil.

Bilocația fizică este realizată de către Sinele Superior (aparținând sferei lui Saturn, Sinele Superior este corpul nostru mental „etern”), și nu de către sinele personal sau sinele Individual temporal. Sinele Superior, care proiectează corpul mental Individualizat și astfel proiectează corpurile astral personal, și fizic, în acest caz proiectează pur și simplu un duplicat al corpului mental Individual și apoi condensează în jurul lui un corp astral și fizic care să se potrivească, inserându-l în locul și timpul potrivit.

Atunci când un adept face bilocația, el se va concentra asupra nivelului Sinelui lui Superior, în timp ce funcționează încă la nivel fizic. În esență, adeptul participă la un nivel personal și Individual. Când te afli în această stare este posibil să menții o conștientizare conștientă concurrentă, simultan în ambele corpuri, deoarece aceasta este o trăsătură a conștientizării normale a Sinelui Superior. De fapt, te găsești în două locuri în același moment, având întreaga conștientizare intactă. Dar această „împărțire” sau „înmulțire” de conștientizare poate fi făcută numai din punct de vedere al Sinelui Superior.

Același lucru poate fi realizat fără participarea conștientă a persoanei la nivelul Individual sau personal (adică, cineva care nu este adept și nu are facultăți magice propriu zise). Atunci aceasta este o acțiune mai independentă, care apare numai din Sinele Superior și dintr-un anume fel de nevoie superioară. În consecință, persoana nu va avea conștientizare asupra acțiunilor dublurii ei, și viceversa.

Toate cele bune,

Rawn Clark 17 Iunie 2002

Homosexualitatea și calea hermetică

„Este homosexualitatea un dezechilibru Elemental?”

Numai noi oamenii divizăm sexualitatea în hetero-, homo- și bi-. Asta nu are nimic de-a face cu sexualitatea însăși, din moment ce toate speciile care exprimă sexualitatea, exprimă natural toate aceste trei tipuri [de sexualitate] definite de om. Sexualitatea este sexualitate, punct, iar sub-tipul ei nu este o problemă referitoare la diferite echilibruri Elementale. Sexualitatea este un aspect al corpului mental. Pe măsură ce corpul mental se încarnează, el caută o circumstanță de viață care îi exprimă cel mai bine natura proprie, și care va duce la învățarea lecțiilor de care este nevoie în acea încarnare. În timpul încarnării este vorba despre o nevoie fundamentală și nu despre o alegere mundană. La ființele umane, fiecare tip de sexualitate aduce un set specific de lecții de viață, deoarece suntem ființe sociale care trăim în contextul unei culturi specifice. În cultura umană, un homosexual are de-a face cu o experiență diferită decât un heterosexual.

Orientarea sexuală nu este un aspect al echilibrului Elemental. Echilibrul Elemental intră în joc numai în ceea ce privește reacția individului față de propria sexualitate și punerea în scenă a acelei sexualități, indiferent că este vorba de heterosexualitate, homosexualitate, sau bisexualitate. Aceasta este zona de îngrijorare în ceea ce privește impactul orientării sexuale asupra căii Hermetice.

O persoană heterosexuală nu este mai mult sau mai puțin potrivită spre spiritualitate și Hermetism decât una homosexuală și viceversa.

„Poate o persoană homosexuală să înainteze pe calea perfecțiunii, sau este homosexualitatea un aspect pe care trebuie să-l depășim?”

Homosexualitatea, la fel ca heterosexualitatea și bisexualitatea, nu sunt ceva de depășit. Calea către auto-perfecționare este construită pe procesul de a fi tu însuși pe cât de complet și de clar este posibil. Deoarece sexualitatea și orientarea sexuală sunt calități fundamentale pe care le deține fiecare individ, lupta pentru perfecțiune ar include necesar manifestarea sexualității proprii, într-un fel pozitiv auto-definit. Asta este adevărat indiferent de orientarea sexuală a unui om, iar tipul specific de orientare sexuală pe care îl ai nu face acest proces mai dificil sau mai ușor decât un altul. Cu alte cuvinte homosexualitatea nu prezintă prin ea bariere unice spre a urma o cale spirituală. Un individ bisexual sau homosexual are de-a face cu aceleași aspecte de bază în pozitivizarea exprimării lui sexuale, cu care are de-a face și un individ heterosexual.

„Doar judecarea recentă este cea care spune că homosexualitatea este ceva „de depășit”...În multe culturi (indo-americană nativă, hindusă)” homosexualitatea sau era acceptată fără comentariu, sau era considerată ca o însușire spirituală. În mod special, berdache (homosexualul travestit) al indo-americanilor avea de obicei rolul de divinator, vindecător sau șaman.”

Asta este adevărat la majoritatea culturilor bazate pe pământ [id est htoniene]. Știu că o asemenea cultură din Africa consideră homosexualii a fi „portarii” spirituali. Impactul pe care homosexualii l-au avut în decursul secolelor asupra culturii umane este în mare parte nerecunoscut de majoritatea heterosexuală. Cultura homosexuală și homosexualii sunt o forță puternică în evoluția mimetică umană. [„Evoluția mimetică” este un termen științific pentru evoluția ideilor și culturii. Pentru oameni, acest aspect al evoluției joacă un rol foarte important în supraviețuirea speciei noastre, și în multe cazuri, ea depășește evoluția genetică].

„Așa că în „opinia” mea, sugerez că homosexualitatea nu este un păcat de depășit, ci poate că mulți homosexuali sunt mai centrați spiritual și compleți în natura lor. De asemenea fundamentalistii bazați pe frică demonstrează o adevărată lipsă de maturitate spirituală.”

În experiența mea, orientarea sexuală a unui om are puține de-a face cu centrarea lui sau cu simțul lui de completitudine. Un avantaj pe care îl are însă persoana homosexuală este o experiență directă a punctului slab al societății. Avantajul aici este că homosexualii au poate mai puține de dezvățat! Dar același lucru poate fi spus despre oricine trăiește mereu cu un baraj de prejudeicii constante și de discriminări, cum ar fi femeile, „supraponderalii”, persoanele malformate fizic, persoanele colorate, etc. Cei care se află în această privință în dezavantaj sunt bărbaii albi heterosexuali!

„În anumite cazuri se poate spune că homosexualitatea nu apare dintr-un dezechilibru chimic sau genetic (te rog scuză-mă dacă asta este o întrebare într-adevăr ignorantă, nu am studiat subiectul în profunzime)?”

Nu, nu există nici o cauză fizică a homosexualității, și ea nici nu este un dezechilibru.

„De asemenea am auzit deseori că aproximativ 10% din populația masculină are tendințe homosexuale. Și cred că este interesant să observăm că până și în interiorul homosexualității par a exista diferite clasificări sau tipuri comportamentale,

ca de exemplu unii oameni care sunt în mod clar mai dominanți sau mai pasivi decât alții, și care tind să își găsească parteneri homosexuali de tipul opus...Aproape că mi se pare că ei încearcă să găsească un echilibru masculin / feminin înăuntrul relațiilor lor homosexuale.”

În acest punct, cred că este potrivit să spun ceva despre diferența dintre „homosexual” și „gay”. O mare parte din analiza făcută homosexualității în această discuție s-a bazat pe o imagine heterosexuală destul de neinformată asupra culturii gay, și această analiză a fost aplicată, în mod nepotrivit, unei întrebări legate de echilibrul Elemental, polaritate, etc. Așa că este necesară ceva clarificare.

Nu toți oamenii care au „tendințe” sau experiențe homosexuale, se definesc pe ei înșiși ca fiind gay. De asemenea, există heterosexuali care participă în cultura gay.

Cultura gay este un răspuns creator al homosexualilor în fața realității de a trăi în mijlocul unei culturi majoritare, care este inamică supraviețuirii lor. În esență, cultura gay este un aspect al autoconservării, deoarece ea permite un spațiu de auto-exprimare adevărată (și astfel înaintarea pe o cale a autoperfecționării). Rolurile sexuale care se manifestă în cultura gay nu pot fi înțelese dintr-un standard heterosexual pur. Ele sunt, să spunem așa, o versiune gay a aceleiași nevoi de parteneriat, care are loc într-o subcultură a majorității culturale heterosexualizate, și ca atare ele reflectă anumite părți obișnuite ale culturii majoritare. Însă ESTE vorba de apartenența la o cultură diferită, și așadar ele nu sunt definite prin exact aceleași atitudini.

„Ce putem spune despre conceptele polarității despre care vorbește Hermetismul? Din acest punct de vedere nu ar fi văzută homosexualitatea ca o existență fără polaritatea potrivită masculin / feminin, din moment ce homosexualii caută parteneri de același tip de polaritate (sau înțeleg eu greșit acest concept de polaritate)?”

Conceptul Hermetic de polaritate este foarte dificil de înțeles dacă îl bazezi pe norme de gen dictate cultural, așa cum ai făcut tu aici. Genul fizic (care este un subiect diferit de orientarea sexuală) este o manifestare a polarității, dar este poate cea mai puțin importantă [manifestare a ei] în ceea ce privește calea spirituală. Acuplarea sexuală între un bărbat și o femeie nu asigură echilibrul spiritual.

„Nu mă pot abține să nu mă mir. Au existat în istoria noastră omenească în diferitele mari religii, sau pe calea hermetică, ceva oameni foarte evoluți, care să fi fost homosexuali?”

Dacă ești interesat cu adevărat de răspunsul la aceste întrebări (și cred că acele răspunsuri te vor surprinde foarte mult), îți sugerez să cauți pe Internet istoria gay. Sau să mergi la bibliotecă sau într-o librărie de calitate.

„Spre a fi scurt și a oferi o opinie personală, eu cred că homosexualitatea și bisexualitatea sunt aberații, și ca atare nu ar fi o parte din construcția unei ființe iluminate.”

Nu sunt de acord cu temeiul logicii tale de a ajunge la această concluzie.

Orientarea sexuală și, dacă tot am ajuns aici, dorința sexuală nu sunt exprimări ale polarității „fizice”. Ele sunt exprimări ale polarității astralo-mentale. Dorința sexuală este condusă de minte și de emoții, nu de structura fiziologică. Genul fizic este tranzitoriu, iar corpul mental fără de gen, se încarnează în decursul timpului atât în corpuri feminine cât și în corpuri masculine. Așa că tipul de unificare despre care vorbești este un lucru spiritual și așadar poate avea loc înăuntrul ORI cui. Uniunea spirituală nu este exclusă pentru homosexuali.

Mai mult, doi oameni de același gen / sex, pot realiza aceeași adâncime a uniunii și a împlinirii emoționale la care poate ajunge un cuplu heterosexual. Asta nu este o chestiune de gen fizic.

De asemenea, pari să presupui că, corpul energetic este specific ca polaritate genului fizic, dar nu este așa. Polaritățile dinăuntrul corpului energetic uman sunt determinate în primul rând de factori mentali și emoționali. [Este același mecanism natural pe care-l folosim în magie spre a manipula corpurile noastre energetice – cu mințile și emoțiile noastre, combinate ca și voință.] Deoarece acesta este de asemenea locul dorinței sexuale și al orientării sexuale, corpul energetic al unui homosexual este structurat întrucâtva diferit decât este structurat corpul energetic al unui heterosexual de același gen [ca respectivul homosexual]. Percepția subtilă a acestor polarități energetice este cea care ne atrage de o altă persoană

Așa că o cuplare homosexuală se bazează de asemenea pe aceeași interacțiune de polarități din corpul energetic, și la nivel energetic rezultatul este cam același ca și o cuplare heterosexuală.

Într-un alt comentariu de-al tău, spui că ai cunoscut oameni gay, dar te-ai avertiza să nu faci presupuziții cu privire la stabilitatea emoțională a TUTUROR oamenilor gay, bazate pe mulțimea artistică pe care ai descris-o. Ai face aceleași presupuziții cu privire la stabilitatea emoțională a heterosexualilor, bazându-te pe o mulțime artistică hetero?

Chiar și așa, cultura gay poate părea foarte străină cuiva care nu este obișnuit cu ea. Ea este intenționat amenințătoare față de psihicul heterosexual al culturii majoritare. Din perspectiva masculului heterosexual, asta pare ca un dezechilibru emoțional (și astfel Elemental) inerent, dar asta este doar pentru că, cel mai notabil lucru pentru un mascul heterosexual sunt

bărbații gay care acționează cu o feminitate mai mare decât este „normal” cultural. Cultura gay, în general, hrănește exprimarea de „sine” a întregului sine emoțional, iar această acțiune violează deseori normele de gen acceptate cultural. Mai mult, echilibrul emoțional și Elemental nu au nimic de-a face cu orientarea sexuală. Ele au de-a face pe DEANTREGUL cu modul în care un om se gândește despre el, și cu felul în care gândurile, cuvintele și faptele lui îi manifestă sinele adevărat. Pentru adevăratul Sine, nu este nici mai mult și nici mai puțin dificil să strălucească, prin viața unei persoane homosexuale, decât ar face-o prin viața oricărui alt tip de persoane. Homosexualitatea nu este prin sine un impediment spre a urma calea Hermetismului.

Toate cele bune,

Rawn Clark 3 Iulie 2002

Dilatarea percepției asupra ACUMULUI

„Spre a încerca să explic asta mai clar, încerc să-mi extind percepția asupra ACUMULUI prin folosirea caracterului comun al „calității” evenimentului (toate acțiunile implicate care alcătuiesc un eveniment de curățare a dinților) – spre a ajunge la „cantitate” (experimentarea evenimentului ca un întreg, fără a fi implicat mental în mod direct, în punerea secvențială în scenă a fiecărui moment sau detaliu).”

Îți sugerez ca în timpul meditației să explorezi Acumul însuși. Ce definește Acumul? Cât de lung (ca durată) este Acumul? Ce diferențiază Acumul de trecut și viitor?

În exemplul tău cu spălatul dinților, înțeleg că încerci să înglobezi o cantitate mai mare de momente „secvențiale” prezente, și ieși în considerare un Acum mai mare. În sens temporal, unde Acumul este perceput ca „momentul prezent” (adică un lucru secvențial) asta pare relevant. Însă, Acumul și momentul prezent nu sunt exact același lucru. Momentul prezent este experiența noastră normală asupra Acumului, dar este o experiență secvențială asupra unui lucru nonsecvențial etern și infinit.

Simplu spus, Acumul însuși este infinit. El înglobează secvența temporală de momente prezente, nu doar câteva momente sau un milion de momente. Cu toate acestea, ca și creaturi secvențializate, noi trebuie să abordăm treptat această experiență eternă a adevăratului Acum, și așa cum propui tu, să mărim numărul de momente prezente pe care le putem îngloba înăuntrul unui singur Acum al conștientizării noastre conștiente.

Aici se află cheia – conștientizarea noastră conștientă. Momentul prezent în sine este definit de propria noastră conștientizare secvențială asupra manifestării temporale a Acumului. Atunci când conștientizarea noastră este ridicată (focalizată) noi rămânem conștienți în mod natural de caracterul comun dintre mai multe momente prezente succesive, și așadar avem experiența pe care o descrii, a timpului care pare să se scurteze și să se comprime. Dar numai ritmul fizic al timpului este acela care pare să se comprime, deoarece conștientizarea noastră asupra evenimentelor este de fapt mai mare. Cu alte cuvinte, chiar și experiența avută de noi asupra vitezei fizice a trecerii timpului, este dependentă de conștientizarea noastră.

În mod ciudat, ceea ce te adâncește mai mult întru acțiunea de a îngloba o cantitate tot mai mare a Acumului temporal, este procesul de a te focaliza pe tine întru momentul prezent „infinit de finit”. Aceasta este poarta către Acumul infinit.

În exemplul tău cu spălatul dinților, în loc să te concentrezi asupra șirului intenției tale, ar trebui să te concentrezi numai asupra momentului prezent și să te eliberezi de „procesul secvențial” al spălatului pe dinți. De fapt, eliberează-te de ORICE alt lucru decât exact ceea ce faci în momentul imediat.

Dar fii atent să nu existe nimic pe care să ai nevoie să-l faci după ce îți speli dinții, deoarece această acțiune ar putea dura ore per dinte! Ceea ce spune că nu este întrutotul o stare mentală funcțională pentru activitatea umană normală.

Însă exercițiul pe care-l descrii ESTE funcțional și te încurajez să-l urmezi. Cred că te va învăța multe.

Toate cele bune,

Rawn Clark 6 Iulie 2002

Prădători, vampiri energetici și iritații astrale

Există mai multe feluri de a considera entitățile pe care tu și alții le-ai descris în timpul acestei discuții. Un fel binecunoscut este cel pe care-l descrii adică să le consideri ca și combatanți – entități prădătoare care există în afara sinelui propriu și care caută să te paraziteze și să te ducă la pământ. Marea problemă cu felul de a vedea lucrurile astfel, este că tu ești considerat o victimă, și i se oferă „atacatorului” avantajul. Având această dinamică [mentală], este imposibil să te scapi permanent de acești dăunători și ajungi să-ți folosești întreaga energie în luptă în loc de a-ți urma propria evoluție personală. Cu alte cuvinte, spre a le combate, îți cheltuiești energia în mod defensiv, dacă nu chiar ofensiv așa cum au sugerat unii, și nu pari niciodată să ai destul de multă energie deoarece întotdeauna există după colț un prădător mai puternic.

Însă există un alt fel de a privi această dinamică [mentală], care te va descotorosi de acești dăunători și care te va înainta în propria evoluție persoană în loc de a te abate de la ea. Și acesta este să privești mereu „locul” dinăuntrul psihicului tău în

care „atacă” aceste entități. De fapt, nici o entitate nu poate avea influență asupra ta în caz că nu-i dai permisiunea într-un fel sau într-altul. Cel mai adesea această permisiune este dată la un nivel subconștient pe care nu îl conștientizăm în general. De aici nevoia de a privi în interior.

Din descrierea ta, este clar că marea majoritate a entităților pe care le-ai descris, dacă nu toate, sunt generate de propriul tău psihic. Astfel este de două ori important să privești înlăuntrul tău.

Este imposibil să te descotorosești „permanent” de o parte a propriului psihic prin folosirea tehnicilor de apărare pe care tu (și alții) le-ai descris. Chiar dacă tai magic legătura [stringul] dintre tine și ea, și dizolvi imaginea asupra ei pe care psihicul tău a creat-o, ea VA crește din nou, deoarece nu a fost schimbat mediul de bază care a creat-o (adică propriul tău psihic). Singura metodă care funcționează împotriva acestor dăunători auto-creați este munca de transformare a personalității, cu oglinda sufletului (sau alte metode similare). Această muncă se adresează direct psihicului neexplorat și îl transformă în ceva cunoscut. Te plasează într-o relație de puternicie adevărată în ceea ce privește propriul psihic, și reacțiile sale subconștiente, automate.

Munca de transformare de sine nu este ceva în genul „războiului din ceruri”. Nu este o luptă, ci este o transformare. Transformarea necesită mai întâi găsirea unui sol comun cu ceea ce va fi transformat. Înseamnă să accepți un lucru ca ceea ce este, nu ca ceea ce ți-ar plăcea să fie, sau ca ceea ce pare să fie etc.

Entitățile pe care le descrii nu sunt dușmani și nu sunt o amenințare. Ele sunt manifestări ale propriului tău psihic, generate (de psihicul tău) ca răspuns natural la munca de auto-examinare. Este ca și cum psihicul tău îți spune minții conștiente „Hei, uită-te aici! Aici e nevoie de lucru!”. Drept vorbind, este o manifestare a propriei tale ghidări „superioare” care e menită să te ajute în munca de transformare de sine. Dacă este acceptată pe această bază, atunci experiențele pe care le descrii prezintă o oportunitate neprețuită de a lucra direct cu înțelepciunea propriului ghid, și de a-ți focaliza atenția asupra părților tale care au nevoie de cea mai mare atenție.

„1. Există entități non-corporale care se hrănesc cu energia emoțională umană. Ele se atașează de tine și încearcă să-ți manipuleze stările, spre a te drena de energie.”

Dacă în loc de a reacționa cu frică și repulsie, prin împingerea la o parte a acestor entități, ai sta împreună cu ele și ai ajunge să le cunoști cu adevărat, atunci ai învăța ceva foarte prețios despre felul în care ne sabotăm pe noi înșine. Întotdeauna, există un anumit grad de rezistență internă față de schimbarea de sine, așa cum există rezistență față de orice schimbare. Antrenamentul magic tinde de asemenea să amestece în vasul intern [precum face o lingură într-o oală] și tot felul de chestii ies la suprafață. Dar asta este exact așa cum ar trebui să fie, și dacă se dorește adevăratul progres magic, atunci fiecare lucru care se ridică la suprafață trebuie întâmpinat față în față și „transformat” (nu „distrus” ci „transformat”).

„2. Este dificil să scapi de ele, ele fiind tenace și cheia este PERSISTENȚA.”

Tenacitatea lor este o manifestare a faptului că ele sunt încă atașate adânc de psihicul tău. Singura cale de a le împărștia puterea pe care o dețin asupra ta este să-ți transformi acea parte a psihicului care le generează. Nu poți scăpa de ele pur și simplu.

„3. Prima sarcină a oricărui nou magician este să se elibereze de aceste creaturi.”

Dintr-o perspectivă bardonistă aș fraza diferit această afirmație, și aș spune că prima sarcină a oricărui ucenic într-ale magiei este să-și cunoască sinele și apoi să și-l transforme. Asta este acțiunea care te eliberează de aceste creații.

„6. Ele încearcă să-ți împiedice conștientizarea asupra lor.

7. Ele încearcă să te pacifice / transforme într-un animal tâmpit.

8. Ele vor încerca să intervină între tine și divin.

9. Ele vor așa de mult să nu fie descoperite, încât te vor păcăli să crezi că ele nu există. De exemplu te vor părăsi pentru un timp ca să crezi că ți le-ai imaginat, sau te vor încuraja spre o cale magică ce ți-ar putea fi greșită, ca să te gândești că progresezi, când de fapt mergi în direcția greșită.”

Ceea ce descrii aici sunt mecanisme naturale ale acționării psihicului uman, în special atunci când anumite părți ale psihicului sunt atacate de alte părți ale psihicului, și are loc o schismă. Cu alte cuvinte, cu cât încerci să te separi mai mult de o parte a psihicului tău, și să negi că este o parte a ta, cu atât ea devine mai manipuloare.

„10. Dacă le întâlnești în astral, ele sunt urâte și diforme.”

Da, astralul este tărâmul simbolului iar aceste părți ale psihicului – în special atunci când ne temem de ele și negăm că ele sunt o parte din noi – se traduc simbolic ca și creaturi „rele” urâte și oripilante. Însă înfățișarea lor spune mai multe despre ceea ce simțim NOI despre ele, decât despre natura lor adevărată.

„De cele care sunt lipitori astrale neimportante, prin cele spuse mai sus, se scapă prin purificare / lumină / alungări regulate / igienă astrală bună. Ele sunt ca bacteriile pe care noi le luăm prin faptul că nu ne spălăm și din contactul cu oamenii murdari / locurile murdare.”

Dacă prin munca de transformare de sine a propriului psihic, nu le permiți să se atașeze de nici un loc din tine, atunci ele nu mai sunt un deranj. Și dacă te bat la cap, ele te pot învăța aproape la fel de multe despre tine, pe cât te pot învăța creațiile auto-generate ale propriului psihic (adică îți arată locul din tine unde e nevoie de muncă). „Șmecheria” nu este să câștigi putere mai mare spre a te lupta cu ele; ci să te transformi ca să nu le mai prezinți nici un interes. Atunci poți coexista în pace cu ele în loc să te lupți cu ele la nesfârșit.

„Al treilea tip sunt cele care dau dovadă de cea mai mare inteligență și viclenie și sunt cele mai mari. Încă nu am găsit o soluție pe termen lung împotriva lor, cu excepția celor două de mai sus combinate cu vigilență eternă și o bătaie bună atunci când apare oportunitatea. Însă cred că nimic nu funcționează [împotriva lor] așa de bine ca puritatea, și o conexiune bună cu Dumnezeu și cu energia divină. Cu cât mai mult poți să le menții pe acestea, cu atât devii mai puternic și ele te vor atinge mai greu. Ele nu se pot apropia de dumnezeire.”

Ceea ce pari să descrii sunt acele entități create de psihicul grupului uman. Acestea sunt hrănite în mod constant cu energie din psihicele individuale umane, pe calea unui cordon [string] comun, similar tipului de entități create de sine. Cu alte cuvinte, din nou, dacă te-ai transformat suficient de mult, atunci aceste entități nu au nici o putere asupra ta, și cu atât mai puțin nu sunt interesate în vreun fel de tine. De asemenea, necazul cu ele poate servi să-ți arate care zone din psihicul tău au nevoie de muncă.

Tehnica „unei conexiuni bune cu Dumnezeu” funcționează doar situațional și temporar. Motivul pentru asta este că fără transformarea de sine menționată anterior, nu ai creat un recipient capabil de a menține permanent acea conexiune. Acea conexiune are nevoie de un psihic regenerat în care nimic nu rămâne necunoscut. De fapt, transformarea psihicului și realizarea Echilibrului Elemental sunt cele care cauzează cu adevărat o „conexiune permanentă cu Dumnezeu”. Este ceva care este construit dinlăuntru, și nu ceva care e atras înăuntru dinafară.

Toate cele bune,

Rawn Clark 6 Iulie 2002

Mutarea obiectelor dintr-un loc în altul

„Undeva în IIIH Bardon afirmă că este posibil ca un călător în astral să mute obiectele de la nivel fizic la nivel astral (și bineînțeles înapoi). Așa că ar permite această acțiune un soi de teleportare? Și s-ar putea duce „obiecte” vii în astral, la fel ca și materia moartă? Și dacă da, ar putea un mag să-și ducă propriul corp fizic întru planul astral și să facă un fel de teleportare proprie?”

Mai întâi, obiectele fizice nu se mută întru astral. Asta este imposibil. Ceea ce se întâmplă, este că omul eliberează Elementele fizice din aderența lor față de matricea astrală a obiectului. Cu alte cuvinte nu mai avem de-a face cu un obiect fizic. La asta se referă Bardon când spune „îl transferă în tărâmul astral”. Spre a aduce un asemenea obiect înapoi întru manifestare materială, omul trebuie să re-accumuleze și să condenseze Elementele într-un asemenea grad încât ele să devină materie fizică, care aderă la matricea astrală.

Spre a realiza aceste lucruri, trebuie să fii realizat mai întâi o măiestrie completă asupra Elementelor și Fluidelor; „și” respectiv asupra matricei mentale deoarece acesta este nivelul la care trebuie să operezi.

Toate cele bune,

Rawn Clark 14 Iulie 2002

Despre „văzul” astral

„Mă întrebam despre mecanismul actual al văzului astral, cum îl interpretează creierul? Atunci când îmi văd apartamentul având ochii închiși, pare să fie mai clar decât văzul fizic, mai precis ca focalizare – chiar și vederea periferică, care este înecoșată în cazul vederii normale – și mai intens colorat. Din moment ce nu ochii actuali sunt cei care văd, ce aparat senzorial al corpului astral este cel care adună undele de lumină spre a fi imprimate pe creier și CUM face asta? Sunt percepute unde de lumină sau altceva?”

Intensitatea pe care o experimentezi este de fapt componenta mentală dinlăuntrul senzației astrale. Componenta mentală este mai notabilă în cazul simțurilor astrale decât în cazul simțurilor fizice. Asta este cea care face ca simțurile astrale să fie simțite așa de diferite și de incitante.

Reședința simțurilor este de fapt corpul mental dar reședința a ceea ce definim în mod normal ca „senzații” este înăuntrul corpului astral. Aici este locul în care „simțim” senzațiile și traducem inputul senzorial în termeni personali.

Vederea astrală nu depinde de lumina fizică (ex. poți vedea clar într-o cameră întunecată). Ceea ce percep ochii tăi astrali este „semnificația esențială” (componenta mentală) radiată de toate lucrurile din raza vizuală. De aici „sentimentul” că se percep mai multe decât detaliile fizice. Fiecare lucru își comunică semnificația esențială la nivel mental. Cu simțurile tale astrale, tu percepi această comunicare mentală mai direct și fără distragerile simțurilor fizice, creierului etc.

Noi experimentăm asta în mod normal în ceea ce percepem fizic, dar rareori ne dăm seama de aceste straturi subtile de percepție datorită faptului că senzațiile fizice legate de creier sunt copleșitoare. De exemplu când vezi cu ochii fizici ceva care-ți pare a fi neplăcut, percepția de neplăcere vine din percepția astralo-mentală și nu din ochii fizici.

Creierul fizic este obișnuit să integreze percepțiile mentale cu senzațiile fizice și astrale, așa că atunci când percepem lucruri la nivel astral, creierul va traduce automat aceste percepții întru senzații fizice. [Bardon se folosește de această capacitate a creierului, în exercițiile sale de acumulare de Elemente, prin legarea „conștientă” a percepției astrale a Elementelor de senzațiile fizice] Asta explică de ce văzul tău astral are o natură așa de fizică. Componenta mentală a percepției tale astrale este recunoscută de către creier, și creierul răspunde ca și cum răspunde dacă lumina ar intra în contact cu nervul tău optic.

„Spre a face lucrurile și mai complicate, mi-am văzut astral pisica trecând dincoace de ușa dormitorului, oprindu-se, dând din coadă și intrând în cameră, doar spre a-mi deschide ochii reali spre a o vedea făcând aceeași secvență în „realitate” (îmi aduce aminte de „Matrix”). Cum descarcă simțurile astrale în creier o vedere asupra viitorului, în prezent?”

Se pare că ai ceva abilități de previziune. Aceasta este abilitatea de a percepe șiruri de caracter comun care includ o parte din momentul prezent. Asta nu este exact „a vedea viitorul” așa cum sugerează numele, ci este percepția celor ce sunt cel mai probabil să aibă loc, bazându-te pe șirul de caracter comun care unește momentul prezent și momentul trecut.

În cazul pisici tale, ar putea fi de asemenea faptul că i-ai perceput intențiile cu simțurile tale astrale. Asta ar fi fost o parte din semnificația ei esențială, comunicată la nivel mental.

„Sunt toate simțurile corpului fizic oglindite în corpul astral? Are corpul astral mai mult decât 5 simțuri fizice și dacă da, cum sunt ele interpretate în creierul fizic care poate face relația numai cu cele 5 simțuri obișnuite?”

De fapt, toate simțurile mentale sunt oglindite în corpul astral, iar corpul fizic oglindește numai șapte dintre ele. Acestea sunt cele cinci simțuri fizice standard, plus o comprimare a câtorva simțuri subtile, pe care o numesc „tonul emoțional”, și o altă comprimare pe care o numesc „pălăvrăgeala mentală”. [Vezi Meditația Centrul Liniștirii sau MCL] Aceste două ultime simțuri fizice reprezintă părțile din simțurile astrale și mentale care sunt recunoscute de creier. Creierul traduce toate percepțiile subtile într-una din aceste șapte categorii.

„Sunt de asemenea interesată de felul în care săracele noastre creiere reușesc să combine vederea astrală cu vederea fizică. Stăteam în pat trează și relaxată, soțul meu odihnindu-se lângă mine, și în timp ce se întâmpla, i-am descris în detalii vii viziunea unui ceva transparent, colorat roșu...cu un cadru geometric, care plutea din baie în dormitor pe deasupra patului și a ieșit prin peretele opus. Este asta de asemenea vedere astrală, chiar dacă aveam ochii deschiși, și dacă da, cum este posibil să vezi astral ceva care se suprapune peste vederea normală? Cred că trebuie să fie același principiu folosit în vizualizarea cu ochii deschiși din nivelul II, dar cum funcționează actualmente procesul?”

Creierul răspunde prin ceea ce este obișnuit să facă. Deoarece acest nivel al percepției este o parte normală (chiar dacă este inconștientă) a percepției fizice, creierul îi recunoaște inputul și îl traduce în senzație fizică, așa ca viziunea pe care o descrii. Și da, același principiu este folosit în exercițiile de concentrare senzorială din nivelul II.

„Apropo, s-ar putea crede că exercițiile de nivel II îmi vin foarte ușor, dar par să nu le pot face conștient, indiferent cât de mult ele se întâmplă spontan! Foarte frustrant!”

Singura diferență ar fi gradul tău de deschidere. Cu alte cuvinte, poate că încerci să „forțezi” când ar trebuie să „lași să se întâmple”...Cel mai ușor lucru de făcut este să mergi pe propria cale.

Toate cele bune,

Rawn Clark 31 Iulie 2002

„Cineva a scris aici despre „vederea interioară”, adică vederea fără utilizarea ochilor fizici. Ar putea fi această abilitate un ajutor pentru orbi? Adică, să înveți oamenii orbi să-și folosească „ochii astrali” și în acest fel să aibă o viață normală

ca și restul oamenilor. Sau „vederea interioară” funcționează numai atunci când persoana și-a folosit înainte ochii fizici? Ce se poate spune din acest punct de vedere despre oamenii care s-au născut orbi?”

Teoretic da, asta ar putea fi o cale posibilă pentru un orb. Cineva care a văzut înainte poate că ar fi capabil să experimenteze împrejurimile într-o manieră aproape normală, deoarece creierul lui ar avea obiceiul de a vizualiza. Dar cineva care nu a văzut niciodată, nu ar fi capabil să perceapă lucrurile în felul normal pe care-l considerăm a fi văz. Motivul este pentru că, creierul lui nu este obișnuit să traducă în imagini inputul simțului astral. În cazul lui, tot ar fi o percepție a semnificației esențiale pe care o comunică toate lucrurile, dar creierul lui nu ar traduce acea percepție în imagini tridimensionale obișnuite (nouă celor care vedem fizic). Peisajul lui „vizual” ar „arăta” destul de diferit, și este discutabil dacă inputul ar putea fi tradus sau nu în termeni spațiali destul de semnificați spre a fi funcționali într-un fel „normal”. De exemplu mă cam îndoiesc că ar putea fi folosită spre a naviga „vizual” printr-o cameră.

„Eu cred că ochii fizici sunt foarte importanți pentru a ne dezvolta „vederea interioară”, deoarece corpurile astrale și fizice ar trebui să crească împreună în viață. De pildă oamenii născuți orbi nu-și vor folosi văzul niciodată, dar corpurile lor fizice și astrale vor avea alte simțuri foarte dezvoltate.”

Simțurile fizice sunt dependente de simțurile astrale, dar conversa nu este adevărată. Un om poate avea simțuri astrale pe deplin dezvoltate și să aibă absente simțurile fizice corespondente. De fapt, o limitare fizică, cum ar fi orbirea sau asurzirea va rezulta deseori într-o dezvoltare a simțului astral corespunzător. De aici „logica” din spatele auto-orbirii pe care ai menționat-o. Prin îndepărtarea distragerii simțului fizic, acei barzi și clarvăzători erau capabili să-și perceapă mai clar percepțiile mentale și astrale. Din fericire, există și căi mai simple.

„În IHH Bardon accentuează că doar cel care-și are sfera conștiinței intactă (adică cele 5 simțuri intacte) poate urma IHH.”

Pentru antrenamentul specific din IHH asta ar putea fi adevărat, dar nu este adevărat despre inițierea în Hermetism în general. IHH poate fi adaptat cu ușurință să se potrivească orbilor, surzilor, celor fără abilitatea de a mirosi sau a gusta, sau cei care sunt complet paralizați. Atât timp cât mintea / psihicul sunt intacte, nici o limitare fizică nu exclude urmarea cu succes a Hermetismului.

„Unui om orb îi lipsește actualmente sfera de conștiință care se leagă de simțul optic, și așadar se poate să nu fie capabil să urmeze echilibrul elemental de care este nevoie în cadrul antrenamentului simțurilor.”

În IHH folosim concentrarea senzorială în această manieră și în acest scop, numai deoarece este o metodă foarte convenabilă și foarte puternică. Ea grăbește mult dezvoltarea Echilibrului Elemental, dar nu este inima Echilibrului. Este la fel de posibil să realizezi același Echilibru al Elementelor numai pe calea transformării caracterului și a perfecționării de sine, deoarece „aceasta” este inima Echilibrului Elemental.

De asemenea este destul de posibil să-ți dezvolti întreaga mulțime de facultăți magice din IHH fără nici o dependență de simțurile fizice. Repet, folosim simțurile fizice drept căi spre a ajunge la esența interioară a magiei, dar este de asemenea posibil să se ajungă la acea esență interioară și prin alte mijloace.

În decursul veacurilor au existat mulți înțelepți și magi care erau orbi și surzi și care probabil că au avut orice anormalitate fizică pe care ți-o poți închipui.

„Deoarece practic concentrarea senzorială, simțurile sunt obligatorii, dacă nu le am atunci nu va exista nici o cale prin care să mă pot concentra asupra senzației.”

În IHH folosim tehnica rafinării și exersării simțurilor noastre fizice legate de creier „în contextul concentrării MENTALE”. Puntea dintre mental și fizic este astralul. Această combinare a contextului „mental” al exercițiului plus concentrarea asupra simțurilor „fizice”, este cea care dezvoltă rapid simțurile „astrale”. Înțelegi ceea ce vreau să spun?

În orice caz, focalizarea asupra simțurilor fizice este secundară scopului de a-ți dezvolta simțurile astrale și mentale. Prima este o conveniență, nu o necesitate.

Perspectiva ta este cea a unui om care are intactă întreaga mulțime de simțuri, și nu ai cunoscut niciodată adevărata absență a senzației. Atunci când un simț fizic lipsește, ești mai conștient intern de rădăcina astralo-mentală a lui – acea parte a simțului care nu este legată de creier. Așa că în esență un orb nu este în dezavantaj apreciabil atunci când vine vorba de dezvoltarea văzului astral.

Trebuie să se reamintească de asemenea că exercițiile de concentrare senzorială există într-un context larg. Există atât componente fizice cât și astrale. Și mai există atotprezenta dezvoltare și adâncire a vidului mental.

Golirea minții este relevantă în mod special acestei discuții. Ea duce destul de direct într-o stare în care ești deconectat eficient de la inputurile senzoriale. În cele din urmă, ea duce la o stare în care ești deconectat eficient de asemenea, de la obiceiurile creierului tău. Cu alte cuvinte, ar fi ca și cum te-ai fi născut orb – nici măcar nu ai mai gândi în termeni vizuali.

Așa că, în timp ce IHH lucrează cu simțurile tale fizice, ea te duce de asemenea prin alte mijloace la simțurile tale astralo-mentale. Aceste alte mijloace pot fi adaptate spre a conduce o persoană oarbă, surdă etc, spre același final într-o manieră egal de echilibrată.

Toate cele bune,

Rawn Clark 12 August 2002

Elementele vs. fizica

„Mi se pare că strămoșii noștri au văzut elementele de bază ca fiind foc, aer, apă și pământ, în principal datorită unei înțelegeri incomplete a fizicii. Dar sistemul lui Franz Bardon este foarte legat de aceste 4 elemente. Poate cineva să explice asta?”

Într-adevăr pare așa din perspectiva noastră modernă, care este atât de saturată de filozofia științelor fizice, dar strămoșii noștri aveau o înțelegere diferită asupra lucrurilor și o filozofie diferită. În realitate este incorrect să spui că strămoșii noștri dețineau o înțelegere „incompletă” asupra universului, sau să presupunem că fizica modernă are o înțelegere „completă” asupra lui – fiecare perspectivă este pur și simplu „diferită”. Fiecare folosește un set diferit de simboluri, spre a descrie același lucru esențial – universul nostru. Însă ceea ce diferențiază modelul Elementelor, este că el înglobează mai mult decât aspectul fizic al universului. Așadar, este „mai mult decât” fizica și nu poate fi comparat direct cu fizica. O mare parte a fizicii poate fi explicată dintr-o perspectivă Hermetică, folosind simboluri Hermetice, dar foarte puțin din Hermetism poate fi explicat (până acum) dintr-o perspectivă fizică, folosind simbolurile fizicii.

Motivul pentru asta este că Elementele nu sunt lucruri măsurabile fizic. Fizica se ocupă cu materia fizică, care „aderă natural la Elemente”, așa că în acest sens, fizica studiază „rezultatele” Elementelor. Pe de altă parte, Hermetismul studiază „acțiunea” Elementelor ȘI „rezultatele” lor. Asta este motivul pentru care eu spun că Hermetismul este „mai mult decât” fizica.

De asemenea ele diferă ca metodologie. Fizica folosește unelte fizice spre a explora universul, pe când Hermetistul își folosește propriul sine – propriile corpuri mental, astral și fizic – ca unealtă spre a explora. Asta plasează explorarea într-un context în întregime diferit, și „în acel context” simbolurile Elementelor, Fluidelor, Principiilor, etc au un sens perfect.

„Este vorba de un lucru magic care nu este nevoie să corespundă realității fizice? Sau este numai o conceptualizare convenabilă pentru ca oamenii să lucreze cu el – ca și aceea de nord, sud, vest, est?”

Ambele corespund realității fizice, dar Hermetismul corespunde de asemenea și celorlalte aspecte ale realității pe care fizica nu le cunoaște direct. Hermetismul se ocupă în mod direct de aspectele fizic, astral și mental ale realității, pe când fizica se ocupă numai cu „rezultatele” fizice ale nivelelor de realitate astral și mental. Așa cum a indicat R. în comentariul lui asupra înțelegerii unui Alchimist asupra Elementelor: întru filosofia Elementelor, există de asemenea cunoașterea a ceea ce un fizician ar numi „structura atomică”.

Bineînțeles, ambele modele sunt conceptualizări umane. Însă faptul că sunt conceptualizări umane nu diminuează validitatea nici uneia dintre ele, deoarece ORICE sistem filosofic este o conceptualizare umană! Cu toate acestea ele sunt diferite ca abordare și în cele din urmă ca scop.

Toate cele bune,

Rawn Clark 12 Noiembrie 2002

„Anatomia ocultă” a Fluidelor vs. „regiunile Elementale” ale corpului

„Citeam IHH noaptea trecută și în special nivelul 8 – Sufletul. Acolo, la practica fluidului electromagnetic, Bardon spune: „Consideră următoarea analogie: capul și pieptul aparțin de fluidul electric iar abdomenul, coapsele și picioarele de cel magnetic”.

Ei bine, privind explicația symbolismului de pe copertă, pot vedea că deși femeii i se potrivește analogia oferită în nivelul 8, corespondența cu fluidele este inversată în cazul bărbatului. Mai mult, în explicații Bardon spune: „Fluidele electrice și magnetice sunt arătate în culorile roșu și albastru, cel electric fiind roșu, cel magnetic albastru. Regiunea capului la femeie este electrică, deci roșie, zona genitală este magnetică prin urmare albastră. La bărbat este invers.”

Analogia oferită în explicația imaginii mi se pare să aibă mai mult sens; o „simt” a fi corectă. Dar înseamnă asta că analogia oferită în nivelul 8 este greșeală intenționată?”

Acolo unde Bardon a scris: „Consideră următoarea analogie: capul și pieptul aparțin de fluidul electric iar abdomenul, coapsele și picioarele de cel magnetic”, el se referea regiunile Elementale ale corpului astral.

Regiunea capului = Foc

Regiunea pieptului = Aer
Regiunea abdominală = Apă
Regiunea picioarelor = Pământ
Focul și Aerul exprimă Fluidul Electric, iar Apa și Pământul exprimă Fluidul Magnetic.
Acesta este un subiect în întregime diferit de anatomia ocultă descrisă de prima carte a Tarotului.

„Scuză-mă că sunt prostănac, dar înseamnă asta că „anatomia” corpului astral diferă de cea a corpului fizic?”

Corpul astral servește ca o punte între corpul fizic sexuat și corpul mental esențialmente asexuat. Prima carte de Tarot a lui Bardon, arată spre „exteriorul” sau „fața” anatomiei oculte fizice a corpului fizic. Dar acești termeni nu pot fi înțeleși în sensul lor normal spațial, deoarece se referă la Fluidele „astrale” și sunt folosite simbolic. De exemplu în acest context „față” înseamnă „exprimat cel mai comun”.

Atunci când lucrul / antrenamentul privește corpul fizic, Energia Vitală, Elementele și Fluidele sunt atrase întru fiecare organ și / sau regiune, dar în ceea ce privește corpul astral (și corpul mental) Elementele și Fluidele sunt atrase numai întru cele patru regiuni Elementale. [Vezi nivelele 3 și 4]

„Serios vorbind, cum s-ar manifesta atunci munca astrală asupra fizicului, dacă plasarea elementelor este inversată? Dacă într-adevăr fluidul electric guvernează regiunile fizice de jos ale bărbatului, prin opoziție față de ale unei femei, atunci rezultatul muncii electromagnetice de la nivelul 8 nu ar fi diferit radical în funcție de sex?”

Vei vedea că în partea teoretică, Bardon spune:

„Organele genitale la bărbați: fața electrică, în spate și în părțile laterale neutre, în interior magnetic.

Organele genitale la femei: în față magnetic, spatele și părțile laterale neutre, interiorul electric.”

Presupunerea ta că „regiunea de jos” a oricărui gen este „guvernată” în întregime de un Fluid, este o eroare. Organele genitale ale ambelor sexe manifestă o combinație a Fluidelor, fiecare având predominanța unuia asupra celuilalt „la nivel fizic”. Această manifestare fizică are loc înlăuntrul regiunii Pământ a „corpului astral”, care chiar dacă este un Element compus, exprimă predominant Fluidul Magnetic „la nivel astral”.

„Din nou, scuza că sunt așa de confuz în această problematică. Eu merg pur și simplu pe regula „cum este deasupra, așa este și dedesubt” în contextul analogiilor corpurilor astral și fizic.”

Cred că o traducere mai bună a latinei ar fi „Deasupra este ca Dedesubt, și Dedesubt este ca Deasupra”. Aceasta este o lege a asemănării sau similarității, nu a identității exacte.

Toate cele bune,

Rawn Clark 12 Decembrie 2002

Despre condensatorii de Fluide

„Din moment ce un condensator de fluide este în esență orice atrage și conține fluidul magnetic și / sau electric, nu e sigur să spui că această proprietate se extinde de asemenea și la substanțe care au o natură astrală și mentală? Este o vizualizare, un condensator de fluide? La fel un gând? Sau o emoție simțită puternic? Dacă da, atunci care ar fi consecințele acestui lucru? Cum ai lucra cu un condensator de fluide astral sau mental? Nu ar fi o formă gând / un elemental, un condensator de fluide mental sau astral?”

Condensatorii de Fluide nu atrag în mod automat o încărcare de Fluid. Ei trebuie să fie încărcăți cu o acumulare de către magician. Singura excepție de la această regulă este Piatra Filosofală. Ceea ce diferențiază un condensator de Fluide de orice alt lucru, care este compus natural din Fluide și Elemente, este faptul că un condensator este capabil de a „menține” o acumulare. Non-condensatorii vor radia acumularea imediat ce este încărcată în ei și nu sunt capabili să „mențină” o acumulare odată ce au fost încărcăți.

Gândești corect când spui despre condensatori de natură astrală și mentală. Un condensator de Fluide fizic are efect imediat și simultan asupra tuturor celor trei tărâmur, și trebuie să fie creat înlăuntrul tărâmului fizic, din materie fizică; un condensator de Fluide astral afectează simultan tărâmurile mental și astral și trebuie să fie creat înlăuntrul tărâmului astral, din materie astrală; și un condensator de Fluide mental afectează imediat numai tărâmul mental și trebuie să fie creat înlăuntrul tărâmului mental, din materie mentală. Procesul de creare al condensatorilor astrali și mentali solicită o ușurință [de lucru] cu fiecare dintre aceste tărâmur, și cu manipularea directă a materiei tărâmului respectiv. De exemplu spre a crea un condensator astral, vei avea nevoie să modelezi direct materia astrală, și să-i finalizezi forma (adică să-i dai o durată stabilă), și apoi s-o încarci cu o acumulare potrivită de Fluide / Elemente. Toate aceste sarcini ar avea nevoie să fie îndeplinite înlăuntrul tărâmului astral.

„Care este diferența dintre un condensator de Fluide și o substanță compusă natural din fluide și elemente? De asemenea, nu este cam totul alcătuit din fluide și elemente?”

ORICE lucru este compus din Fluide și din Elementele lor. Așa că, în acest sens, însăși forma este un fel de „combinator” de Fluide. Ceea ce diferă de un „condensator” de Fluide prin faptul că un condensator poate menține o acumulare adițională de Fluide, diferită de Fluidele care îi alcătuiesc forma. Un alt lucru care separă un condensator de alte forme este că menținerea unei acumulări foarte, foarte intense nu va dăuna condensatorului.

„Deci, corpul uman însuși ar fi atunci un condensator de fluide, prin el însuși, corect? Prin numeroasele exerciții din IIIH Bardon își pune elevii să atragă și să acumuleze, elementele, fluidele și luminile înăuntrul lor.”

Ființa umană poate să fie „transformată într-un” condensator de Fluide, dar fără această muncă de transformare de sine, corpul uman, nu este, strict vorbind, un condensator natural. De exemplu atunci când încarci o altă persoană cu o acumulare de Fluid / Element, ea se va disipa cu timpul. Trupul nu menține „automat” acumularea. În plus, el poate fi ușor rănit prin prezența unei acumulări prea intense, pentru un timp prea îndelungat.

Urmând antrenamentul lui Bardon, te transformi pe tine în felurile necesare spre a deveni un condensator de Elemente / Fluide, care va „menține” automat o încărcătură acumulată, cât de mult timp este dorit, fără nici un pericol. În anumite circumstanțe, asta este o abilitate folositoare, deoarece eliberează conștiința de munca de reîncărcare a unei acumulări în timpul unui ritual foarte lung. Dar este un avantaj minor, deoarece același efect poate fi realizat în alte căi (cum ar fi încărcarea unui alt condensator).

„Însă, în același timp, cred că Bardon scrie că ar trebui să mărești treptat încărcătura acumulată dinăuntrul corpului, spre a nu supraîncărca trupul ca un întrerupător de circuit. Caz în care, abilitatea intrinsecă a trupului de a reține o încărcătură acumulată, poate fi schimbată odată cu practica.”

Da. Asta este „o parte” din procesul de transformare care permite corpurilor tale să mențină actualmente o acumulare fără pericol, și fără nevoia de reîncărcare constantă. Este foarte asemănător cu ceea ce face un Alchimist materiei, la anumite niveluri, când un proces este repetat iar și iar până când materia ajunge la o anumită fluiditate. Structura materiei este alterată factual, ceea ce duce la noi caracteristici și capacități etc.

„Poate greșesc totalmente aici, dar nu este asta procedura în primii câțiva pași din Cheia Adevăratei Quabbalah? Ceea ce ar putea explica schimbările care se întâmplă atunci când se lucrează cu aceste exerciții.”

Pașii pregătitori ai CAQ sunt o continuare a procesului menționat anterior de transformare a materiei, dar la o octavă superioară, să spunem așa. Pentru ca transformările din CAQ să aibă efectul corect asupra individului, trebuie ca transformările anterioare (nivelele I-VIII din IIIH) să fi fost efectuate cu prisosință. Cu alte cuvinte, nivelele pregătitoare din CAQ funcționează (corect) numai asupra unei materii suficient de pregătite. Numai după ce materia a fost transformată din nou de munca pregătitoare din CAQ, este omul capabil să „vorbească” Kabbalistic.

Însă vorbirea Kabbalistă în sine este „mai mult decât” un condensator. Ea seamănă mai mult cu o Piatră Filosofală, deoarece ea acumulează, combină și pune într-o mișcare „automat” Fluidele, fără a fi nevoie de încărcare din partea magicianului. Vorbirea Kabbalistică este un act creator care dă „instantaneu formă” Elementelor / Fluidelor brute, nediferențiate.

Toate cele bune

Rawn Clark 3 Ianuarie 2003

Condensatorii de Fluide – continuare

„Totul este compus din fluide și elemente, datorită naturii intrinseci a formei care este manifestă. Așa că, ce e acel ceva care ține aceste elemente și fluide, legate împreună în formă? Existența tuturor celor patru elemente dinăuntrul tuturor lucrurilor?”

Cea care le ține împreună este o funcție a Elementului Pământ. La rădăcina ei, forma este produsul conștiinței care coboară, care pe măsură ce coboară într-o temporalitate și secvență, adună sau fuzionează Elementele.

„Deci, cum diferă procesul de transformare într-un condensator de fluide a sinelui, care consistă și el din fluide și elemente, de transformarea în condensator de fluide universal a plantelor pe care le prezintă Bardon a fi ingredientele

cheie în crearea unui condensator de fluide universal? Nu sunt alcătuite atât corpul uman cât și acele plante, din aceleași fluide și condensatori? Deși, poate că diferă ca niveluri diferite de concentrații elementale și fluidice?”

Un condensator de Fluide natural, cum sunt ingredientele din plante pe care le-a prezentat Bardon nu are nevoie de un proces de transformare. Spre deosebire de corpul uman, ele sunt deja capabile să condenseze Fluidele, în starea lor naturală. O substanță este făcută un condensator natural prin raportul natural specific de Elemente / Fluide pe care-l deține.

„Atunci când încerci să vindeci pe cineva, încărcându-l cu o acumulare de elemente / fluide, cum are loc afectarea celui cineva? Dacă definim sănătatea ca un echilibru elemental sănătos, și boala ca un dezechilibru în echilibrul elemental, de obicei un dezechilibru destul de radical, atunci încercarea de a vindeca o persoană prin elemente / fluide, nu ar fi doar o soluție temporară? Întrucât, cu timpul, acumularea de fluide / elemente care a fost proiectată întru acea persoană s-ar disipa, având ca rezultat posibil refacerea bolii inițiale pe măsură ce se reface dezechilibrul elemental.”

Spre a avea loc vindecarea adevărată și permanentă, trebuie refăcut echilibrul Elemental ȘI trebuie rezolvate aspectele care au cauzat dezechilibrul. Prima parte (refacerea echilibrului) poate fi realizată printr-o proiecție de Elemente / Fluide, însă a doua parte este o altă chestiune. Dacă nu se realizează a doua parte, atunci acumularea de Elemente / Fluide va avea numai un efect temporar. Uneori procesul de interpunere a Elementelor / Fluidelor corectoare este destul pentru a porni mecanismele de autovindecare proprii pacientului. Un adevărat „vindecător” este capabil să efectueze o re-echilibrare printr-o proiecție de Elemente / Fluide ȘI este capabil să conducă pacientul prin rezolvarea problemelor cauzale. Cu alte cuvinte, majoritatea vindecărilor prin Elemente / Fluide sunt temporare și paliative. Adevărata vindecare solicită ca pacientul să-și asume responsabilitatea pentru rezolvarea proprie a aspectelor care au creat dezechilibrul, iar majoritatea oamenilor nu sunt interesați în a face asta.

„De asemenea, încărcarea unei persoane cu o încărcătură așa de mare, nu ar afecta-o negativ? Sau o încărcătură acumulată se disipează dintr-un corp viu înainte de a putea face vreun necaz serios? Sau este totalmente greșită metodologia mea de a gândi vindecarea prin elemente și fluide?”

Păi, trebuie să fii Artist în aplicarea acumulării. De exemplu dacă folosești Elementul / Fluidul greșit, sau le folosești în cantitate prea mare, atunci POȚI răni. Dar trupul uman este un lucru foarte elastic, așa că ai ceva loc spre a greși. O acumulare potrivită, aplicată Artistic nu va răni pacientul.

„Cum ar afecta echilibrul elemental al unei persoane, abilitatea de a menține o încărcătură acumulată cât de mult timp se dorește? Căci, dacă menții o încărcătură de fluid electric, atunci se produce un dezechilibru. Sau s-ar putea contrabalansa asta prin menținerea unei încărcături a ambelor fluide și a tuturor celor patru elemente?”

Odată ce s-a realizat Echilibrul magic de bază, nici o acumulare nu îl deranjează.

„Este de asemenea posibil să creezi un condensator de fluide prin încărcarea repetată a unui lucru, apoi lăsarea încărcăturii să se disipeze, până ce încărcătura nu se mai disipează? Cum ar diferi acest tip de condensator de fluide, de condensatorii de fluide pe care îi prezintă Bardon în IIIH? Ar exista vreo diferență cantitativă sau calitativă reală între aceste două tipuri de condensatori de fluide?”

În teorie este posibil, dar nu este practic în mod special.

„Revin la un aspect pe care l-ai spus într-o discuție anterioară; ai afirmat că un condensator de fluide fizic va afecta planurile fizic, astral și mental. Pe când un condensator de fluide astral va afecta numai planurile astral și mental, iar un condensator de fluide mental va afecta numai planul mental. În momentul prezent, mintea mea nu vrea să înțeleagă asta din varii motive. Așa că de ce se întâmplă asta? Un efect pe planul mental nu afectează la rândul-i astralul, care la rândul-i afectează fizicul?”

Motivul pentru care nu înțelegi asta este pentru că mintea ta a omis un cuvânt important din ceea ce am spus: „direct”. Un condensator fizic afectează „direct” fizicul, astralul și mentalul. Un condensator astral afectează „direct” astralul și mentalul. Un condensator mental afectează „direct” mentalul. Un condensator astral va avea „în cele din urmă” un efect fizic, și un condensator mental va avea „în cele din urmă” un efect astral și fizic (dacă asta este dorința magului).

„Dacă plantele pe care le-a numit Bardon sunt condensatori de fluide naturali, atunci care este scopul creației actuale a unui condensator lichid, așa cum descrie Bardon? Poate, din motive pur practice? Nu ar putea fi folosit doar materialul brut al plantei ca și condensator de fluide, în cantitate de vârf de cuțit?”

Din două motive 1) comoditatea oferită de un lichid și 2) părțile materialului vegetal care servesc actualmente ca și condensator de Fluide sunt părțile solubile în apă și alcool.

„Bardon spune de asemenea că esențele preparate alchimic sunt doar condensatori de fluide creați excelent. Cum diferă calitatea unui asemenea condensator de fluide alchimic de condensatorii de fluide pe care-i descrie Bardon? De asemenea, cum ar fi afectată calitatea unui condensator de fluide de către un schimb de substanță fizic alchimic – adică distilarea unui fluid – ?”

O „esență” făurită Alchimic (acesta este un produs foarte specific) necesită mai mult decât distilare. Cu toate acestea, procesul Alchimic izolează și purifică numai acele ingrediente care servesc drept condensatori de Fluide. Restul ingredientelor sau „caput mortem” împiedică actualmente Fluidele, iar prezența lor într-un condensator îi scade capacitatea și puterea de radiere. Este ca și diferența dintre un cristal de cuarț neclar, și un diamant perfect de clar.

Toate cele bune,

Rawn Clark 11 Ianuarie 2003

Despre simbolismul primei cărți de Tarot din IIIH

„Până acum, am avut impresia că inversiunea de culori între masculin și feminin avea de-a face cu sexul / genul actual. Trebuie să înțeleg că imaginea descrie un „pol pozitiv” și un „pol negativ” care există în toți (asta nu este nou) și care pare să fie o noțiune adițională față de fluidele electric și magnetic.”

Cele două imagini umane reprezintă polaritatea care există înlăuntrul „fiecărei” persoane, dar imaginea ca întreg este menită să descrie Macrocosmosul și Microcosmosul.

„Asta pare să fie coroborat cu următoarea propoziție: „Hermafroditul fiind în mijloc, bărbat și femeie într-o singură persoană, este simbolul echilibrului între principiul masculin și cel feminin.” Așa că nu pare să vorbim despre sexe.”

Păi, discuția „include” genul fizic, dar simbolic, nu la propriu.

„a) Au sens cele de mai sus, sau cele două imagini sunt încă legate de genul fizic?”

Da, au sens.

„b) Dacă ultima afirmație este falsă, aș avea dreptate în a spune că acești poli plus / minus din toți sunt cei care creează inversiunea de fluide așa cum este arătată în imagine, și care le face să circule dinăuntru înafară și dinafară înlăuntru?”

Esențial, da. Elementele și Fluidele lucrează „ÎNTOTDEAUNA” la unison înlăuntrul tărmurilor material și astral.

„c) De ce hermafroditul nu arată nici o circulație a fluidelor, nici chiar a celui electromagnetic? Este deoarece nu mai există „poli”?”

Nu, nu este chiar așa. Dacă examinezi îndeaproape figura hermafroditului, vei vedea că partea sa dreaptă este masculină / Electrică și cu mâna lui dreaptă el se conectează cu figura feminină / magnetică. Partea lui stângă este feminină / Magnetică și cu mâna lui stângă el se conectează cu figura masculină / Electrică. Așa că polii încă există.

Ceea ce reprezintă hermafroditul (o combinație între Hermes și Afrodita) este un Echilibru perfect al Elementelor și Fluidelor. Un Echilibru „înglobează” ambii poli ȘI continuumul de similaritate care există între poli. Asta este ceea ce deosebește Echilibrul (Equilibrium) de echilibru (balance). În Echilibrul adevărat există soliditate și neclintire, pe când echilibrul atârână mereu într-un singur punct al continuumului dintre cei doi poli și așadar este ușor de dezechilibrat.

Așa că motivul pentru care nu există nici o culoare în corpul hermafroditului este spre a ilustra îmbinarea perfectă a polilor și controlul perfect asupra interacțiunii lor (adică asupra continuumului lor de similaritate). Culoarea indică de fapt „diferența” în timp ce lipsa culorii indică aici „asemănarea / similaritatea”, ca și cum ar fi dacă s-ar combina toate culorile spectrului luminii.

Toate cele bune,

Rawn Clark 3 August 2003

Despre moartea mistică

„Rawn, ai scris în discuția despre EGO SINE” dinainte, că elevul nu-și pierde egoul ca rezultat al practicii bardoniste. „În acest proces nu există „pierdere” de identitate. Ci doar „transformare” de identitate.” Cum se împacă asta cu ceea ce spune Bardon în IIH „Numai făcând această uniune și renunțând voit la individualitatea sa, el se dizolvă voluntar, aceasta în limbaj mistic numindu-se moarte mistică.”?”

În această dizolvare a Sinelui Individual nu există o pierdere, ci are loc Transformarea Finală de identitate, o expansiune de la Individual la Unitate cu Totul.

Permite-mi să explic puțin termenii lui Bardon. Poate că asta te va ajuta să înțelegi mai clar aspectul la care mă refer.

Aici „individualitate” se referă la corpul mental temporal (în Arheu, acesta este Corpul Mental Solitar) sau Sinele Individual atribuit lui Tiphareth. Sinele Individual este o proiecție întru cursul timpului [efectuată] din Sinele Superior (corpul mental etern) atribuit lui Binah (tărâmul lui Saturn). Sinele personal sau fizic este încarnarea spațiotemporală a Sinelui Individual sau corpul mental temporal.

La moartea fizică, sinele personal este re-absorbit întru Sinele Individual. El se „dizolvă” întru Sinele Individual.

Când un Sine Individual a evoluat suficient și ajunge ca atare la capătul natural al ciclului său de încarnări, el sau se va uni „voluntar” cu Sinele Superior din care s-a ivit, sau își va menține „voluntar” structura Individualizată și va servi ca agent temporal al Sinelui Superior, efectuând orice sarcină este cerută înlăuntrul tărâmului temporal.

Ceea ce Bardon a descris mai sus, este o unire voluntară a [Sinelui] Individual cu Sinele Superior. Sinele Superior, datorită poziționării sale în tărâmul etern, este conexiunea noastră personală cu „Dumnezeu” sau Unitatea, așa cum prefer eu să-i spun.

Atunci când are loc această disoluție a structurii Individuale, acea cuantă a Sinelui Superior [care este Sinele Individual] este re-absorbită și retrasă din tărâmul temporal. Aici nu există nici o pierdere de conștientizare – numai o expansiune infinită a ei.

Toate cele bune,

Rawn Clark 4 August 2003

„Dacă am trecut de acest punct – uniunea întru conștientizarea la nivelul Divinității, aş mai avea destul ego rămas spre a-mi păsa de trivialitățile (un cuvânt prost ales, unul mai bun ar fi „detaliile”) treptelor inferioare de pe copacul vieții?”

Dacă nu ai avea o cantitate suficientă a calității de a-ți păsa, atunci nu ai fi capabil de o asemenea uniune. Integrarea Blândeții Iubitoare trebuie să preceadă uniunea, deoarece fără acest nivel de pă sare, nu este posibil de a manifesta simultan toate cele patru calități divine.

Toate cele bune,

Rawn Clark 4 August 2003

Despre „cordoanele” care conectează cele trei corpuri ale noastre

„Știe cineva unde și cum se unesc cordoanele argintiu și violet cu corpurile mental, astral și fizic?”

Cordonul argintiu este înrădăcinat în ombilicul fizic sau buric (regiunea Apei din corpul fizic) și este înrădăcinat în regiunea Apei a corpului astral cam în același loc spațial. Acesta este regiunea asimilatoare și digestivă a ambelor corpuri.

Cordonul argintiu este o cristalizare a materiei astrale, cauzată de trecerea conștienței între corpul astralo-mental și corpul fizic părăsit [de astral și mental]. Este aspectul la care se reduce regiunea Pământ a corpului mental, atunci când conștientizarea conștientă este retrasă din corpul fizic, și concentrată înlăuntrul corpului astralo-mental, iar corpul astralo-mental este îndepărtat de locația spațială a corpului fizic.

Cordonul violet sau mov apare atunci când corpul mental solitar este separat din corpul fizico-astral. Cu alte cuvinte, atunci când conștientizarea conștientă este retrasă din regiunile de Pământ și de Apă ale corpului mental (id est conștientizarea conștientă asupra corpurilor fizic și astral), este re-focalizată întru regiunile de Aer și de Foc ale corpului mental, și apoi este îndepărtată de locația spațială a corpului fizico-astral. În consecință, cordonul violet / mov este aspectul la care se reduc regiunile Pământ și Apă ale corpului mental atunci când conștientizarea conștientă este mutată numai spre regiunile Aer și Foc ale corpului mental. Cordonul violet / mov este o cristalizare atât a materiei astrale „cât și” a materiei mentale, cauzată de trecerea conștienței între corpurile fizico-astral și mental solitar. Punctele de conexiune sunt în acest caz regiunea ombilicală / de Apă a corpului fizico-astral, și regiunea de Aer a corpului mental.

Dacă cineva face așa cum sugerez eu în Arheul de vindecare de Sine, și separă mai întâi corpul astralo-mental de cel fizic și apoi separă corpul mental solitar de cel astral, este revelat un cordon mult mai elastic, care are o colorație mai deschisă și întrucâtva mai puțin roșiatică, pe care aş numi-o culoarea lavandei. Cordonul de culoarea lavandei este aspectul la care se

reduc „regiunea de Apă” a corpului mental, atunci când conștientizarea conștiinței a fost focalizată numai în lăuntrul regiunilor de Aer și de Foc ale corpului mental, „în felul de mai sus”.

Cordonul de culoarea lavandei este o cristalizare „doar” a materiei mentale cauzată de trecerea conștiinței între corpul mental solitar și corpul astral. El este înrădăcinat în corpul astral în același loc în care este înrădăcinat și cordonul argintiu, iar în corpul mental solitar este înrădăcinat în cel mai receptiv și asimilator aspect al regiunii de Aer.

Toate cele bune,

Rawn Clark 23 August 2003

Despre relația dintre echilibrul interior și echilibrul exterior

„Un echilibru magic în corpurile magicianului produce un echilibru în viața lui zilnică, un echilibru în manifestarea externă a elementelor?”

Face asta, deoarece majoritatea dezechilibrelor din circumstanțele noastre mundane apar din dezechilibrul nostru interior. Cu alte cuvinte, prin echilibrul interior, noi ne armonizăm mai bine cu lumea exterioară, ceea ce creează un echilibru între circumstanțele externe și răspunsul nostru intern la ele.

De asemenea este mai ușor pentru noi să observăm echilibrul extern care există deja odată ce am obținut echilibrul intern sau personal. Sau mai bine spus, ceea ce anterior am perceput și experimentat ca fiind un dezechilibru extern, este perceput acum ca echilibru, „deoarece” am obținut echilibrul interior.

Mai mult, prezența unui echilibru intern poate avea efectul magnetic de a face ca un dezechilibru extern să se corecteze.

Toate cele bune,

Rawn Clark 13 Februarie 2004

*„Face asta, deoarece majoritatea dezechilibrelor din circumstanțele noastre mundane apar din dezechilibrul nostru interior.”
„Dar cum se întâmplă asta? Prin acțiunile / reacțiunile noastre? Sau prin efect „magnetic”? Sau ambele?”*

Prin ambele, dar în mod special prin reacțiunile noastre. Când răspunsurile noastre la circumstanțele externe nu sunt în armonie cu natura noastră interioară adevărată, ele nu pot fi așadar în armonie cu circumstanțele externe. Ceea ce cauzează o fricțiune între ele două, care rezultă într-un dezechilibru extern care se potrivește cu dezechilibrul nostru intern. Dezechilibrul nostru intern ne oprește să fim în armonie cu circumstanțele externe.

„De asemenea este mai ușor pentru noi să observăm echilibrul extern care există deja odată ce am obținut echilibrul intern sau personal.”

„Nu putem percepe această perfecțiune fără echilibrul personal? De exemplu prin trăirea în momentul prezent și prin înțelegerea faptului că totul este perfect?”

O putem percepe în absența echilibrului intern, dar dacă avem echilibrul intern, percepția asupra ei este „ușurată”.

*„Mai mult, prezența unui echilibru intern poate avea efectul magnetic de a face ca un dezechilibru extern să se corecteze.”
„Sună interesant! Este posibil și inversul?”*

Da, dacă prin invers înțelegi că un echilibru extern poate cauza ca un dezechilibru intern să se corecteze. Sunt sigur că ai experimentat asta și tu. De exemplu nu ai întâlnit vreodată un loc foarte liniștit care a avut efectul de a te face să te simți de asemenea liniștit? Oricum, este principiul unei frecvențe de vibrație care afectează altă frecvență de vibrație.

Dacă prin invers înțelegi că un dezechilibru extern să deranjeze un echilibru intern, atunci nu. Prin definiție, Echilibrul astral și mental al Elementelor este neafectat de circumstanțe externe. Dacă te simți dezechilibrat de un dezechilibru extern, atunci nu ai atins încă adevăratul Echilibru al Elementelor.

Toate cele bune,

Rawn Clark 13 Februarie 2004

III și Kundalini

„Sistemul lui Bardon ridică energia Kundalini în inițiat, și dacă da, la ce nivel?”

Nu este o problemă de a ridica energia Kundalini. Este o chestiune de a ridica energia Kundalini „în propriul său ritm” ca o consecință naturală a avansării magico-mistice a inițiatului. Când inițierea este „echilibrată”, chakrele se dezvoltă și

Kundalini se ridică fără efecte secundare. Asta deoarece într-o inițiere Hermetică echilibrată nu sunt forțate energia Kundalini și sistemul chakrelor. De fapt, nu ne concentrăm deloc la voință asupra lor.

Chakrele reflectă starea interioară de maturitate a inițiatului. Ele înfloresc „în propriul lor ritm” atunci când inițiatul ajunge la nivelul de maturitate căruia îi corespund ele. Forța Kundalini se ridică natural „cu de la sine putere” spre a umple chakra care înfloresce. Atunci când acest proces natural este lăsat în propria înțelepciune, în loc de a fi forțat, sau forțat înainte de vreme, nu apar efecte secundare, ci el împuternicește și propulsează imediat inițiatul.

Pe de altă parte efectele negative sunt experimentate „deoarece” individul nu a ajuns la gradul de maturitate care deschide „natural” chakrele și Kundalini. Într-un asemenea caz, Kundalini întâmpină rezistență sub forma „impurităților” (lipsei de maturitate) și, prin natura sa, atunci când are în față acest tip de rezistență, Kundalini arde impuritățile și zona înconjurătoare din structura energetică emoțională a individului. Hermetic vorbind, asta este în cele din urmă distructiv, deoarece chiar dacă sunt arse „manifestările energetice” ale acelor impurități care blochează, nivelul de maturitate rămâne relativ neschimbat, și acele impurități „energetice” reapar în cele din urmă.

Există metode estice foarte complexe prin care se poate lucra în siguranță „cu” Kundalini, dar, contrar a ceea ce presupun majoritatea vesticilor, ele implică o concentrare intensivă asupra propriului nivel de maturitate și asupra creșterii acestui nivel. Cu alte cuvinte, aceste metode implică mult mai mult decât încercarea de a ridica energia Kundalini. Ele presupun folosirea energiei Kundalini (foarte atent și foarte precis) spre a încuraja maturizarea unui om – scopul fiind „maturizarea” și nu doar ridicarea energiei Kundalini.

Sistemul lui Bardon evită toate aceste aspecte, concentrându-se direct asupra dezvoltării maturității magico-mistice a inițiatului. În sistemul lui Bardon, Kundalini este lăsat în mâinile naturii și rata sa de ridicare este lăsată la înțelepciunea naturii, bazată pe rata de maturizare proprie a inițiatului.

Atunci când cineva suferă consecințele inconfortabile ale acțiunii de a-și fi forțat chakrele să se deschidă, și energia Kundalini să se ridice nenatural, remediul este să se concentreze asupra muncii de transformare a caracterului. Numai în acest fel se ridică nivelul de maturitate al individului spre a egala Kundalini al lor ridicat sau activ nenatural.

Toate cele bune,

Rawn Clark 29 Ianuarie 2004

Importanța ordinii lucrului cu Elementele

„Întrebarea pe care aș vrea s-o adresez grupului are de-a face cu ordinea în care lucrăm cu elementele, atât în microcosm cât și în macrocosm. Găsesc a fi interesant că în decursul instrucțiunilor din IIH, ordinea elementelor este Foc-Aer-Apă-Pământ, atunci când cineva lucrează asupra sa însăși (microcosmul). Însă atunci când cineva este capabil să se aventureze întru macrocosm, ordinea cerută este inversă. De exemplu ni se cere să vizităm regatele de Pământ, Apă, Aer și Foc. Ar fi cineva din grup doritor să-mi spună de ce este așa?”

Motivele sunt foarte practice. Focul este în general Elementul cel mai ușor de simțit, așadar cel mai ușor Element cu care să începem munca, la nivel microcosmic. Este de asemenea cel mai stimulator, ceea ce înseamnă că dacă mai există vreun dezechilibru major rămas, el va fi energizat [adică mărit sau evidențiat] ceea ce forțează elevul să-l rectifice înainte de a continua. Apoi Aerul calmează întregul sistem, și creează un simț al echilibrului care este necesar înainte de a continua cu Elementul Apă, și cu amplificarea naturii emoționale a elevului, pe care o va cauza lucrul cu Apa. Elementul Pământ vine ultimul, deoarece este combinarea celor trei Elemente anterioare, și astfel le leagă efectele împreună în lăuntru studentului. Global vorbind, secvența clasică Foc-Aer-Apă-Pământ asigură ca Elementele să devină integrate întru cele trei corpuri ale elevului, într-o manieră naturală și neprimejdioasă.

Atunci când vine vorba despre munca macrocosmică de explorare a tărâmurilor Elementele, secvența este inversată din simplul motiv că ființele Elementului Pământ sunt cele mai dispuse să ia contact cu oamenii, și sunt ființele cu care elevul poate lua contact cel mai ușor. Asta este deoarece conștiința noastră are în comun o structură mai similară cu cea a Gnomilor decât cu cea a celorlalte ființe. Ondinele sunt următoarele în ordinea ușurinței cu care pot fi recunoscute și cu care se poate comunica, apoi urmează Silfii și apoi Salamandrele. Așa că în primul rând este o chestiune de ușurință.

Însă, este de asemenea și o chestiune de „densitate”. Elementul Pământ este cel mai dens dintre tărâmurile Elementale, și de aici, progresia urcă pe scara rarefierii, cum s-ar spune, spre Apă, Aer și Foc. Vei vedea că toate aceste explorări sunt o chestiune de ascensiune pe scara rarefierii – din tărâmurile Elementale, se merge în zona care înconjoară Pământul, apoi în zona Lunară, zona Mercuriană, zona Venusiană, zona Solară, șamd.

Toate cele bune,

Rawn Clark 14 Iunie 2004

De ce nu a menționat Bardon „corpul eteric”?

„Apoi, în speranța de a integra terminologiile sistemelor taoiste cu care sunt obișnuit...este „corpul eteric”, pe care-l asociez cu ceea ce Bardon numește „matricea astrală”(menține împreună corpurile fizic și astral), același cu sistemul de canale energetice, de meridianele de acupunctură și de alte circuite mai psihice din corp asupra cărora meditează Taoiștii? Și încă ceva, dacă planul eteric este mai aproape de al nostru decât este cel astral, atunci de ce nu îl menționează Bardon?”

„Eteric” este un cuvânt care pare să însemne altceva, depinzând cine îl rostește. La ce te referi „tu” când spui „eteric”?

Dacă te referi la corpul energetic pe care mulți îl percep ca o aură, atunci acesta este un aspect al tărâmului „fizic” și este compus din energie „fizică” chiar dacă este vorba despre o formă foarte rarefiată de energie fizică. Aceștia sunt curenții de energie care merg înăuntrul și înafara corpului fizic. Aceasta nu este matricea „astrală”, ci este matricea „fizică” care aderă la matricea astrală. Această energie pare deseori să fie mai mult decât fizică, datorită faptului că ea există într-o stare fizică atât de rarefiată încât este impresionabilă și afectată cel mai imediat de influențe astrale și mentale. Din perspectivă Hermetică este considerată un aspect al corpului fizic.

Toate cele bune,

Rawen Clark 19 August 2004

Cum se potrivesc PEM și CAQ în IIIH

„Asta este întrebarea unui prieten de-al meu care a citit opera dlui. Bardon, dat nu a efectuat practica. Atunci când cineva ajunge la finalul nivelului 10 dl. Bardon spune că nu mai are ce să-i spună inițiatului, deoarece el a devenit una cu Divinitatea. Dar mai avem două cărți după IIIH!”

Atât în introducerea la PEM cât și la CAQ, Bardon spune că evocarea și quabbalah nu ar trebuie efectuate până când inițiatul nu a realizat nivelul „Opt” – nu nivelul „Zece”. Nivelul Opt privește trei abilități primare necesare pentru ca cineva să înceapă să lucreze cu PEM și CAQ: 1) călătoria mentală, 2) stăpânirea Fluidelor și 3) influența magică prin Elemente.

„I-am oferit răspunsul pe care-l credeam că are sens, și anume că magicianul nu are „nevoie” de acele cărți, ci că este mai ușor pentru el să aibă la îndemână informația în loc de a o aduna toată de unul singur.”

Aceste cărți sunt mai mult pentru elevul care abia începe să pășească pe calea Hermetismului, decât sunt pentru cel care stăpânește nivelul 8. Ele oferă cititorului o idee despre ceea ce este posibil și îi furnizează ceva pe care să-l aștepte cu nerăbdare.

„Dacă magicianul este unit cu Divinitatea, de ce ar mai avea nevoie să citească și să învețe cum să evoce spirite, sau să vorbească în limbajul universal.”

Nu ar avea nevoie de acestea.

„Nu ar aduce magului această unire cunoașterea limbajului cosmic, și nu ar mai fi nevoie de evocarea spiritelor deoarece el este una cu Dumnezeu? Ce ar putea să-ți spună un spirit sau de ce ai avea nevoie să-ți arăți autoritatea magică asupra unui spirit, atunci când ești una cu Dumnezeu?”

Practica evocării magice este o experiență de învățare, care, în mod ideal, îl conduce pe mag „spre” unirea cu Unitatea. Asta este motivul pentru care munca începe „în timp ce se lucrează cu nivelul nouă” din IIIH. S-ar putea să vrei să te uiți și la <http://www.ABardonCompanion.com/WhyPME.html>

„Știu că trebuie să existe un nivel cantitativ de diferență între Divinitatea personală și Unitate. Așa că, în felul în care văd eu lucrurile, mai întâi trebuie să te unești cu Divinitatea personală și apoi să urci pe Copac, unindu-te cu divinități mai înalte, până când ai potențialul de a accepta o uniune cu Unitatea. Așa că aici este locul unde intră în joc PEM și CAQ? Posibil că unirea cu divinitatea personală proprie nu este chiar așa de cutremurătoare și de unitară așa cum cred, ci ar fi doar un „mecanism” de a-ți ridica la un nivel superior cele patru aspecte primare. Dacă aceasta ar fi situația, atunci înțeleg că ar trebui să lucrezi pe îndelete cu spirite / genii apoi cu divinități, până ajungi la Unitate. Așa că adresez întrebarea: „sunt PEM și CAQ cumva o parte din nivelul 10 al IIIH?” Adică în antrenamentul mental de la nivelul 10 urci planurile până la Unitate. În antrenamentul astral de la nivelul 10 îți construiești dumnezeul personal. Acesta nu este într-adevăr complet până ce nu lucrezi cu toate cele trei cărți odată, integrând toate aceste energii întru sine, stăpânind prin evocare energiile conștiente ale sferelor, și stăpânind legitatea cosmică prin vorbirea tetrapolară.”

Da.

„Am un prieten care face invocații rituale ale divinităților Grecești. Am văzut aceste ritualuri și ele sunt foarte frumoase și fascinante. Fața și comportamentul lui se schimbă, și poți spune că este ceva diferit. Privind aura din jurul lui, pot vedea o energie complet diferită. Este mai vibrantă și mai deplină. El dialoghează cu fiecare persoană din cerc, și dialogurile sunt folositoare sau au o importanță în viitor. Știu că dl. Bardon spune că acestea sunt posedări. Mă întreb dacă asta este în vreun fel ceea ce dl. Bardon spune despre unirea cu Divinitatea personală, exceptând faptul că practicați construieste Divinitatea în loc de a lua una „făcută de-a gata”?”

Unirea cu divinitatea personală este o expansiune a „sinelui”, pe când posedarea este o invocare a „altuia” și abandonarea sinelui în favoarea acelei prezențe. Efectele adevăratei uniuni sunt permanente, pe când efectele posedării sunt temporare.

„Când cineva progresează în sfere, acela se unește într-adevăr cu divinitățile întâlnite? Ce deosebește asta de posedare, așa cum este ea înțeleasă de dl. Bardon?”

Da, se unește, și diferența este că are loc procesul expansiunii de către magician a „propriei” conștientizări de sine, astfel încât ea înglobează conștientizarea de sine a divinității. Este o împărtășire a sinelui, nu o posedare a sinelui.

„Poate că greșesc, însă omul s-ar putea să trebuiască doar să converseze cu divinitățile pe măsură ce urcă și nu să se unească cu ele. Asta tot ar produce un efect înăuntrul inițiatului, deoarece aproape oricine recunoaște faptul că ne adaptăm cu toții față de mediu sau împrejurare. De-a lungul unei perioade de timp, ar avea sens ca cineva să aibă trăsături mai apropiate de divin, prin faptul că petrece mai mult timp în jurul divinităților.”

Poate că ar trebui să te mai gândești la definiția ta asupra actului de a „conversa” cu o „divinitate”? Este o altă mâncare de pește decât a vorbi cu cel mai bun prieten al tău...La aceste niveluri, comunicarea „este” unire.

„Ar fi posibil doar teoretic să nu creezi o Divinitate personală și să nu te unești cu ea, ci să te unești numai cu divinitățile pe care le întâlnești de-a lungul căii până ce ajungi în final la Unitate? Dacă ar fi posibil, care ar fi avantajele sau dezavantajele acestui proces, comparat cu pașii pe care ar trebui să-i faci, corespunzător dlui Bardon?”

Da, este posibil. Dezavantajul este cel al timpului care durează procesul, dar el variază și depinde în întregime de karma personală. Metoda lui Bardon legată de Divinitatea personală (care deja reflectă caracteristicile Unității) este în general mult mai rapidă și mai sigură. O altă metodă este ca din start să țințești către Unitate, lăsând la o parte toți intermediarii sau manifestările incomplete, dar pentru majoritatea oamenilor aceasta este cea mai grea cale dintre toate.

„Sunt foarte apropiat de tipurile de evocări fără ritual pe care dl. Mistele le discută pe siteul său. Le găsesc mult mai atrăgătoare decât îmbrăcarea pentru ritual, arme și baghete rituale, etc. Știu că atunci când ajungi să stăpânești o sferă, poți să nu te mai folosești de unelte și să evoci fără ele. Știu că uneltele sunt acolo pentru [a ajuta] memoria și mintea. Așa că ceea ce contează este să-ți „programezi” corect mintea, nu-i așa?”

Da, însă lucrul cu uneltele este una dintre căile cele mai bune spre a „programa” mintea și emoțiile.

Toate cele bune,

Rawn Clark 19 August 2004

„Așa că, la nivelul 9 inițiatul își face uneltele rituale și le încarcă. În relație cu antrenamentul CAQ, el începe să învețe literele. Se pare că la acest nivel, se poate lucra mai mult cu CAQ decât cu PEM. Dacă se începe călătoria în planurile elementale și în zona care înconjoară pământul numai la nivelul 10, atunci ce spirite s-ar putea evoca la nivelul 9?”

Este nevoie să citești de mai multe ori aceste cărți spre a-ți da seama de anumite subtilități. Dacă privești îndeaproape nivelul 9, în secțiunea unde el a vorbit despre diferitele utilizări ale Oglinzii Magice, vei găsi printre ele referințe la PEM și la contactarea entităților. Mai mult, în nivelul 8, magului i se oferă unealta necesară spre a evoca până la o densitate „mentală”, și anume călătoria mentală. Până la finalul nivelului 8, inițiatul este capabil să contacteze mental o entitate, acesta fiind primul stadiu al evocării. Așa că în cadrul nivelului 9 – plus – PEM, se învață cum să se evoce ființe până la o densitate „mentală”, și apoi mai târziu, până la o densitate astrală și /sau fizică.

Toate cele bune,

Rawn Clark 21 August 2004

Importanța de a deosebi între ceea ce se așteaptă Bardon, și ceea ce el spune că este posibil

„Ambele ediții [ale IHH] spun că învățăcelul de nivel V are nevoie să stăpânească condensarea elementelor până la gradul la care ele sunt tangibile fizic – adică pot fi observate de un neinițiat.”

Păi asta nu este exact adevărat. Permite-mi să-ți ofer câteva citate din ediția Ruggeberg (care în opinia mea este cea mai bună traducere asupra lui Bardon).

„În acest nivel nu este absolut necesar să produci o cantitate de căldură atât de mare ca să poată fi măsurată cu termometrul. Dar presupunând că magul are un interes deosebit în a lucra în acest fel mai spectaculos, el se poate specializa în această problematică, cu ajutorul acestor instrucțiuni. Dar adevăratul magician nu se va mulțumi cu acest mic fenomen, ci mai degrabă preferă să-și continue dezvoltarea sa spirituală deoarece este convins că în decursul timpului poate obține mult mai mult.”

Cu alte cuvinte, efectuarea acumulării și proiecției unui Element la un asemenea grad „prin exercițiul de nivel cinci” este „contrar dezvoltării ulterioare a magului”. De fapt, o astfel de dorință, „la acest nivel” ar putea arăta un dezechilibru în caracter.

„El ar trebui să simtă întotdeauna destul de distinct, proprietățile specifice ale elementelor cu care lucrează; el ar trebui să fie capabil să-i inducă chiar unui om obișnuit sau ignorant, să simtă și să vadă acel element.”

Observi că el spune „ar trebui să fie capabil” și nu „trebuie să facă”. Cu alte cuvinte, aici contează „abilitatea” și încrederea magului, nu demonstrația factuală. Cu toate acestea, dacă cineva a stăpânit exercițiul până la acel punct, abilitatea de a condensa un element până la gradul în care o altă persoană poate fi „indusă” să îl simtă, va fi un rezultat natural.

„În anumite ocazii, Bardon a discutat despre diferite abilități pe care le-ar dezvolta un regim dezechilibrat de exerciții unilaterale. Însă, în această secțiune felul lui de a scrie este diferit. În loc de a descrie posibilități, el oferă instrucții cu privire la felul în care elevul își poate testa nivelul de stăpânire asupra Elementelor.”

Această secțiune cu privire la aprinderea unei lumânări este importantă, dar nu ca test pentru abilitățile magice. Ci este un test al dezvoltării caracterului unui om, deoarece se pune din nou întrebarea asupra motivației pentru care se urmează inițierea. Arătând ceea ce „poate” fi realizat – la un punct al antrenamentului în care realizarea unui asemenea fenomen „spectaculos” ar însemna o diversiune de la înaintarea în dezvoltarea adevărată – studentului i se oferă o alegere: îmi voi petrece timpul urmând „fenomenele mici” sau îmi continui dezvoltarea? Dacă caracterul elevului are „nevoie” de tipul de gratificare derivat din aprinderea unei lumânări, în mod magic cu ajutorul Elementului Foc, atunci la acest punct el va fi cu siguranță deviat de la progres, el petrecând următorii câțiva ani perfecționându-și acumularea Elementului Foc. Pe de altă parte, dacă elevul nu are înăuntrul caracterului acea nevoie, el va merge mai departe și va stăpâni exercițiile viitoare, care fac o asemenea îndemânare să pară cu adevărat una prostească.

După cum Bardon a scris imediat după ce a explicat trucurile referitoare la aprinderea lumânărilor și tamponelor de vată - **„Adevăratul mag însă nu își va irosi timpul cu astfel de fleacuri.”**

„Însă cred că aceste exerciții sunt importante, dacă nu în mod necesar ca premise pentru nivelul VI, atunci importante pe termen lung, în special în măsura în care adevăratele chei ale magiei sunt bazate pe stăpânirea elementelor.”

Puțin mai departe, Bardon scrie: **„Cine nu-și reamintește de nunta din Caana Galileei unde Domnul nostru a transformat apa în vin? Doar un adept așa de puternic evoluat ca Isus Hristos ar fi putut realiza acest miracol, nu prin influențarea elementelor din afară ci prin stăpânirea principiului Akasha al apei transformate din interior spre exterior.”**

Și puțin mai jos: **„Iau de bun faptul că nimănui nu-i va trece prin minte să se aghete de un singur exercițiu sau de o singură metodă. Rezultatele vor fi fatale pentru sănătatea lui iar succesul nu va veni niciodată. Aceste fapte să fie luate foarte în serios.”**

„Îmi amintesc că Bill Mistele menționa undeva că el nu a reușit să stăpânească exercițiile de condensare de bază, până la gradul pe care Bardon îl aștepta de la elevii lui. Ca și consecință, timp de mulți ani Bill a continuat să se întoarcă la exercițiile de bază, spre a încerca să le stăpânească până la gradul pe care l-a intenționat Bardon, dar având mai multe obstacole în față decât dacă ar fi încercat să le stăpânească pe de-a-ntregul de prima oară.”

În decursul IIIH, elevul va întâlni puncte în care înțelegerea precisă a ceea ce se „așteaptă” Bardon cu adevărat, este critică pentru progresul ulterior. Ceea ce Bardon „s-a așteptat” este de multe ori diferit decât ceea ce el spune că este „posibil”. Cred că prima oară unde apare această diferență este în nivelul doi, la exercițiile de concentrare senzorială. Mulți oameni sunt prinși în încercarea de a condensa vizualizarea într-un asemenea grad încât ea să apară în fața ochilor „fizici” așa cum ar apărea obiectele obișnuite. Din nefericire pentru ei asta „nu” este ceea ce s-a „așteptat” Bardon de la elevul de „nivelul doi”. De asemenea el nu s-a „așteptat” că elevul de la „nivelul cinci” va fi capabil să aprindă o lumânare cu Elementul Foc, să înghețe apa cu Elementul Apă, să leviteze obiectele cu Elementul Aer etc.

Atunci când cineva înțelege greșit diferența dintre ceea ce se așteaptă el și ceea ce el spune că este posibil, și ca atare urmărește posibilul în loc să stăpânească ceea ce se așteaptă, atunci acela își creează un dezechilibru. De exemplu spre a condensa Elementul Foc într-un asemenea grad încât să reușești în experimentul cu tamponul de vată, va trebui să te concentrezi exclusiv asupra exercițiilor de condensare a Elementului Foc, pentru un timp „îndelungat”. Un asemenea timp îndelungat în a lucra numai cu acel exercițiu al Elementului Foc, va induce fără nici o excepție o stare de dezechilibru fizic, astral și mental. Pe de altă parte, dacă ai stăpâni ceea ce se „așteaptă” în nivelul cinci și ai progresa prin nivele, (și dacă vei dori asta) vei câștiga abilitatea de a „cauza o condensare” a Elementului Foc, suficient de mare spre a aprinde un tampon de vată îmbibat cu alcool, în „mai puțin timp decât ți-ar lua dacă ai urma tehnica de la nivelul cinci”.

Toate cele bune,

Rawn Clark 26 August 2004

„Se pare că se testează caracterul omului pentru că însăși „dorința” spre a face „miracolul” indică o problemă – poate nerăbdarea.”

Nu, într-un astfel de caz nu este o problemă de nerăbdare. Ci avem de-a face cu o nevoie egoistă de a se da mare și a impresiona, ceea ce bineînțeles, vorbește despre o lipsă mai mare de auto-valoare / auto-vrednicie. Această nevoie este una dintre cele mai păguboase în avansarea magică. Adu-ți aminte de „Stâlpul Tăcerii”.

„Motivul pentru care accentuez asta așa de mul, este pentru că mi se pare că există un asemenea aspect la „fiecare” nivel al antrenamentului! De exemplu efectuarea elementarilor. Până când ai ajuns să stăpânești evocarea, este chiar așa de valoroasă abilitatea de a face un elementar în mod laborios și lent?”

Ah, dar aici trebuie să înveți cum să faci proprii Elementali și Elementari „înainte” de a putea învăța tehnicile mai avansate ale evocării.

„Nu îți depășești continuu abilitățile anterioare, și astfel faci ca ceea ce a fost anterior foarte dificil, să fie acum foarte ușor?”

Ba da, însă, anumite lucruri „trebuie” stăpânite „mai înainte” pentru a putea fi „capabil” de a stăpâni tehnicile „înalte” care urmează. De exemplu trebuie să stăpânești Elementele înainte de Akasha și de Fluide; altminteri lucrul cu Akasha și cu Fluidele ar fi inutil.

„Mă gândesc acum că atunci când sunt oferite „instrucțiuni detaliate”, acesta este un semn că trebuie să faci cu siguranță acel lucru – chiar dacă mai târziu el s-ar putea să pară lipsit de importanță. Dar atunci când Bardon menționează efecte mărunte ca și acesta, ca o digresiune, și nu mai oferă instrucțiuni ulterioare, atunci este mai bine să ignori digresiunea, să o consideri ca o curiozitate și să nu o urmezi. Am dreptate?”

Nu neapărat. De pildă el a oferit instrucțiuni foarte clare în ceea ce privește aprinderea tamponului de vată. Însă acțiunea nu a fost prezentată sub forma unui exercițiu, și asta poate servi deseori drept indiciu. În majoritatea cazurilor el spune ceva de genul „dar adevăratul magician nu își va pierde timpul”. Pe lângă luarea în considerare a acestor „indicii”, ceea ce recomand mai presus de orice este să meditezi foarte adânc despre aceste aspecte, atunci când ele se ivesc. Aproape de la prima pagină Bardon își sfătuiește de repetate ori elevul să mediteze, mediteze, mediteze, și o mare parte din carte a fost scrisă presupunând că elevul va medita asupra fiecărei întrebări care îi apare.

„Unele dintre acestea se pare că au un element de tentație”

Exact, și asta este natura majorității „testelor”. Bardon cere ca tu să te întrebi iar și iar „de ce fac eu asta?”

Toate cele bune,

Rawn Clark 27 August 2004

„O întrebare pentru Rawn: spui că vizualizarea unui obiect la nivelul 2 nu trebuie să fie așa de clară ca și cum el ar fi fizic. Care grad de claritate este suficient atunci?”

Exercițiul „mental” de la nivelul doi nu are nimic de-a face cu ochii „fizici”. El se referă în totalitate la ochii „mentali” și așadar la abilitatea de a-ți imagina orice imagine dorești și astfel să o „vezi” cu „ochiul minții” tale.

Partea cu ochii deschiși se referă tot la ceea ce „vezi” cu „ochiul minții” în timp ce ochii tăi fizici sunt deschiși și percep simultan (adică „văd fizic”) împrejurimile tale. Concentrarea ta „mentală” este asupra imaginii pe care o crezi cu imaginația ta, „cu ochiul minții”, iar „ochii tăi fizici” sunt concentrați asupra locului din spațiu în care-ți imaginezi obiectul. De exemplu îți imaginezi „cu ochiul minții” o minge roșie care plutește în aer la un metru în fața ta, și simultan îți focalizezi „ochii fizici” asupra aceluși loc aflat la un metru în fața ta. „Ochii tăi fizici” nu vor „vedea” o minge roșie, dar „ochiul minții” tale și-o va imagina plutind acolo, ca și cum ar fi o realitate fizică.

Îți sugerez să vizitezi <http://www.ABardonCompanion.com/Corresp-IIHPpractice.html> și să citești tot ce este scris acolo despre acest exercițiu.

Toate cele bune

Rawn Clark 27 August 2004

Inspirarea vs. acumularea de Akasha

„Am citit partea scurtă pe care Bardon o scrie despre Akasha la începutul IIIH. A fugi de ceva și a nu menține nimic. Mă gândesc că nu poți cuantifica ceva care este incomprehensibil. Acumularea presupune cuantificarea într-o anumită privință. Dacă asta este adevărat, atunci cum se potrivește asta cu „a inspira Akasha...a-ți umple întreg corpul cu ea ”.”

Ceea ce inspiri și ceea ce îți umpli corpul este „sentimentul” că „ești unit cu întregul spațiu infinit”, plus „o culoare ultravioletă, aproape negru-violetă”. De fapt îți unești corpul și conștientizarea conștientă „cu” Akasha, „prin” inspirarea calităților ei primare.

Odată ce ești unit în acest fel cu Akasha, vei înțelege imediat de ce Akasha nu poate fi acumulată dinamic. Spre a acumula dinamic ceva, înseamnă că închizi acel ceva într-un recipient, îi îngrădești presiunea explozivă a puteri sale dense. Dar Akasha pătrunde „totul” – și atunci cum să o poți închide?

Toate cele bune,

Rawn Clark 31 August 2004

Despre Elemente

„Este ceva în legătură cu care nu sunt sigur. Dacă atragi în tine o cantitate mare dintr-un element, nu crezi cumva un dezechilibru al elementului altundeva? De unde vine acel element? Există un stoc infinit de elemente?”

Așa cum a spus pe bună dreptate W., Elementele sunt calități și ca atare nu pot fi golite prin acumularea lor. Cu alte cuvinte, nu acumulezi o substanță fizic cantitativă. Ci acumulezi o calitate „ale cărei efecte sunt cuantificabile”. „Efectele” Elementelor sunt cele care sunt cuantificabile. Asta este motivul pentru care o acumulare de 3 inspirații ale unui Element va produce un efect cuantificabil mai mic decât o acumulare de 30 de minute.

W. a scris „Cantitatea se aplică numai manifestării (lucrurilor ca materie și energie) iar forța elementală este clar înaintea manifestării, și este un principiu metafizic. Ca atare ea nu este cantitativă și nu poate fi golită.”

Cred că punctul confuziei vine aici din faptul că în vreme ce un mag acumulează „calitatea” unui Element, el / ea produce prin asta un „efect cuantificabil”. Ia de pildă primele exerciții cu Elementele din nivelul trei. Primul pas este să-ți imaginezi creator „calitățile” Elementului, ca și cum acele calități ar umple întregul univers care te înconjoară. Al doilea pas este să începi să inspiri aceste calități întru corpul tău, spre a le experimentezi efectul foarte cuantificabil asupra trupului tău. „Calitatea” acumulată a Elementului este cea care produce direct „cantitatea” experimentabilă a unei acumulări. Dar această „cantitate” nu intră în existență până ce nu este acumulată. Adică, nu până ce „calitatea” Elementului s-a manifestat material.

A. a scris „Pentru mine, răspunsul ar fi mai aproape de a spune că acumularea unui element este dislocarea lui dintr-o zonă în alta.”

Nu. El este „transformarea” unei calități în cantitate, sau a unui principiu într-un efect material. Conștienta are puterea de a cauza o asemenea transformare a unui principiu într-un efect manifest, prin concentrarea intensivă a conștienței asupra calității dinlăuntrul oricărui tărâm de densitate (mental, astral și / sau fizic), și acumulând astfel calitatea într-un asemenea

grad încât materia tărâmului respectiv este afectată de ea. Odată ce este generat, acest efect este transferabil prin proiecție și poate fi indus separat din propriul sine, prin transfer de conștiință.

„Deci, dacă toată materia fizică este compusă din 4 elemente și ar fi să absorbi unul din cele 4 elemente din orice bucată de materie, s-ar dezintegra materia (deoarece are nevoie de toate cele 4 elemente spre a rămâne manifestată fizic)? Sau ar achiziționa automat ceea ce este transferat, dintr-o altă sursă materială (ex. Aer) și astfel nu s-ar goli sau dezintegra niciodată?”

Materia „aderă la” „calitățile” Elementelor care o compun. Acele calități sunt inepuizabile, și sunt cuantificabile (id est finite) „numai” în efectele lor materiale. Cu alte cuvinte „efectul lor asupra” substanței materiale este cuantificabil și putem spune că un „lucru” „conține” o cantitate mai mare dintr-un Element decât un altul. Așa că, dacă ai încerca să „absorbi unul din cele 4 elemente din orice bucată de materie”, atunci ai absorbi „calitatea” Elementului și „nu” efectul ei cuantificabil. Cu alte cuvinte, nu ai absorbi nimic „din” obiectul material însuși.

„De asemenea, vidul spațial este o manifestare fizică de un anume fel, dar una care se presupune a nu fi alcătuită din materie, așa că se află și aici elementele?”

Da, bineînțeles. Elementele sunt „calități” ale conștiinței. „Totul” este un aspect al conștiinței.

„De cât de multe elemente este nevoie spre a forma diferitele tipuri de energie?”

Patru Elemente plus Akasha.

„Sunt elementele cuantificabile în planurile astral și mental? Sau, la fel ca la materia fizică, noi observăm numai efectele calităților lor, atunci când corpurile mental și astral trec prin schimbări de stări?”

Înăuntrul tărâmului „secvențial”, sunt cuantificabile numai „efectele” calităților Elementelor / Principiilor. Adică în tărâmul fizic, astral și partea secvențială a tărâmului mental. Numai în tărâmul nonsecvențial al eternității pot fi cuantificate Principiile Elementale însele, în sensul că înăuntrul lor se află rădăcina semnificației esențiale.

„Elementele „există” numai în akasha?”

Dacă definești „existența” în termeni de cuantificare, atunci da. Însă nu poți separa efectele Elementelor de Principiile eterne însele. Efectele „ȘI” cauzele lor = existența.

„Elementele sunt semnificația esențială din spatele formelor?”

Nu exact. Alcătuirea Elementală a unui lucru este efectul cel mai imediat al semnificației esențiale Akashice. La asta m-am referit mai sus atunci când am spus că în tărâmul nonsecvențial etern, Principiile Elementale sunt cuantificabile. Pe măsură ce semnificația esențială coboară întru tărâmul secvențial, ea adoptă mai întâi forma unei relații între proporții diferite ale calităților Elementale. Cu alte cuvinte, cantități diferite ale acelor calități, care rezultă într-o proporție specifică a fiecărei calități Elementale inerente respectivului lucru. Aceasta este matricea mentală la care aderă materia mentală, care formează la rândul ei matricea astrală la care aderă materia astrală și care formează apoi matricea fizică la care aderă materia fizică.

„Există vreo relație între modul în care elementele se rotesc tetrapolar, și modul în care cele cinci corpuri solide platoniciene se potrivesc împreună spre a forma cubul lui Metatron? Mă întreb asta deoarece se spune că fiecare corp solid platonician este un element...și ele se potrivesc toate împreună! (ele sunt în număr de cinci). Da știu că forma actuală nu este elementul, la fel cum focul fizic nu este focul. Dar exprimă formele semnificația esențială a elementelor (așa cum aurul [ca metal] exprimă AUR), sau atribuirea fiecărui element la o formă este mai mult sau mai puțin arbitrară?”

Chiar și Platon și-a abandonat ideile despre metafizică înainte de a muri. Într-adevăr este un model fascinant la un nivel intelectual, dar „obiectiv” Natura nu lucrează așa. Cu toate acestea corpurile solide platoniciene, „ca și forme”, fac o muncă destul de bună în a exprima „simbolic” semnificația esențială a Elementelor. Dar ca toate reprezentările intelectuale de acest fel, ele au aproape la fel de multe puncte negative, pe câte beneficii au.

„Dacă ți-ai putea conforma corpul tău mental cu corpurile solide platoniciene, potrivindu-le unul în interiorul celuilalt, și dat fiind că fiecare element corespunde unui corp solid platonician, ar fi posibil să le fuzionezi pe toate împreună, prin identificarea completă cu formele și învârtirea lor foarte rapidă?”

Posibil, dar ar dura foarte !,,foarte”! tare.
Toate cele bune,
Rawn Clark 6 Septembrie 2004

PRACTICA

Diverse

Gânduri despre oprirea temporară a exercițiilor IIIH

„Mi-am oprit recent meditațiile, datorită faptului că viața mea nu le mai permite. Însă cred că asta mă va ajuta mult într-un fel, și anume văd că am nevoie de a-mi stabili mai mult viața. Asta mă va ajuta mult atunci când voi începe din nou.”

Bravo ție! Asta sună a fi o decizie bună. Acum că ai o idee clară cu privire la schimbările pe care trebuie să le faci în circumstanțele vieții tale, pentru ca viața ta să sprijine Munca Hermetică (în loc de a fi o piedică pentru ea). Te afli într-o poziție EXCELENTĂ de a-ți restructura viața pentru ca ea să „ți se potrivească ție” în loc de a te potrivi tu continuu cerințelor ei. Ce incitant!

Îmi amintesc bine acel moment al vieții mele, și privind în urmă îl recunosc ca pe un moment FOARTE fertil!! M-a deschis înspre a lua controlul asupra vieții mele. M-a eliberat spre a începe să-mi modelez conștient viața în ceea ce voiam „eu” ca ea să fie. Și ceea ce voiam ca ea să fie era ca ea să sprijine Munca din IIIH! În acel moment, „am știut” că nu puteam să-mi restructurez viața ȘI să efectuez simultan exercițiile din IIIH. Am simțit o puternică remușcare de învinovățire, datorită deciziei luate de a amâna exercițiile IIIH, dar am domolit-o cu hotărârea mea de a-mi restructura viața și cu hotărârea mea de a reîncepe munca IIIH de îndată ce „aș fi știut” că venise timpul pentru ea.

Cam la șase luni mai târziu, dorul meu pentru Operă a devenit așa de puternic încât am reînceput Nivelul Unu și am făcut pentru a doua oară oglinda sufletului. Dar la o lună după asta, chiar după ce terminasem oglinzile însele, mi-am dat seama că circumstanțele vieții mele încă nu erau ceea ce aveau nevoie într-adevăr să fie. În procesul de a decide dacă să mai opresc din nou „temporar” exercițiile IIIH, sau să nu o fac, am ajuns să-mi dau seama că motivul pentru care circumstanțele vieții nu se potriveau cu dorința era înrădăcinat în caracterul meu. Asta m-a dus la decizia de a continua lucrul de transformare de sine cu oglinzile, ȘI să amân temporar exercițiile IIIH, domolindu-mi astfel dorința puternică pentru Muncă și necesitatea de a face schimbări ulterioare în circumstanțele vieții.

Destul de sigur, lucrul pe care l-am făcut în transformarea de sine a trăsăturilor de caracter negative, a eliberat ultima bucată de rezistență la schimbarea circumstanțelor vieții mele! În alte cinci luni (cam la un an de la prima mea oprire temporară) eram pregătit să reiau cu adevărat Opera. Nu m-am mai oprit după asta.

Acela a fost ritmul meu. Nu am de unde să știu care ar putea să fie propriul tău ritm. Va fi interesant de văzut, pe măsură ce se desfășoară.

Dacă nu te deranjează un sfat [și dacă te deranjează, cu atât mai rău!] nu uita că deși nu vei mai face exercițiile ca atare, tot poți continua cu transformarea și îmbunătățirea caracterului tău. Acesta este tipul de lucru care este efectuat în decursul vieții tale zilnice, și vei fi capabil să progresezi mult în această privință în timpul fazei tale de „deconectare”. Apoi, când reîncepi exercițiile, vei avea cu atât mai puțină muncă de efectuat, și vei trece mai departe prin Niveluri, cu atât mai repede. Munca pe care ai realizat-o până acum te-a schimbat, iar în perioada intermediară poți să clădești mereu pe aceste schimbări și să le întărești.

Toate cele bune,

Rawn Clark 13 Noiembrie 2002

Valoarea scrierii unui jurnal

„Deși mă aflu la început în practica IIIH, pot afirma că înregistrarea viselor îți va îmbunătăți memoria, chiar dacă numai puțin. Examinarea continuă a viselor va avea loc în timpul zilei, ceea ce-ți va mări nivelul de atenție la detalii (atât în viața zilnică, cât și în somn).”

Notarea viselor are un anumit impact asupra memoriei globale a unui om, dar beneficul său principal este asupra unei componente subtile a memoriei globale. Asta are de-a face cu memoria stărilor mentale în care conștientizarea normală este modificată într-un anume fel. Visatul este un exemplu bun, dar la fel sunt și stările modificate de conștiență care sunt experimentate în timp ce faci exercițiile IIIH, introspecția, meditația sau chiar în timpul traumei. Toate acestea necesită un tip de „memorie” puțin diferit decât tipul necesitat de evenimentele normale din starea de veghe. Pentru majoritatea noastră, acest tip de memorie nu a fost întărit intenționat pe măsură ce am crescut, pe când memoria noastră normală din starea de veghe a fost. De fapt noi ne concentrăm puternic asupra dezvoltării memoriei normale din starea de veghe, și nu suntem învățați despre aspecte ca încercarea de a ne aminti visele.

Scrierea unui jurnal este una dintre căile cele mai bune spre a întări acest tip de memorie. „Acesta este un motiv foarte important pentru care Bardon l-a recomandat în relație cu exercițiile IIIH.”

În timpul experiențelor din meditație și din vis, conștientizarea normală din starea de veghe este deviată sau suprimată, decuplându-te astfel de la memoria normală. Cu toate acestea, mintea subconștientă își amintește TOTUL și memoria ei este una cu detalii minuțioase. Așa că în momentele în care visul sau meditația sunt terminate, și treci din starea modificată de conștientă în starea normală de conștientă de veghe, conexiunea cu memoria subconștientă mai persistă, iar asta este o oportunitate excelentă de a-i captura conținuturile cu mintea ta „conștientă”. Pe măsură ce efectuezi repetat acest act de a lua notițe despre exercițiile făcute sau despre visele avute, conexiunea dintre memoria ta conștientă și cea subconștientă crește mai puternică „și mai permanentă”. În cele din urmă, scrierea unui jurnal nu mai este necesară și se dezvoltă o continuitate a memoriei. Cu alte cuvinte, îți amintești pur și simplu visele și experiențele din meditație, în detalii vii și fără a trebui să „încerci” s-o faci.

Toate cele bune,
Rawn Clark 10 Septembrie 2002

Recunoașterea rezistențelor emoționale în calea progresului

„Așa cum atestă și Bardon, dimineața devreme este unul dintre momentele cele mai bune și cele mai convenabile spre a practica. Unii oameni par a nu avea nici o problemă să se trezească dis de dimineață și să fie foarte voioși, însă eu nu par să fiu unul dintre ei. Fără ajutorul unui ceas deșteptător, am dormit azi dimineață până la 9:30 – oră care nu este devreme. Trezirea cu câteva ore mai devreme este ca o tortură, iar dușul rece e aproape de neconceput acum că este iarnă. Nu cred ca asta să fie o chestiune legată de oglinzile sufletului, ci mi se pare a fi fizică. Sunt singurul care această problemă?”

De fapt, eu aș spune că aceasta este o problemă a oglinzilor sufletului, având de-a face cu voința și cu nivelul tău de angajament. Inițierea nu presupune să pășești pe calea cea mai ușoară, doar pentru că ceva important este greu la început. Ea presupune să te schimbi pe tine și să faci față provocărilor care apar natural pe calea transformării de sine. Deplângerea de tipul „este prea greu” trebuie să fie refuzată deoarece este atât o justificare insuficientă cât și o explicație insuficientă.

Căci, dacă stai să te gândești la asta, în caz că ai fi vrut „cu adevărat” să faci exercițiile dis de dimineață, atunci ai găsi o cale. Ți-ai modifica obiceiurile spre a se potrivi unei treziri mai devreme. Este chiar așa de simplu. Nu este un lucru pe care ești „fizic” incapabil să-l faci – este ceva pe care ești „emoțional nedoritor” să-l faci.

Cât despre dușul rece, de asemenea nu este un proces pe care ești „fizic” incapabil să-l faci. Dacă faci așa cum a sugerat Bardon cu perierea pielii înainte de duș, și frecarea ei cu un prosop după duș, atunci nu vei mai fi înghețat în final. Ceea ce te împiedică să faci asta, este o „lipsă emoțională de chef”.

Un aspect al acestor exerciții de dimineață care se concentrează asupra obiceiurilor tale fizice, este că ele aduc elevul să se confrunte cu această lipsă emoțională de chef, și dezvoltă prin asta forța voinței și autodisciplina. În cele din urmă, aspectul de a trece de rezistențele emoționale este cea mai mică dintre provocările cărora elevul le va face față inevitabil de-a lungul căii inițierii.

Toate cele bune,
Rawn Clark 17 Decembrie 2003

Răspunsul oboselii

„De când am început să practic exercițiile lui Bardon, mă simt mai obosit în timpul zilei decât eram înainte. A mai avut altcineva aceeași experiență? Cunoașteți ceva exerciții de „energizare” care m-ar putea ajuta să fac față acestei oboseli?”

La început, oboseala este datorată unei cauze emoționale sau a uneia fizice. Cauza fizică cea mai comună (legată de începerea exercițiilor din IHH) este lipsa de somn! În loc de a ne schimba viața și a omite ceva mai puțin important, mulți oameni vor sacrifica timpul din cel al somnului. De exemplu trezindu-se cu o oră mai devreme, dar fără a se culca cu o oră mai devreme spre a compensa. O cantitate potrivită de somn este importantă în reglarea energetică a corpului fizic.

Dacă nu asta este cauza, atunci vinovatul cel mai probabil este un blocaj emoțional de un anume fel. Oboseala este în primul rând o stare emoțională. De exemplu te poți simți obosit, dar apoi se întâmplă ceva incitant, și dintr-o dată ești energizat. Și invers, te poți simți plin de energie și apoi se întâmplă ceva deprimant, și dintr-o dată ești frânt de oboseală.

Majoritatea blocajelor emoționale și sentimentelor de oboseală apar (în relație cu începutul IHH) datorită Oglinzii Sufletului, și muncii de transformare a caracterului de la nivelele 1-3. Așa cum am scris în „Comentariu la IHH: Nivelul Unu”, în timpul perioadei de construire a listelor Oglinzii Sufletului, trebuie să ai mare grijă de tine, fizic și emoțional. Introspecția de acest fel și de această adâncime va aduce sigur la suprafață tot felul de chestii, și de multe dintre ele nici nu vei fi conștient la început.

O „șmecherie”, spre a evita această oboseală emoțională este să aplici tehnica exercițiului de control mental, de „detașare” și „observare”, în loc să te implicii în fiecare dintre aspectele pe care le descoperi prin introspecție. Introspecția seamănă foarte mult cu primul exercițiu mental al Nivelului Unu, în care pur și simplu „observi” ceea ce „este”. Simultan te detașezi

de ceea ce observi. Cu alte cuvinte, nu interacționezi „cu” ceea ce observi. Atunci când aplici această tehnică la introspecție, vei vedea că ea este mult mai puțin deranjantă emoțional, și ca atare mult mai puțin obositoare fizic. De asemenea ea face mai ușor ca introspecția să pătrundă mult mai adânc întru psihicul tău și să „măture colțurile întunecate” așa cum a spus Bardon.

În ceea ce privește „exercițiul de energizare” vreau să te avertizez că dacă faci așa cum s-a sugerat și începi exercițiul de la Nivelul Trei de respirație prin porii a Energiei Vitale, atunci fii foarte atent. Te rog să fii atent la instrucțiunile „exacte” ale lui Bardon. Adică, faptul că trebuie să „expiri cantitatea exactă pe care ai inspirat-o”. „Nu” vrei să menții Energia Vitală. Tot ceea ce ai vrea să faci este să-ți umpli corpul cu ea și apoi s-o eliberezi înapoi în univers. În timpul scurt în care ea îți umple corpul, corpul tău va extrage din ea tot ce are nevoie. Cu alte cuvinte, nu este nevoie să o menții în corp pentru perioade lungi de timp. De fapt, asta poate să fie periculos.

În general, sfătuiesc împotriva saltului înainte la exercițiul de energizare de Nivel Trei, și sugerez concentrarea asupra „cauzei”. Dacă te bazezi prea mult pe energizarea proprie, atunci îți dezvolti un obicei de a evita „cauzele”. În final, asta te ajunge din urmă, și rareori este o experiență plăcută.

În această problematică, ai putea de asemenea să iei în considerare lucrul cu magia Aerului, Apei și Mâncării. De exemplu poți inspira ideea că energia corpului tău va fi consistentă în decursul zilei, și va fi disponibilă când ai nevoie de ea.

Toate cele bune,

Rawan Clark 6 Martie 2004

Trecerea de un blocaj pe care nu-l înțelegi

„Am lucrat treptat cu exercițiile Nivelului Unu, și mă aflu într-un fel de situație fără de ieșire. Aș putea să-mi fac cu ușurință timp pentru meditație / introspecție în fiecare dimineață, înainte de a-mi începe rutina zilnică. Dar găsesc că nici chiar cu ajutorul ceasului deșteptător, par a nu putea să mă trezesc și să încep exercițiile. Am citit materialele disponibile pe acest forum, și comentariile lui Rawan, și deși le găsesc foarte folositoare, nu am progresat mai departe. Sunt de acord că există un blocaj, dar nu par să-mi dau seama care este. Poate că pe măsură ce progalez prin lucrul cu oglinda, mă voi împiedica de acest lucru care mă ține înapoi. Poate cineva să ofere ceva observații personale similare acesteia? Și dacă da, căru tip de blocaj îi erau atribuite?”

Pentru mine, erau mai mulți factori, primul fiind teama de a mă transforma actualmente întru persoana care știam că pot să devin. Mă simțeam destul de sigur fiind „vechiul” Ron, și întrucâtva mai puțin în siguranță ca „noul” Rawan. Pentru mine, asta s-a manifestat ca o anumită „lene” în ceea ce privește trezirea mai devreme spre a efectua exercițiile, și mă simțeam ca și cum exercițiile ar fi fost o povară, o corvoadă de care începea să-mi fie groază. Niciodată nu mai fusesem așa de „obosit” de dimineață și așa de neputincios să răspund alarmei ceasului!

Și la fel ca tine, în acea vreme nu îmi puteam da seama care era problema. Așa că am decis să nu mă mai îngrijorez în ceea ce privea „cauza” și să lucrez la o „soluție”. Ceea ce am făcut, a fost adoptarea unor tehnici din Nivelul Doi, și am făcut tot ce am putut spre a-mi schimba obiceiul instaurat de a nu mă trezi dimineața, în obiceiul de a mă trezi în fiecare dimineață. Mi-am dezvoltat o afirmație pozitivă spre a-mi reprograma răspunsurile subconștiente, și am repetat-o așa cum a sugerat Bardon, în fiecare seară, pe măsură ce adormeam și în fiecare dimineață „chiar după ce suna ceasul”. Esența afirmației mele a fost ca în fiecare dimineață să mă trezesc dornic să efectuez exercițiile. De asemenea, mi-am mărit prin meditație simțul ardorii, și mi-am menținut meditația în care căutam cauza rădăcină a dificultății mele. M-am decis ferm să mă cobor din pat atunci când suna ceasul!

În mai puțin de o săptămână, aveam obiceiul de a mă trezi actualmente atunci când alarma se declanșa, plin de ardoare și de energie pentru exercițiile mele. În acel moment, angajamentul meu de a urma munca IHH a devenit de neclintit. Și la scurt timp după aceea, am ajuns să înțeleg factorii subiacenți care contribuiau la dificultatea mea originală.

Toate cele bune,

Rawan Clark 5 Octombrie 2004

Nivelul I: Antrenament mental

„Controlul” gândurilor

Acum câteva luni, un vizitator german și cu mine comparăm IHH în germană cu traduceri în engleză. De interes special a fost ceea ce a avut el de spus despre fraza engleză „controlul gândurilor” așa cum spune titlul primului exercițiu mental din Nivelul Unu. Conform acestui vizitator, aceasta este doar o posibilă traducere a cuvintelor germane, și o traducere slabă. Problema cu cuvântul „control” este că vorbitorii de engleză îl înțeleg de obicei ca „exercițiu de constrângere asupra” gândurilor, dar asta NU este ceea ce sfătuiește Bardon la acest exercițiu. Vizitatorul meu a accentuat ideea că înțelesul secundar al cuvântului, este mai aproape de originalul german. Înțelesul secundar este „un standard de comparație”, ca în cazul unui „subiect de control” într-un experiment științific.

Așa că ceea ce a intenționat Bardon și ceea ce pare să oculte traducerea engleză, este că la primul exercițiu elevul doar face bilanțul proceselor ce au loc în mod normal în mintea umană. Cu alte cuvinte, observă pasiv mașinațiile minții, fără să se implice, spre a înțelege teritoriul însuși. Asta redă „controlul” sau standardul, care este o premisă esențială pentru munca de schimbare a felului în care funcționează mintea.

Toate cele bune,

Rawan Clark 29 Iunie 2002

Trebuie să ne amintim gândurile în timpul exercițiului de „control al gândurilor”?

„Am început exercițiul de „control / mărturie / monitorizare / a gândurilor”, și am o nouă întrebare. Vorbind despre gânduri, FB scrie:

„urmărește pentru 5 minute șirul gândurilor, și încearcă să ți le amintești”

„îi va fi dificil (elevului) să le rețină pe toate”

Înseamnă asta că nu trebuie pur și simplu să observ gândurile care-mi trec prin minte, (și să le țin minte imediat după ce apar), ci că trebuie să mi le amintesc pe toate la finalul duratei de 6-7-8 minute a exercițiului?”

Nu. Și aici, ediția Ruggeberg oferă un aspect diferit al cuvintelor lui Bardon.

Unde ediția Merkur scrie „urmărește pentru 5 minute șirul gândurilor, și încearcă să ți le amintești”, Ruggeberg scrie „urmărește pentru 5 minute șirul gândurilor, încercând să le reții”. Cuvântul „reții” nu se referă la pierderea „șirului de gânduri”, așa cum este arătat în afirmația următoare. „Punctul principal este să nu uiți de tine, „să nu pierzi șirul gândurilor, ci să le urmărești atent și conștient””.

Al doilea paragraf din care citezi NU este o indicație că elevul trebuie să memoreze gândurile care i-au trecut prin minte în timpul observației (asta nu ar fi o abordare „pasivă” asupra gândurilor). Ci acest paragraf spune că mintea se va liniști atunci când o observi pasiv și îți retragi participarea de la ea. Asta duce la tot mai puține gânduri și la finalul observării minții liniștite, puținele gânduri care apar pot fi memorate, chiar și fără „încercarea” de a le memora. Așa că acest paragraf doar semnalează contrastul dintre cât de ocupată este mintea la început și cât de liniștită va deveni ea odată cu practica.

Este o diferență între a fi „conștient de” gândurile tale și a le „memora”. Atunci când observi cu atenție ceea ce are loc în mintea ta, până la capătul acestui exercițiu vei fi martor la felul de gânduri apărute, respectiv la frecvența și la intensitatea cu care au apărut. Și ca în observarea oricărui lucru, ceea ce ai observat rămâne ca amintire, cu de la sine putere și nu pentru că tu ai „memorat” intenționat. La finalul exercițiului, nu este important ce gânduri specifice au apărut și în ce ordine, ci este importantă natura globală a gândurilor și ea nu are nevoie de memorare.

Toate cele bune,

Rawan Clark 9 Ianuarie 2003

„Intenționarea pe segmente” (en. segment intending) și disciplina mentală

„Mă întrebam care este criteriul pentru ca exercițiile de disciplinare a gândurilor (partea în care trebuie să mă apăr de gândurile care nu au nimic de-a face cu sarcina pe care o efectuez în viața obișnuită) să treacă la celălalt exercițiu. În IHH Bardon scrie numai „având obținută o îndemânare certă în acest exercițiu”. Ce este o îndemânare certă? Trebuie să fiu conștient întreaga zi, apărându-mă TOATĂ ZIUA de gânduri nedorite, sau trebuie să fiu capabil de a mă concentra asupra sarcinii pe care o efectuez, 10 minute sau o oră? Există momente în care chiar nu vreau să-mi controlez gândurile în această manieră. Totuși trebuie să fac asta?”

Ceea ce spun s-ar putea să nu te ajute în mod direct, dar am găsit folositor să mă gândesc la „tema” globală a primului nivel, ca la o practică în construirea unei intenții prelungite. Încărcarea respirației pentru un număr crescător de cicluri, împregnarea mâncării și băuturii și menținerea intenției concentrate în decursul duratei unei mese, concentrarea mentală,

toate acestea încep a construi o experiență cu focalizarea [adică încep să te obișnuiești cu ea]. Deși evenimentele externe și emoțiile pot declanșa un tip de focalizare bazată pe stimuli și asociații întâmplătoare, noi nu gândim de obicei intenționat în acest fel. Există aici paralele interesante cu alte școli de „manifestare” care spun că e nevoie de cel puțin 17 secunde de focalizare asupra unui singur gând pentru ca el să „combustioneze” întru energia minimă necesară spre a începe lucreze întru manifestare.

O cale puternică spre a folosi „concentrarea asupra acțiunii pe care o efectuezi” nu este încercarea de a-ți menține concentrarea întreaga zi asupra fiecărui detaliu, ci să faci ceea ce este numit în alte discipline „intenționarea pe segmente”. Acesta este un proces a de a-ți împărți ziua (sau sarcina, sau planul) în intervale de a-ți plasa diferite intenții pentru fiecare interval. Apoi, când începi intervalul, te concentrezi asupra intențiilor plasate pe el. De pildă, când conduci spre serviciu intenția ta este să ajungi acolo în siguranță, să mergi liniștit prin trafic, și să ajungi într-o dispoziție de pregătire; în următorul tău segment, intențiile tale se schimbă, bazându-se pe natura segmentului și pe felul în care ai vrea s-o experimentezi. În loc de a te plânge cu privire la diferitele segmente, vei vedea că ele încep să se conformeze tot mai mult cu intențiile tale. Intenția menține o parte mai mare din tine „prezentă” în decursul segmentului, și rezultatul aduce feedback asupra îndemânării tale care se mărește. Aceasta folosește nu numai într-un sens mohorât de muncă socială, ci ca o cale de a aprecia într-adevăr toate aspectele vieții tale.

Binecuvântări Strălucitoare

emc

Distorsiunile temporale și focalizarea asupra unui singur gând (monofocalizarea)

„Mi-am dat seama de ceva ciudat azi. Ca și parte a practicării „conștientizării monofocalizate” de la nivelul 1, mă concentram asupra cântatului la chitară, și au trecut pe lângă mine aproape trei ore! Mă întrebam dacă asta are potențialul de a deveni un deranj, în special dacă se aplică activităților zilnice, așa cum recomandă Bardón. Nu aș vrea să pierd cursa aeriană deoarece am ales să mă concentrez în întregime asupra muzicii.”

Ca și cu toate lucrurile din Hermetism, echilibrul este baza, iar disciplinarea mentală este agentul central, animator al echilibrului – este ceea ce leagă împreună moleculele care compun piatra fundației. În consecință, orice formă de disciplinare mentală aduce rezultatul cel mai bun atunci când este abordată într-o manieră echilibrată.

La monofocalizare, trebuie să-ți echilibrezi concentrarea principală cu alte preocupări, cum ar fi să nu ieși de pe autostradă, sau să nu-ți pierzi cursa aeriană. Cu alte cuvinte, pune o limită de timp – sau nu, după cum cere situația – și folosește un cronometraj așa cum a sugerat altcineva. Un ceas care să sune cu o alarmă slabă este bun în special pentru început, deoarece îți eliberează mintea spre a ajunge cu adevărat întru monofocalizare fără a trebui să te îngrijorezi cu privire la cât este ceasul.

De asemenea, prinderea unei oportunități de a folosi câteva ore în care să-ți lași monofocalizarea să se perfecționeze și petrecerea acelor trei sau patru sau cinci ore în concentrare asupra unui singur gând – este o practică foarte înțeleaptă din când în când! Dar intră în ea cu intenția conștientă a unui timp nelimitat.

Asta este punctul principal aici – intenția conștientă. Nu este nimic nelalocul lui cu capacitatea de a menține monofocalizarea timp de trei ore (sau mai multe) în continuu „dacă asta este intenția ta conștientă.” De fapt, această abilitate va fi un bun de mare preț. Dar numai atât timp cât înveți s-o disciplinezi. Pe lângă intenția ta de a rămâne concentrat, adaugă intenția de a rămâne concentrat înăuntrul anumitor limite de timp – sau lipsa limitelor de timp, după cum este cazul.

De asemenea mai există un aspect aici, pe care nu l-am mai menționat niciodată înainte.

Este imposibil să realizezi o adevărată monofocalizare (până la excluderea a orice altceva) în timp ce efectuezi activitățile zilnice, ca de exemplu când te afli la serviciu, sau când conduci etc. „Conștientizarea funcțională” pe care trebuie să o folosim în decursul acelor evenimente, are grijă prin natura ei de mai multe sarcini simultane. Ea poate fi focalizată în sensul că facem priorități, dar nu poate să fie cu adevărat monofocalizată și să rămână „funcțională” (adică să fie DE ASEMENEA capabil să conduc mașina, să tipăresc, etc). Asta este unul dintre lucrurile pe care instrucțiunile lui Bardón cu privire la concentrarea asupra activităților mundane, este menit să te învețe – [și anume] cum să diferențiezi între monofocalizare și efectuarea de priorități.

Exercițiile propriu-zise de monofocalizare, în cadrul cărora stai în meditație, sunt menite să te învețe adevărata monofocalizare. Monofocalizarea ultimă este o stare de absorbire completă, în care tu și punctul tău de concentrare v-ați unit și ați devenit una. Aici nu mai există separare și lipsă de cunoaștere între tine și punctul tău de focalizare. Asta este Înțelegerea (Binah).

În fine, este posibil să ajungi într-o stare în care poți realiza monofocalizarea simultan asupra mai multor centre de focalizare. Aceasta este Înțelepciunea (Chokmah).

În cele din urmă, asta devine o stare continuă de conștientizare, în care ești unit în mod continuu cu împrejurimile tale. Aceasta este starea de Unitate (Kether) așa cum se manifestă ea la nivelul mundan.

Toate cele bune,

Rawn Clark 3 Ianuarie 2002

Mai multe despre monofocalizare / disciplinare mentală

„Am o întrebare cu privire la al doilea exercițiu al Nivelului Unu – disciplinarea mentală. Așa cum o înțeleg eu, trebuie să te concentrezi asupra unui singur șir de gânduri, sau asupra unei singure idei, și să excluzi orice alte gânduri sau idei care ar putea încerca să apară. Am citit câteva mesaje de la oamenii care fac acest exercițiu, iar ei se concentrau asupra vizualizării, adică păreau să se concentreze o perioadă îndelungată de timp asupra unei imagini interne. Întrebarea mea este: diferă prin ceva faptul că mă concentrez asupra unei idei auditive? De exemplu dacă aș subvocaliza iar și iar, un vers dintr-o poezie? Găsesc mai ușor de făcut asta, deoarece sunt o persoană auditivă (procesele gândurilor mele consistă în mare parte din dialog intern și nu din imagini). Dacă încerc să mă concentrez asupra unei idei, găsesc că sunt aproape mereu „întrerupt” de un gând sau o idee vocalizate intern, deoarece nu folosesc partea auditivă din mine. Dacă blochez asta folosind un gând vocalizat drept punct de focalizare, atunci fac lucrurile mult mai ușoare. Cred că aș vrea să știu dacă există vreun motiv anume pentru care vizualizarea ar fi mai eficace sau mai potrivită pentru acest exercițiu?”

De fapt, în acest exercițiu, concentrarea asupra unei idei sau asupra unui șir de gânduri este mai bună decât concentrarea asupra unei vizualizări. Acest proces dezvăluie valoarea superioară a „meditației” monofocalizării. E drept, acest exercițiu îți antrenează disciplina mentală (adică abilitatea de a-ți direcționa mintea), dar este de asemenea menit spre a dezvălui beneficiul meditației monofocalizării. Această revelație sosește mai repede dacă îți alegi ca focalizare o idee sau un șir de gânduri și lași imaginile, sunetele, aromele etc. să apară ca răspuns la ideea ta / șirul tău de gânduri.

„Rawn, aș fi interesat dacă ești de acord cu sugestia lui S. că este mai bine să nu repeți iar și iar un vers asupra căruia să te concentrezi. Dacă cel care este important este un șir de gânduri, atunci aș putea să mă concentrez de pildă asupra elaborării amănunțite a ceea ce voi scrie pentru un eseu...atât timp cât rămân concentrat asupra acelei idei, contează cât ar fi ea de extinsă? Motivul pentru care întreb asta este că după ce am citit pentru prima oară explicația pentru acest exercițiu, am presupus automat că punctul de concentrare ar trebui să fie ceva limitat, ceva repetat ca o mantra de exemplu dar asta este poate doar pentru că am citit atât de multe alte cărți care au sugerat ce am spus.”

Atunci când vine vorba de a-ți mări abilitatea de direcționare și disciplinare a gândurilor, repetiția unei fraze este la fel de eficace precum este vizualizarea unui obiect. Oricare va servi ca ancoră în jurul căreia te concentrezi. Însă, așa cum am menționat înainte, „disciplinarea mentală” înseamnă „monofocalizare” și asta este o tehnică importantă de meditație. O parte din monofocalizare implică să-ți faci priorități în gânduri și să le lași să se plimbe doar atât de mult cât punctul tău de focalizare să înceapă să reveleze mai mult din el însuși, dar în același timp să le limitezi doar la acele gânduri care sunt relevante pentru punctul de focalizare. Dacă tot ceea ce faci este să repeți o frază, atunci înțelegerea ta nu se mărește în mod special. La fel este și vizualizarea unei imagini.

În direcțiile oferite pentru exercițiu, Bardon menționează „numai” un gând, o idee sau un șir de gânduri. El „nu” menționează o imagine sau o mantra. Cu alte cuvinte, ideea ta de a te „concentra asupra elaborării amănunțite a ceea ce voi scrie pentru un eseu”, se potrivește bine cu ceea ce a instruit Bardon.

Toate cele bune,

Rawn Clark 16 Decembrie 2002

Validarea răspunsurilor interne

„Mă simt destul de ridicol făcând cerința următoare, dar încă mă aflu la începutul acestui fel de a folosi „expertiza internă” și nu am multe puncte de referință. Așa că aș mulțumi celui care mi-ar da o validare cel puțin a câtorva dintre răspunsurile pe care le-am primit, deoarece ele au o natură specifică și implică elemente teoretice pe care nu le am încă (cum ar fi semnificația lui Tiphareth).”

Îmi pare că te afli pe calea cea bună. În caz că nu vrei interpretare făcută de mine, sunt câteva puncte pe care să le iei în calcul.

1) Din moment ce această meditație monofocalizată are loc înlăuntrul minții tale, toate simbolurile și răspunsurile pe care le primești vin tot dinlăuntrul minții tale. Asta înseamnă că spre a le înțelege semnificația, tot ce trebuie să faci este să scanezi și mai adânc „înlăuntrul”. Nu este o chestiune de a citi ce înseamnă Tiphareth. Ci este o chestiune de a investiga mai departe ceea ce Tiphareth înseamnă „deja” pentru tine.

2) Această formă de meditație este o Artă. Arta implicată este una de a-ți deschide și a-ți închide, a-ți extinde și a-ți restrânge focalizarea. De exemplu la aspectul lui Tiphareth (sau atunci când apare orice altceva pe care simți că nu-l înțelegi pe de-a-ntregul) va trebui să-ți deschizi puțin focalizarea și să vezi unde te conduce „Tiphareth / soarele”. Lasă-l să te ducă o

vreme în călătorie, prin deschiderea conștientizării tale spre orice apare în conștientizarea ta. Apoi începe să-ți restrângi focalizarea din nou la acele lucruri care îți par cele mai relevante și mai importante.

3) După ce ai stat un timp luptându-te cu întrebarea, mai rămâi un timp „odihnindu-te” cu întrebarea. Prin asta înțeleg să stai liniștit având întrebarea în mintea ta, fără să încerci să afli răspunsul. Las-o doar să stea acolo ca o întrebare. Las-o în pace și după o zi sau două, luptă-te cu ea din nou. În timpul perioadei când ai lăsat-o în pace, mintea ta subconștientă va lucra asupra întrebării, fără nici o interferență conștientă.

Toate cele bune,

Rawn Clark 2 Februarie 2004

Despre aplicarea „disciplinării mentale” în viața zilnică

„Am ajuns la concluzia că din moment ce există o corelație pozitivă puternică între focalizarea mentală și importanță / interes, ar trebui să încercăm să „facem” ca fiecare acțiune să fie importantă pentru noi.”

Monofocalizarea are doi factori: actul de a ne concentra conștientizarea și actul de a „percepe” importanța aceluia ceva asupra căruia ne-am focalizat atenția. Acest din urmă factor al percepției este cel care face din monofocalizare o unealtă de meditație așa de importantă. Este cel ce permite o creștere în „cantitatea” de informație cu care trebuie să lucrăm în meditația monofocalizată, iar procesarea de către noi a acestei creșteri cantitative de informație este cea care-i permite minții să-și mărească și „calitatea” înțelegerii lucrurilor asupra cărora ne concentrăm.

Atunci când aplicăm monofocalizarea în viața zilnică, are loc un efect reciproc în care, pentru că ne concentrăm conștientizarea asupra acțiunilor noastre, le „percepem” simultan și importanța ceea ce are efectul de a le „face” importante. Dar în realitate, ele au fost mereu importante într-un fel sau într-altul – diferența este că acum le „percepim” importanța inerentă și ea este acum un lucru „conștient”. Bineînțeles, asta îți dă oportunitatea de a participa „conștient” în importanța lor și de a o mări.

Aici este locul în care acest aspect al exercițiului de monofocalizare din Nivelul Unu se leagă de munca de la Nivelul Doi de transformare a caracterului, prin Oglinzile Sufletului, lucru care cere o recunoaștere a importanței inerente a fiecărui moment al vieții noastre. În munca de transformare a caracterului, trebuie să ducem un pas mai departe acea „recunoaștere” și să participăm conștient în trans„formarea” acelei importanțe.

Toate cele bune,

Rawn Clark 20 Februarie 2004

Cheia către disciplinarea mentală

„Practic sistemul lui Bardon de câțiva ani. Încă mă aflu la nivelul 1. Am terminat toate celelalte părți și am făcut până acum 3 oglinzi ale sufletului, dar încă sunt blocat la partea mentală. Mintea pare să-mi fie totalmente necontrolată, și nu am fost în stare să efectuez cu succes monofocalizarea minții sau golirea minții pentru mai mult de jumătate de minut. Sunt momente în care reușesc un timp mai îndelungat și câștig pentru puțin timp o anumită cantitate de liniște. Asta durează însă numai câteva zile, și apoi mintea mea o ia din nou la goană. Sincer asta a fost modelul pentru ultimii 3 ani, învăț ceva nou și încerc să-l fac, dar mintea mea pare să se liniștească o vreme și apoi învață cum să se întoarcă la a fi gălăgioasă. Sunt absolut determinat să reușesc dar în ultima vreme această problemă aproape că m-a dat jos în totalitate de pe calea spirituală. Deși găsesc că ideea de eșec îmi aduce cantități mari de hotărâre spre a reuși, așa că acum mă simt foarte pasionat în legătură cu reușita. Sper numai să poți să-mi oferi un sfat despre felul în care să-mi calmez mintea și s-o mențin liniștită pe termen lung. De asemenea simt că este în mine un sentiment învățat al neputinței, care sau se construiește sau e deja construit datorită tuturor eșecurilor mele din trecut. Am nevoie într-adevăr să reușesc, dar nu știu ce altceva să fac spre a depăși acest zid. Sunt sigur că răspunsul este destul de simplu și ar fi uimitor dacă ai oferi ceva idei revelatoare!”

Cheia nu este să „liniștești mintea”; ci mai degrabă să „ignori” pălăvrăgeala mentală subiacentă. Ignor-o și distanțează-te de ea prin concentrarea atenției tale asupra unui lucru ales de tine. Lasă pălăvrăgeala mentală să continue de una singură „în fundal” fără nici o participare din partea ta.

Disciplinarea mentală presupune focalizarea atenției tale asupra locului în care vrei ca ea să fie focalizată. Dacă te concentrezi numai asupra obiectivului de a-ți liniști mintea, atunci te concentrezi de fapt asupra unei ne-liniști și hrănești continuarea ei. Așa că focalizează-te asupra altui lucru decât atotprezenta ne-liniște.

Toate cele bune,

Rawn Clark 21 Martie 2005

Despre prima parte a celui de-al doilea exercițiu mental al nivelului unu

„Lucrez asupra exercițiului de disciplinare cu un singur gând. Este puțin copleșitor pentru mine. Când stau și meditez efectuând controlul mental, pot să mă eliberez de gânduri destul de bine, dar apoi când intru din nou într-un conflictul vieții zilnice, se pare că sunt năpădit de ele. Orice încercare de a-mi face gândurile să meargă numai într-un anumit sens ratează, și mă face și mai confuz. Se pare că singurele căi obișnuite de a mă aduce la linia de plutire sunt forța și tensiunea, dar ele funcționează numai până la un punct. Tot auz că mintea ar trebui convinsă și nu forțată, și că în cele din urmă focalizarea ar trebui efectuată fără tensiune; dar nu am o idee clară despre cum să ajung acolo. Vreo idee?”

Ia sarcina treptat. De exemplu începe cu angajamentul de a te concentra pentru cinci minute exclusiv asupra sarcinii aflate la îndemâna ta. Când ai stăpânit acea abilitate pentru un interval de cinci minute, începe să mărești durata focalizării tale. Încearcă asta cu o mulțime de activități din rutina ta zilnică. Abordând lucrurile în acest fel nu ești copleșit de panoramă, deoarece „la început” ai de-a face cu o cantitate convenabilă de timp, în loc de a încerca să faci față imediat perspectivei mai multor ore [de control] în șir. În cele din urmă, vei găsi că este ușor să-ți concentrezi atenția la voință și să faci asta cât timp dorești.

Toate cele bune,
Rawn Clark 1 Aprilie 2005

„Am abilitatea de a mă concentra intens pentru perioade îndelungate de timp, dar folosesc o forță puternică de auto-constrângere încât abia dacă mai pot simți fizic până îmi aduc atenția înapoi la corp (și simt tensiunea și durerea). Cred că această formă de concentrare nu este prea sănătoasă.”

Acest exercițiu nu presupune concentrarea „intensă”. Un exemplu bun al stării avute ca scop, este starea avută atunci când ești concentrat asupra efectuării unei activități care-ți place. O astfel de concentrare este un produs secundar natural al interesului tău în ceea ce faci, și nu necesită nici o forță. Cheia pentru tine s-ar putea afla în acest factor de interes vs. rezistență. Dacă te împotrivești la ceea ce faci, atunci concentrarea întregii conștientizări asupra acțiunii respective cere forță. Poate că te va ajuta și verificarea nivelului tău de împotrivire și dezarmarea împotrivirii.

„Pot fi conștient de faptul că am gânduri de distragere în timp ce conduc, dar nu sunt sigur cum să mi le scot din cap decât prin forță, acțiune prin care mi se pare că mă înving pe mine. Ce nu înțeleg?”

Acest exercițiu nu este unul de luptă împotriva gândurilor care te distrag – ci el presupune concentrarea asupra acțiunilor și gândurilor intenționate. Cu alte cuvinte, de fiecare dată când îți dai seama că te desprinzi de focalizarea ta, adu-ți blând focalizarea înapoi la țința ei intenționată. Ceea ce diferă mult de lupta împotriva gândurilor nedorite sau de încercarea de suprimare a acestor gânduri.

Toate cele bune,
Rawn Clark 2 Aprilie 2005

Despre exercițiul „vidul mental”

„Comentariile tale asupra momentului prezent au părut să lumineze ceva în mine, cu privire la practica mea curentă a minții tăcute. Deși sunt foarte fericit cu exercițiile „nivelului 2”, m-am întors de asemenea la practicarea minții tăcute, deoarece ea pare să mă atragă ca fiind o cheie fără de sfârșit spre toate celelalte lucruri.”

După cum a sfătuit Bardon, exercițiul de vid mental este unul care ar trebui urmat în mod constant, concurent cu munca tuturor nivelurilor ulterioare. Odată cu trecerea timpului, exercițiul revelează tot mai multe.

„Atunci când practic mintea tăcută, sunt puțin confuz în legătură cu ceea ce s-a referit Bardon, și în legătură cu ceea ce este de dorit cu privire la practicarea sistemului său. Așa cum înțeleg eu, o minte cu adevărat tăcută este una care a atins realmente samadhi, adică a trecut dincolo de dualitatea sine-altul, și astfel poate rămâne în adevărată tăcere și liniștire. Din cunoștințele mele budiste, asta pare să fie „adevărata” minte tăcută. Însă, la asta s-a referit Bardon?”

Ceea ce examinezi cu exercițiul de vid mental, este Sinele. La început, vezi numai sinele mărunț al minții personale, dar pe măsură ce trece timpul și practica ta se adâncește, în contextul vidului tău se revelează niveluri mai înalte și mai cuprinzătoare ale Sinelui. În cele din urmă, asta duce la realizarea Sinelui Unitar – Unicul Sine – FIIința pură. Însă tot ceea ce a cerut Bardon în nivelul unu este să faci primul pas pe acea cale și să înveți cum să-ți golești pur și simplu mintea de toate gândurile. El lasă la îndemâna ta să efectuezi restul călătoriei către Sine.

Efectuarea continuă a vidului mental este esențială pentru întreaga muncă din IIIH. Fiecare nivel ulterior presupune că ai ajuns la un anumit nivel în adâncirea vidului (și astfel în cunoașterea Sinelui), care ar fi rezultatul natural a continuării de către tine în ceea ce privește lucrul cu vidul mental până în acel punct. Astfel de pildă abilitatea de a-ți transfera conștiința din nivelul patru, are nevoie spre a fi realizată de o anumită înțelegere asupra Sinelui, și această înțelegere este rezultatul direct al practicării vidului mental în decursul celor trei niveluri anterioare. Dar dacă ai neglijat vidul mental, atunci transferul efectiv de conștiință este FOARTE greu de efectuat. De asemenea, dacă nu ai învățat să-ți golești mintea de toate gândurile, atunci exercițiile de concentrare senzorială de la nivelul doi sunt FOARTE greu de stăpânit.

Toate cele bune,
Rawn Clark 10 Iulie 2002

Despre importanța continuării exercițiului „vidul mental” dincolo de nivelul unu

„Am o întrebare despre vidul mental. Ai spus într-o conversație recentă (și în mai multe alte conversații) că este necesar să continui rafinarea vidului mental chiar și după ce s-a realizat scopul Nivelului Unu de zece minute. Nu sunt foarte sigur de ce ar fi așa. Din câte știu eu, Bardon nu afirmă că asta este necesar. Aproape tot Nivelul doi și exercițiile ulterioare din IIIH cer concentrarea asupra unui singur lucru (de exemplu exercițiile de concentrare mentală ale nivelului doi). Nu este îndeajuns efectuarea acestor exerciții ulterioare – de ce este de asemenea necesar să se continue exercițiul vidul mental? Dacă acesta este necesar, mai sunt și altele necesare spre a fi continuate, despre care Bardon nu a spus, cum ar fi observarea gândurilor și monofocalizarea?”

Întrebarea ta m-a făcut să răsfoiesc IIIH, căutând locurile în care Bardon afirmă că exercițiul vidul mental ar trebui continuat dincolo de Nivelul Unu. În ediția Merkur la pagina 94, există afirmația următoare „exercițiile care privesc evitarea gândurilor (vidul mental) trebuie să fie continuate și adâncite”. Ediția Ruggeberg la pagina 74 traduce puțin diferit, dar intenția este aceeași. Chiar dacă asta a fost tot ceea ce am putut găsi prin răsfoirea rapidă, sunt sigur că el reia aceste lucruri altundeva în IIIH.

Oricum, spre a răspunde întrebării tale, motivul pentru care vidul mental este important are de-a face cu ce a spus L. ziua anterioară despre faptul că practicarea vidului mental revelează Sinele sau Mintea care există dincolo de creier. Nici un alt exercițiu din pașii de început ai IIIH nu abordează direct această recunoaștere a Sinelui, dar conștientizarea bine dezvoltată asupra acestui nivel al Minții individuale este vitală (în special) pentru munca Nivelului Șase și mai departe.

Nivelul Șase începe munca de perfecționare a echilibrului mental (care este terminat în Nivelul Șapte ca pregătire pentru călătoria mentală din Nivelul Opt) și de „stăpânire” a Akashei. Acestea sunt ambele dependente de faptul că vidul mental trebuie să fi fost „deja” explorat adânc, sau și mai bine, perfecționat.

Spre a lucra cu adevărat cu Akasha, este necesar un vid mental FOARTE adânc și solid. Poate că propriile cuvinte ale lui Bardon vor clarifica asta. În „Întrebări și răspunsuri”, la pagina 42, întrebarea 65 „Ce este o stare mentală naturală?”, Bardon a răspuns:

„Este starea spiritului [id est corpul mental] aflat în principiul Akasha, fără gânduri, sensibilitate sau percepții și fără timp și spațiu sau activitate a spiritului; este odihnă absolută, nimicnicie, vid.”

Ceea ce este, bineînțeles, o descriere a vidului mental perfect. Cu alte cuvinte, spre a te plasa în lăuntru Akashei și a lucra cu ea, trebuie să ajungi mai întâi la această „stare mentală naturală”.

Însă cele zece minute ale versiunii acestei stări din Nivelul Unu, NU sunt echivalentul „stării mentale naturale” a lui Bardon, în special dacă au trecut ani de când ai lucrat cu vidul mental de la Nivelul Unu. Așa că dacă o persoană care nu a continuat să lucreze cu vidul mental ar fi să ajungă actualmente la Nivelul Șase, ar trebui să recupereze mult odată ce a ajuns acolo. Adâncimea vidului cerută spre a lucra cu Akasha (cel puțin a tipului de lucru pe care-l descrie Bardon) are nevoie de timp spre a se maturiza. Bineînțeles, cantitatea de timp de care este nevoie variază de la om la om, și ar putea trece foarte repede pentru o persoană cu adevărat înzestrată, sau pentru una care a făcut această muncă într-o viață anterioară, însă tot ar cere timp și tot ar fi o diversiune (temporară) de la progres.

Așa cum i-am spus lui L. munca fiecărui Nivel dincolo de Nivelul Unu, presupune că elevul a ajuns la o adâncime minimă de vid, și de cunoaștere asupra Sinelui de dincolo de creier [adâncime minimă care crește cu fiecare nivel]. Bineînțeles, toate celelalte exerciții sprijină această adâncire a cunoașterii de Sine, dar numai exercițiul de vid mental o abordează direct.

Toate cele bune,
Rawn Clark 14 Iulie 2002

Aducerea aminte a ceea ce are loc în cadrul stării de vid mental

„Am o întrebare despre vidul mental, nivelul 1. În timp ce-l practic sunt momente când uit de sinele meu conștient. Dar sunt treaz, deoarece stau drept și fac exercițiile fizice ale nivelului 2, în timp ce efectuez acest exercițiu. Și lucrurile dispar pur și simplu. Este asta corect?”

Da, atât timp cât încă ești „conștient”. La acest nivel, este destul de obișnuit să nu-ți „amintești” ceea ce are loc dincolo de gândire (i.e. uiți), însă ar trebui să rămâi conștient „în timpul” vidului. Cu timpul, vei afla că vidul este de fapt destul de plin – el este „gol” numai de gânduri.

Așa cum explic (și demonstrez) în Lecția Trei din „Arheul de vindecare de sine” starea de vid mental este regiunea de Foc a corpului mental. Atunci când prin practica vidului mental îți concentrezi conștientizarea exclusiv în această regiune, apare o percepție directă a semnificației esențiale care are loc dincolo de gândire, idee, cuvânt, sentiment etc. Ea este pre-cognitivă, adică are loc înainte de cunoaștere, așa că spre a deveni conștient de ceea ce percepi în această stare, trebuie să te întorci cu grijă într-o stare cognitivă. În Arheu, recomand să intri în vidul mental pornind dintr-o stare de monofocalizare și să te „întorci în starea de monofocalizare” imediat după vid. Intrând în vid „din” monofocalizare, îți iei cu tine întru vid punctul de focalizare și el pregătește scena, cum s-ar zice, pentru percepțiile directe dinlăuntru vidului. Apoi, când te întorci întru monofocalizare și îți examinezi din nou punctul de focalizare, percepțiile directe pre-cognitive din vid iau formă ca gânduri, idei și cuvinte. Făcând asta, începi să construiești o punte de conștientizare continuă între cogniția prin gândire și pre-cognitivă percepție directă a semnificației esențiale, care se află în vid.

„Dar cred că problema este cuvântul „conștient” Nu sunt adormit, adică dacă cineva deschide brusc ușa, voi ști. Dar nu pot spune că sunt treaz pe de-a-ntregul, deoarece totul este gol. Nici chiar eu nu știu ceea ce fac. Poate să fie numită asta „conștiență”?”

Da, așa mi se pare. Nu este o stare „normală” de conștientizare, dar este conștientizare.

„Cu privire la monofocalizarea posterioară întoarcerii din vid, asupra cărui lucru ar trebui să mă concentrez? Ar trebui să mă concentrez asupra perioadei când am fost întru vid, în sensul că vidul de acolo, va deveni gând plin de înțeles? Am înțeles corect?”

Îți sugerez să experimentezi cu diferite metode. Ceea ce descrii tu va funcționa dacă îți observi primele gânduri care-ți apar în minte după ce ieși din vid, și dacă faci din aceste gânduri obiectul monofocalizării tale. O altă opțiune este să începi cu o monofocalizare (asupra oricărui subiect ai vrea) și apoi să intri direct într-un vid. Când te simți complet cu vidul tău, întoarce-te la monofocalizarea anterioară, și observă atent cum s-a schimbat punctul tău de concentrare. Orice diferență pe care o observi va fi dovada a ceea ce ai câștigat din vid, dovadă care se imprimă asupra tărâmului gândului.

Toate cele bune,

Rawn Clark 6 Ianuarie 2003

Adâncirea vidului mental: întâlnirea diferitelor straturi ale minții

„Am practicat „vidul minții” cam de 6 săptămâni. Într-o zi fructuoasă, mintea mea se eliberează de toate gândurile cu excepția celor mai efemere. Însă în ultima vreme, am început să experimentez ceva nou. Pe măsură ce mintea mea se eliberează de gânduri (și stă așa mai mult sau mai puțin) am început să simt emoții puternice (în mare parte bucurie). Cu un anumit efort, pot să las și emoțiile în urmă, dar ar trebui să fac asta? Este această emoție o distragere, în sensul în care a menționat Bardon distragerile, sau este permis să las sentimentul să curgă prin mine pe măsură ce practic vidul mental?”

Îmi pare rău, dar nu poți avea un adevărat „vid” mental atunci când experimentezi emoții puternice. În ceea ce privește exercițiul VM (vidul mental), acestea sunt într-adevăr „distrageri”. Însă asta nu înseamnă că ele nu au nici o valoare. Îți sugerez ca data viitoare când se întâmplă asta, să schimbi vitezele, să ieși din VM și să intri în monofocalizare având aceste emoții ca subiect de concentrare. Explorează-le prin monofocalizare, dar nu prin VM.

Atunci când este urmat, exercițiul VM va dezvălui odată cu trecerea timpului diferite straturi ale minții. Primul strat care este stăpânit este nivelul de gânduri din Nivelul Unu, dar mai există și alte straturi, ca și acela al emoțiilor pure pe care tocmai l-ai întâlnit. Dacă tratezi și acest strat ca o „distragere” și înveți să-l ignori, în același fel în care ai învățat să ignori gândurile, atunci practica VM îți va ajunge la un nivel și mai adânc.

Toate cele bune,

Rawn Clark 5 Mai 2003

Mai multe despre vidul mental / golul mental

„În această dimineață în timp ce meditam cu intenția de a realiza vidul mental, mi-am observat mai întâi pasiv gândurile timp de câteva minute, apoi m-am concentrat cât de intens am putut asupra unei singure întrebări pentru alte câteva minute. Dintr-o dată, în loc să mă căznesc să-mi golesc mintea, așa cum făceam anterior, am simțit că un puls subit de energie îmi umple corpul și mintea instantaneu – este dificil de explicat dar a fost foarte intens și în același timp nu era o distragere (nu pot comunica acest concept prin cuvinte, într-un fel în care să se potrivească stării), și apoi a fost ca și cum m-a umplut vidul minții, în loc ca eu să mă străduiesc să ajung în acea stare...dacă asta are sens pentru cineva. Mă gândesc că am realizat VM pentru câteva minute, poate chiar cinci minute, dar pot exista îmbunătățiri, deoarece încă existau din când în când umbre ale gândurilor (deși erau ușor de alungat). Este această scurgere de energie ceva de ignorat? La început am simțit că trebuia să mă concentrez asupra relaxării corpului, deoarece rezistam energiei și am ajuns să mă încordez puțin.”

Această energie este un efect secundar și nu are nici o valoare intrinsecă. Judecând din ceea ce descrii, aş spune că a fost rezultatul faptului că ai ajuns la vidul minții. Acesta este o stare așa de diferită, încât corpul tău probabil că a tradus noutatea într-o senzație de energie. Ai făcut lucrul cel mai corect în a te „relaxa” și a lăsa energia să se disipeze. Cu alte cuvinte, ai stat în VM în loc să te concentrezi asupra noutății.

„După meditație, m-am simțit extrem de bucuros și de calm. Simțeam că totul din jurul meu (chiar și tapetul de pe perete) era viu și aproape că era o parte din mine.”

Asta deoarece tocmai ai experimentat ceea ce înseamnă să „FII”. Ceea ce bineînțeles, este întregul scop al VM – FII-nță. Gândirea este cea care definește diferențele și separă, dar VM este cel care unește – prin FII-nță care este o trăsătură comună a „tot” ceea ce există, chiar și a tapetului.

„Rawn, care este cea mai bună cale spre a construi pe ceea ce am simțit, în meditațiile ce urmează? Mă aflu pe calea corectă sau sunt distras de evenimente irelevante? Aș aprecia orice sfat.”

Te afli cu siguranță „pe calea corectă”! Această primă experiență a VM a fost foarte dramatică datorită noutății ei, dar să nu te aștepti ca următoarele experiențe ale lui să fie cam la fel de dramatice. Și nu te lăsa să fii dezamăgit dacă nu sunt la fel de dramatice. Acceptă-le așa cum sunt, atunci când iau loc, întrucât asta este cheia adevărată către VM. Așteptările te vor îndepărta rapid din VM, din FII-nță.

Cu toate acestea, acum cunoști prin experiență directă și personală, cum este „simțit” VM. Asta înseamnă că acum ai o „locație” spre care să ți-ai țintești. Las-o să-ți fie ghidul.

Felicitări!

Toate cele bune,

Rawn Clark 7 Noiembrie 2004

„O altă întrebare care mi-a venit. În meditațiile anterioare, când încercam să „ajung la” VM mă simțeam destul de neliniștit comparativ cu felul în care mă simțeam când făceam celelalte exerciții mentale ale nivelului unu. De două ori, m-am trezit în dimineața următoare spre a vedea că trupul meu mă durea ca și cum aș fi alergat un maraton – mușchii mei mă dureau, pieptul mă strângea...se poate ca acestea să nu fie legate între ele, dar în nici una dintre acele zile nu făcusem vreun exercițiu fizic epuizant, așa că părea ca o coincidență că tocmai începusem exercițiul VM. Întreb asta doar în caz că evenimentele sunt legate între ele, și se mai întâmplă odată.”

Poate că cheltuiai un efort mental și o energie fizică neobișnuit de mari, spre a forța să apară VM. Asta poate duce la oboseală, pe măsură ce extragi energie din trup spre a-ți sprijini efortul mental.

Toate cele bune,

Rawn Clark 8 Noiembrie 2004

„Vreau să pun ceea ce s-ar putea să fie o întrebare stupidă: este absolut de neuzit ca cineva să considere exercițiile mentale ale nivelului unu în ordinea inversă de dificultate? Adică, să găsească VM a fi relativ ușor, dar urmărirea unui șir normal de gânduri a fi destul de dificilă? Spun asta, deoarece cred că am experimentat toată viața o variantă a ceea ce M spune aici, și cam pot să pornesc și opresc starea la voință. Faptul ca totul să dispară și totul din jurul meu să fie conștient, îmi este foarte familiar.”

Norocosul de tine! Nu, nu este de neuzit.

„Poate că îmi scapă ceva și cu siguranță nu am încercat niciodată conștient să fac ca acea stare mentală să dureze o anumită durată de timp.”

Și asta va fi adevărata provocare / adevăratul test – să faci ca starea să dureze „intenționat” o anume durată.

„Însă nu am experimentat niciodată acel puls mare de energie, sau ceva de acel gen, și nici nu m-am gândit vreodată că ar fi ceva special în legătură cu acea stare.”

Așa cum i-am spus și lui M, pulsul de energie pe care l-a experimentat a fost cel mai probabil un efect secundar al noutății experienței lui. Dar dacă ție ea nu îți este nouă, atunci acest efect secundar nu va avea loc.

„Dar mi se pare absolut ridicol să fac din prima exercițiul al treilea și să am probleme cu primul!”

Eu nu văd asta a fi deloc ridicol. Fiecare dintre exercițiile mentale prezintă o tehnică pentru care se poate să ai sau nu o abilitate nativă. Tot ceea ce înseamnă este că VM îți vine mai natural, iar tehnicile primelor două exerciții nu. Cu toate acestea, tehnicile primelor două exerciții trebuie învățate, întrucât ele sunt la fel de importante pentru progresul tău ca și VM.

Toate cele bune,
Rawn Clark 8 Noiembrie 2004

„Am găsit ultimele conversații interesante, deoarece am simțit și eu un VM în cursul practicilor meditative anterioare. În cadrul lui nu am nici un gând și cu cât stau mai mult înăuntrul lui, cu atât mă simt mai „într-unul” (en. at one). De asemenea pare să facă totul a fi mult mai clar, ca de exemplu văzul și gândirea, iar capul și corpul mi se simte mai ușoare. Am făcut asta cu ceva vreme înainte de a citi opera lui Bardon. Am încercat asta un timp, apărându-mi gânduri, dar concentrându-mă asupra VM gândurile apar numai când este necesar și în principal ele apar de undeva din afara mea, și deși s-ar putea să nu fie corelat, pare să amplifice sincronicitatea, adică apar multe coincidențe.”

Așa cum am explicat în Arheul de vindecare de Sine, VM apare numai când conștientizarea ta este concentrată exclusiv înăuntrul regiunii de Foc a corpului mental temporal. Adică atunci când conștientizarea ta este concentrată exclusiv asupra „percepției”. Prin exclusiv înțeleg faptul că ai exclus din conștientizarea ta conștientă, gândirea (regiunea de Aer a corpului mental temporal), sentimentul (regiunea de Apă a corpului mental temporal) și senzația fizică (regiunea de Pământ a corpului mental temporal), și te concentrezi doar asupra „percepției” fără aceste straturi adiționale de „interpretare”. Atunci când are loc acest proces conștientizarea ta conștientă se află în absolută sincronicitate cu universul obiectiv, cu ACUMUL. Este starea „temporală” de FIInță fără ACȚIONARE. Așadar nu este de mirare că ai sentimentul că „pare să facă totul a fi mult mai clar, ca de exemplu văzul și gândirea, iar capul și corpul mi se simt mai ușoare”.

„Întrebarea mea este: care e diferența între gândire și non-gândire, adică cum sunt ele legate între ele? Sunt ele ca două căi dintre care una duce într-o stare centrată și cealaltă prin miriadele de ramuri de gândire spre circumferința stării centrate? Este o cale mai bună decât alta?”

Ambele sunt aspecte ale „conștientizării”, una perceptuală și alta interpretativă. Gândirea este sfera de activitate a regiunii de Aer a corpului mental temporal, și percepția este sfera de activitate a regiunii de Foc. Gândirea este primul stadiu al interpretării, personalizării și procesării percepțiilor din regiunea de Foc. Fără gândire, aceste percepții nu pot fi integrate într-o personalitate sau în conștientizarea zilnică. Despre nici una nu se poate spune că este „mai mult” sau „mai puțin” importantă decât cealaltă.

„Este posibil să trăiești mai mult și mai mult prin efectuarea VM?”

Este posibil să integrezi VM întru viața ta, dar trăirea mai solicită pe lângă percepție, gândire, sentiment și acțiune.

„În timpul exercițiului VM tinde să-mi apară o presiune ușoară între ochi (zona celui de-al treilea ochi), după exercițiu ea dispare și simt opusul, ușurare și claritate; dar acum nu mai este așa de rea pe cât obișnuia să fie. Ar putea să fie asta un dezechilibru?”

Este mult mai probabil că tu îți încrețești fruntea în timpul concentrației adânci.

„Am fost puțin surprins, dar din moment ce alcoolul este focos, s-ar putea explica parțial de ce a afectat vizualizarea.”

Motivul principal este că alcoolul îți învinge inhibițiile. Este surprinzător cât de multe ne spunem nouă înșine că nu putem face! Alcoolul trece peste programarea internă.

„În experiența ta Rawn, ce este Voința? (Bardon spune că este un aspect esențial al spiritului)”

Este un aspect al Forței Vitale înseși, indiferent despre ce nivel de „voință” vorbești. Chiar și înălăuntrul VM există voință – voința de a continua să percepi, de a continua să FII. Îți recomand să petreci mai mult timp în meditație adâncă asupra acestui subiect.

„Experiența mea asupra non-mintii mi-a limpezit capul, și mi-a permis să văd lucrurile dintr-un punct de vedere centrat, dar te întreb în opinia ta exercițiile 1 și 2 ale nivelului 1 sunt la fel de importante ca și VM?”

Da, absolutamente!

Toate cele bune,

Rawn Clark 10 Noiembrie 2004

„Par a nu avea nici o idee despre cum să mă concentrez asupra absenței gândurilor. Există vreo metodă (sau ceva de genul ăsta) care ajută să te ducă de la starea în care „apar gânduri slabe, care în mare parte nu par a fi gândurile mele” și să te aducă la starea în care „nu apar nici un fel de gânduri”. Îmi pot imagina că odată ce ai experimentat suficient de mult aceea stare mentală, vei ajunge să știi cum să „simți” starea de VM și te poți concentra ulterior asupra acestui simțământ. Dar nu par a ști cum să ajung acolo...”

În decursul timpului în care corpul fizic este viu, mintea „legată de creier” sau conștientizarea de suprafață nu se oprește niciodată actualmente din procesul de gândire. Scopul VM este să-ți faci cunoștință cu restul Minții tale care „nu” este legată de creierul fizic și în consecință nu este limitată de gândire. Așa că VM necesită ca tu să ignori „complet” conștientizarea de suprafață și gândurile care trec constant prin ea. Spre a face asta, trebuie să-ți îndrepti atenția „departe” de gânduri și de gândire, și să te concentrezi asupra tăcerii înșăși. Cu alte cuvinte, aplică voit tehnica monofocalizării asupra „tăcerii” și nu asupra gândurilor.

Toate cele bune,

Rawn Clark 16 Noiembrie 2004

Meditația adâncă

„Înainte de a da de IIIH, nu am avut nici o experiență cu meditația. Așa că experiențele mele de meditație derivă în totalitate din exercițiile nivelurilor 1 și 2 din IIIH, și mă simt puțin nelalocul meu în legătură cu meditația „ad libed” (i.e. pe nepregătite)! Prin asta mă refer că meditațiile din IIIH sunt pline de scop: elevul cunoaște rezultatul dorit, înainte de a intra în starea de meditație. (exemplu „scopul meu este 10 minute fără gândire”). Așa că nu sunt obișnuit cu folosirea meditațiilor pentru rezultate „necunoscute”. Într-adevăr, ca o „consecință” a antrenamentului IIIH, gândurile mele se abat rareori în necunoscut. Franz spune ocazional în text „cei care vor medita adânc asupra acestei afirmații, îi vor găsi semnificația adevărată, iar tu ai folosit de asemenea sintagma „meditație adâncă”. Îmi sau seama că pare prostește să întreb, dar cum se meditează „adânc”? Încerc să înțeleg asta în contextul meditațiilor IIIH; ar fi meditația adâncă comparabilă cu monofocalizarea de la nivelul 1? Dacă da, atunci cum să te concentrezi asupra temei meditației – având un control mental „mare” – dar totuși să permiți destul de multă libertate pentru apariția unor intuiții noi și neașteptate? Căci în mod sigur, antrenamentul nostru timpuriu IIIH ne-a învățat să blocăm orice gând tangențial.”

Pentru realizarea acestui fel de meditație exploratoare sau de meditație de căutare de informații, este cerută o anumită artă. Și da, este o formă de monofocalizare, în care te deschizi puțin mai mult decât în exercițiul propriu zis de la Nivelul Unu. Aici e nevoie să te joci cu limitele tale și să lași să intre gânduri care, la o primă vedere, par a nu se lega de subiect. Când apare un asemenea gând, examinează-l îndeaproape și dă-i curs îndeajuns de mult spre a vedea dacă are vreo relevanță. Dacă nu are, atunci eliberează-l și întoarce-te la focalizarea ta primară. Dar dacă se dovedește a fi relevant, în faptul că îți extinde gândirea asupra unei problematice, atunci încorporează-l întru meditația ta și vezi ce revelează el.

O altă formă de meditație care este întrucâtva mai puțin structurată decât monofocalizarea este să te gândești intens despre subiectul sau întrebarea la îndemână. Privește-l din orice unghi în care poate gândi mintea ta, și acordă minții tale libertate absolută spre a explora fiecare nuanță. Nu-ți încorseta deloc mintea altcumva decât spre a o menține focalizată asupra urmării acestei întrebări sau acestui concept.

O a treia opțiune, pe care o încurajez în mod special, este trecerea dintr-o meditație monofocalizată într-un vid mental și apoi înapoi în meditația monofocalizată. La reîntoarcerea în monofocalizare, este probabil să apară multe gânduri noi, care îți vor conduce monofocalizarea în direcția unei descoperiri mai adânci. Asta este în mod special adevărat atunci când vine

vorba de explorarea întrebărilor cu privire la propriul sine, deoarece în timpul vidului mental te deschizi direct către propriile niveluri „superioare” de cunoaștere și de conștientizare – niveluri pe care gândirea le ascunde, dar care odată ce au fost accesate pot fi modelate de gândire.

„Și dacă „răspunsul” apare în cadrul meditației noastre, cum îl recunoaștem ca atare și nu îl considerăm ca fiind o altă buclă de zgomot mental de suprafață?”

Păi, prin experimentare. Dacă simți un lucru ca pe un răspuns, atunci testează-l să vezi dacă el este un răspuns „în practică”. Indiferent dacă se dovedește sau nu a fi un răspuns, învață din experimentul tău și aplică ceea ce ai învățat. Cu alte cuvinte, asumă-ți riscuri și învață din acele riscuri. Făcând asta, și rămânând devotat procesului de „încredere și testare”, sigur „vei” învăța cum să discerți între zgomotul mental și adevărata intuiție.

Toate cele bune,

Rawn Clark 12 Aprilie 2003

Privind în urmă la propria experiență asupra exercițiilor mentale de la nivelul unu

„1. Ca începător, care au fost primele tale experiențe asupra minții? Asupra controlului ei? Care au fost dificultățile? Aș vrea ca răspunsul să fie cât mai detaliat posibil.”

Atunci când am stat pentru prima dată și am încercat să fac primul exercițiu mental al Nivelului Unu, mi s-a părut imposibil. Minte mea era foarte activă, și în întregime în afara controlului „meu” sau cel puțin așa se părea. Prima piedică a fost pentru mine să cred că dețineam în realitate control asupra ei! Îmi amintesc că la început am fost foarte frustrat. Și numai după ce am încetat să mă lupt cu mintea mea (lupta cu ea lua MULTĂ energie și nu avea nici un rezultat) și am încetat să încerc să o îngenunchez prin forța voinței, a trecut frustrarea mea și a început bucuria.

„2. Ce îmbunătățiri ai observat, și cum s-au manifestat ele? În general, cer o descriere asupra progresului tău, de la începător complet, la intermediar și la avansat. Sper că sunt ceva oameni destul de avansați aici, care să fie într-adevăr calificați să ofere sfat și iluminare, nu dintr-un punct de vedere teoretic ci din punctul de vedere al unui adevărat practicant.”

Prima îmbunătățire a fost că lupta mea m-a învățat să nu mă lupt. Odată ce am sărit de acel hop și am fost în stare să observ „pasiv” activitățile minții mele am învățat multe lucruri despre natura conștiinței legate de creier. Unu, faptul că ea sfârșea prin a fi un loc destul de liniștit odată ce mă deconectam și mă opream din participarea la activitatea ei. Doi, faptul că gândurile care apăreau în acea tăcere relativă erau gânduri importante. Ele apăreau și dispăreau cu de la sine putere, și observând asta, mi-am dat seama că acele gânduri sămânță erau „materialul” pe care conștiința mea de suprafață îl transforma în acea masă de elemente aleatorii care îmi tipizau mintea înainte. Dar acele gânduri lente dinlăuntrul tăcerii erau destul de diferite de rezultatul pe care conștiința mea de suprafață îl crea din ele, așa de diferite încât haosul de la suprafață era irecognoscibil ca având orice înțeles esențial.

Succesul meu cu primul exercițiu a fost acela care mi-a permis succesul cu al doilea. În mod specific, învățarea abilității de a-mi detașa conștientizarea activă de la participarea în conștiința de suprafață.

„3. Cum definești tu concentrarea sau „monofocalizarea”? Ce gânduri sunt excluse din ea? Și cum experimentezi asta?”

Al doilea exercițiu presupune să înveți cum să-ți focalizezi atenția și cum să ți-o menții focalizată pentru o durată de timp. Ceea ce poate fi efectuat eficient numai în contextul unei minți liniștite.

Exercițiul a fost foarte ușor pentru mine odată ce am obținut o calmare relativă a minții. În loc de a mă concentra asupra unuia dintre gândurile sămânță, care apar în mintea tăcută, mi-am pus o invenție proprie în acel mediu și m-am concentrat asupra ei. La început asta nu a mers, deoarece de îndată ce mă concentram asupra acestui gând nou și străin, conștientizarea mea de suprafață legată de creier lua controlul, și începea să participe în transformarea gândurilor sămânță care apăreau în fundal, și parcă se deschideau băierele iadului! Era ca și cum ai încerca să citești în timp ce televizorul este pornit. O parte din mintea ta ascultă ce spune televizorul.

Modul în care am depășit situația a fost prin ignorarea ei. După o vreme, chiar și acel zgomot de fundal s-a transformat în liniște, și am fost capabil să-mi concentrez „întreaga” atenție asupra formei gând create de mine.

Nu există reguli rapide și dure privitor la ceea ce să excluzi și ceea ce să incluzi. Acestea sunt alegeri intuitive ordonate direct de tine. La început m-am ținut numai de acele gânduri care aveau o relevanță în mod direct clară față de ideea aleasă de mine, și am ignorat (adică nu am participat în) acele gânduri care nu aveau o relevanță în mod direct clară față de ea. Mai târziu, am experimentat cu lărgirea acestor parametri. Din acea experiență, am învățat care straturi de asociere merită urmate și care nu merită.

Apoi am experimentat focalizarea atenției mele asupra gândurilor sămânță care apăreau natural în starea de liniște. Acestea sunt tărâmurile destul de fertile spre a fi explorate!

Deîndată ce am ajuns să mă deprind cu exercițiul nu a fost nici o problemă să-mi mențin concentrarea atât timp cât doream sau cât era nevoie.

„4. Cum ai experimentat, și cum experimentezi „vidul minții”, așa cum este el numit aici?”

Acest exercițiu este în anumite privințe o extensie a primului exercițiu, dar spre a ajunge la un adevărat vid, ai nevoie de abilitatea bine cizelată de a-ți focaliza mintea și a o menține focalizată. Greul pentru mine a fost în a da drumul acelor gânduri sămânță care apar într-o minte tăcută, atunci când nu o concentrăm asupra unui alt lucru. Puteam să le dau drumul ușor, dacă mă concentrăm asupra unei idei create, dar în acest exercițiu, nu există nici o idee creată asupra căreia să-ți concentrezi atenția. Chiar dacă în primul exercițiu am învățat cum să mă detașez din participarea la ele, am descoperit că era o chestiune diferită să nu le percep nici măcar apariția. A fost nevoie de un fel diferit de focalizare și de o cantitate mare de voință pentru ca eu să realizez tăcerea „completă” a „gândirii”. Am aflat că această stare presupunea ca eu să mă concentrez „doar” asupra percepției a ceea ce „este”, și să ignor voit toate procesele de gândire, de orice fel. De asemenea, aici am învățat valoarea de a lăsa la o parte înainte de toate, inputul tuturor simțurilor fizice. Ceea ce m-a dus în cele din urmă la a compune „Meditația Centrul Liniștirii” (MCL).

Mi-a luat cam o lună de efort susținut, să ajung în cele din urmă la un adevărat vid al minții. După asta timpul a devenit un factor din ce în ce mai puțin important, și după încă o lună, puteam menține vidul mental cât de mult doream.

Vidul în sine este foarte greu de descris cu caracter succint. El este infinit. La început, el a fost complet întunecat și m-am simțit complet singur. Dar asta s-a schimbat odată cu timpul, și acum îl experimentez ca fiind plin de strălucire. Această strălucire conține o cantitate infinită de informație care depășește „gândirea”. Gândirea urmează „după” percepția acestei informații dinlăuntrul vidului, și face parte din felul în care integrez eu acea informație întru conștiința mea mundană. Însă „percepția” acestei informații, presupune absența completă a „gândirii”.

„6. Având control asupra minții, cum te face asta să te simți în viața zilnică? Care sunt beneficiile?”

Autodeterminat, stăpân pe sine și conștient de sine. Mi-a transformat viața într-un act conștient și intenționat, în loc de a fi împins de ici colo volens nolens de evenimente, gânduri și emoții. Sunt capabil să-mi „utilizez” mintea. Mi-o pot focaliza în orice moment, indiferent de ce se întâmplă în jurul meu. Pot intra într-un vid mental oricând aleg asta, repet, indiferent de împrejurimile mele. Mintea mea este prietena mea, și ne înțelegem bine.

„7. Cum ușurează asta exercițiile senzoriale ale Nivelului 2? Vorbind din experiența ta PERSONALĂ?”

Exercițiile mentale ale Nivelului Unu sunt cele care fac posibile exercițiile de concentrare senzorială. Aceste exerciții ale Nivelului Doi au nevoie ca tu să fii capabil să-ți eliberezi mintea de orice altceva, și să fii capabil să-ți concentrezi atenția „numai” asupra exercițiului aflat la îndemână. De asemenea au nevoie ca tu să știi experimental cum lucrează mintea ta, și la ce să te aștepti de la ea.

„8. Cum visează o minte disciplinată? Ai observat vreo schimbare în calitatea actului de a visa?”

Cred că în mare parte singura diferență este că mintea disciplinată visează mai ușor vise lucide, dacă ai alege să visezi lucid. Toate cele bune,

Rawn Clark 29 August 2003

Concentrarea vs. agitația de fundal a energiei sexuale

„Sunt adeptul a orice poate ajuta exercițiile de dezvoltare mentală și de concentrare. Unul dintre cele mai mari ajutoare este ceea ce eu numesc îndepărtarea „agitației de fundal”, care este gradul de rezistență pe care mintea o opune exercițiilor de concentrare. Am o întrebare legată de re-direcționarea / transformarea energiei sexuale întru energie „productivă” dpdv mental.”

Această chestiune nu are nimic de-a face cu energia fizică, fie ea sexuală sau de orice alt fel. Ea este o chestiune mentală și emoțională. Asta este motivul pentru care Bardon combină exercițiile mentale cu lucrul cu oglinda sufletului. Energia sexuală devine un întrerupător pentru concentrare, numai dacă în ea este o componentă emoțională. Odată ce recunoști conținutul emoțional și te poți ocupa de „el” în mod direct, atunci energia sexuală nu mai este o distragere. Pentru acest proces este fundamental exercițiul de control al gândurilor, în care înveți să te „distanțezi de la participare directă” în acest strat al lucrărilor minții tale.

Aspectul emoțional primar care-i oferă energiei tale sexuale abilitatea de a-ți întrerupe focalizarea, este faptul că suntem învățați (de cultura noastră vestică) să o gândim ca pe un lucru murdar, un lucru care ne degradează atunci când îi „cedăm”. Motivația este în principal pentru că orgasmul și sexualitatea sunt așa de plăcute pentru corpul fizic, iar noi suntem învățați că trupurile noastre sunt de asemenea lucruri murdare pe care ar trebui să le ignorăm dacă e să fim creaturi spirituale și nu animale. În experiența mea, asta este o prostie menită să creeze o schismă de vinovăție în conștiință. Ea stă în opoziție directă cu natura!

Trupurile noastre sunt un cadou divin, nu un blestem. La nivel fizic, ele sunt singura noastră unealtă de a percepe bucuria, plăcerea și frumusețea – toate acestea fiind calități divine importante. De asemenea, prin corpurile noastre fizice primim hrănire astrală și mentală, în timp ce existăm în lumea fizică. Prin corpurile noastre fizice sacre, noi putem percepe și experimenta lucruri în lumea fizică, care hrănesc cele mai înalte niveluri ale ființei noastre.

Unele experiențe fizice hrănesc „numai” corpul fizic și nu ajung mai sus întru straturile Sinelui. Un exemplu al acestui lucru este privirea unui film pornografic – ar putea satisface nivelul fizic, dar nu satisface la nivelurile emoțional sau spiritual. La fel este mâncarea unui BigMac (câh) – el ne umple stomacul, dar în nici un caz nu ne hrănește corpurile superioare. „Același lucru este adevărat despre actele sexuale care sunt efectuate în contextul vinei sau rușinii, sau despre energia sexuală neîmplinită, care poartă aceeași amprentă a vinei și rușinii – aceste lucruri nu hrănesc corpurile superioare.”

Dar, atunci când sexualitatea este văzută ca percepția și experimentarea cadoului divin al plăcerii fizice, și ne lansăm în ea „plini de mulțumire” și „fără de rușine”, atunci ea „va hrăni direct aceste niveluri mai înalte ale Sinelui”. Pentru mine, un orgasm este o oportunitate de a experimenta o plăcere fizică, care-mi hrănește simultan și Sinele superior. Întotdeauna o apreciez ca fiind un cadou divin, din moment ce există foarte puțină plăcere de acest tip care poate fi avută.

Așa că atunci când simt creșterea energiei sexuale din corpul meu, ea nu poartă acea încărcătură a unui ceva necunoscut care caută să fie împlinit. Vezi tu, atunci când energia sexuală este experimentată în contextul rușinii și al vinei, nu experimentezi niciodată această hrănire superioare DAR „trupul tău și Sinele tău superior știu ambele ceea ce-ți scapă”. Această schismă, generată de faptul că anumite părți esențiale din tine știu un lucru pe când sinele de suprafață care controlează contrazice această cunoaștere, este cea care face ca energia sexuală să fie atât de covârșitoare pentru sinele de suprafață.

Repet, asta este motivul pentru care este așa de importantă împreunarea lucrului cu oglinda sufletului, și exercițiile mentale. Pe măsură ce le urmezi pe acestea două, ajungi față în față cu aceste problematice „în contextul în care ele există” – mintea și personalitatea ta.

Moștenirea noastră culturală joacă un rol important în personalitatea normală, în special în acele părți ale moștenirii care aparțin de sexualitate. Dacă lucrul cu oglinda sufletului este abordat cu sinceritate adevărată și nemiloasă față de sine, și cu o auto-examinare care mătură cu adevărat „fiecare” colț al psihicului nostru, atunci este „inevitabil” că studentul va fi pus în fața acestor aspecte generate de conflictul dintre moștenirea noastră culturală, și natură. Acest conflict este, în cele mai multe cazuri, rădăcina cauzală a „formării” trăsăturilor negative de caracter.

Buddha a spus că încarnarea implică suferință, și că suferința este lucrul asupra căruia ne concentrăm majoritar. Deși acesta este evident un adevăr, nu este întregul adevăr. Motivul pentru care experimentăm cel mai mult suferința, e pentru că ea este aspectul asupra căruia suntem învățați să ne concentrăm. Dar nu este singura noastră alternativă și în opinia mea nici nu e intenția originală a încarnării fizice. Pământul este menit a fi ca o mânășă fină, catifelată care ne sprijină și ne hrănește la „toate” nivelurile Sinelui. Dar l-am făcut un loc împotriva căruia luptăm și pe care încercăm să-l forțăm corespunzător voinței noastre, un loc de mare suferință.

Inițierea este un proces de inversare a acestei vătămări și de recuperare a abilității noastre de a ne hrăni „întregul” Sine – un proces care aduce aceste niveluri mai înalte ale Sinelui întru mânășă catifelată pe care am creat-o din nou. Acesta este motivul pentru care munca inițială din IHH este concentrată asupra echilibrării nivelurilor personale ale Sinelui – „mai întâi” ne creăm din nou la cel mai de jos nivel, și asta este actul care creează mediul în care un nivel și mai înalt al Sinelui se poate manifesta „la nivelul fizic / personal”.

Această muncă inițială de transformare de sine personală este hrănitoare pentru „cel mai înalt” nivel al Sinelui. Ea permite celui mai înalt Sine al tău să lumineze puțin mai strălucitor în întunecimea acestui tărâm fizic. Iar acesta este un eveniment FOARTE puternic și binecuvântat! Această lumină adițională acționează ca o sămânță, conținând potențialul pentru mult, mult mai multe (dacă ai grijă de ea).

Și acum (scuze că am bătut din gură așa de mult), ceva sfaturi practice.

Îți sugerez să faci un test în care să-ți experimentezi energia sexuală ca pe un cadou. În loc să-i rezisti și s-o dai la o parte, încearcă s-o îmbrățișezi și să te bucuri de ea. Nu sugerez că trebuie s-o satisfaci fizic de fiecare dată când apare (asta ar fi epuizant!), ci îți sugerez să încerci să experimentezi în acest fel energia sexuală, indiferent dacă o satisfaci sau nu. Și când ieși lucrurile în propriile mâini, fă asta ca un act de bucurie și ca un simplu act de a găsi plăcere în ceva care ți se cuvine, din moment ce te afli într-un corp fizic. Încearcă să experimentezi această plăcere și cu niveluri mai înalte ale conștientizării de sine. Cu alte cuvinte, extrage din ea, cu „întregul” tău Sine, fiecare bucățică de hrănire plăcută pe care o poți extrage. Nu o lăsa să fie o experiență pur fizică.

De asemenea, împreună cu acest experiment, îți sugerez să-ți hrănești nivelurile mai înalte ale Sinelui și prin alte mijloace. Un exemplu excelent este percepția frumuseții. Atunci când vezi, auzi, miroși sau simți ceva care ți se pare

a fi frumos, focalizează-ți mintea asupra aceluia ceva, și îmbată-te în frumusețea lui. Savurează-o și permite-i să-ți pătrundă conștiința. Rămâi asupra ei cât de mult timp poți sau dorești. Fă asta sau ceva asemănător cu fiecare ocazie pe care o ai, și folosește bine fiecare oportunitate care ți se prezintă. Această ultimă practică va umple stomacul nivelurilor superioare ale Sinelui, iar energia sexuală va fi mai puțin presantă și va prezenta o distragere mai mică.

Toate cele bune,
Rawn Clark 13 Septembrie 2002

Nivelul I: Antrenament astral

Ponturi despre oglinda sufletului

„Aș aprecia o reflecție de la cineva cu privitor la elementul de care ar aparține pofta trupească.”

În caz că întrebarea ta se leagă de oglinda sufletului, ar fi imposibil pentru oricine altcineva decât tine să răspundă. În acel context „pofa trupească” este o categorie prea largă pentru ca cineva să spună căruia Element dinlăuntrul „tău” aparține ea. Acestea sunt de fapt tipul de judecăți pe care trebuie să le facem noi înșine, bazându-ne pe propria manifestare personală a fiecărei trăsături de caracter.

Însă, în general, pofta trupească este asociată Elementului Foc, din faptul că se manifestă de obicei ca o forță pasională. Dar pofta trupească poate aparține și de Apă, și de Aer și de Pământ.

Căruia Element îți spune instinctul tău că ar trebui s-o asociezi? În lucrul cu oglinda sufletului, el este de obicei cel mai bun ghid spre atribuirea trăsăturilor tale de caracter Elementelor.

La a doua dintre multele oglinzi de caracter pe care le-am făcut în decursul anilor, m-am decis să încerc un experiment. Procesul de asociere a trăsăturilor de caracter Elementelor, fusese greu la prima mea oglindă a caracterului, așa că m-am decis să-l abordez diferit. De această dată. Le-am repartizat așa cum mi-a spus instinctul meu imediat, fără toate acele ore de gândire și indecizie. Le-am scris pe toate (a durat cam 5 minute) și le-am pus la o parte. Câteva zile mai târziu, mi-am luat lista de trăsături care nu erau asociate Elementelor, și am început din nou procesul de asociere a fiecărei trăsături, așa cum îl făcusem la prima oglindă. Această listă (care a durat câteva zile) era puțin diferită decât lista mea făcută instinctiv în 5 minute. Am folosit lista făcută cu mai multă muncă pentru lucrul de transformare a caracterului și ca de obicei am ajuns să schimb unele dintre atribuirile mele pe Elemente. În final, asocierile mele făcute prin muncă intensivă au evoluat înspre a se potrivi mai bine cu lista făcută în cele 5 minute, decât se potriveau cele din lista făcută prin muncă! Cu alte cuvinte, lista mea instinctuală era în fine mai acurată decât era lista pentru care „transpirasem”. Nu era perfectă, dar era mai bună!

Accept, până atunci dobândisem o înțelegere mai bună asupra Elementelor decât o aveam când am făcut prima mea oglindă, dar chiar și așa, acesta poate fi un loc la fel de bun spre a începe, ca oricare altul. Odată ce ți-ai făcut atribuirile instinctuale proprii față de Elemente, întoarce-te și examinează-le rațional. Și bineînțeles, pe măsură ce lucrezi cu ele și începi procesul de schimbare de sine, le vei înțelege mult mai bine repartizările Elementale. Acesta este locul în care atribuirile tale Elementale își primesc rafinarea lor finală – în procesul de transformare de sine.

Toate cele bune,

Rawn Clark 22 Mai 2002

Mai multe întrebări asupra oglinzii sufletului

„Referitor la trăsăturile de caracter ale Nivelului 1, încă încerc să-mi dau seama care trăsături se potrivesc cu Akasha.”

Nici una. Trăsăturile de caracter sunt atribuite numai celor patru Elemente.

„Ciudat. Mă gândeam că ai spus sigur ceva despre trăsăturile de caracter Akasha, dar uitându-mă prin arhivă, nu găsesc nimic. Probabil am interpretat greșit ceva, undeva.”

Probabil că locul de unde ai luat ideea era din comentariul meu din cartea ABardonCompanion. Am intitulat categoria „indiferent” (aspectele despre care nu îți dai seama căruia Element aparțin) ca și „Eter / Necunoscut”. Nu m-am referit la faptul că ele aparțin Akashei / Eterului, ci am folosit termenul personal, spre a le semnifica incomprehensibilitatea. Îmi dau seama că dacă va apărea o a doua ediție a cărții mele, va fi nevoie să modific acea frazare.

„Am început primul pas, și am deja probleme în a ajunge la 100 de elemente în oglinda sufletului. Sunt împotmolit undeva la 90. Mi-am verificat aproape întregul trecut, însă apar mereu aceleași cuvinte. Am scris mereu cuvântul (cum ar fi lăcomia, sau altceva) și o mică notă cu privire la contextul apariției. Dar acum, nu mai am adjective (ca și, lacom, urâcios, mânios), trebuie ca ele să fie mai multe de 100? Căci oricare ar fi acea stare, am trăit-o odată sau de mai multe ori în viață. Sau trebuie să scriu situațiile. Căci atunci sunt cu miile. Poate că limbajul îmi este prea limitat.”

O sută de trăsături este un scop, nu este de fapt o cerință minimă. Așa că dacă tu poți ajunge doar la 90, atunci ele sunt ceea ce ai...pentru moment. Odată cu trecerea timpului, poți adăuga mereu la lista ta, pe măsură ce-ți dai seama de mai multe caracteristici.

Cu toate acestea, este folositor să fărâmițezi etichete cuprinzătoare ca și lacom, urâcios, mânios, și așa mai departe. Fiecare dintre ele se poate manifesta într-o varietate de feluri și apare ca răspuns la un număr destul de mare de diferiți stimuli. Așa că-ți sugerez să examinezi aceste etichete largi și să încerci să le fărâmițezi puțin.

Marele avantaj care apare din efectuarea acestei deconstrucții devine clar atunci când începi munca de nivel doi, de transformare a caracterului. Este foarte dificil, dacă nu imposibil să transformi ceva așa de larg cum este „mânia”. Dar dacă o împarți în mai multe „tipuri” specifice de mânie, atunci poți „pune mâna” pe un tip odată și îl poți transforma. Prin transformarea unui tip odată, poți transforma în cele din urmă mânia.

Un răspuns dat de Vovin

Dragă M,

Ce te face să fii leneș? Care sunt motivele pentru lenea ta? Folosește astfel de întrebări spre a săpa mai adânc în motivele trăsăturilor tale de caracter.

De exemplu sunt leneș. În legătură cu ce sunt leneș?

1) Leneș în legătură cu practica mea.

2) Leneș când vine vorba de plata facturilor.

1) De ce sunt leneș în practica mea? Ezit să fac munca deoarece îmi e teamă de eșec?

2) De ce sunt leneș în plata facturilor? Luarea banilor din contul meu bancar mă face să mă simt nesigur?

Trăsături noi apărute din cuvântul Leneș.

1) Teama de eșec.

2) Nevoia de a mă simți protejat financiar.

1) De ce mă tem de eșec? Și exact în legătură cu ce simt teama de eșec?

etc etc. etc. etc.

Prin procesul de autoanaliză, așa cum este arătat mai sus, nu vei avea probleme în găsirea celor o sută de trăsături negative de caracter.

De asemenea, este o idee bună să desenezi rezultatele analizei tale. În acest fel, vei ajunge la o imagine clară asupra felului în care trăsăturile tale se influențează reciproc și asupra modului în care ele interacționează. Din exemplul de mai sus, căsuța „Lenes” se va ramifica în alte două căsuțe „Lenes în practică” și „Lenes în plata facturilor”. Acestea se vor ramifica în „Teama de eșec”, etc. În cele din urmă, aceste trăsături tind să meargă în cerc și să se oprească acolo de unde au pornit, sau vei afla că anumite trăsături influențează sau se găsesc la rădăcina multor altora.

- continuarea lui Rawn -

Relația dintre trăsăturile tale de caracter și Elemente nu poate fi percepută numai cu intelectul rațional. Aceasta este motivul pentru care Bardon sugerează ca elevul să mediteze adânc asupra fiecărui Element și asupra trăsăturilor de caracter. Meditația are acces la „mai multe” informații decât intelectul rațional, și dezvăluie o înțelegere asupra Elementelor care nu poate fi obținută doar prin gândire. Îți sugerez să aplici tehnicile mentale ale Nivelului Unu, de meditație monofocalizată și meditație vid al minții, spre a pătrunde mai adânc întru Elemente, în loc de a te concentra numai asupra listelor de trăsături de caracter, și asociațiilor cu Elementele.

„Acestea fiind spuse mă „gândesc” că emoțiile cele mai puternice și pline de energie aparțin Focului, datorită energiei electrice sau proiective pe care o au. Mânia este deseori înfățișată ca fulgere și raze roșii, etc. Încrederea este văzută în desene animate ca având un piept umflat, sau determinarea, o anumită trăsătură a liniei faciale. Toate aceste exemple, mie îmi înfățișează o anumită cheltuială de energie, și așadar aparțin Focului. Sentimentele ca timiditatea sunt simțite în interior – atrase acolo magnetic în opinia mea, și aparțin Apei și emoțiilor. Cel puțin așa le înțeleg eu, și sper că Rawn sau altcineva mă va corecta dacă greșesc, și indiferent dacă am sau nu dreptate, va adăuga anumite informații luminoase acestui subiect.”

În general, ai ideea corectă [asupra lucrurilor]. Însă problema este că trăsăturile pe care le-ai scris sunt „rezultate ale” trăsăturilor de caracter. De pildă mânia este un „simptom” sau „efect” Focos, nu este o „trăsătură rădăcină de caracter”. În lucrul cu Oglinda Sufletului, trebuie să găsești însăși rădăcina. Rădăcina mâniei „ar putea” avea o natură Focoasă, dar poate avea de asemenea una Apoasă, Aeriană, sau Pământescă. Asta este motivul pentru care am spus că acești termeni largi „trebuie” să fie fărâmițați situațional și examinați până când ai descoperit cauza lor rădăcină.

Atribuirea Elementală a trăsăturilor tale de caracter este o chestiune FOARTE personală, așa că listele de corespondențe servesc unui uz limitat în această privință. Ceea ce pentru o persoană există ca trăsătură Focoasă, ar putea fi Apoasă pentru tine, așadar, chiar dacă îți găsești într-o listă făcută de altcineva trăsătura de caracter, tot trebuie s-o examinezi și să decizi „de unul singur” cărui Element aparține ea cu adevărat în cazul „tău”.

Este inevitabil că „la Nivelul Unu” vei face câteva greșeli în atribuirile Elementale, deoarece la acest nivel, comprehensiunea ta asupra Elementelor este destul de sub-dezvoltată. Dar asta se schimbă pe măsură ce progresezi și îți adâncești lucrul cu Elementele. Înțelegerea ta asupra lor se îmbunătățește, astfel încât mai târziu ajungi să repartizezi trăsăturile de caracter așa cum este nevoie. Oglinda Sufletului de la Nivelul Unu ar trebui să fie așa de bună pe cât ești

capabil să o faci, dar ea este de asemenea un lucru care evoluează, la care adaugi caracteristici deîndată ce le descoperi, și din care tai jos trăsături pe măsură ce le transformi. Ea nu are nevoie să fie „perfectă”.

Sfatul meu este să o faci cât de bine poți la acest nivel, bazându-te pe înțelegerea ta curentă asupra Elementelor. Acceptă-i imperfecțiunile și promite-ți că vei face corectări pe măsură ce înțelegerea ta se adâncește. La acest nivel, străduința către o perfecțiune absolută în aceste atribuiri duce adesea la oameni care petrec luni în șir numai asupra acestei faze a muncii, și ajung așa de frustrați încât renunță în mijlocul drumului.

„Terminându-mi cu puțin timp în urmă (fără prea mare dificultate) oglinda negativă a sufletului, m-am decis azi să trec mai departe la oglinda pozitivă a sufletului. Atunci când m-am așezat să scriu câteva trăsături de caracter pozitive, am ajuns rapid la o conștientizare asupra mea și despre imaginea mea de sine. Am găsit foarte repede aproape 200 de trăsături pentru oglinda negativă a sufletului, dar mă căznesc să ajung la 80 pentru oglinda pozitivă. Asta este un aspect care a dezvăluit multe pentru mine, și a însemnat că munca asupra oglinzii pozitive a sufletului a fost actualmente întrucâtva mai supărătoare decât munca asupra oglinzii negative.”

Ceea ce ai povestit este o experiență comună. Cred că ea apare din cultura noastră modernă în care este mai acceptabil să ne criticăm decât să ne lăudăm pe noi înșine, așa că aproape niciodată nu luăm oportunitatea de a ne analiza trăsăturile pozitive de caracter. Când suntem dintr-o dată puși în fața situației de a face această acțiune, tragem linie și ne căznim să vedem binele în mijlocul atâtor rele. Parțial, deoarece suntem așa de fixați în a ne feri de lauda de sine; însă, analiza pozitivă a sufletului NU presupune laudă de sine sau egocentrism – ci este efectuarea sinceră a bilanțului părților bune din noi. Ceea ce necesită un nivel de sinceritate față de sine la fel de radical cum îl presupune analiza trăsăturilor negative de caracter! Oglinda sufletului nu este un exercițiu de condamnare de sine, falsă smerenie sau devalorizare de sine. Este un exercițiu de auto-examinare „sinceră” și autoanaliză „sinceră”.

Deseori, atunci când vine vorba de trăsăturile pozitive, o persoană care a făcut o muncă foarte amănunțită în fărâmițarea trăsăturilor de caracter negative până la detalii aproape microscopice, va scrie trăsături pozitive foarte cuprinzătoare, ca „bucurie”, „blândețe”, și va uita complet de nevoia de a fi specifică. Rezultatul va fi o percepție foarte strâmbă asupra sinelui, ca fiind o creatură extrem de negativă; pe când în realitate asta este doar rareori cazul cu cineva care a fost capabil să pătrundă așa de adânc în partea sa negativă.

Unii oameni vor gândi că oglinda negativă a sufletului este cea mai importantă, dar asta este doar parțial adevărat. Accept, focalizarea muncii de transformare a caracterului este pusă asupra transformării trăsăturilor negative, dar trăsăturile pozitive sunt „esențiale” aceluși proces. Ele sunt aliații noștri, în faptul că arată calea spre succes. Așa că depistarea câtor de multe trăsături pozitive poți, se dovedește a fi foarte benefică în cadrul muncii de transformare a caracterului.

Toate cele bune,

Rawn Clark 5-22 Ianuarie 2003

Este pălăvrăgeala mentală o trăsătură negativă de caracter?

„Este așa-numita „pălăvrăgeală mentală” (discuția mentală internă) un element de introdus în oglinda sufletului, sau este o activitate legată doar de spirit...din moment ce ea este un neajuns corectat la nivelul 1, la categoria „spirit”?”

Pălăvrăgeala mentală nu este un „neajuns”. Ea este un aspect natural al minții umane. Este felul în care funcționează creierul, și nu un defect emoțional. Așadar, ea nu este potrivită pentru oglinda negativă a sufletului.

Toate cele bune,

Rawn Clark 28 Octombrie 2003

„Unii ar putea spune că „pălăvrăgeala mentală” creează un obstacol atât pentru observația externă (prin adăugarea lucrurilor la impresii) cât și pentru acțiunea internă (prin blocarea voinței), că ea împrășteie și irosește energia, că ea semnifică o lipsă de unitate internă și de control intern. Pălăvrăgeala mentală ar putea să crească emoțiile negative dacă ea este critică și judecă, ea poate înșela conștiința dacă ea se justifică, explică sau ascunde în altfel adevărul. Ea ajută la ascunderea realului, permițându-i cuiva să judece pe alții prin alt standard decât se judecă pe el însuși. Pălăvrăgeala mentală poate duce la identificarea cuiva cu propriile gânduri și stări mentale în loc să le controleze. Cred că un enunț mai potrivit ar fi că pălăvrăgeala mentală ar putea să fie sau nu un neajuns, sau un simptom al unui neajuns, dar chiar și așa cred că este periculos s-o excluzi în totalitate.”

Ceea ce descrii tu sunt felurile în care individul „relaționează cu” pălăvrăgeala mentală. De una singură, pălăvrăgeala mentală este o simplă stare de fapt a naturii – un mecanism al conștiinței legate de creier. Odată ce individul își întoarce atenția la o parte de la pălăvrăgeala de suprafață a minții, ea descrește.

Pălăvrăgeala de suprafață reflectă starea interioară a individului, și chiar aceea stare interioară este cea care trebuie transformată, pe lângă relația individului cu pălăvrăgeala de suprafață. Dar pălăvrăgeala de suprafață însăși, nu este „vinovată”.

Bineînțeles, „felul în care omul relaționează cu pălăvrăgeala sa de suprafață” este un aspect relevant pentru Oglinda Sufletului, dar pălăvrăgeala mentală însăși nu este, deoarece ea nu e un aspect al caracterului unui om.

Toate cele bune,

Rawn Clark 28 Octombrie 2003

„[În oglinda sufletului] am scris „pălăvrăgeală mentală permanentă, care duce la o lipsă a concentrării și a memoriei de scurtă durată, și la probleme de asimilare mentală”.”

Problema aici este o lipsă a disciplinării mentale, nu pălăvrăgeala mentală. Pălăvrăgeala mentală este hrănită de concentrarea ta asupra ei – exercițiul de observare al gândurilor te învață asta, nu-i așa? Dacă pălăvrăgeala ta mentală te distrage, atunci asumă-ți control asupra minții tale și focalizează-o altundeva. Situația asta nu este una care poate fi corectată prin etichetarea „pălăvrăgelii mentale” ca o trăsătură negativă de caracter. Singura cale de a o corecta este prin întărirea disciplinării mentale.

„În acest caz Rawn, sugerezi că dacă am grijă de restul oglinzii negre [și rezolv trăsăturile ei negative], asta va face ca pălăvrăgeala mentală să nu mai fie un handicap?”

Nu. Tot ceea ce va face această acțiune, este că va schimba natura pălăvrăgelii mentale, lucrurile despre care vorbește și emoțiile pe care le exprimă, dar nu va face nimic spre a elimina strânsoarea pe care o exercită asupra atenției tale. Acesta este un aspect separat, care trebuie să fie abordat din perspectiva disciplinei mentale.

Toate cele bune,

Rawn Clark, 29 Octombrie 2003

Atunci când introspecția lasă elevul cu un sentiment de alienare

„Să fiu sincer, încep să simt ca pe o corvoadă să ascult preocupările zilnice ale majorității oamenilor. Sunt sigur că ei observă acest nou comportament. Chiar observ oameni care se înfurie deoarece nu mai aleg să „particip” la emoțiile lor așa cum o făceau înainte. De asemenea, am ales să-mi țin viața spirituală foarte privată și să nu vorbesc niciodată despre ea, dar întotdeauna există oameni isteți care observă...Are cineva de aici experiențe similare și îmi poate oferi ceva sfaturi pentru a mă descurca cu oamenii care sunt fericiți în a nu pune întrebări, în această lume a iluziilor? (ultima remarcă nu ar trebui citită ca negativă)”

Oricum aş citi-o, ea pare a fi negativă, cel puțin deoarece ai împărțit lumea în „oameni ca mine” și „oameni ca ei”. Mă gândesc că asta este o fază foarte comună a muncii de introspecție / de schimbare de sine, indicând faptul că întoarcem în afară ceea ce ar trebui să întoarcem doar înăuntru – judecarea.

Îți sugerez să examinezi foarte atent aceste sentimente, pentru ceea ce sunt ele. În esență, acesta este un aspect al nevoii de a te simți superior altora, ca un mijloc de a te face să te simți „bine”. Este o înjosire a altora, spre a te ridica pe tine. Rezultatul final al acestei acțiuni este că vei rămâne singur singurel.

Există un vechi proverb care spune că ceea ce ne supără în altul sunt de fapt lucrurile care ne supără înlăuntrul nostru. Când caracterul altuia ne face să-l judecăm, înseamnă că vedem în noi aceeași slăbiciune dar mai degrabă nu vrem s-o recunoaștem așa că îl privim de sus pe celălalt, ca să ascundem ce este de asemenea înlăuntrul nostru. Însă, calea transformării caracterului necesită ceva mai mult de la noi. Ea necesită să întoarcem acea rază de laser înăuntru, și să dezrădăcinăm acea slăbiciune dinlăuntrul „nostru”. Felul în care acționează cealaltă persoană este problema ei, dar felul în care acționezi tu este problema ta.

Toate cele bune,

Rawn Clark 20 Noiembrie 2003

„Prietenul meu mi-a recomandat că aş putea să ajut voluntar oameni mai puțin norocoși – el credea că acest act te ajută să te conectezi mai mult cu oamenii și să-ți dezvoltî o iubire mai adâncă pentru omenire.”

Acțiunea respectivă poate face asta, dar nu atunci când este făcută din motive egoiste. Dacă actul implică doar ceea ce „tu” poți obține din el, și nu simplu „efectuarea pentru alții”, atunci nu este „dăruire”. Ci este o versiune mai subtilă a „luării” [de la altul]. Dăruirea este ceea ce oferă compasiune și nu luarea [de la altul].

„Noaptea trecută în timpul meditațiilor mele, mi s-a reamintit că există oameni ca Victor Frankl, care nu și-a judecat capturatorii și a reușit să creeze pace dinlăuntrul lui. O faptă destul de măreață, având în vedere circumstanțele.”

Cheia pentru asta este recunoașterea ta în ceilalți. Ceea ce începe la nivelul sinelui mundan. De exemplu atunci când întâlnești pe cineva care este împotmolit într-o viață foarte meschină, la suprafața existenței, îți vezi sinele trecut care a trăit cândva și el același tip de viață. Îți amintești cât a fost ea de dureroasă și de sumbră, în comparație cu acum și simți compasiune pentru starea lui proastă, care a fost cândva a ta. Vezi pe cineva care este condus de mânia sa, și îți amintești toate momentele când ai fost și tu condus de mânia ta. Cu alte cuvinte, compasiunea pentru altul constă în primul rând în recunoașterea a cât de asemănător ești tu cu acela, și apoi iubirea pe care o simți pentru propriul sine curge în cel cu care te asemeni datorită caracterului vostru comun.

Pe măsură ce conștiința individului se extinde și ies la suprafață amintirile încarnărilor anterioare, se experimentează un caracter comun cu fiecare act imaginabil, de la cel mai oribil la cel mai sublim. Iar când conștientizarea ta se unește cu Divinul, împărtășești caracterul comun cu „ori” ce, „ori” cine, „ori” când, „ori” unde și „ori” de ce.

Toate cele bune,

Rawn Clark 21 Noiembrie 2003

De ce să atribuim la Elemente, trăsăturile oglinzii sufletului?

„Cu privire la compilarea Oglinzii Sufletului și repartizarea trăsăturilor de caracter la Elemente, apoi categorisirea ulterioară a trăsăturilor de caracter conform efectului lor, nu am înțeles niciodată de ce facem asta.”

Există două motive principale de a face asta. Primul este că te plasează într-o relație diferită cu elementele pe care le-ai scris. Te separă puțin mai mult de natura personală a acestor trăsături, prin intelectualizarea lor, pe măsură ce analizezi căror Elemente se potrivesc, care este gradul lor de apariție etc. Ceea ce-ți oferă puțin mai multă putere asupra lor și te ajută să efectuezi transformarea lor.

Al doilea, practica te invită să iei în considerare felul în care Elementele se manifestă „înăuntrul tău”. Acesta este un precursor important spre a înțelege felul în care Elementele se manifestă extern. Când poți identifica personal felul în care simți un Element înăuntrul tău, atunci îl poți recunoaște extern mai rapid. Și când poți manipula Elementele „intern” în acest fel (transformare a caracterului), atunci le poți manipula mai rapid extern.

„Există vreo cerință să transformi calitățile negative într-o anumită ordine (de pildă mai întâi toate calitățile de Foc, sau poate mai întâi pe cele mai puternice)?”

Nu. Așa cum a explicat Bardon, ai de-a face cu două opțiuni: sau începi cu trăsătura de caracter cea mai supărătoare, sau începi cu cea mai puțin supărătoare. Cu alte cuvinte, începi cu o trăsătură despre care știi că va fi dificil să o transformi, sau cu una despre care știi că va fi ușor să o transformi. Dacă simți că ai destul de multă voință spre a face față cu eficacitate unei trăsături majore, atunci fă asta, deoarece îți va întări mult voința. Pe de altă parte, dacă te îndoiești de voința ta, atunci începe cu o trăsătură mai ușoară, și asta îți va crește voința gradual.

Toate cele bune,

Rawn Clark 4 August 2004

Nivelul I: Antrenament fizic

Mai multe întrebări asupra nivelului unu

„Am probleme în ceea ce privește disciplina mentală, [exercițiul] în care trebuie să menții un gând sau o idee timp de 5 minute sau mai mult. De exemplu dacă mă gândesc la o portocală, îmi este permis să analizez portocala vizual, cu alte cuvinte să privesc cu ochii minții detaliile portocalei, sau se presupune doar să mențin imaginea portocalei și doar atât? Sau poate o emoție, de pildă iubire. Mă gândesc la momentele când am fost îndrăgostit? Este bine dacă variez imaginile atât timp cât ele se leagă de iubire (sau orice altceva este conceptul ales)?”

Aici este vorba de „disciplinarea” gândurilor, ceea ce înseamnă că trebuie să înveți cum să-ți aduni și să-ți ghidezi gândurile. Toate gândurile tale ar trebui să pivezeze în jurul focalizării tale centrale. Așa că, în exemplul tău asupra portocalei, ar trebui să faci mai mult decât să vizualizezi o portocală. [Ceea ce este de fapt mai potrivit pentru Nivelul Doi și pentru exercițiile de concentrare asupra unui singur simț]. Ai nevoie să-ți eliberezi gândurile destul de mult, dar să le menții centrate asupra portocalei. Pe măsură ce gânduri care nu au de-a face cu portocala, intră nepoftite în concentrarea ta, trebuie să le oprești și să te întorci la portocala ta.

Acest exercițiu te învață cum să alegi dintre potopul de gânduri care locuiesc în mintea normală. La primul exercițiu, tot ceea ce ai făcut a fost să observi această hoardă de gânduri, și să te detașezi de la ea. Acum trebuie să te atașezi din nou la procesul de gândire și să îl controlezi, să îl ghidezi și să-l folosești spre propriile scopuri.

Procesul arătat mai sus te pregătește pentru exercițiile de Nivel Doi, de concentrare asupra unui singur simț. La acestea, va trebui să exerciți un control și mai mare asupra minții tale.

Exercițiul de vid mental este, în multe privințe, antiteza disciplinării gândurilor deoarece ea necesită detașare completă. În acest sens el este similar cu primul exercițiu de observare detașată, cu excepția faptului că la vidul mental te detașezi chiar și de „observare”.

„Am început introspecția, și am găsit 90 de elemente pentru oglinda neagră a sufletului. Însă, procesul a durat doar două zile! Am fost oare prea autocritic și am scris lucruri prea mărunte? Am făcut tot posibilul să descopăr totul, dar am tendința de a-mi îngropa sentimentele cu emoții, ceea ce face greu de a descoperi trăsăturile majore în ceea ce mă privește. Însă, lista de până acum pare să conțină lucruri relevante.”

Îți sugerez să ai încredere în propriul proces de lucru. Mie îmi pare că ai pornit excelent cu oglinda ta negativă, dar asta nu înseamnă că trebuie să te oprești la 90 de trăsături de caracter. Cu cât descoperi mai multe, cu atât mai bine. Dar dacă asta este tot ceea ce poți descoperi tu în acest moment, atunci treci mai departe la lista oglinzii tale pozitive și reîntoarce-te ulterior la lista oglinzii negative. Fă ceea ce simți că este natural, și ceea ce presupui că este „potrivit”. Aproape întotdeauna, locul cel mai bun de a începe este cel pe care-l simți a fi potrivit să începi.

„Dar cele ce m-au preocupat foarte mult, au fost visele mele. Din momentul în care am început Nivelul I, în fiecare noapte am fost bătut la cap de un aspect al personalității mele, aproape ca și cum subconștientul meu a ales o trăsătură exactă de caracter din cele pe care le scrisesem la exercițiul cu introspecția, și a creat un vis deranjant spre a-mi arăta cât de mare era problema legată de acel aspect. Nu voi intra în detaliu despre conținutul viselor, dar ele au fost supărătoare (iar eu experimentez rareori coșmaruri sau ceva negativ). Este asta normal, sau ar trebui să fac ceva în legătură cu experiența?”

Nu este nimic greșit în legătură cu ceea ce descrii. De fapt, este foarte bine. Eu numesc această experiență „școala viselor”. Ceea ce se întâmplă, este faptul că mintea ta subconștientă a fost îmbibată de munca ta cu IHH, și continuă respectivul lucru chiar și atunci când tu nu ești concentrat conștient asupra lui. Atunci când visezi, ai un acces direct la acele straturi subconștiente ale psihicului tău și experimentezi direct ceea ce se întâmplă acolo. Însă, acesta e tărâmul simbolului personal, așa că orice ai experimenta este simbolic într-un anumit fel. De pildă natura deranjantă a viselor tale, este simbol al modului în care te simți tu cu privire respectivele trăsături de caracter. Și prin acest limbaj simbolic, înveți toate ramificațiile simbolice ale acestor trăsături de personalitate.

Atât timp cât îți amintești că visele respective sunt „simbolice” și faci tot posibilul să pătrunzi întru „sentimentul” pe care ele îl generează, această metodă poate fi un ajutor minunat în munca ta cu oglinda.

„Poate că visele mele îmi spun ceva pe care-l trec cu vederea, ceva pe care NU îl scriu în oglinda sufletului?”

Păi, fac ele asta? Sau luminează mai mult ceea ce ai descoperit deja? Astea sunt întrebări pe care doar tu le poți descoperi, de unul singur.

Toate cele bune,

Rawn Clark 4 Iunie 2002

Diverse subiecte despre magia euharistică [răspunsuri oferite de Rawn și EMC]

„Poate cineva dintre cei mai experimentați să explice la ce se referă Bardon prin „încorporarea dorinței în mâncare”? Înțeleg ceea ce spune el prin dorința de lucruri emoționale, cum ar fi sănătate, liniștire și pace interioară, dar ce se poate spune despre abilități? Nu are nici un sens pentru mine să spun „Pe măsură ce mănânc această mâncare, mănânc abilitatea de a vizualiza” sau „mănânc abilitatea de a-mi controla gândurile”. Care ar fi cea mai bună cale de a fraza aceste gânduri pentru ca dorința să fie mai eficientă?”

Răspuns de EMC

Ceea ce trecusem cu vederea în acel pas, dar am revenit și am „re-învățat” ulterior este importanța celor 6 cuvinte „cu cea mai intensă imaginație posibilă”...ceea ce s-a dovedit a fi de ajutor pentru mine în acel nivel nu au fost cuvintele, ci imaginarea intenției ca și cum aș fi avut deja abilitatea pe care o doream, și această abilitate creată de proprietățile magice ale mâncării pe care o mâncam.

Așa că pe măsură ce mâncam, îmi imaginam că pot simți trezindu-se înlăuntrul meu abilitatea de a vizualiza cu însoțire (en. vividly). Ar putea ajuta, dacă treci de la perspectiva persoanei întâi la cea a celei de-a treia persoane în care te privești, și „vezi / simți / îți imaginezi” energia acestei intenții făcându-ți forma să strălucească. Îți dai seama că această persoană are capacități incredibile de vizualizare. Îți imaginezi cum ar trebui să fie pentru ea să-și imagineze în mod clar o scenă cu detalii bogate și să mențină această scenă timp nelimitat.

Aici este locul unde folosirea imaginației tale în cele mai sălbatice și eficiente feluri pentru tine, îți oferă abilitatea de a te juca într-un fel dintre cele mai puternice.

Caută toate acele imagini personale, vise, sentimente, simboluri, cărți pe care le-ai citit, muzică, povești...examinează toate acele resurse din viața ta care se potrivesc cu ce am spus anterior, LUMINEAZĂ-TE spre acest scop și fă-l mai cvadridimensional decât un șir de cuvinte. Joacă-te cu ele, până când apare actualmente o ENERGIE în spatele dorinței, anumite sentimente foarte plăcute în legătură cu felul cum îți va fi atunci când AI DEJA această abilitate, și TOARNĂ ASTA ÎNTRU MÂNCAREA TA. Îți poți imagina de asemenea că mâncarea sau băutura SUGE / ATRAGE întru ea ca un magnet puternic aceste sentimente (dar ultima variantă pare să fie mai eficientă la exercițiul apei magnetice).

Apoi ai o ancoră foarte interesantă, pe măsură ce corpul tău absoarbe în mod material tot acest amalgam, care devine o parte din ființa ta fizică. Aproape că poți simți acest proces adânc înlăuntrul formei tale fizice, într-un fel care nu are altă cale decât să se manifeste într-un anumit interval de timp...

-emc

Răspunsuri de Rawn

Ceea ce descrii tu (emc) se aplică la crearea frazelor de autosugestie, și de tehnica autosugestiei în general. Magia euharistică și autosugestia sunt legate îndeaproape.

Există o apreciere pe care aș dori s-o adaug la cele pe care le-a spus așa de bine, emc. Atunci când începi să lucrezi cu magia euharistică este foarte comun să împingi ideea întru substanță, într-un fel aproape fizic. Mulți oameni îți țin respirația sau își încordează mușchii într-un anume fel, își încrețesc fruntea, toate ca efort de a forța ideea întru substanță, fizic și energetic. Asta este o irosire de energie.

Această muncă de impregnare cu o idee, din nivelele Unu și Doi, este făcută în întregime cu mintea. Ceea ce faci este să -ți plasezi ideea întru Akasha rezidentă înlăuntrul substanței, și singurul lucru care are putere în Akasha este mintea sau corpul mental.

Așa că este mult mai productiv să cheltuiești acea energie într-un fel mental decât într-unul fizic. Mișcările fizice ți-ar putea sprijini procesul mental și ți-ar putea ajuta focalizarea minții, dar puterea magiei euharistice rezidă în întregime în minte. În cele din urmă, euharistia necesită numai un gând scurt, foarte concentrat.

Toate cele bune,

Rawn Clark 18 Iulie 2002

Magia Nivelului Unu a respirației, mâncării și apei – magiile Euharistice – sunt probabil CELE mai prost înțelese exerciții ale Nivelului Unu. Bardon a executat un lucru „prost făcut” în a se exprima clar în acea secțiune, așa că așa că trebuie să periezi bine exercițiul spre a ajunge la adevărata esență a magiei Euharistice (ME).

ME presupune doar conexiunea minte - Akasha. Ea nu este un exercițiu de acumulare sau de proiectare a energiei fizico-astrale.

Akasha se află înlăuntrul fiecărui lucru fizic, și tocmai această Akasha dinlăuntrul substanței este cea în care se impregnează gândurile. Akasha dinlăuntrul aerului pe care-l respirăm (nu din Elementul Aer) este cauza rădăcină a celui aer. Atunci când impregnăm Akasha cu ideea noastră, noi ne adăugăm eficient ideea la cauza rădăcină. Atunci când inspirăm aerul astfel impregnat, noi inspirăm de asemenea și Akasha care se află în el, care poartă imprimarea ideii noastre. Această

cantitate de Akasha-aer se unește cu Akasha existentă în celulele noastre pe măsură ce sângele circulă și transferă ideea în propriile noastre celule, prin intermediul Akashei. Ca și cauză rădăcină a materiei, ideea pe care am impregnat-o în Akasha se țese întru matricea mentală, cea astrală și în fine și în cea fizică, ce înconjoară Akasha.

ME este un exercițiu în întregime mental. Singurul lucru pe care-l folosești este mintea ta. Mai întâi îți formulezi mental ideea și apoi îți transferi ideea întru substanță, *numai cu mintea*. Act ce nu implică nici o pierdere de energie. Tot ceea ce implică este voința mentală și atitudinea unei siguranțe complete de sine. Trebuie să știi, fără nici o îndoială, că ideea ta a fost transferată în Akasha care se află în substanță.

Atunci când ingerezi substanța impregnată, trebuie din nou să nu ai nici o îndoială că ea invadează fiecare aspect al ființei tale. Prin simplul curs al naturii ea va face asta, indiferent dacă participi conștient sau nu la acțiune.

Găsesc frecvent că este destul de dificil să conving oamenii de simplitatea ME, dar ea este un exercițiu foarte simplu. În cea mai mare parte, presupune să nu mai ai vechile obiceiuri și să te oprești din a face ca exercițiul să fie așa de dificil. Pur și simplu lasă-ți mintea să facă treaba.

ME este legată îndeaproape de autosugestie.

„BAIA OCHILOR: nu mai îmi pot da seama cum funcționează asta. Mă gândeam că Magia Apei se baza în mare parte pe folosirea proprietăților magnetice ale Apei, dar dacă nu folosesc magnetismul, nu este asta puțin în afara spiritului în care a fost scrisă această secțiune (secțiunea de Magie a Apei)? Nu simt că în acest exercițiu s-a intenționat ca apa să se încarce prin Akasha, dar greșesc oare?”

ESTE într-adevăr o chestiune încurcată, așa că nu te simți singur! În această secțiune, Bardon vorbește despre proprietățile magnetice ale apei reci, și folosește termenul „magnetizare” dar el nu explică „cum” să magnetizezi apa rece. Tot despre ceea ce spune să „faci” în Nivelul Unu este să impregnezi substanțe cu o idee, prin intermediul Akashei care se află în ele. Ca o consecință a faptului că apa rece este natural magnetică, ideea ta va impregna de asemenea foarte puternic moleculele fizice ale apei reci, schimbându-le puțin câte puțin structura fizică. Ceea ce are ca rezultat o încărcătură mai puternică și mai eficace în mod direct a ideii tale mentale, decât dacă ai folosi apa caldă sau o altă substanță. Însă „magnetizarea” este efectuată de către apă și nu de tine. Nu ești instruit să folosești nici o altă energie în afara ideii tale, care se atașează Akashei rezidente în apă.

Spre a magnetiza cu adevărat un lucru, este nevoie de o acumulare și de o proiecție a Fluidului Magnetic, și asta NU este ceea ce Bardon sugerează aici.

Îmi este un mister, de ce Bardon a formulat exercițiul de aici într-o manieră așa de încurcată, și de ce menționează baia magnetică a ochilor spre dezvoltarea clarviziunii (care nu apare decât mult mai târziu în IIH). În opinia mea, este o secțiune foarte prost scrisă, deoarece pare să încurce aproape pe toată lumea.

Cu mult timp în urmă, singura cale în care mi-am făcut propriul drum prin această parte din IIH a fost să împart secțiunea, cuvânt cu cuvânt așa cum descrii tu în traducerea scrierilor mele. Atunci când am împărțit-o în acest fel și am analizat-o intens, a devenit clar că Bardon NU a intenționat ca elevul să manipuleze Fluidul Magnetic la acest nivel (adică să magnetizeze).

Toate cele bune,

Rawn Clark 25 Iulie 2002

„Misterul respirației”

„În IIH, la paragraful Misterul respirației, Bardon scrie „Dacă adăugăm o idee, un gând sau o imagine, indiferent că e concretă sau abstractă, întru aerul care-l inhalăm, gândul va include (va fi preluat de) principiul Akasha al aerului inhalat, care îl va transfera prin fluidele electric și magnetic în substanța aerului.””

Cu alte cuvinte, Akasha rezidentă înăuntrul tuturor substanțelor fizice este susceptibilă la imprimarea mentală. Ea va prelua o idee care este proiectată întru ea, și apoi o va exprima prin intermediul Fluidelor Electric și Magnetic, și al Elementelor lor. Pe măsură ce Fluidele trec ideea în Elemente, ideea este integrată întru țărâmul material („substanța aerului”). Scopul lui Bardon în asocierea oxigenului cu Focul, a nitrogenului cu Apa etc, a fost a spune că acestea sunt căile prin care ideea trece în materie prin intermediul Elementelor.

„Mai târziu el spune „fluidul electromagnetic, încărcat cu o idee sau imagine va conduce aerul electromagnetic colorat cu această idee, din fluxul sanguin prin matricea astrală spre corpul astral; și de aici este reflectată spre spiritul etern prin matricea mentală.””

Și aici, el spune că există de asemenea și un efect „ascendent” al acestui tip de magie, efect care este efectuat prin „aerul electromagnetic”. Acesta este primul efect al magiei respirației – eficacitatea sa avută asupra nivelelor astral și mental al individului (în opoziție cu magia mâncării, a cărei eficacitate este orientată în primul rând către nivelul fizic).

Sintagma sa „aerul electromagnetic” face referire la Elementul Aer și la încărcătura lui Fluidică, nu la „substanța aer” sau aerul material. Cu alte cuvinte, el spune că Akasha a trecut ideea asupra Fluidelor și Elementelor și acum „Elementul Aer” trece această idee în corpurile astral și mental, prin intermediul Fluidului pe care-l conține.

„Bazându-mă pe discuția anterioară asupra acestui subiect, și în lumina materialului citat mai sus, conchid că principiul Akasha la care face referire Bardon, ca a cincia energie, cea primordială, se află în afara controlului direct al magicianului, în ceea ce privește toate scopurile practice ale magiei. Ea face ceea ce face, iar magicianul (din nou, în ceea ce privește scopuri practice) nu are nevoie să-și facă griji în legătură cu asta.”

Ba chiar invers. Deși nu poate controla „Akasha” (de pildă ea nu poate fi acumulată, cum pot fi Elementele sau Fluidele), magul învață cum să se folosească de proprietățile ei inerente. Magiile Euharistice ale aerului, mâncării și apei, sunt exemple asupra felului în care magul se poate folosi de acțiunile naturale ale Akashei.

„Așa cum spune Bardon, Akasha trece gândul în substanță, „prin fluide””

Da. Îți poți imagina procesul astfel: Akasha se manifestă direct ca și Fluide, Fluidele se manifestă direct ca și Elemente, Elementele se manifestă direct ca și materie fizico-astrală.

„iar eu adaug că de fapt prin fluide ajunge ideea [gândită] în Akasha aerului, în primul rând!”

Mecanismul proiecției de gânduri de către mintea umană implică prin natură operația Fluidelor și a Elementelor, ca toate celelalte acțiuni din târâmul material. Cu toate acestea, Fluidele și Elementele sunt de importanță minoră în această privință, deoarece ele acționează automat. Important este că Akasha e capabilă să absoarbă și apoi să manifeste un „gând”. Repet, aceasta se întâmplă automat tot timpul, dar aici este esențial că ne putem folosi conștient și intenționat (adică magic) de acest mecanism natural.

„Interesant totuși, el descrie ideea ca urcând către spiritul nemuritor, pe când eu gândeam că ea ar trebui să coboare întru lumea materială...? El spune că ideea este reflectată din astral PRIN mental și nemuritor – implicând că nivelul astral folosește (controlează) în acțiune celelalte niveluri.”

Hai să privim mai îndeaproape ceea ce a spus el: „fluidul electromagnetic, încărcat cu o idee sau imagine va conduce aerul electromagnetic colorat cu această idee, din fluxul sanguin prin matricea astrală spre corpul astral; și de aici este reflectată spre spiritul etern prin matricea mentală.”

Să traduc asta: „Fluidul electromagnetic” (pe care Bardon îl atribuie Elementului Aer) ține ideea trecută în el de către Akasha. Fluidul electromagnetic conduce „Elementul Aer” odată cu ideea, în afara fluxului sanguin și poartă Elementul + ideea prin matricea astrală (care unește corpurile astral și fizic), comunicând ideea ta corpului tău astral. După ce pătrunde corpul tău astral, „Fluidul electromagnetic” îți poartă mai departe ideea prin matricea mentală (care conectează corpurile astral și mental) și îi comunică corpului tău mental („spiritul etern”) ideea.

Astralul este „intermediar” între fizic și mental. El este influențat de ambele ȘI le influențează pe ambele, dar nu „controlează”.

„Gândindu-mă la asta, îmi amintesc de o tehnică de meditație care te instruește să inspiri pace și lumină și să expiri murdăria și frustrările. Evident, această tehnică se axează mai mult pe repetare decât pe încărcare înainte de inspirație. Care sunt gândurile tale despre asta, și întreb de asemenea sunt 2 respirații puternice mai bune decât 10 respirații încărcate mediu? Ultimele sunt în mod clar mai ușor de obținut (deși durează mai mult timp) dar dacă o cantitate de dorință inspirată poate fi cuantificată astfel, atunci nu este o diferență prea mare între ele, nu-i așa?”

Spre a-l cita pe Bardon „În consecință, este evident că nu cantitatea aerului inhalat contează cât calitatea, respectiv ideea cu care s-a impregnat substanța aerului.” Versiunea lui Bardon asupra meditației pe care ai descris-o poate fi găsită la exercițiile fizice de la Nivelul Doi.

Toate cele bune,

Rawn Clark 27 Februarie 2003

Durata zilnică a exercițiului „respirația conștientă” din nivelul unu

„Mă poți sfătui în legătură cu următoarea problemă? Practic în fiecare dimineață exercițiul descris de Bardon la paginile 74-75 din IIH, respirația conștientă, în care impregnezi cu o dorință puternică aerul pe care-l respiri. Eu măresc exercițiul în fiecare zi cu o respirație. Am fost sfătuit să măresc exercițiul până ajung la jumătate de oră pe dimineață. Este bine asta, sau să îl fac doar de zece minute? Dacă fac prima variantă, atunci va trebui să mă trezesc mai repede!”

La pagina 75 (ediția Merkur), ultimele două propoziții ale instrucțiunilor lui Bardon cu privire la „Misterul Respirației”, spun: „Când practici aceste exerciții de respirație, nu depăși 30 de minute; mai târziu un standard de 10 minute dimineața și 10 minute seara va fi suficient.”

Cu alte cuvinte, practica ta este mai rapidă odată cu timpul, chiar dacă mărești numărul de respirații. Factorul care se mărește odată cu practica este viteza impregnării și a vizualizării tale. Așa că, chiar dacă la început poate dura până la 30 minute să inspiri 7 respirații de aer impregnat cu grijă și să vizualizezi fiecare inspirație circulând prin corpul tău și având efectul ei intenționat, după câteva săptămâni de practică, probabil că va dura numai 10 minute spre a inspira de exemplu 20 de respirații de aer impregnat în întregime.

Bardon nu s-a referit la faptul că ar trebui să mărești numărul de inspirații până când umpli 30 minute cu sute de inspirații. Aici este importantă „calitatea”, și nu cantitatea specifică a numărului de inspirații. La început, e nevoie de mai mult timp spre a realiza „calitatea” potrivită.

Poate că acest extras din „Comentariul asupra IIH” va ajuta spre a clarifica subiectul:

„Odată cu practica, construirea unei idei și circularea ei prin corp poate fi efectuată într-o nanosecundă. Șmecheria spre a învăța exercițiul fără a altera ciclul respirației este să separi ideea de respirație. De exemplu stabilește-ți ritmul obișnuit de respirație și respiră normal, în timp ce construiești ideea în aerul din jurul tău. Apoi, când ideea este stabilită, inspiră aerul impregnat. Nu face apnee, ci revino la respirația normală menținând ideea în corp și circulând-o prin corp. Expirația să fie doar a aerului, nu și a ideii.”

„Cu alte cuvinte, cea care lucrează este mintea ta și nu respirația. Respirația este doar cea care poartă ideea și nu este necesar să-ți alterezi ritmul respirației spre a-ți acomoda viteza gândirii. Odată cu practica, te vei obișnui cu lucrul mental, și el va deveni destul de rapid pentru tine spre a nu mai avea respirații „goale” în timp ce tu gândești. În final, ritmul gândirii și vizualizării se va potrivi cu cel al respirației.

„Apoi, același articol a spus că ar trebui să exersezi o oră dimineața și una seara. Eu nu exerserez atât de mult, așa că îmi scapă oare ceva?”

Această disciplină va aduce cea mai mare rată a progresului. Însă mai puțin timp va fi îndeajuns pentru un progres mai lent dar totuși consistent. Adunate în această durată aproximativă de o oră, de două ori pe zi (ceea ce înseamnă mai puțin de 10% din zi) sunt practicarea exercițiilor astrale, mentale și fizice, la fel cât și meditația asupra secțiunii teoretice din IIH.

O oră, de două ori pe zi, este un standard bun spre care să tinzi, dar unul mai bun este să stai atât timp cât ai nevoie. De exemplu să spunem că ai dificultăți cu un anumit exercițiu, și ceea ce ai nevoie să faci este să petreci mai mult timp exersându-l – atunci renunți cumva când a trecut o oră deoarece ți-ai împlinit datoria de a exersa exact o oră pe zi? În cele din urmă, „practica” ta devine pe deplin integrată în întreaga ta viață și nu mai este o chestiune de a petrece doar 8.3% din zi! În cele din urmă, 100% din „viața” ta devine magică.

Toate cele bune,

Rawn Clark 28 Iulie 2003

Despre utilizarea muzicii de meditație

„Ieri am ajuns la concluzia că în timp ce ascult muzică de meditație mintea mi se goleşte mai ușor și este mult mai ușor să fac exercițiul. Dar dacă opresc muzica, atunci toate acele gânduri și voci dau buzna, și nu mă pot concentra. Ar putea ca în viitor să fie o barieră faptul că acum ascult muzică, sau ar trebui să o opresc și să fac exercițiul pe calea mai grea?”

Faptul că ascultarea muzicii face să-ți fie mai ușoară concentrarea este o indicație că acea parte a minții tale care altminteri te distrage este preocupată de muzică și astfel nu te mai distrage. Problema cu continuarea acestei metode este că va fi întotdeauna o parte a minții tale asupra căreia nu vei avea control, datorită faptului că eviți confruntarea ea. Dar dacă închizi muzica și lucrezi din greu așa, vei câștiga în cele din urmă controlul asupra întregii tale minții și nu doar asupra unei părți din ea. Eu îți recomand ca în timpul exercițiilor IIH să închizi muzica și să-ți confrunți întreaga minte.

Toate cele bune,

Rawn Clark 27 Iulie 2002

Energia și folosul dușului rece

„Evident, în cazul dușului rece, importantă este mișcarea energiei înăuntrul trupului. Va fi ea discutată în pașii ulteriori – sau vei explica motivația acum, în termeni hermetici?”

Bardon nu discută mișcarea energetică ce rezultă din secvența cald – rece – cald. De fapt, el spune foarte puține despre beneficiile ei, în afara faptului că este înviorătoare.

Efectele ei sunt similare cu cele al periatului corpului, adică detoxifică și simultan stimulează mișcarea energiei de-a lungul nervilor. În timp ce periatul corpului detoxifică pielea (și stimulează sistemul limfatic), secvența cald – rece – cald detoxifică energia centrală fizică a omului, prin aducerea ei la suprafața pielii. Pe măsură ce energia centrală trece de la centru la extremitate, ea poartă cu ea impuritățile energetice și le eliberează prin suprafața pielii de unde sunt îndepărtate de proprietățile magnetice ale apei reci. Încălzirea care urmează (cu prosopul sau cu apa) are efectul de a opri exteriorizarea și permite energiei centrale să se întoarcă în centru.

Bineînțeles, acest efect este amplificat atunci când faci din el un act „conștient”. Cu alte cuvinte, participi conștient la mișcarea naturală a energiei dinăuntru în afară, și te folosești în mod conștient de această mișcare spre a te elibera de orice negativitate sau de alte toxine energetice. Te poate ajuta foarte mult în auto-transformarea caracterului tău, deoarece poți atașa foarte ușor trăsături de caracter negative la această energie centrală.

Toate cele bune,

Rawn Clark 11 ianuarie 2003

Despre baia ochilor și a feței

„Am reînceput baia ochilor și a feței cu Herba Eufrasia și Borax. După ce fac baia ochilor, pot pune Boraxul în apa care are Herba Eufrasia, și apoi să folosesc apa cu Herba Eufrasia care va avea acum și Borax pentru baia feței, sau este mai bine să le separ pe acestea.”

Boraxul e intenționat să fie folosit ca săpun sau curățător în folosirea magică a apei, în care te „eliberezi” de ceva prin transferul aceluia lucru în apa cu Borax, pe măsură ce îți speli fața. Asta este chiar opus față de tehnica - Herba Eufrasia în care absorbi ceva „din” apă. Așa că acestea două nu ar trebui să fie amestecate și îți recomand să recitești cuvintele lui Bardon spre a obține o înțelegere mai clară asupra celor ce le-a sugerat.

Toate cele bune,

Rawn Clark 8 Noiembrie 2004

„Deci, dacă înțeleg corect, tehnica prin Borax este ca și cum ai face o baie într-un râu rece în timpul verii, și tehnica Herba Eufrasia este ca și cum ai binecuvânta mânărea?”

Da.

„Bardon a scris că tehnica Borax este pentru femei. Eu sunt bărbat, așa că pot continua tehnica?”

Remarca sa întrucâtva sexistă despre „femeia adept” a aparținut sintagmei că apa „va face fața și pielea să arate mai tânără, mai elastică deci mai atractivă”, dar utilizarea Boraxului nu este rezervată numai pentru femei, la fel cum dorința de a-și face va face fața și pielea să arate mai tânără, nu este rezervată numai pentru femei. Boraxul este un săpun.

„De asemenea Bardon a scris deseori să nu uiți să magnetizezi apa. Ce trebuie să fac spre a magnetiza apa? Doar să mențin temperatura sub 37 grade Celsius?”

În ceea ce privește Nivelul Unu tot ceea ce trebuie să faci este să impregnezi apa rece cu ideația / dorința ta.

Toate cele bune,

Rawn Clark 9 Noiembrie 2004

„Este potrivit să binecuvântezi apa cu borax de exemplu să îndepărteze boala, și să binecuvântezi apa cu Herba Eufrosia să îmi ofere sănătate?”

Nu se presupune așa de mult binecuvântarea apei ca aceasta să îți „ofere” sănătate. Ci se presupune umplerea apei cu ideea de sănătate, și apoi „absorbirea” acelei idei din apă. Invers, nu se presupune binecuvântarea apei ca aceasta să „îndepărteze” boala; ci se presupune „oferirea” sau „proiectarea” bolii tale întru apă.

Toate cele bune,
Rawn Clark 16 Noiembrie 2004

Nivelul II: Antrenament mental

Vizualizări dansante!

„Când efectuez vizualizările cu ochii închiși de la Nivelul 2, obiectul ales de mine „refuză” – în lipsă flagrantă de respect față de amenințările, înjurăturile și implorările mele – să rămână „staționar”! Obiectul meu se învâрте, sare, dansează, se mută...face orice în afară de a „sta locului”! (În mod curios, asta nu se întâmplă atunci când fac exercițiul cu ochii deschiși). Pentru cele aproximativ 18 luni de când am început lucrul cu IIIH, asta a fost o provocare continuă.”

Din descrierile tale, am impresia că nu controlezi „tu” acele vizualizări, și asta mă îngrijorează întrucâtva. Ideea aici este că „tu” crezi vizualizările printr-un act de voință. Ele nu sunt ceva care ar trebui „să-ți vină” așa cum îți vine o idee, ci sunt lucruri pe care le crezi „tu”. Ca atare „tu” ești cel care determină dacă ele stau sau nu locului. Nu ar trebui să te afli nicicând în postura de a trebui să lupți spre a le controla. Este important ca imaginile pe care le creează un magician să rămână tot timpul în controlul lui.

Sugestiile mele sunt următoarele:

- 1) Dacă vizualizarea ta ia o viață proprie, atunci respinge-o imediat și începe din nou, prin re-crearea unei imagini voite.
- 2) Deoarece asta nu se întâmplă atunci când lucrezi cu ochii deschiși (o indicație a faptului că ești mai concentrat și mai puternic ca voință, atunci când ai ochii deschiși), încearcă să începi cu ochii deschiși și apoi să duci acea imagine stabilă în exercițiul cu ochii închiși.

Toate cele bune,

Rawan Clark 3 Ianuarie 2003

Exerciții de vizualizare de nivel doi:

A face față imaginilor reziduale care rămân chiar și când ochii sunt închiși

„La nivelul 2, am ajuns la punctul în care concentrarea mentală de la nivelul I este destul de puternică, încât sunt capabil să deslușesc detaliile obiectelor, dar am probleme în a mă concentra mai puțin asupra propriilor ochi fizici. Motivul este pentru că tot văd nori strălucitori care îmi amintesc de imagini ce rămân pe retină și după ce închizi ochii, iar acești nori împiedică ceea ce încerc să văd cu ochii mentali. Pe măsură ce continui să meditez, ei par să se solidifice și să se facă mai strălucitori, stânjenind mai departe vizualizarea. Știe cineva ce sunt acești nori și cum îi pot folosi sau cum pot scăpa de ei și să mă concentrez mai mult asupra imaginilor mentale?”

Ei sunt efecte normale care au loc când majoritatea oamenilor își închid ochii și le acordă atenție. Sunt fenomene fiziologice normale. Iată recomandările mele:

- 1) Închide-ți ochii și concentrează-te numai asupra acestor imagini. Nu te îngrijora în legătură cu controlul minții tale, pur și simplu bucură-te de experiența acestor culori plutitoare etc. Explorează-le întreaga rază de efecte. Motivul pentru care sugerez asta, este deoarece acest fenomen anume îți atrage atenția în mod special. Și una dintre singurele căi de a le slăbi atractivitatea este să le explorezi în întregime, pentru ca ele să nu mai aibă nimic nou care să te atragă.
- 2) Odată ce le-ai explorat până ești satisfăcut de rezultat, începe să-ți reînnoiești eforturile de a învăța să le ignori. Pune-le în fundal, îndreaptă-ți atenția departe de la ele, și concentrează-o asupra subiectului de efectuat.

Pentru acest exercițiu de la Nivelul Doi, se vrea să-ți folosești ochii astralo-mentali, nu cei fizici. Vizualizarea plastică este produsă astralo-mental și nu fizic.

Toate cele bune,

Rawan Clark 1 Decembrie 2001

Mai multe despre exercițiile de concentrare senzorială de la nivelul doi

„Cum au simțit alții acest exercițiu, în special deoarece mirosul pare a fi legat inextricabil de și consangvin cu, un simț kinestezic tactil.”

Simțul „tactil” este atribuit Akashei și astfel toate simțurile (din lucrul Nivelului Doi) sunt legate de el în același fel.

Văz = Foc

Auz = Apă

Tactil = Akasha

Miros = Aer

Gust = Pământ

Sunt sigur că ai observat același tip de informație kinestezică apărând și în exercițiile vizual și auditiv. Probabil mai mult la auz decât la văz, nu-i așa? Dacă vei examina lista de mai sus, vei vedea un anumit model de relații între simțuri, care se manifestă în exercițiile de Nivel Doi ca și grad de dificultate în izolarea fiecărui simț. De exemplu e mai greu să separi văzul de auz decât de tactil. Este mai greu să separi mirosul de pipăit decât de auzit. Este foarte dificil să separi gustul de miros. Destul de ciudat, tactilul în sine este cel mai ușor de izolat.

În cele din urmă, scopul este să izolezi complet fiecare simț. În cazul mirosului, îți sugerez să folosești ca ghid informația kinestezică, spre a intra mai adânc în ceea ce încearcă să-ți comunice mirosul însuși. Cu alte cuvinte, concentrează-te asupra sentimentului asociat și caută-i semnificația „mentală” esențială (ca opusă semnificației emoționale), și apoi dă drumul acestei forme-sentiment, lăsând să rămână doar semnificația esențială. Înțelegi la ce mă refer?

Componenta emoțională (adică forma) a percepției simțului kinestezic ascunde înlăuntrul ei percepția semnificației esențiale. Odată ce intri în ea și găsești semnificația esențială, nu mai este nevoie de formă și poate fi eliberată. Acțiunea revelează simțul pur al mirosului, privat de toate celelalte influențe. El apare atunci fără reacție sau judecare, și asigură o percepție directă a semnificației esențiale a mirosului.

„Mi-ai putea oferi un exemplu din viața normală în legătură cu ceea ce vorbești?”

Bine. Să spunem că miroși un trandafir. El are o nuanță puternică de lămâie și una mai slabă de mosc, care îți ating simțul olfactiv în două locuri diferite. Acțiunea îți oferă o senzație de ușurime expansivă, dar și un simț al împământării. Corpului tău îi place că miroase trandafirul. Ești fericit și mulțumit.

Ceea ce sugerez în acest moment este ca să-ți schimbi focalizarea asupra sentimentelor kinestezice de ușurime expansivă, împământare, fericire și mulțumire. Examinează-le folosind tehnica monofocalizării, și află ce comunică aceste răspunsuri emoționale pe lângă conținutul lor emoțional clar. Poate că ele comunică doar o întâlnire cu Frumusețea? Poate că aceste mirosuri sunt legate de amintiri plăcute din trecut? Poate că emoțiile îți spun ceva despre corpul tău, ca de exemplu că-i lipsește ceva de care-ți aduce aminte acest miros.

Odată ce ai izolat semnificația din spatele acestor reacții kinestezice / emoționale, întoarce-te la concentrarea ta asupra mirosului. Pune deoparte inputul kinestezic (adică detașează-te de el și ignoră-l) și înlocuiește-l cu conștientizarea ta asupra semnificației esențiale pe care acesta a comunicat-o. Acum întoarce-te la percepția mirosului, și observă cum comunică „mirosul” ceea ce ai perceput anterior prin simțul tău senzorial kinestezic.

Imaginația „plastică” și concentrarea senzorială de nivelul doi

„Am o întrebare...când Bardon spune să ne imaginăm un obiect în mod plastic...ce înțelege el prin asta?”

În acest caz, „plastic” înseamnă plămădit cu mintea. Ceva creat cu mintea și format cu mintea. În mod ideal, lucrul va arăta solid „în ochii minții tale”.

„Obiectul pe care ți-l imaginezi este opac sau transparent? Dacă este transparent, atunci ce procent de transparență are?”

Cu ochii închiși, obiectul ar trebui să apară complet opac și solid, deoarece aici este mai ușor să te bazezi doar pe ochii minții tale decât pe ochii fizici. Însă având ochii deschiși, trebuie să utilizezi ochii minții în timp ce te folosești de asemenea și de ochii fizici. Obiectul imaginat nu va avea nici o densitate pentru ochii tăi fizici, dar ar trebui să aibă densitate opacă pentru „ochii minții”. Acest exercițiu te învață, printre alte lucruri, cum să-ți separi focalizarea ochilor minții de cea a ochilor fizici, și cum să le menții simultan pe ambele. [Deci cum să-ți menții atenția atât asupra ochilor fizici cât și asupra celor mentali.] El rafinează mai departe disciplina ta mentală.

Exercițiile de concentrare senzorială de Nivel Doi nu presupun să înveți să-ți condensezi vizualizarea într-un asemenea grad încât ea să apară și în fața ochilor fizici. Asta va veni mai târziu. Pentru acum, importantă este antrenarea organelor „minții”, și anume ochi, ureche, limbă, nas și tactil. Când aceste simțuri mentale au fost întărite suficient, atunci mai este un mic pas spre a le face să depășească simțurile fizice; în acel moment vizualizarea ta „va” fi vizibilă pentru ochii tăi fizici și odată cu timpul și practica, va fi vizibilă și pentru ochii altora. Dar nu asta este așteptat la Nivelul Doi.

Toate cele bune,

Rawn Clark 4 Octombrie 2002

Exercițiile de concentrare senzorială de la nivelul doi – partea a patra

„Vă voi spune unde mă aflu cu vizualizarea. Am avut două succese și nu știu cui să le atribui. Au fost ambele „flashuri”. Am încercat să am din nou succese și am renunțat, și poate că asta este problema mea. S-ar putea ca lumina să fi avut de-a face ele, obiectele fiind ambele reflectorizante – dar mă agăț de un pai.”

Mă gândesc că majoritatea blocajelor comune ale exercițiilor de concentrare senzorială, și ale vizualizării în particular, vin din faptul că oamenii se așteaptă ca vizualizarea are nevoie să fie văzută cu ochii fizici, ca și cum ar fi fost un obiect real. Dar nu este așa. Exercițiile de concentrare senzorială de la nivelul doi sunt menite să antreneze organele „minții”, și anume ochi, ureche, limbă, nas, tactil, și nu analoagele lor fizice.

În Nivelul Doi trebuie să vezi foarte clar obiectul imaginat cu „ochii minții”, dar nu îl vei vedea cu ochii tăi fizici. Condensarea unei imaginații într-un asemenea grad încât să atingă un grad de densitate perceptibilă fizic, urmează mai târziu în antrenament și NU este o cerință a Nivelului Doi.

Motivul pentru care aceste exerciții încep cu ochii închiși este pentru că în general e mai ușor să ignori inputul senzorial al ochilor fizici atunci când ei sunt închiși. Asta lasă gol ochiul minții, care este subiectul acestui exercițiu. Odată ce separarea dintre ochii minții și vederea fizică este realizată cu ochi închiși, ochii sunt deschiși și te antrenezi din nou spre a crea aceeași separare „în timp ce este prezent inputul ochilor fizici”. Cu alte cuvinte, lucrând cu ochii deschiși întărești separarea dintre ochii minții și văzul fizic – și nu încerci să întărești vizibilitatea fizică a obiectului imaginat.

Te rog amintește-ți că acestea sunt exerciții din secțiunea de antrenament „mental”. Scopul lor este să-ți antreneze simțurile creatoare „mentale”.

„Am interpretat cuvântul „plastic” ca însemnând – nu cu ochii minții.”

Știu. Mă gândesc că toți facem asta la început. Sunt sigur că am făcut-o și eu, și am rămas împotmolit la acel exercițiu pentru cea mai mare durată de timp (așa s-a părut) până am privit mai îndeaproape contextul. Nu avea nici un sens ca în contextul unui exercițiu mental de la Nivelul Doi, Bardon să intenționeze efectuarea unui act ca o imaginație palpabilă „fizic”. Odată ce mi-am dat seama de asta, am citit cu mare atenție cartea și am descoperit că el nu s-a referit la cuvântul „plastic” în sensul a ceva tare și opac ca o bucată de plastic (sau cel puțin traducătorul original nu s-a referit la cuvântul „plastic” în acest fel). Ci s-a referit la sintagma „capabil de a fi plămădit ca și lutul” sau „produs prin plămădire”. Plămăditorul este în acest caz „mintea”. În ACEL context al înțelesului cuvântului „plastic”, exercițiile de concentrare senzorială de la Nivelul Doi se potrivesc perfect în progresia antrenamentului mental dezvăluit în cele zece Niveluri. Dacă cuvântul „plastic” ar fi fost propus în alt fel (în sensul „ca o bucată de plastic”), atunci plasarea sa la Nivelul Doi ar fi produs în mod global un progres FOARTE dezechilibrat.

Dacă poți privi la monitorul computerului tău și poți vedea cu „ochii minții” tale un creion plutind în fața monitorului, atunci ai reușit o vizualizare plastică cu ochii deschiși. Acum încearcă să menții acea vizualizare timp de zece minute! Serios, doar menține-o în fața „ochilor minții” timp de zece minute! Este chiar atât de ușor să înfăptuiești cerința dată și cam amuzant atunci când prinzi șmecheria. „Hai să ne jucăm de-a cine poate să mențină vizualizarea pentru 10 minute!”

Vizualizarea ta „mentală” nu va fi văzută la acest nivel cu ochii tăi fizici. Nu asta este scopul acestor exerciții senzoriale. Scopul este să-ți separi simțurile mentale de cele fizice și să înveți să le dezvolti și controlezi independent de simțurile fizice. Trebuie să-ți dezvolti creativitatea cu aceste simțuri într-o asemenea măsură încât creațiile tale să pară a fi „reale” în „mintea” ta. Dacă una dintre creațiile tale nu este reală mai întâi în „mintea” ta, atunci nu are nici o speranță să devină o realitate astrală sau fizică.

Așadar, Nivelul Doi „începe” procesul de dezvoltare a imaginației creatoare și plastice, cu simțurile „mentale”. De asemenea, exercițiile astrale și fizice de Nivel Doi încep procesul de dezvoltare a abilităților astrale și fizice, care se vor îmbina cu cele mentale și te vor conduce în cele din urmă să fii în stare să creezi imaginații palpabile fizic.

„Deci, care este diferența dintre a te afla în punctul în care „vizualizările tale „vor” fi vizibile de către ochii tăi fizici”, și a te afla în punctul în care vizualizările sunt destul de puternice spre a părea a fi fizic / plastic în fața ta? (cu ochii închiși sau deschiși, ceea ce eu credeam că era necesar pentru nivelul 2?)”

„Plastic” nu înseamnă „fizic”. Termenul „plastic” înseamnă aici maleabil și „plăsmuitorul” este mintea / corpul mental. Cu alte cuvinte (la Nivelul Doi), asta nu are nimic de-a face cu vederea „fizică”.

Exercițiile de concentrare senzorială ale Nivelului Doi se află la capitolul „Antrenament Mental”. Ceea ce înseamnă că ele aparțin de antrenarea „corpului mental” însuși și a simțurilor „mentale”. Exercițiile respective îți izolează simțurile mentale și le separă de simțurile astralo-fizice. Proces care purifică, rafinează și împuternicește simțurile „mentale”. Mai mult, aceste exerciții „folosesc creativ” simțurile mentale, în opoziție cu simțirea pasivă cu ele.

Aceasta este munca Nivelului Doi, și nu condensarea imaginii până la un asemenea grad încât să devină vizibilă fizic. Condensarea imaginii mentale vine ca rezultat natural al nivelurilor ulterioare, și nu presupune să petreci următorii doi ani folosind tehnica de antrenament mental de la Nivelul Doi spre a o obține.

Odată ce fiecare simț „mental” a fost purificat și rafinat în acest fel, treci mai departe la Nivelul trei unde combini simțurile. La acest nivel, imaginațiile tale mentale încep să își sporească densitatea astrală. Acesta este de asemenea punctul în care începi acumularea de energie vitală (EV) și inspirarea Elementelor însele, ceea ce sprijină dezvoltarea mentală și îi oferă substanță astrală și fizică.

Exercițiile de concentrare senzorială sunt o formă de monofocalizare. Dar acum, în loc să ți se ceară să folosești monofocalizarea drept mijloc spre investigare și acumulare de cunoaștere așa cum făceai la Nivelul Unu, ți se cere să o aplici de asemenea într-o manieră creatoare. În loc de a-ți consuma voința „asupra” calmării minții tale și „asupra” menținerii ei în acel punct, acum îți focalizezi voința „prin” monofocalizare și o eliberezi spre a crea o imagine mentală, sunet mental etc, la alegerea ta.

Inerent acestui proces de a izola un simț odată „și a-l folosi creator”, elevul va învăța în mod natural despre componenta emoțională a fiecărei percepții senzoriale, și despre impactul pe care fiecare simț mental îl are asupra corpurilor astral și fizic. Asta ce definește mai mult corpul mental pur pentru elev și îl ajută să diferențieze între cele trei corpuri ale lui (mental, astral și fizic), clădind așadar pe ceea ce s-a început la Nivelul Unu în termeni de definire a corpului mental prin disciplinare mentală și introspecție.

Un model de dezvoltare care este văzut în întreaga muncă a lui Bardon, este că elevul trebuie să-și dezvolte „mai întâi” abilitatea de a crea la nivel mental. Apoi ea este dezvoltată spre o densitate astrală și în fine spre o densitate fizică. Dacă nu este stăpânită abilitatea de a crea la nivel mental, atunci nu există nici o posibilitate de a crea consistent la nivel fizic.

„Ca răspuns la una dintre întrebările mele anterioare ai spus ceva care pare să indice că împrejurimile trebuie într-adevăr să „dispară”. Mă „gândesc” că există o contradicție între acest răspuns și ultima ta conversație (Nu că ar fi ceva rău în contradicție!!)”

Aparența unei contradicții se datorează dificultății avute în explicarea subtilității acestui exercițiu de la Nivelul Doi. În anul care a trecut de la răspunsul dat ție, am învățat multe despre cum conceptualizează oamenii aceste exerciții, și despre cum să explic mai bine lucrurile, de aici diferența aparentă în răspunsuri. Mă scuz că procesul meu de învățare în a explica lucrurile a cauzat confuzia ta.

Bardon a scris:

Merkur - „Acele obiecte ar trebui să fie suspendate în aer, și să apară așa de plastic în fața ochilor tăi încât să fii capabil aproape să întinzi mâna și să le prinzi”.

Ruggeberg - „Acum ar trebui să ai impresia că obiectul plutește în aer în fața ochilor tăi și este vizibil în toate detaliile cât mai real posibil, într-o formă așa de plastică încât să pară tangibil.”

Observă că în ambele cazuri fraza este „în fața ochilor tăi” și nu „cu” ochii tăi. De asemenea observă cuvintele „apară”, „aproape”, „impresia că”, „să pară” – din nou, indicând ceva mai puțin decât văzul fizic.

Bardon continuă:

Merkur - „Ar trebui să nu fi conștient de împrejurimile tale și să te concentrezi numai asupra obiectului imaginat”.

Ruggeberg - „În afară de obiectul imaginat, nu trebuie să observi nimic din împrejurimile lui”.

Observă că el nu spune nicăieri că împrejurimile tale ar trebui să dispară sau că vizualizarea ta ar trebui să-ți acopere împrejurimile. Ceea ce spune el este că „focalizarea ta mentală” (id est ochii „minții” tale) trebuie să se ocupe numai de vizualizare. Așadar, împrejurimile tale nu dispar; ci „nu ești conștient” de ele, sau nu le „observi”.

Întrebarea ta inițială a fost: „Înseamnă asta că dacă fac exercițiul în camera mea, pereții camerei, etc. trebuie să „dispară” din raza vizuală și trebuie să fii capabil să văd „actualmente” obiectul imaginat (ca într-o halucinație)?”

Răspunsul meu a fost „La exercițiile de vizualizare de Nivel Doi nu trebuie să dispară din raza vizuală întregul perete. Ar trebui să dispară numai spațiul din spatele obiectului pe care-l vizualizezi. Cu alte cuvinte, numai lucrul pe care-l vizualizezi trebuie să fie plastic, iar restul vederii tale ar trebui să rămână la fel.”

În timpul care a trecut de atunci, am învățat multe despre felul în care oamenii conceptualizează aceste exerciții. În acel moment nu mi-am dat seama că termenul „dispare” era așa de important. Pentru mintea mea, în acest context „dispare” însemna că focalizarea unui om este așa de concentrată asupra vizualizării, încât fundalul devine lipsit de importanță, și așadar „dispare din observare”, ca opus la „dispare din vederea fizică”.

Mă gândesc că principalul motiv pentru care apare confuzia în jurul exercițiului de vizualizare, este că aici suntem instruiți să-l efectuăm mai întâi cu ochii închiși și apoi cu ochii deschiși, implicând faptul că prima parte este făcută doar cu mintea și a doua parte este făcută cu ochii fizici. Însă, NU acesta este motivul pentru care exercițiul e făcut cu ochii deschiși. Motivul pentru care exercițiul începe cu ochii închiși este deoarece așa se oferă un acces mai rapid la simțul mental propriu-zis, din moment ce simțul fizic este suprimat prin faptul că ochii fizici sunt închiși. Odată ce simțul mental este întărit până în punctul în care poți menține vizualizarea cu ochii închiși (deci cu simțul fizic suprimat) timp de cinci minute fără întrerupere, atunci ochii se vor deschide și trebuie să faci față menținerii aceleiași vizualizări „mentale” în prezența unui input senzorial fizic simultan. Asta întărește mai mult simțul „mental” și îi separă mai mult funcționarea de dependența de simțul fizic al văzului.

Odată ce se realizează un grad de control așa de mare asupra „vederii mentale în timp ce primești simultan un input de la văzul fizic” până când se ajunge la cinci minute fără întrerupere, se va trece mai departe la auzul „mental”. Aici, la fel ca la simțurile rămase, nu ne putem închide urechile, așa cum am putut să facem cu ochii, și trebuie să facem DE LA ÎNCEPUT aceste concentrări „mentale” în prezența inputului de la simțurile noastre fizice.

În contextul tuturor celor cinci exerciții de concentrare senzorială, natura duală a exercițiului vizual capătă o semnificație diferită. El este împărțit în aceste două părți spre a întări pas cu pas controlul mental asupra simțului „mental” pur. Și când vine vremea de a lucra cu simțurile rămase, care nu oferă opțiunea acestei dezvoltări în două stagii, suntem pregătiți să realizăm controlul asupra lor, deoarece am învățat deja cum să separăm cu adevărat simțul nostru mental de simțul nostru fizic.

Dacă poți menține timp de cinci minute o imaginație senzorială, excluzând orice altceva în exercițiul de meditație, atunci vei avea și abilitatea de a-ți imagina orice imagine, sunet, senzație, miros sau gust pe care-l vrei, oricând și în orice circumstanță. În timp ce scrii la calculator, vei fi capabil să menții cu „mintea” ta și „în fața ochilor tăi”, imaginația unui cub roșu, și totuși să vezi cu ochii fizici monitorul calculatorului tău. Într-o cameră înghesuită și plină de zgomot, vei fi capabil să auzi clipocitul unui pârau, separat de zgomotele care te înconjoară. Când mănânci o supă ce are gust rău, vei fi capabil să te concentrezi asupra unui gust mai plăcut și să termini de mâncat politicos supa din fața ta. Când conduci mașina pe lângă mortăciunea de la marginea drumului, vei fi capabil să-ți distragi mintea cu aroma mai plăcută a unui trandafir. Când îngheți într-o dimineață de iarnă, nu te vei crispa din cauza frigului deoarece poți să-ți imaginezi în schimb senzația căldurii.

În cele din urmă, exercițiile acestea îți vor oferi abilitatea de a trece peste orice simț de-al tău, și astfel de a trece peste puterea lor de a-ți influența mintea și dispoziția. Cu alte cuvinte, abilitatea de a-ți controla simțurile mentale îți mărește simultan controlul asupra reacțiilor față de împrejurimile tale, și îți împuternicește abilitatea de a „răspunde conștient” în loc de a „reacționa instinctual”. Așa cum a scris și Bardon „Exercițiile de concentrare care sunt efectuate cu toate cele cinci simțuri, întăresc spiritul sau mintea și puterea voinței”.

Un alt aspect al acestor exerciții senzoriale este aplicarea lor la ritual, ca de exemplu evocarea. Într-un ritual de evocare, una dintre responsabilitățile magului este crearea unei atmosfere potrivite pentru spiritul pe care el / ea îl cheamă. Unii oameni se vor gândi că este îndeajuns să crezi o atmosferă „fizică”, prin utilizarea tămâii, lămpilor colorate etc, dar aceste lucruri nu au nici un folos pentru o entitate „non-fizică”. Pentru o entitate „non-fizică”, atmosfera fizică este irelevantă comparativ cu atmosferele mentală și astrală pe care magul trebuie să le creeze. „Înainte de toate” magul trebuie să creeze o atmosferă mentală, prin crearea mentală a luminii potrivite, aromei potrivite, sunetului potrivit, senzației potrivite etc. Ceea ce se face folosind aceeași tehnică învățată în Nivelul Doi. Apoi, dacă este necesar, creația „mentală” este adusă la o densitate astrală, prin folosirea altor tehnici învățate în Nivelurile ulterioare. Și, dacă este necesar, este adusă la o densitate fizică (dacă se dorește o materializare fizică a entității evocate).

În acest timp, magicianul ar putea să aibă lămpile colorate și tămâia care să ardă, dar acestea servesc „numai spre a-i sprijini proiecția mentală”. Cu alte cuvinte, recunoaștem, este mai ușor (la început) să-ți menții proiecția „mentală” în decursul unui ritual de evocare, dacă ai un senzor fizic care să-ți amintească de ea. Dacă tot ceea ce vezi cu ochii tăi fizici este îmbăiat în lumină verde, atunci este mai ușor (adică e nevoie de puțin mai puțină focalizare specifică) să-ți menții proiecția „mentală” simultană a unei lumini verzi, în timp ce-ți menții de asemenea proiecția „mentală” a aromei și senzației potrivite etc. Spre a spune altfel, lampa și tămâia fizică sunt doar „unelte” folosite de mag spre a-și sprijini proiecțiile „mentale”. În absența rădăcinii lor mentale, aceste unelte au o semnificație intrinsecă mică.

„În cazul vizualizării plastice, cum să știu că am perfecționat exercițiul? Sunt tentat să stau doi ani de fiecare simț, ca să-mi iasă cum trebuie. Doi ani de simț înseamnă 10 ani ceea ce-mi va oferi o fundație solidă pentru munca viitoare!”

Sunt curios să știu ce valoare crezi că există în capacitatea de a vedea imaginile tale mentale cu ochii fizici? Ce avantaj ar aduce asta comparativ cu efectuarea timp de doi ani a acestui exercițiu de Nivel Doi? Trecerea în acest fel peste văzul fizic (prin disciplinare mentală) nu are efect asupra transformării unei creații mentale într-un lucru solid fizic. Nu păcălirea creierului tău să creadă că o creație mentală este de fapt un lucru fizic, este cea care-i aduce creației densitate fizică. Ea nici nu ascute vreunul dintre simțurile tale mentale, astrale sau fizice. Acest proces nu are nici o aplicație practică.

Înțelegi că pentru a face vizibilă ochilor fizici o creație mentală în acest fel, tot ceea ce faci este să-ți păcălești creierul? Este asemănător cu jocul unui copil care-și acoperă ochii crezând că astfel este invizibil pentru toți ceilalți. Sau să trecem la povestea lui Crowley care a intrat gol într-un restaurant, gândindu-se că este invizibil pentru toți, deoarece „el” se gândește că este invizibil. El ar fi putut fi invizibil pentru ochii proprii, dar numai pentru ochii săi. Asta nu este magie.

Realizarea abilității de a-ți păcăli creierul în acest fel nu-ți oferă o „fundație solidă pentru munca viitoare”. Dar antrenarea simțurilor mentale până la gradul indicat de mine o va face. Acesta este gradul „cerut” la Nivelul Doi spre a trece mai departe, la alte Niveluri care-ți vor perfecționa abilitatea transformând-o în alte abilități mai avansate. Nivelul Doi nu îți cere acum acele abilități. Ele trebuie dezvoltate prin alte exerciții decât concentrările senzoriale „mentale” de la Nivelul Doi. Bardon a efectuat cele trei secțiuni ale fiecărui Nivel în așa fel încât să ceară elevului cam aceeași cantitate de timp spre a le realiza. În mod evident, secțiunea mentală a Nivelului Doi nu este menită să dureze ani și ani spre a fi realizată, pe când secțiunile astrală și fizică durează numai un termen de luni. Dacă ar fi fost așa, atunci Bardon și-ar fi încălcat premisa esențială a unei dezvoltări echilibrate.

Bineînțeles, în aceste chestiuni trebuie să-ți urmezi directiva internă. Tot ceea ce pot face eu este să vorbesc din experiență proprie și să-ți spun spre ce m-a condus să fac propria directivă internă, și rezultatele pe care le-am realizat urmând ceea ce mi-a spus ea.

„Mersi Rawn, ai pus punctul pe i! Încercam să mă gândesc la un fel de a formula abilitatea de a suprapune imaginile mentale pe cele fizice fără a fi nevoie să „păcălești” mintea spre a le percepe ca fiind „fizice”. Însă suprapunere era un cuvânt greșit, mai degrabă ar trebui să spun „desfășurare”!”

Da! Sunt două percepții simultane, separate dar întrețesute – una percepută cu ochii minții și una cu ochii fizici – având focalizarea primară asupra imaginii mentale. Asta devine și mai clar atunci când vine vremea să se lucreze cu celelalte simțuri. De exemplu „desfășori” (îmi place cuvântul) sunetul unui clopot care sună, odată cu sunetele ambientale ale împrejurimilor tale. Auzi clopotul cu urechea minții tale și simultan auzi cu urechea fizică zgomotul împrejurimilor, dar concentrarea este asupra clopotului imaginat.

„Curios în legătură cu asta, este că atunci când folosești mai multă concentrare mentală asupra obiectului pare să aibă cam același efect!”

Da, se păcălește creierul și „îl” facem să traducă imaginea mentală într-o percepție fizică. Dar acest grad de control asupra „creierului” tău nu este relevant pentru exercițiile mentale de Nivelul Doi. Și nici nu este o tehnică „magică” folositoare. Cu siguranță este distractivă, dar nu este folositoare.

„Timpuriu, în crearea șirului de imagini, vei vedea că anumite imagini sunt mai plastice decât altele. Unele vor fi surprinzător de vii.”

Într-o discuție anterioară asupra acestui subiect, am scris „Inerent acestui proces de a izola un simț odată și a-l „folosi creator”, elevul va învăța în mod natural despre componenta emoțională a fiecărei percepții senzoriale, și despre impactul pe care fiecare simț mental îl are asupra corpurilor astral și fizic.” Acest conținut emoțional este cel care oferă variația de intensitate între imaginații. Pe lângă folosirea exemplului intensității unei imagini așa cum ai sugerat tu, eu recomand ca ea să fie examinată pentru conținutul ei emoțional. Asta te va învăța o lecție destul de valoroasă în ceea ce privește atingerea aceluiași grad de intensitate și la alte imaginații. De asemenea, te va ajuta să izolezi simțul de asocieri emoționale care înglobează mai multe simțuri. De exemplu înțelegerea conținutului emoțional al ticăitului unui ceas te va ajuta să separi „sunetul” de „imaginea” ceasului.

„În timpul procesului, dacă iei unul dintre aceste exemple și îi faci un fel de „fotografie”, atunci vei avea un obiect foarte bun pentru exercițiu, și vei începe dintr-o situație de succes, ceea ce tinde să-ți întărească eforturile.”

O sugestie excelentă! Este de același fel ca și „Arta amintirii împluternicite”

„Abilitatea magicienilor hermetici de a-și controla starea mentală, prin controlul asupra conținutului atenției lor, duce înapoi la exercițiile cu un singur gând, de la nivelul 1 și la secvențele de gânduri planificate, adică la exercițiul planificat secvențial. Gândurile sunt cauzele și condițiile sunt efectele. Eforturile cerute spre a gândi ca un mag, au efecte pozitive disproporționate.”

Disciplinarea mentală este fundația Echilibrului. Toată magia este localizată în corpul mental al magului și este direcționată de către corpul mental al magului. Dacă magul nu este capabil de a-și formula în minte un act, cu claritate perfectă și constanță perfectă, atunci toate cuvintele imaginate și mișcările corporale din lume nu-l vor ajuta să facă actul magic.

„Având în vedere felul în care Franz a recomandat „să privim” un obiect înainte de a-l vizualiza cu ochii minții, este potrivit să facem la fel cu celelalte obiecte senzoriale? De exemplu să simți fizic „căldura” timp de câteva momente, înainte de a începe exercițiile de simțire mentală a ei, și apoi să experimentăm din nou căldura fizică odată ce ea a dispărut din memorie?”

Da! Să ai la îndemână un trandafir, sau un vas de sare sau un clopot, etc. Și de asemenea, când îți vezi de munca zilnică, poți „recolta” experiență senzorială pentru exercițiile tale. De pildă privește atent un obiect care te atrage când treci pe lângă el, și încearcă să-l absorbi (de aici cuvântul „recoltezi”) toate detaliile. Apoi folosește ceea ce ai recoltat mai târziu, în exercițiul de vizualizare. Efectuarea de recoltări similare cu fiecare dintre simțurile tale le va asculți facultatea de percepție, fizic, astral și mental, la toate nivelurile simultan. Asta deoarece le folosești „conștient”, voit și pe dea-ntregul. Este FOARTE avantajos să îmbini acest exercițiu intens „perceptiv”, de recoltare a impresiilor senzoriale, cu utilizarea intens „creatoare” a simțurilor din exercițiile III.

Toate cele bune,

Rawn Clark,

13 Octombrie – 4 Noiembrie 2002

Din nou despre vizualizările de la Nivelul Doi

Mai devreme sau mai târziu oricine ajunge la o parte din IIH care este chiar grea. Chiar o practică sprijinită și disciplinată s-ar putea să nu poată depăși un obstacol în calea progresului. În loc de a te lovi cu capul de zid, aici intervin în joc creativitatea și ingeniozitatea. Calea prin care înconjori aceste obstacole este deseori la fel de valoroasă ca și abilitatea pe care încerci s-o înveți. Dacă nu ai încă o credință, atunci ar trebui să ai o afirmație că **POȚI FACE FIECE** dintre aceste lucruri, pur și simplu este o chestiune de a afla CUM. Acest „cum” ar putea fi unic situației tale, și există un vechi proverb care spune că spre a învăța orice magie, trebuie să o faci mai întâi a ta [adică să o personalizezi]. Voi da o listă o sugestii de genul „dacă ceva nu funcționează, atunci încearcă altceva, *orice* altceva” în special pentru problema cu vizualizarea plastică, dar poate că în toată treaba îți vei da seama că mai sunt căi pe care nu le-ai explorat (și care s-ar putea dovedi folositoare altora așa că trimite-le și lor)!

Înainte de toate, verifică sugestiile lui Paul Allen și ale lui Rawn legate de vizualizare. Ei au adunat ani de experiență proprie și nu numai, și s-ar putea să fi găsit indicii valoroase, dacă nu și soluții.

Pentru siteul lui Paul Allen „Franz Bardon Research” – www.geocities.com/Athens/Forum/6243

Recomand în mod special legătura spre curgerea imaginilor (en. image streaming), care este un mod puternic pentru mulți oameni spre a accesa vizualizări intense. Ține minte, doar că dacă vrei eficacitate maximă, descrierea acestui proces CU VOCE TARE unei alte persoane, sau unui reportofon nu este opțională.

Și încearcă această procedură foarte detaliată din eseu lui Curtis White <http://light1.home.mindspring.com/magic.txt>

Sau cumpără această carte și fă exercițiile <http://amazon.com/exec/obidos/tg/detail/-/0874774241>

Desenatul este pentru mulți oameni o cale fenomenală de a deschide porțile vizuale, deoarece ,odată ce înveți cum să privești, începi să acorzi cu adevărat atenție felului în care funcționează percepția ta vizuală. Plus că este destul de mișto când descoperi că desenatul este mai puțin o abilitate mecanică și mai mult un fel de a percepe. Aceleași scurtături din percepție care stânenesc abilitatea de a desena, pot stâneni și claritatea vizualizării.

Dacă simți că vizualizarea ta ar putea fi „blocată”, atunci ai putea încerca anumite tehnici energetice spre a elibera acel blocaj. O cale curios de eficace este printr-o tehnică de medicină energetică cunoscută ca și EFT, instrucțiuni din care sunt disponibile gratis la <http://www.emofree.com/downloadEFTmanual.htm>

Începe să dialoghezi cu inconștientul tău! Există o tehnică Huna numită vânătoarea de comori, care începe comunicarea cu alte părți ale minții tale, prin efectuarea cerinței să-ți aducă înapoi o amintire favorită, sau o amintire despre o anumită calitate sau temă, și prin observarea a ceea ce iese la suprafață. Inconștientul te poate ajuta să accesezi capacitățile tale de magie, și să le mărești, aceasta fiind de exemplu o parte din focalizările asupra afirmațiilor, iar auto-hipnoza ar putea fi folosită în același scop. NLP are de asemenea tehnici de „instalare a credințelor” care ar putea fi de ajutor.

Folosește o modalitate în a ajuta să o completezi pe cealaltă. Dacă ești o persoană auditivă, atunci începe cu sunetul unei plaje, apoi simte căldura nisipului între degetele picioarelor tale. Auzi pescărușii și copii râzând. Observă dacă nu îți apar anumite imagini vizuale. După ce ai o imagine mai clară asupra modalității tale vizuale, te poți întoarce întotdeauna înapoi să izolezi aceste imagini vizuale pentru secvența corectă prin nivelul 2.

Dacă vizualizezi o cărămidă, sau fața unui ceas, nu mai fă asta! Vizualizează ceva care te atrage într-adevăr. Ceva care vrei într-adevăr să faci sau să experimentezi, și pur și simplu îmbăiază-te în experiență cu toate modalitățile pe care le poți reuni. Încearcă să te joci jocuri la care poți folosi vizualizarea. Unul care-mi plăcea era vechiul Simon cu sunete și lumină, în care încercai să repeți modelul. Există câteva dintre acestea pe net. Adaugă un alt pas. Odată ce se efectuează secvența, închide-ți ochii și să reprodu-o înainte de a atinge butoanele.

Tehnica becului de bliț. Nu știu cum să o numesc, dar privește rapid într-o anumită direcție, și apoi închide ochii și descrie cât de mult poți din cele cărora le-ai făcut o „fotografie”. Fă asta de mai multe ori până ce reușești cum trebuie.

Privește pentru imagini ÎN ALTE LOCURI. Unii oameni cred că ceea ce vizualizează ar trebui să apară în fața nasului lor imaginar, dar există o panoramă care se desfășoară în spatele urechii lor drepte. Atunci când vizualizezi încearcă să „privești” în jur 360 de grade, apoi sus și jos în simțurile interne.

Ieși din tipare. Nu-ți limita practica doar în ședințe formale acasă. Fă-ți mai amuzantă așteptarea într-un rând, transformând pe toți ceilalți în orci. Sau mărește-te prin acoperiș și privește în jurul străzii. Trimite mici păsări irizate să zboare în jurul cuiva sau acoperă-l cu scânteii.

Imaginează-ți acum ar fi dacă ai putea vizualiza ușor cu detaliu viu, cu ochii închiși sau deschiși. Încearcă să-ți imaginezi cum ar fi să faci asta zilnic, pe măsură ce-ți imaginezi că exercițiile îți devin tot mai ușoare iar abilitățile tale se trezesc ca un braț sau un picior care a fost adormit și acum începe să furnice. Ai putea chiar să te joci cu acea furnicătură, simțind-o în zona capului tău care poate vizualiza.

Atât pentru acum. Sper că ceva din ce am spus este de ajutor.

-emc

10 Septembrie 2002

Nivelul doi: exerciții olfactive

„Am o întrebare în ceea ce privește exercițiile de concentrare asupra mirosului din Nivelul II. Pe când concentrarea vizuală este ușor de înțeles, deoarece mediul ei este un input constant, am probleme în a-mi da seama cum voi realiza exercițiile olfactive. Din moment ce mirosul este dependent de inspirația prin nas, s-ar putea spune că ar fi foarte dificil să stimulez o concentrare constantă asupra mirosului?”

Șmecheria, pentru mine cel puțin, a fost să-mi focalizez atenția în însuși organul senzorial. De pildă la exercițiile de vizualizare focalizarea ta este în primul rând înăuntrul facultății tale vizuale, așa că la celelalte exerciții focalizarea ta va fi în primul rând în facultatea ta auditivă în cadrul exercițiilor de auz, în facultatea ta olfactivă în cadrul exercițiilor de miros etc.

Alege un miros cu care să începi. Petrece câteva momente mirosindu-l intens, acordând o atenție mare efectului pe care-l are asupra sinusurilor tale și asupra aparatului tău olfactiv. Observă unde te afectează el în sinusurile tale, și cum resimți acest efect etc. Apoi încearcă să faci cu imaginația ta o replică a acestui efect. Asta devine însă nonnecesar cu puțin mai multă practică, și pe măsură ce te concentrezi mai complet asupra senzației tale dinăuntrul facultății tale olfactive însăși. În cele din urmă vei fi capabil să menții continuu mirosul imaginat, independent de respirația ta.

Toate cele bune,

Rawn Clark 20 Februarie 2003

Concentrarea senzorială – re-crearea durerii

„În exercițiile care au de-a face cu re-crearea simțurilor, am băgat de seamă că deși simțurile ca văzul, auzul, atingerea etc. pot fi făcute reale cu mintea, nu pot crea o senzație de durere. Chiar atunci când îmi aduc aminte de un eveniment foarte dureros, pot re-crea (foarte ușor) numai reacția psihologică la durere, dar nu și senzația fizică însăși. De ce este așa?”

Ți-ai răspuns la întrebare! Diferența dintre „durere” și „senzație” simplă este în primul rând una psihologică. Ambele implică o mișcare energetică de-a lungul nervilor, ca răspuns la un stimul. Atunci când această energie nervoasă ajunge la creier, ea este „interpretată” de creier și identificată ca fiind x sau y. Și atunci când creierul spune „durere!”, corpul fizic începe să creeze endorfine care stimulează centrul plăcerii din creier, și tind să facă trupul să uite de durere.

Așa că, în caz că nu experimentezi în mod curent durere, este foarte dificil ca „la început” în exercițiul Nivelului Doi, să creezi senzația din memorie. Îți sugerez (în caz că nu experimentezi deja o durere) să creezi senzația de durere, înțepându-ți degetul cu un ac. Concentrează-te intens asupra senzației și experimentează-o pe cât de deplin posibil în scurtul timp în care ea durează. Apoi, încearcă s-o reproducă imediat cu imaginația ta creatoare. Din acest mic experiment inofensiv vei învăța anumite lecții valoroase despre durere!

„Și de ce sunt efectele psihologice ale durerii mult mai rele decât momentele (de obicei) scurte ale durerii înseși? Dacă mă gândesc la asta, durerea psihologică este mereu mult mai rele (decât cea fizică) chiar și atunci când nu există o durere fizică declanșatoare.”

Psihicul este cel care interpretează senzația și decide dacă este „plăcută” sau „dureroasă” sau undeva între ele. Cu alte cuvinte, „psihicul” este acela care suferă durere, nu corpul fizic. Corpul doar „experimentează senzația”. Dar numai când „interpretăm” mental și emoțional senzația percepută de instrumentul nostru corporal, ies la suprafață valorile „plăcere” și „durere”. Rănilor emoționale (opuse rănilor fizice) creează percepția unei dureri pe care psihicul și-o amintește deoarece este o durere pur psihică, și nu există nici un mecanism trupesc care să opacizeze sau să transforme acest tip de durere.

Cu alte cuvinte, este posibil „ca mintea” să transforme „durerea” într-o „plăcere” (sau în orice altceva între aceste extreme) și viceversa, deoarece mintea este cea care controlează interpretarea senzației. Asta este adevărat pentru „durerea” fizică ȘI pentru „durerea” emoțională.

„Dacă reacția psihologică la durere poate fi depășită, poate atunci senzația de durere însăși să fie...nu împuținată, nu transformată, doar...deconectată. Să fii conștient de ea, dar să nu te deranjeze (nu pe „mine”). Asta ar da o dimensiune totalmente nouă senzației de durere fizică. Probabil una mult mai ușor de suportat.”

Da, în toate privințele. ORICE senzație poate fi transformată sau ignorată, adică te poți deconecta de la ea. Meditația Centrul Liniștirii demonstrează o tehnică pentru realizarea acestui lucru.

Ia de exemplu senzația unei dureri musculare surde, de lungă durată. Concentrează-ți întreaga atenție asupra percepției acestei dureri surde. Izolează senzația în sine de toate gândurile care apar ca răspuns la ea, și de toate emoțiile care se atașează de aceste gânduri. Recunoaște-o doar ca pe „o” senzație, fără nici o semnificație specială.

Acum, spre a o transforma într-o senzație diferită, ca de exemplu o căldură relaxată, îți folosești imaginația creatoare și umpli energia pură și fără semnificație a senzației cu „semnificația” căldurii relaxate. Recunoaște senzația ca fiind una a căldurii relaxate.

În mod alternativ, spre a șterge senzația din câmpul tău de percepție (adică a o ignora) tot ceea ce trebuie să faci este să-ți muți „întreaga” atenție altundeva, și s-o focalizezi exclusiv acolo.

Toate cele bune,

Rawn Clark 26 Aprilie 2003

Correspondențe Elementare între exercițiile de concentrare senzorială de nivelul doi și oglinda sufletului

„Mă întrebam care sunt corespondențele elementale față de simțuri?”

Pentru exercițiile de concentrare senzorială de Nivel Doi, corespondențele Elementare sunt:

Văz = Foc

Auz = Apă

Tactil = Akasha

Miros = Aer

Gust = Pământ

Toate cele bune,

Rawn Clark 14 August 2003

„Ești sigur despre asta? Mie îmi iese astfel:

Văz = Foc

Auz = Aer

Tactil = Apă

Miros și gust = Pământ

Nu sunt exact sigur unde s-ar potrivi akasha, dar aș spune că atribuirea akashei cu un anume simț fizic nu mi se pare a avea sens. În primul rând datorită faptului că aș asocia akasha mai mult cu simțul intuiției sau cu percepția directă a semnificației esențiale.”

Așa cum asociem cele cinci degete cu cele patru Elemente, plus Akasha, la fel sunt asociate și cele cinci simțuri fizice. Ceea ce spui are mult caracter logic (și într-adevăr aceste asocieri apar mai târziu în IIH), dar în ceea ce privește relația specifică dintre exercițiile „mentale” de la Nivelul Doi referitoare la folosirea creativă a simțurilor, și Oglinda Sufletului, asocierile sunt așa cum le-am spus.

Ca întotdeauna, văzul este asociat cu Focul, deoarece: 1) Văzul depinde de lumină. 2) Dificultățile cu acest exercițiu indică un dezechilibru în regiunea de Foc a corpului astral.

În acest caz, auzul este asociat cu Apa deoarece: 1) Percepția fizică a sunetului depinde de unde care îți lovesc timpanul. Ceea ce are nevoie de ritm și frecvență. 2) Sunetul afectează direct corpul emoțional. 3) Dificultăți cu acest exercițiu indică un dezechilibru în regiunea de Apă a corpului astral.

Aici, tactilul este asociat cu Akasha deoarece: 1) Percepția și interpretarea tactilului este cea mai complexă din toate simțurile și poate incita răspunsuri-memorie de la oricare dintre celelalte simțuri. Pe măsură ce se lucrează cu izolarea fiecărui simț, există aproape întotdeauna o senzație tactilă asociată cu orice ar fi ceea ce ai încerca să creezi cu acel simț. 2) Percepția unei senzații tactile afectează direct toate cele trei corpuri. 3) Dificultăți cu acest exercițiu indică un dezechilibru global, și pe măsură ce se transformă cele mai importante trăsături negative (indiferent cărui Element ar aparține ele), acest exercițiu devine mai ușor.

Mirosul este asociat cu Elementul Aer deoarece: 1) Mirosul necesită inspirația unei cuante din atmosferă, care conține moleculele pe care le interpretează sistemul olfactiv. El se bazează „numai” pe mediul aerului; pe când auzul poate funcționa prin apă și chiar prin obiecte solide. 2) Percepția unei arome afectează direct corpul mental (acesta este un motiv pentru folosirea tămâii în ritual). 3) Dificultăți cu acest exercițiu indică un dezechilibru în regiunea de Aer a corpului astral.

Și în final, gustul este asociat aici cu Elementul Pământ deoarece: 1) Gustarea a ceva necesită introducerea în gură a unei materii lichide sau solide și absorbirea acestei substanțe de către limbă. 2) Percepția gustului afectează direct corpul fizic, și la fel ca simțul tactil / Akasha, izolarea simțului gustativ va incita răspunsuri-memorie de la toate celelalte simțuri (în special de la cel de miros / Aer). 3) Dificultăți cu acest exercițiu indică un dezechilibru în regiunea de Pământ a corpului astral.

Toate cele bune,

Rawn Clark 15 August 2003

„Pe de altă parte, corespondențele elementare pe care le spui tu au un anumit sens. Chiar dacă în primul rând la nivel intelectual, și nu la nivel intuitiv.”

Nu găsesc altă o greșală în ceea ce ai spus, cu excepția faptului că ai pus conexiunea ca relație între simțurile fizice, oglinda sufletului și exercițiile de concentrare senzorială de la Nivelul Doi. Când aduci împreună acești trei factori, și îi relaționezi cu întrebarea originală despre relația dintre aspectele oglinzii sufletului și dificultățile care apar la exercițiile de concentrare senzorială, atunci îți vei da seama că acele corespondențe sunt întrucâtva diferite decât sunt pentru simțurile corpului mental. Eu îmi bazez afirmația și lista de corespondențe pe mai mulți ani de sfătuire a elevilor chiar despre aceste chestiuni. Experiența mea este că aceste corespondențe sunt corect funcționale în această situație specifică.

Nu vreau să argumentez și știu că nici tu nu vrei asta, dar din moment ce lista de corespondențe pe care am oferit-o este așa de contra-intuitivă, simt că este important să-i explic relevanța pentru munca de Nivel Doi. Dacă elevul folosește corespondențele pe care le-ai sugerat, atunci rezultatele vor fi neproductive când încearcă să facă o legătură între dificultățile cu exercițiile de concentrare senzorială, și aspectele oglinzii sufletului

Toate cele bune,

Rawn Clark 16 August 2003

Dificultăți în a lucra cu ochii închiși vs. ochii deschiși

„Deși pot vizualiza încredător și plin de succes cu ochii deschiși – am ceva dificultăți în a vizualiza cu ochii închiși. Atunci când vizualizez ceva cu ochii închiși, cum ar fi o banană – ea pare să apară doar vag și „văd” numai o parte din ea, și după ceva vreme ea se estompează de tot. Ea apare corect și clar atunci când am ochii deschiși. Când efectuez vizualizări cu ochii închiși, am încercat să fac un duplicat al procesului mental pe care-l fac cu ochii deschiși – dar fără mult succes. Imaginile pur și simplu nu sunt „chemate” cu ușurință.”

Nu știu dacă ăsta este un „răspuns” per se, dar aș vrea să-ți ofer ceva la care să te gândești. O diferență între a lucra cu ochii închiși și cu ei deschiși este că cu ochii deschiși ai un anumit fundal definitoriu asupra căruia să-ți proiectezi vizualizarea. Cu alte cuvinte, este o suprafață care are adâncime. Pe de altă parte, cu ochii închiși nu există nici o suprafață, numai o întunecime fără adâncime. Așadar creierul tău nu mai este capabil să spună de exemplu „bine, voi crea această vizualizare la trei picioare în fața mea”. Nu are o judecare automată asupra locului „unde” să plaseze vizualizarea.

Mai mult, în vizualizarea cu ochii închiși, nu se „folosesc” ochii în același fel în care ei se folosesc când sunt deschiși. Omul este forțat să lucreze numai cu creativitatea mentală, separată de văzul normal.

Mai presus de toate, îți recomand să continui să lucrezi la asta.

Toate cele bune,

Rawn Clark 11 Aprilie 2004

Nivelul II: Antrenament astral

Lucrul cu oglinzile sufletului și echilibrul elemental

„Despre subiectul oglinzilor sufletului, este vreo cale să „testez” echilibrarea echilibrului meu elemental, sau este el dependent în totalitate de oglinda sufletului?”

Viața este testul echilibrului tău Elemental. Atunci când ajungi la Echilibru, vei ști dincolo de orice îndoială.

„De asemenea, referitor la echilibru, la finalul Nivelului 2 Bardon scrie: „trebuie să începi deja să elimini toate caracteristicile rele de durată și care reprezintă cea mai mare piedică pentru dezvoltarea ulterioară”. Dar, la începutul capitolului el spune că toate elementele, atât cele pozitive cât și cele negative trebuie aduse întru echilibru. Atât la oglinda pozitivă cât și la cea negativă, pentru mine, elementul apă are cel mai mare dezechilibru. Odată ce pun în echilibru toate elementele negative, ar trebui doar să mă gândesc la anumite calități pozitive pe care să le am, spre a aduce celelalte aspecte pozitive ale elementelor întru echilibru cu apa pozitivă?”

Scopul final al oglinzii este să-ți pozitivizezi complet personalitatea. Bardon sugerează trei stagii spre a o face:

- 1) Transformă cele mai importante aspecte din oglinda negativă a sufletului, în aspecte pozitive. De unul singur, acest proces reduce mult dezechilibrul global.
- 2) Mărește pozitivitatea acelor Elemente care sunt mai puțin pozitive decât Elementul tău cel mai pozitiv. Acțiunea mărește echilibrul tău global, chiar dacă nu este o pozitivizare completă a întregului. Încă mai există caracteristici negative prezente, dar nici un Element nu este mai puternic, pozitiv sau negativ, decât una altul.
- 3) Transformă toate trăsăturile negative minore rămase. Asta rezultă în personalitatea complet pozitivizată, tipică Echilibrului Elemental astral.

La începutul Antrenamentului Astral de la Nivelul Trei, Bardon a scris:

„Înainte de a începe exercițiile acestui capitol [id est inspirația și acumularea Elementelor] trebuie ca prin introspecție și stăpânire de sine să fie realizat în suflet echilibrul astral al elementelor, pentru a nu ne face rău nouă înșine. Dacă există certitudinea că nici un element nu domină, trebuie să lucrezi mai departe în cadrul evoluției la înnobilarea caracterului tău, dar de asemenea, poți merge mai departe anume în a lucra cu elementele în corpul astral.”

Cu alte cuvinte, el sugerează că trebuie să ajungi la terminarea celei de-a doua etape pe care am scris-o mai sus, în care nici un Element nu este dominant. În acest punct, nu ar trebui să existe nici o trăsătură negativă „majoră” de caracter.

În cazul tău, având o Apă foarte pozitivă, va trebui să mărești pozitivitatea în cadrul Pământului, Aerului și Focului, înainte de a începe munca de Nivel Trei. Însă transformarea trăsăturilor negative de caracter ale Apei va avea cel mai probabil efectul de a mări pozitivitatea celorlalte Elemente ale tale. Nici o parte a personalității tale nu există independent de celelalte, așa că transformarea unei părți îți afectează în cele din urmă întreaga personalitate.

Transformarea de Sine necesită o re-evaluare constantă de sine. Pe măsură ce te schimbi, transformările îți sunt reflectate în compoziția ta Elementală, și ea va arăta diferit la fiecare nivel. Până în momentul când ți-ai rezolvat trăsăturile negative majore de caracter, oglinda sufletului tău va arăta destul de diferit. Cât de diferit, asta este imposibil de a fi prezis din perspectiva ta prezentă, dar foarte probabil că se vor dovedi nonnecesare griji tale prezente despre o Apă foarte pozitivă.

„Aha! Acum cred că înțeleg! Și deoarece oglinzile sufletului vor arăta constant în mod diferit, făurirea de sine este continuă.”

Da! ea devine o Artă, care oferă mare bucurie artistului.

„Atunci când se ajunge la nivelul 7 respectiv referitor la echilibrul mental, se rafinează acest proces sau se lucrează mai adânc cu el?”

Este același proces esențial de introspecție intensă și de rectificare ulterioară, dar la acest nivel el se aplică Individualității mentale și nu personalității astrale. „Regulile” care aparțin muncii mentale sunt puțin diferite decât cele care aparțin muncii astrale. În târâmul mental „asemănătorul atrage asemănătorul” în mod exclusiv; pe când în târâmul astral este DE ASEMENEA adevărat că „opușii se atrag”, ceea ce complică munca astrală în comparație cu munca mentală. De asemenea, până în acel punct în inițierea sa, elevul a devenit adept în Arta făuririi de sine a personalității astrale, iar acea abilitate este aplicată ușor și eficient la făurirea de sine mentală. Munca mentală de Nivel Șapte este relativ ușoară comparativ cu munca astrală timpurie de făurire de sine.

Procesul atrage după sine o transformare astrală adițională. Echilibrul mental obținut TREBUIE să fie făcut manifest în personalitatea astrală. Dar de această dată (și de acum înainte) transformarea de sine astrală este FOARTE ușoară și imediată. Asta datorită faptului că se lucrează din perspectiva mentală superioară a Sinelui Individual, într-o manieră direct creatoare.

Despre articolul „Științele hermetice” atribuit lui Franz Bardon

„Cele ce urmează sunt un fragment dintr-un articol scris de dl. Bardon.”

Deși Merkur îl prezintă ca fiind scris „de” Bardon, singurul lucru știut ca fapt este că articolul provine din proprietatea lui Bardon. Trebuie să fii de acord cu Dieter Ruggeberg că acest articol a fost cel mai probabil scris de Otti Votavova (secretară a lui Bardon și autoare a lui „Frabato”). Baza pusă asupra conceptelor de „cantitate” și „calitate” ca și chei, indică stilul lui Otti mai mult decât al lui Bardon. De asemenea limbajul nu conține claritatea scrierii lui Bardon, și deseori sună ca o parafrază slabă a altor lucruri pe care le-a scris Bardon.

Acest segment intitulat „Metodologia” nu are nimic de-a face cu „introspecția”. El are de-a face cu metodele care se folosesc în cadrul muncii de transformare a caracterului din Nivelul Doi.

„Trebuie să-ți aduci toate caracteristicile negative, care bineînțeles corespund celor patru elemente, la un nivel în care toate caracteristicile tale negative să fie egale ca număr. Atributele care sunt cel mai puțin prezente trebuie să fie transformate în atribute pozitive.”

Asta este adevărat „numai” în legătură cu munca inițială de transformare a caracterului, din Nivelul Doi. În IIIH, la începutul Nivelului Trei, Bardon afirmă că elevul trebuie să fi stăpânit „cel puțin” trăsăturile negative majore de caracter, și să fi obținut acest „echilibru” rudimentar. Această echilibrare a trăsăturilor de caracter negative și pozitive, „NU” este „Echilibrul Elemental” în sine – aceasta este numai o stare preliminară de „echilibru” relativ. La Nivelul Trei, se continuă lucrul către „Echilibru”, până ce toate trăsăturile negative de caracter sunt transformate și este realizată o pozitivizare continuă a personalității.

„1. Prin combaterea pasiunilor negative se realizează intensificarea fluidelor individuale (electric, magnetic și electromagnetic) și se întăresc acumulările (asta se aplică la toate elementele).”

Ăsta este un fel cam oblic de-a spune că lupta cu trăsăturile tale negative de caracter îți întărește voința. Compară asta cu ceea ce a scris Bardon în IIIH, Nivelul Doi. „3. Controlul și lupta directă: prin atenție și voință nu vei permite nici unei deficiențe pasionale să se manifeste, luptând direct cu ea încă din fașă. Această metodă este cea mai dificilă și este bună doar pentru persoanele ce posedă o doză mare de voință sau pentru cei care doresc să dobândească un puternic autocontrol volitiv prin lupta împotriva propriilor pasiuni.”

„2. Prin practica autosugestiei sunt eliminate pasiunile negative prin retragerea timpului și spațiului. Dar asta nu devine o realitate, până ce trăsătura pozitivă dorită nu devine un obicei; până în acel punct, trăsătura negativă încă poate ataca persoana respectivă. Numai atunci când trăsătura pozitivă sau bună a devenit un obicei în întregime, putem spune că a fost eliminată pasiunea negativă. Așadar, nu mai poate ataca niciodată acea persoană.”

Prin „retragerea spațiului și timpului”, autorul spune că autosugestia nu este o metodă de „a lupta încă din fașă”, ci mai degrabă că ea are loc într-un timp și loc în care trăsătura negativă de caracter nu este imediat manifestă. Restul propoziției spune doar că prin autosugestie nu se „elimină” un obicei negativ, ci este „înlocuit” cu unul pozitiv, nou.

„3. Prin transmutație este întotdeauna mărită capacitatea puterii cantitative. Dacă trăsăturile pozitive ce aparțin unui element sunt prea slabe, atunci trebuie să mărești puterea trăsăturilor pozitive prin transmutarea pasiunilor negative existente.”

Și ăsta este un fel complicat de a spune ceva simplu. Adică, dacă aspectul pozitiv al unui Element este slab, atunci Elementul poate fi întărit prin transmutarea caracteristicilor negative aparținând respectivului Element, în caracteristici pozitive, mărinț așadar pozitivitatea globală a Elementului cu pricina. Compară asta cu ceea ce a scris Bardon la Nivelul Doi „2. Transmutarea: transformarea pasiunilor în calitățile opuse, prin autosugestie și prin meditații repetate asupra calităților bune/pozitive și prin încrederea continuă în acestea.”

„4. Izolarea. În caz că nu vrei să folosești nici una dintre metodele de mai sus, sau dacă nu ești capabil de a le folosi, te poți întoarce mereu la izolarea pasiunilor negative. Ceea ce este realizat prin retragerea întregii tale atenții de la pasiunile tale negative. Prin asta, nu realizezi nimic cantitativ, adică te predai destinului.”

Cu alte cuvinte, în loc să te confrunți direct cu caracteristicile tale negative și să le schimbi, pur și simplu tu te retragi de la ele atunci când ele apar. Dacă te enervezi, îți ignori enervarea și îți îndrepti mintea altundeva, sau te îndepărtezi de la situația care ți-a produs mânia. Pentru mine, asta este o eschivare majoră, și nu este prin ea însăși, o metodă eficace de transformare de sine.

Acestea fiind spuse, articolul „Științele hermetice” este slab scris, zăpăcește și e un substitut foarte slab pentru ceea ce a scris Bardon în IIIH.

Toate cele bune,

Rawn Clark 7 ianuarie 2003

Nivelul II: Antrenament fizic

Respirația prin pori și exercițiul „Inspirația frumuseții”

„Am avut o experiență interesantă, de respirație prin pori. O dată când efectuam acest exercițiu, mi-am putut simți actualmente corpul respirând chiar așa cum spune Bardon în IIIH. Nu era implicată nici o vizualizare. Simțeam că energia era suptă întru corpul meu prin pori, și ieșea din el atunci când expiram.”

Acea experiență este scopul respirației prin pori de Nivelul Doi. Cu alte cuvinte, asta este modul în care trebuie să simți experiența oricând.

Modul în care „simți” experiența – nu cum arată ea sau cum te gândești că ar trebui să arate – este CEA mai importantă cheie spre a stăpâni respirația prin pori și Energia Vitală. Dacă te concentrezi numai asupra aspectului de vizualizare al respirației prin pori și al lucrului cu EV, atunci experiența va rămâne predominant mentală. Însă, atunci când punctul principal al focalizării este „senzația” respirației prin pori și a EV, atunci ea devine o experiență astrală și fizică, sprijinită „de” vizualizarea ta mentală. Odată ce ajungi s-o „simți”, experiența devine una foarte ușoară și foarte eficace.

„Ceea ce mă face să cred că trupurile noastre acționează în acest fel indiferent dacă suntem conștienți sau nu de proces. Efectuarea exercițiilor de concentrare doar aduce experiența în fața minții tale.”

Asta este corect, însă respirația inconștientă prin pori pe care o face corpul din voința sa primitivă, nu este nici pe departe așa de puternică precum este respirația „conștientă” prin pori. Magia Hermetică este esențialmente utilizarea „conștientă” a propriilor metode ale naturii. Tocmai acest factor al „utilizării conștiente” este acela care le face „magice” și le împuternicește în feluri pe care natura nu le realizează în general, atunci când este lăsată de una singură.

De unul singur corpul tău inspiră multe lucruri prin porii lui. Totul de la constituenții chimici ai aerului, până la gândurile și emoțiile altora. Toate acestea te afectează în cele din urmă în întregimea sinelui tău: fizic, astral și mental. Unele lucruri corpul le inspiră deoarece are nevoie de ele pentru menținerea vieții sale, dar există alte lucruri pe care el le inspiră și care sunt toxice. Aceasta este o cale prin care suntem conectați intim cu mediul nostru înconjurător.

Pe de altă parte, respirația prin pori „conștientă” și magică este foarte precisă și foarte disciplinată. O idee sau energie precisă este inspirată într-o manieră disciplinată. Invers, toxine precise mentale și astrale sunt expirate într-o manieră disciplinată. Tot acest proces este efectuat „conștient” și cu o focalizare mare, profitându-se de expertiza inconștientă a corpului în această privință. Este ca și cum ai lua lumina solară și ai transforma-o într-o rază laser – i se mărește exponențial puterea.

Cu respirația magică prin pori se pot inspira orice fel de lucruri bune, care te hrănesc la fiecare nivel al ființei tale, de la fizic la Unitar. Unul dintre cele mai hrănitoare lucruri pe care îl poate inspira un om prin respirația magică prin pori, este Frumusețea, în orice formă a Sa.

Iată un experiment care ar putea funcționa foarte bine pentru tine, având în vedere abilitățile tale artistice.

INSPIRAȚIA FRUMUSEȚII

Găsește o imagine a ceea ce este pentru gusturile tale CEL mai frumos tablou. Sau mergi la muzeul local. Oricum, să ai în fața ochilor tăi fizici această imagine fizică (nu este nevoie de nici un fel de vizualizare). Liniștește-te și gândește-te un timp scurt la experiența de respirație prin pori pe care ai descris-o mai sus. Amintește-ți cum ai „simțit” fizic acțiunea de a inspira cu tot trupul.

Acum concentrează-ți atenția asupra imaginii Frumuseții din fața ochilor tăi fizici. „SIMTE” Frumusețea ei. Concentrează-ți atenția asupra a ceea ce face ca această imagine să fie frumoasă în ochii tăi, și „simte” acele lucruri. Atunci când „simți” Frumusețea imaginii, inspiră „senzația” prin pori până în miezul ființei tale. Umple-te cu această „senzație” de Frumusețe. Încearcă să refaci „senzația” adevăratei respirații prin pori pe care ai descris-o. Lasă ca „senzația” să conducă întregul experiment – eliberează-te de orice încercare de vizualizare și raționalizare de orice fel și doar „simte”.

Atunci când te-ai umplut, împământează-te „simțind” o conexiune între tine și pământul de dedesubtul picioarelor tale, ieșind din coloana ta vertebrală și intrând adânc întru sol, ca o rădăcină. Lasă ca orice exces de energie să curgă în jos întru pământ (Frumusețea este mereu o binecuvântare pentru pământ). Apoi reia-ți conștiența normală de stare de veghe.

„Atunci când „Inspiram Frumusețe” am găsit că este de ajutor să asociez / creez o conexiune cu imaginea, spre a stabili un fel de mișcare subtilă de balansare. Un flux care pleacă și un reflux care se întoarce. Să trimiți un fel de undă elastică în afară spre univers, cerând o rezonanță / calitate / element / vibrație de literă / virtute divină specifică. Și apoi un „moment” mai târziu, atunci când se întoarce unda, ca un reflux de energie care se revărsă întru spațiul meu de dans astral / mental, [ea] ESTE de acea calitate pe care am cerut-o.”

„Magia lui IHVH-ADNI” (MIA) pe care o prezint pe siteul meu, folosește o variantă a acestei tehnici. Ai putea-o găsi foarte folositoare...

În MIA, se acumulează o energie, i se imprimă acesteia o rezonanță aparte, și apoi este trimisă către „marginile filozofice ale universului”. În decursul călătoriei sale în afară, ea atinge materia universului, și cauzează ca acea materie să rezoneze corespunzător. Când atinge finalmente divinul (id est „marginile universului” sau infinitatea), ea este transformată imediat și această energie transformată este cea care se întoarce ca un reflux. De-a lungul călătoriei sale înapoi, ea transformă mai mult materia universului pe care o atinge, întorcându-se în cele din urmă spre a-l transforma pe cel care a trimis-o. Ceea ce are efectul de a crea o armonie rezonantă între cel care trimite energia și universul însuși, transformându-i simultan pe ambii.

„Apoi, la următorul reflux, odată ce ai toată această [aici plasează tipul de energie primară cerută de tine] în jurul tău, ești ud până la piele de calitățile pe care le-ai cerut, viața pe care o Inspiri din măduva oaselor și prin porii pielii este bogată în substanțele hrănitoare cerute. Mmmm, ca și cum ai inspira vitaminele tale zilnice. Dar în acest caz, vitamina este FRUMUSEȚE. Ea se revarsă și umple fiecare crăpătură și crevasă. Inspiri frumusețe. Și din moment ce EȘTI ceea ce MĂNÂNCI, începi să devii frumusețe. Acest fluid rezonant cu frumusețea nu „crează” frumusețea înăuntrul tău, ci „găsește frumusețea” înăuntrul tău și luminează o lumină de recunoaștere [a sa] asupra ei. Fluidul o scoate în afară, o invită să iasă la iveală și să fie.”

După ce ajungi la acești nivel de a FI ceea ce mănânci, este posibil să expiri frumusețe, și să afectezi în acest fel împrejurimile tale. De fapt, poți inspira și expira continuu universul înfrumusețat, și să creezi o relație de rezonanță între tine și împrejurimile tale. Folosind această tehnică, este de asemenea posibil să afectezi balonul temporal care-ți înconjoară conștiința. În esență, asta înfrumusețează viitorul imediat și dispersează orice „rezistență” din calea ta. De asemenea poate fi transformată cu ușurință într-un organ senzorial, prin care să scanezi balonul temporal.

Toate cele bune,

Rawn Clark 5 Octombrie 2002

Despre „asana” lui Bardon de la Nivelul Doi

„Am observat că traducerea Merkur spune că genunchii ar trebui să se atingă, pe când alte traduceri, par să spună doar că ei ar trebui să fie proporționați. Atunci când eu mențin genunchii împreună, nu am în mușchi nimic altceva decât încordare. Are cineva o intuiție cu privire la adevăratele intenții ale dlui Bardon, genunchii [ar trebui să fie] apropiați sau depărtați.”

Genunchii „nu” au nevoie să se atingă. Dar, trebuie să rămână destul de apropiați între ei (2-3 inch) pentru ca să-ți rămână dreaptă coloana vertebrală. Atunci când coloana ta este dreaptă și genunchii tăi sunt îndoiți la 90 grade, ei se vor afla în mod natural la distanța potrivită unul de altul pentru corpul „tău”. Această poziție trebuie să fie relaxată, și nu una în care te chinui să-ți menții genunchii în contact. Afirmatia lui Bardon despre legarea picioarelor se aplică doar dacă genunchii tăi se depărtează „foarte” mult. Asta se întâmplă de obicei deoarece coloana vertebrală nu îți mai este dreaptă, așa că legarea gleznelor va ajuta să-ți învețe corpul să-și mențină automat o coloană dreaptă, prin forțarea genunchilor să se apropie. De asemenea, ar putea ajuta la început să stai pe un scaun care te poate sprijini cel puțin la mijlocul pulpei, și are și spătarul drept. Acest sprijin al coapselor te va ajuta să-ți menții genunchii apropiați dacă ei tind să se depărteze, iar spătarul drept poate fi folosit spre a te obișnui cu senzația unei coloane vertebrale drepte. Când te poți relaxa, fiind sprijinit în totalitate de scaun, atunci mișcă-te înainte cu câțiva inch și stăpânește postura fără suport pentru spate sau pentru coapse.

Diferențele dintre ediția Ruggeberg (traducerea lui A. Radspieler) și ediția Merkur sunt interesante. Editorii / traducătorii ediției Merkur par să fi făcut destul de multă rescriere. Prezint ambele traduceri pentru comparație.

RUGGEBERG

„Următorul exercițiu va fi despre controlul corpului. Este nevoie de mare abilitate pentru a sta nemișcat și confortabil, prin urmare e nevoie să înveți cum să faci acest lucru. Stai așezat pe un scaun astfel încât coloana vertebrală să fie dreaptă. La început te poți lăsa pe spătar pentru sprijin; ține picioarele apropiate, astfel încât să formeze cu genunchii un unghi drept. Stai relaxat fără să încordezi nici un mușchi, mâinile se odihnesc ușor pe coapse. Pune un ceas să sune peste 5 minute. Acum închide ochii și observă-ți tot corpul. La început vei vedea că mușchii sunt agitați ca și consecință a stimulilor nervoși. Impune-ți cât de energic poți, să perseverezi în a sta relaxat. Oricât de simplu pare acest exercițiu, totuși este destul de dificil pentru începători. Dacă genunchii au tendința constantă să se depărteze poți lega picioarele la început cu o sfoară sau un prosop. Dacă poți sta fără tresărire sau fără un efort special timp de 5 minute, atunci de fiecare dată când practici mărește durata cu un minut. Dacă reușești să stai liniștit cel puțin 30 de minute, confortabil și fără de probleme, atunci exercițiul este îndeplinit. Când ajungi în acest punct vei constata că nu e altă poziție mai bună pentru corp ca să se relaxeze și să se odihnească.”

MERKUR

„Următorul exercițiu se ocupă de controlul corpului. Este o artă să stai nemișcat și confortabil, și ea trebuie învățată. Stai așezat pe un scaun astfel încât coloana vertebrală să fie dreaptă. La început spătarul scaunului poate fi utilizat pentru sprijin; în timp ce stai pe scaun picioarele ar trebui să fie ferm plasate pe sol și să se atingă, la fel ar trebui și genunchii; picioarele ar trebui de asemenea să formeze la genunchi un unghi drept. Odihnește-ți ușor mâinile pe picioare, aproape de genunchi, mâna dreaptă pe genunchiul drept, mâna stângă pe genunchiul stâng. Apoi încearcă să stai fără nici un sprijin al spatelui, fără tensiuni, fără încordare în mușchi, dar ține minte să stai drept. Pune un ceas să sune peste 5 minute și începe exercițiul. Acum închide ochii și în această postură observă atent ceea ce se întâmplă în corpul tău. La început vei vedea că mușchii sunt agitați sau iritați datorită stimulilor nervoși. Adună-ți toată energia spre a depăși această senzație și impune-ți să rămâi liniștit în această poziție. Oricât de simplu pare acest exercițiu, totuși este dificil pentru începători. În caz că experimentezi dificultăți în a-ți menține împreună genunchii și picioarele, le poți lega împreună cu o coardă sau un prosop. Dacă reușești în a rămâne în această poziție timp de 5 minute, fără nici un efort și fără întrerupere, atunci mărește durata cu un minut per exercițiu, de fiecare dată când exersezi, până ce ești capabil să rămâi în această poziție timp de 30 minute – cu condiția că ești total confortabil, că nu există nici o întrerupere, și că te afli complet în pace. Când ai realizat asta, exercițiul este complet. Când ajungi în acest punct vei constata că nici o altă poziție nu îți va permite așa de multă relaxare și odihnească ca aceasta.”

În comparație, ediția Merkur accentuează ideea că genunchii trebuie să se atingă, pe când ediția Ruggeberg accentuează nevoia de relaxare. Dificultatea cu ediția Merkur este că este imposibil să-ți relaxezi adânc mușchii picioarelor, dacă se „țin” simultan și genunchii împreună – este contrar întregului scop al exercițiului.

Toate cele bune,

Rawan Clark 21 Decembrie 2002

Un prieten vorbitor de limbă germană a răspuns

M-am uitat peste ediția mea din "Der Weg zum wahren Adepten" (Bauer, 1994): "...Die Fuesse sind beisammenzuhalten und bilden mit den Knien einen rechten Winkel, die Knie zueinander. Sie sitzen frei, ohne Anstrengung der Muskeln, beide Haende ruhen leicht auf den Schenkeln."

Dacă încerc să traduc direct acest pasaj, traducerea ar suna cam așa: „Picioarele ar trebui să fie ținute împreună și să formeze un unghi drept cu genunchii, genunchii împreună (die Knie zueinander). Stai liber, fără efort muscular, ambele mâini sprijinindu-se ușor pe coapse.”

Așa că ediția Ruggeberg pare să fie puțin mai aproape de original, dar de asemenea ea a lăsat în afară expresia „die Knie zueinander” (genunchii împreună). Dar ce înseamnă exact „genunchii împreună” (adică se ating? sau pur și simplu nu sunt prea depărtați?) este lăsat din nou la interpretarea individului.

Nivelul III

Etalonul Echilibrului Elemental ca pregătire pentru nivelul trei

„Cum pot fi sigur că practic NEVĂTĂMAT exercițiile de „respirație a elementelor”? Am citit în IIIH că aceste exerciții pot fi periculoase dacă nu sunt practicate având un echilibru elemental bun. Cunoști vreun exercițiu care să-mi testeze propriul echilibru elemental?”

Nivelul de echilibru cerut pentru exercițiile cu Elementele de la Nivelul Trei, este unul rudimentar. Cu alte cuvinte, trebuie să-ți fi transformat cele mai importante (adică cele mai supărătoare) trăsături negative de caracter. „Testul” echilibrului tău Elemental este progresul tău cu munca de transformare a caracterului, prin Oglinda Sufletului.

Dacă ai acest „echilibru rudimentar” atunci exercițiile de respirație a Elementelor îți vor sprijini lucrul continuu de transformare a caracterului și-l vor face încetul cu încetul mai ușor. Dar dacă nu ți-ai rezolvat cu succes trăsăturile negative majore, atunci exercițiile de respirație a Elementelor le vor înrăutăți. Într-un asemenea caz, Elementele îți vor amplifica trăsăturile negative de caracter. Asta este o altă cale de a verifica dacă ai ajuns sau nu la echilibrul potrivit spre a începe respirația Elementelor.

Toate cele bune,

Rawn Clark 28 Aprilie 2003

„Am o întrebare pentru toți, în ceea ce privește echilibrul elemental. Din moment ce elementele sunt asociate cu simțurile, dacă am avut succes cu toate exercițiile mentale ale nivelului 2, înseamnă asta că am echilibrat destul de mult elementele spre a trece la nivelul 3? Eu aș răspunde da, dar aș vrea să aud și ceea ce gândiți voi, deoarece nu sunt sigur. Eu mă gândesc că acest test (observarea faptului dacă ești echilibrat) este mult mai sigur decât folosirea oglinzii sufletului. Care vă sunt gândurile în legătură cu asta?”

De unul singur, acest proces nu este un test potrivit. Te rog verifică ceea ce a avut Bardón de spus despre asta în primul paragraf din „Antrenamentul magic astral (III)”

„Înainte de a începe exercițiile acestui capitol trebuie ca prin introspecție și stăpânire de sine să fie realizat în suflet echilibrul astral al elementelor, pentru a nu ne face rău nouă înșine. Dacă există certitudinea că nici un element nu domină, trebuie să lucrezi mai departe în cadrul evoluției la înnoobilarea caracterului tău, dar de asemenea, poți merge mai departe anume în a lucra cu elementele în corpul astral.”

Cu alte cuvinte, el sugerează că etalonul este Oglinda Sufletului, și nu succesul cu exercițiile de concentrare senzorială. Amintește-ți că lucrul cu Elementele de la Nivelul Trei este un exercițiu „astral”, la fel ca lucrul cu Oglinda Sufletului. Pe de altă parte, exercițiile de concentrare senzorială sunt exerciții „mentale”, și deși au impact asupra echilibrului „astral” al Elementelor, valoarea lor transformatoare principală este în ceea ce privește echilibrul mental.

Ca întotdeauna, spre a progresa spre Nivelul următor, trebuie să se stăpânească mai întâi exercițiile din „toate trei” secțiunile ale Nivelului prezent. Nu este suficientă doar stăpânirea exercițiilor de concentrare senzorială. Trebuie să se fi progresat de asemenea în transformarea caracterului până la gradul pe care l-a indicat Bardón (adică trebuie să se fi transformat trăsăturile negative cele mai puternice și influențatoare, și să se „știe” din dovada oferită de Oglinda Sufletului că „nici un element nu domină”).

Nu există nici un „test” propriu zis, în afara propriei cunoașteri de sine. Fie știi că ai realizat acest echilibru rudimentar, fie știi că nu l-ai realizat. Este chiar într-atât de simplu.

Toate cele bune,

Rawn Clark 6 Mai 2003

Concentrarea senzorială – amintire vs. creare

„Îmi puteți oferi ceva indicii referitoare la menținerea timp de 5 minute a unei scene de vizualizare în care trebuie să intru, scenă efectuată cu mai multe simțuri? Eu pot reține o scenă necunoscută mult mai ușor decât una cunoscută.”

Scena efectuată cu mai multe simțuri este compusă din creații cu un singur simț. Cam ca și cum ai imprima o imagine colorată efectuată din patru componente coloristice. „Șmecheria” este să stratifici una câte una fiecare creație cu un singur simț, până ce scena îți este completă. De pildă începe prin a crea componenta vizuală, apoi adaugă componenta auditivă, apoi cea olfactivă, apoi cea tactilă, până ce scena ta efectuată cu mai multe simțuri, este complet formată. După ce ea este completă, devine o chestiune simplă de a menține o monofocalizare a minții asupra ei.

Faptul că poți menține mai mult timp o scenă necunoscută decât una cunoscută, îmi imaginez că este o experiență destul de comună. Și eu am avut la început aceeași experiență, până ce am analizat situația și mi-am dat seama că la scena cunoscută mă bazam pe memorie în loc de a-mi folosi imaginația creatoare spre a construi scena. Când am trecut de la a mă baza pe memorie, la crearea integrală a unei scene, acest proces nu mai diferea de lucrul cu scene necunoscute.

Toate cele bune,

Rawn Clark 4 Mai 2003

„Atunci când lucrez cu vizualizarea unui lucru, par să am două moduri diferite de a face asta. Modul 1 se simte ca și cum ar fi adânc înăuntrul meu – este ca și cum mi-aș aminti o imagine. Modul 2 se simte ca și cum ar fi o proiectare a imaginilor pe partea dinăuntru a pleoapelor mele. Imaginile modului 1 par să aibă textură și culori mai bune, și imaginile modului 2 sunt mai vii (par să strălucească). Te rog să bagi de seamă că imaginile care par a fi proiectate dinăuntrul pleoapelor mele NU par a fi o imagine reținută pe retină a lucrurilor pe care le-am privit înainte de a-mi închide ochii. Are cineva vreo sugestie în legătură cu identificarea modalității corecte de vizualizare pentru IIH?”

Al doilea mod este cel spre care trebuie să te îndrepți, dar primul mod este o parte a procesului de a ajunge la al doilea. Cel de-al doilea mod este modul cu adevărat creator care nu depinde de memorie, și aceasta este abilitatea pe care exercițiile de Nivel Doi încearcă să te învețe s-o deprinzi – imaginația „creatoare”.

Acestea nu sunt doar exerciții de îmbunătățire a memoriei. Ceea ce devine evident în mod special atunci când creezi o imagine pe care nu ai mai văzut-o niciodată – deoarece într-un astfel de caz nu există nici o amintire pe care să te bazezi.

Un corolar similar există referitor la celelalte exerciții de concentrare senzorială. De exemplu la exercițiul auditiv, este important să „creezi” sunetul, nu doar să ți-l reamintești.

Toate cele bune,

Rawn Clark 12 mai 2003

Nivelul trei: conectarea cu Elementele

„Am o întrebare în ceea ce privește nivelul 3. Când se efectuează respirația elementală prin pori, se presupune ca trupul tău să fie simțit ca respectivul element, imediat ce atragi energia elementală în el? Dacă inspiri foc, trebuie ca trupul să ți se simtă fierbinte? Am practicat exercițiul de 4 ori și nu simt nici o creștere importantă de căldură, ca diferență față de căldura pe care o simt în imaginația căldurii la exercițiul de concentrare senzorială tactilă din nivelul 2.”

Elementul Foc se referă la mai mult decât la senzația de căldură, iar la acest exercițiu trebuie să aduci în joc și acești alți factori. „La început” trebuie să-ți creezi de unul singur impresiile senzoriale, așa cum ai făcut la exercițiile de concentrare senzorială de la Nivelul Doi. Însă diferența stă în includerea „întregului” șir de atribute care corespund Elementului. Prin includerea aspectelor non-senzoriale ale Elementului, stabilești o conexiune cu Elementul însuși, și, cu practică suficientă, senzațiile de căldură, uscăciune și radiantă vor apărea de la sine, fără ca să trebuiască să le creezi.

Toate cele bune,

Rawn Clark 12 Decembrie 2003

Nivelul IV

Întrebări de nivelul patru – lucrul cu Elementele

„Încerc să înțeleg chestiunea asta legată de condensare dar nu reușesc. Adică, înțeleg că acumulezi elementul, apoi îți transferi conștiința în partea relevantă a corpului, dar apoi ce faci? Am încercat să îndes elementul într-o parte, din exterior, dar s-a cam scurs înapoi afară. Apoi am încercat să-l inspir după ce mi-am mutat conștiința într-o parte dar nu se părea a fi potrivit. Apoi am încercat doar să-mi imaginez intens calitatea elementului, când mă aflu în respectiva parte a corpului. Asta a părut să funcționeze cel mai bine până acum. Așa faceți și voi? Îmi puteți oferi ceva piste?”

Bun. În prima parte a exercițiului (în care acumulezi cele 7 inspirații ale Elementului în „întregul” tău corp), odată ce ai ajuns la acumularea în întregul corp, pur și simplu vizualizează / imaginează-ți că acumularea se contractă, până când ocupă numai acel organ / parte a corpului. Simte-o condensându-se pe măsură ce se contractă.

Doar în al doilea exercițiu (în care acumulezi Elementul direct într-o parte a corpului / organ) e nevoie să-ți transferi actualmente conștientizarea conștiință în partea corpului / organul respectiv.

„Să spunem că folosești un anumit deget pentru un element. Așa cum înțeleg eu în acest moment, există mai multe părți într-o practică, ce implică: acumularea elementului în întregul corp, condensarea într-un deget, impregnarea cu dorință, eliberarea internă sau externă. Cam astea sunt cele pe care le concep. Care stagii sunt acoperite de ritual? Îți miști degetele diferit pentru fiecare fază, sau pentru fiecare respirație făcută atunci când acumulezi? Mi se pare că în acest caz ai avea la capătul zilei un deget mic obosit! Așa că hai să spunem că-ți pui degetul mic să se miște ca un gimnast pentru ca tu să poți face față elementului. Se face asta pentru o singură condensare a elementului în acel deget, sau procesul se ocupă de condensări în orice parte a corpului? Dacă este numai pentru deget, atunci să aștept spre a începe practica ritualului, până ce respir acel element în deget?”

Mă gândesc că cel mai bun fel de a răspunde este să descriu cum am făcut eu asta. Îmi voi descrie primul ritual prin gesturi, cu care voiam să fiu capabil să proiectez o emanație imediată a Elementului Foc, din degetul arătător al mâinii drepte.

Am început prin condensarea Elementului Foc într-un deget. Apoi am impregnat Elementul cu dorința mea ca el să se reverse în orice aș alege eu. Apoi, având această idee în minte, am strâns degetul și apoi l-am îndreptat rapid (adică am arătat cu el) și am eliberat o emanație de Element Foc din vârful lui, într-un obiect aflat în fața mea. Am repetat acțiunea de nenumărate ori, până ce a devenit „automată” (id est acumularea avea loc într-o fracțiune de secundă și când arătam cu degetul, era produsă imediat emanația de Element Foc), așa cum a instruit Bardon. Această repetare a construit o baterie astrală considerabilă de Element Foc condensat așa că, în cele din urmă, procesul de a acumula mai întâi Elementul într-un deget a devenit nonnecesar. În fine, tot ceea ce trebuia să fac, era să-mi îndrept degetul, cu voința ca emanația de Element Foc să apară, și ea se manifesta.

„Apropo, de ce este numită condensare, a doua metodă de respirație direct într-o parte a corpului? Mi se pare că ar fi numai o acumulare, când o faci în acel fel.”

În primul rând deoarece ți-ai mărit deja nivelul de toleranță al organelor tale prin primul exercițiu. Ca o consecință, densitatea „acumulării” tale prin metoda de transfer va fi egală cu cea a unei condensări. De fiecare dată când densitatea unui Element acumulat este mai mare decât cea din universul înconjurător, ea este numită o „condensare”.

„Sunt aplicabile aceste ritualuri atunci când ajungi la nivelul cinci, și condensezi elementele direct din univers într-un obiect exterior?”

Pot fi aplicabile, dar îmi imaginez că „în mod obișnuit” ele ar fi modificate. Cu alte cuvinte, ele pot fi adaptate să-ți reflecte abilitățile tale mărite. Cu o mișcare de deget, ai putea cauza ca un obiect să se umple / să fie umplut direct din univers cu un Element.

„Apoi Bardon menționează elementele pozitive și negative pentru mâna dreaptă și cea stângă, dar nu înțeleg. Folosești un ritual pentru vindecare și un altul pentru explozia trenurilor? Adică, nu înțeleg de ce ai nevoie de două degete diferite – nu impregnezi doar elementul cu orice dorință ai avea, sau trebuie ca mai înainte să decizi dacă este pozitivă sau negativă?”

Depinde de nevoile și preferințele tale. Îți sugerez să meditezi puțin mai mult la această întrebare, și bineînțeles, să experimentezi!

„În fine, cum este încărcată akasha prin repetări frecvente ale exercițiului [adică cum se introduce volta în akasha]? Înțeleg că devine o funcție automată a imaginației tale, dar nu înțeleg ideea de voltă, atunci când eliberezi elementul de fiecare dată.”

Aici, Akasha corespunde cu ideea ta și cu forța voinței tale. De fapt nu acumulezi sau condensezi Akasha (ceea ce este o imposibilitate). Akasha, fiind Tărâmul Cauzal, se manifestă ca ideea ta voită care servește drept Primă Cauză. Repetarea condensează și împuternicește ideea ta și creează o condensare de putere a voinței, ele două devenind legate inexorabil. La acest nivel al IIIH, încă nu s-a lucrat direct cu Akasha. Acest proces vine mai mult în Nivelurile Cinci și Șase, dar „începe” indirect în Nivelul Patru, cu exercițiile de transfer de conștiință. Însă, până la finalul Nivelului Șase, vei fi cu siguranță capabil să efectuezi ritualuri prin gesturi în care vei vrea să folosești Akasha nediferențiată (adică Akasha separată de bateria de combinație idee-voință, menționată mai sus). De exemplu ai putea crea un ritual prin gesturi care (teoretic) ar putea produce într-un moment un Elementar (Nivelul Șapte), iar asta necesită adăugarea Akashei (bineînțeles plus cele patru Elemente). Țasta este momentul când gestul de a arăta cuiva degetul mijlociu, ia o semnificație nouă (și îmbunătățită)!

„Oricum, mulțumesc pentru articolul recent despre magia spontană. L-am găsit foarte de ajutor la nivelul la care mă aflu, deoarece însă sunt provocat de felul în care ar trebui să integrez ceea ce știu în activitățile cotidiene și în lume. Mai întâi de toate presupun că ai pus elementul foc întru sol spre a stimula creșterea. Dar mai erau și alte motive?”

Un motiv secundar era spre a acționa contra tendinței acestei plante care era cam muțată.

„Este vreun motiv pentru care elementul ar trebui să se „rotească” în această situație?”

Rotirea indică o mișcare coezivă, așa că de fapt ea aduce totul împreună într-o focalizare conjugată. Ceea ce poate fi în mod special important când folosim Elementul Foc deoarece Focul este mereu în mișcare. Deseori, acea mișcare își pierde rapid focalizarea, așa că faptul că i se oferă o mișcare specifică și organizată, îi va prelunge focalizarea.

„Dacă te simți vreodată inspirat, aș vrea să văd câteva exemple ale felului în care folosești fluidele, elementele, EV în diferite situații, și în mod special, de ce folosești unul în locul altuia, sau pozitiv în locul negativului.”

Bun, uite câteva exemple.

Foc – folosesc Focul pozitiv spre a hrăni și mări creșterea (copierea muncii Soarelui) și folosesc Focul negativ spre a distruge sau a deshidrata. De exemplu un germen poate fi distrus cu Foc negativ și poate fi făcut să crească cu Foc pozitiv.

Aer – Aerul pozitiv poate ajuta aducerea păcii sau a liniștirii într-o interacțiune dificilă, cum ar fi o ceartă. Aerul negativ poate submina intenția cuiva. De exemplu dacă cineva intenționează să facă un act distructiv, o proiecție de Aer negativ îi va disipa focalizarea.

Apă – Apa pozitivă poate aduce fluiditate unei situații împotmolite, sau unui blocaj emoțional. Ea poate fi folosită de asemenea spre a aduce oamenii împreună. Apa negativă poate fi folosită spre a aduce abrupt la suprafață fundatia emoțională a unui comportament (deși rareori este un proces frumos) sau spre a distruge complet un blocaj. Ea poate fi folosită de asemenea spre a îngheța o situație.

Pământ – Pământul pozitiv poate fi folosit spre a fuziona / coagula o situație, plan, idee etc. El poate servi de asemenea și ca hrană spre a sprijini lucrul celorlalte Elemente. Pământul negativ poate fi folosit spre a opri ceva și spre a crea un blocaj.

„Încă mai am probleme în a vedea folosirea EV în lumea mea externă. Am înțeles cum s-o folosesc pentru dezvoltarea mea, dar nu am folosit-o mult pentru alții din jurul meu. Ceva indicii?”

EV poate fi un energizator puternic și un „acoperământ al auri”. De exemplu atunci când cineva vine la mine într-o stare foarte proastă, sau foarte obosit sau stresat, îl înconjur cu un nor de EV și o pun să se miște orar în jurul lui. Întotdeauna această acțiune îi îmbunătățește dispoziția!

Toate cele bune,

Rawn Clark 17 Aprilie 2003

Nivelul V

Referitor la „punctul de adâncime”

„De asemenea mă întreb încă de pe acum în privința nivelului cinci. Bardon spune să te transferi întru regiunea Akasha a corpului mental. Asta pare același lucru ca și Sinele Superior, deși tu menționezi [în ABardonCompanion] că procesul are loc la nivelul Tiphareth al corpului mental. Ceva indicii [despre asta]?”

Punctul de adâncime este un „punct” dinlăuntrul Akashei. Cu alte cuvinte, punctul de adâncime al oricărui lucru „fizic” este propriul său Sine Individual. În esență, exercițiul este un transfer de conștiință întru Sinele Individual al altei ființe sau lucru. Primul pas este să fii centrat înlăuntrul conștientizării propriului tău Sine Individual. De acolo (din propriul punct de adâncime), îți transferi conștiința Individuală întru același nivel Individual al celeilalte ființe sau lucru.

Când te afli înăuntrul punctului de adâncime, Akasha te înconjoară și se întinde la infinit în orice direcție. Pe de altă parte, Sinele Superior este una cu Akasha.

Toate cele bune,

Rawn Clark 20 mai 2003

Mai multe despre „punctul de adâncime” și transferul de conștiință

„Știu că voi părea nebun dacă spun că m-am conectat cu un pod!”

Aici nu vei părea nebun!

Articolul tău a fost foarte interesant!

În procesul pe care-l descrii, pentru a obține starea potrivită (ție) care te deschide față de acest tip de percepție, observ că ea își are rădăcina în corpul tău emoțional. Asta este diferit de ceea ce a intenționat Bardon cu exercițiile de transfer de conștiință. Acest transfer de conștiință (sau corp mental solitar) întru altul, își are rădăcina în procesul de a-ți atinge mai întâi propriul tău „punct de adâncime” care, așa cum am afirmat mai înainte, nu este o locație spațială. Și nici nu este o stare astrală – este o stare mentală și în această privință este lipsit de pasiune „emoțională” (dar cu toate acestea este plin cu pasiune „mentală”!). În transferul de conștiință există o percepție mai directă a semnificației esențiale, care în mod ideal nu este tradusă, colorată sau interpretată de emoțiile proprii.

Acest „punct de adâncime” este Sinele Tiphareth, care este bineînțeles „inima” sinelui astral sau personal. Cu alte cuvinte, în experiența ta cu noul tău prieten podul, ai evocat acea conexiune a punctului de adâncime, prin umplerea corpului tău astral cu emoția de iubire, solventul universal care deschide toate lucrurile. Cu alte cuvinte (repet), Sinele tău Tiphareth strălucea „prin” persoana ta astrală. Asta este cam opus față de ceea ce Bardon sugerează referitor la transferul de conștiință – cu tehnica să îți muți la propriu într-altă persoană sau obiect „doar” Sinele Tiphareth, și nu te conectezi „prin” corpul tău astral.

Diferența dintre percepțiile care rezultă din tehnica ta și tehnica de transfer a lui Bardon, este că în tehnica lui Bardon propriile tale răspunsuri emoționale nu intervin în calea unei percepții „directe” a adevăratei experiențe a „celuilalt”. Tehnica lui Bardon transferă numai corpul mental solitar, și nimic din corpul astral, și integrează întru „celălalt” mental și nu emoțional. În cele din urmă, integrarea mentală cu „celălalt” poate fi așa de completă încât Îl „experimentezi” gândurile, emoțiile și percepțiile, fără interpunerea sau suprapunerea propriilor tale gânduri și emoții.

„4. Această stare se oprește de îndată ce mintea mea începe să analizeze ceea ce s-a întâmplat.”

Da. De fapt, asta este cheia sau declanșatorul spre a porni și a opri această stare de percepție. După cum spuneam anterior, cele ce fac simțurile astralo-mentale așa de diferite sunt cantitatea și calitatea semnificației esențiale pe care o percepi. Este o percepție mai directă decât cea avută doar cu simțurile fizice. Percepția semnificației esențiale este „pre-cognitivă” ea are loc „înainte de” gândirea secvențială. Așa că, cheia spre a induce această stare este să te oprești din gândire (i.e. vidul mental) și cheia spre a o opri este să începi să gândești!

„5. Procesul principal, așa cum îl văd eu, nu este pornit atât prin concentrare mentală, cât prin pasiune. Nu știu cum poate fi formulat asta, dar se pare că astralul este conectat mai mult de sentimentele noastre și mai puțin de mințile noastre, putând astfel să aibă acces mai ușor la lumea materială.”

Sentimentele umane „sunt” astrale prin natură. Astralul este mediul dintre mental și fizic. „Controlul minții asupra materiei” funcționează „datorită” mediului astral. Mintea are putere directă asupra astralului, iar astralul are putere directă asupra fizicului. Asta este motivul pentru care în inițierea Hermetică este așa de critic să atingi Echilibrul „astral” al Elementelor, ca „primă” sarcină. Dacă corpul astral al unui om nu a ajuns la Echilibru, atunci va distorsiona voința mentală în drumul ei

descendent într-un fizic. Magia se bazează pe un canal astral „limpede” pentru voința mentală; unul care reflectă clar voința mentală fără distorsiune.

În exemplul pe care l-ai descris, ți-ai folosit voința mentală spre a evoca emoția astrală de iubire, iar proiecția ulterioară a acestei emoții astrale într-un împrejurimile tale fizice, a cauzat schimbare fizică, nu-i așa?

„Am o atitudine bună față de metodă și de rezultatele ei. Sunt sigur că unii dintre voi îmi puteți spune ceva mai multe despre ce este actualmente această stare, și dacă respectă rezultatele exercițiului lui Bardon de la nivelul 4, și dacă puteți detecta vreun dezechilibru în această abordare. Am lucrat asupra echilibrării elementului meu foc cu elementul apă, acesta putând fi motivul pentru noua dragoste găsită spre a comunica cu alții; dar dacă într-adevăr există un dezechilibru în această abordare (adică am exagerat aspectul de apă!) s-ar putea să nu mă aflu în acest moment într-o postură prea bună spre a judeca!”

Metoda ta îmi pare puțin „apoasă” în sensul că te bazezi în primul rând pe o cale emoțională spre a ajunge la starea ta „mentală” avută ca țintă. Ceea ce nu este deloc un lucru rău, în special considerând natura pozitivă a rezultatelor tale! Dar nu este exact ceea ce cerut Bardon la transferul de conștiință de la Nivelul Patru (ea aflându-se la capitolul de antrenament „mental”).

În ceea ce privește tehnica pe care ai descris-o, îți sugerez să experimentezi cu inducerea mentală a acestei stări, în loc să te bazezi pe izolare prelungită, post și privare de somn. Cu alte cuvinte, dezvoltă-ți abilitatea de a evoca în mod conștient emoțiile potrivite înăuntrul corpului tău mental, prin folosirea voinței tale mentale. Adu-ți mai conștient în această ecuație voința mentală. Asta îți va ajuta de asemenea munca de echilibrare a aspectelor de Foc pe care le-ai menționat, din moment ce ar fi o utilizare „pozitivă” a Focului tău (voința mentală) spre a exercita un rezultat „pozitiv” în Apa ta (corpul astral / emoțional).

Toate cele bune,

Rawan Clark 13 August 2003

„Mă întreb dacă ai putea „clarifica” asta mai mult, deoarece transferul de conștiință este predat la Nivelul Patru, pe când punctul de adâncime este atins mai târziu în Nivelul Cinci. Din ceea ce pricep, se pare că sinele individual este corpul mental în care-ți transferi conștiința atunci când atingi punctul de adâncime.”

Păi, „conștiința” ta ESTE corpul tău mental. Când îți „transferi conștiința” într-un punctul tău de adâncime, de fapt comprimi focalizarea conștientizării tale conștiente doar la regiunile de Aer și de Foc ale corpului tău mental. Asta este ceea ce eu numesc în Arheul de vindecare de Sine, „corpul mental solitar”, care poate fi intitulat de asemenea Sine Individual.

Chiar dacă Bardon nu a vorbit despre punctul de adâncime decât în Nivelul Cinci, transferul de conștiință de la Nivelul Patru implică totuși atingerea punctului de adâncime – respectiv comprimarea propriei conștientizări conștiente, la corpul mental solitar, și apoi proiectarea corpului mental solitar într-un alt obiect, persoană, etc.

„Atunci când începi să gândești, începi să re-folosești propriul corp mental? Sau să ieși din punctul tău de adâncime?”

Nu, punctul de adâncime include gândirea din moment ce este alcătuit atât din regiunea de Aer cât și din cea de Foc a corpului mental. Dar percepția „directă” a semnificației esențiale este realizată numai cu regiunea de Foc a corpului mental, așa că atunci când adaugi regiunea de Aer (gândirea), asta îți atrage centrul focalizării în afara regiunii pure de Foc și termină percepția „directă” a semnificației esențiale. Când începi să ai sentimente despre gândurile tale, atunci corpul tău astral (regiunea de Apă a corpului mental) este re-folosit.

Toate cele bune,

Rawan Clark 15 August 2003

„Am observat că Bardon plasează „punctul de adâncime” al persoanei în plexul solar.”

Acesta este unul dintre punctele din IIH în care vei face o presupuziție greșită, în caz că nu ai făcut toate exercițiile cerute de Bardon până la acel punct, în Operă. Unii numesc situația o „greșală intenționată”.

La începutul Nivelului Cinci, Bardon a scris un mic eseu interesant despre Arhimede și despre punctul de adâncime. Aproape de finalul acestuia, el a spus:

„Elevului i se recomandă să mediteze foarte intens asupra acestei probleme, și va fi capabil să deschidă adâncimi nebănuite, iar răsplata lui va fi intuiție înaltă.”

„Presupunând” că elevul a urmat această meditație intensă referitoare la punctul de adâncime, Bardon a continuat cu introducerea „magiei spațiului” și cu transferul conștiinței elevului într-un punctul de adâncime al obiectelor externe. Dacă elevul nu și-a dat deja seama că punctul de adâncime „nu” este un punct în spațiul fizic, atunci aceste exerciții cu obiecte externe, ori îl vor învăța acest lucru ori vor deveni incredibil de frustrante.

Hai să ne uităm la meditația pe care a descris-o Bardon. Ea se bazează pe transferul conștiinței tale în centrul exact al unei forme. Atunci când faci asta, vei afla că centrul oricărei forme este „infin de mic”. Cu alte cuvinte, nu are nici o valoare spațială, nici o mărime. Mai mult, înlăuntrul celui punct central, găsim „infin de infinit”.

Transferul pur și simplu al conștiinței în centrul fizic al unui obiect are ca și exercițiu o valoare foarte mică, și nu are nici o relevanță pentru punctul de adâncime. Mai mult, plexul solar nu este centrul fizic exact al majorității trupurilor umane. Nici nu este în vreun fel, „începutul formei”, așa cum a descris Bardon punctul de adâncime.

În cele din urmă, elevul care efectuează aceste exerciții își va da seama de aceste lucruri, și va înțelege că vorbele lui Bardon nu pot fi luate aici ad literam.

Toate cele bune,

Rawn Clark 5 Septembrie 2003

„Mereu când am citit despre punctul de adâncime și despre transferul de conștiință, m-am întrebat dacă la acest nivel conștiința este proiectată actualmente altundeva, asta deoarece conștiința pare să fie fără de spațiu [în afara spațiului] și pătrunde toate lucrurile întru care ne-am putea proiecta. Deci este acesta mai mult un exercițiu în care ne asumăm forma unui obiect ales de noi? Prin urmare poate nu este o chestiune de proiectare a conștiinței „noastre”, deoarece la acel nivel conștiința nu este „a noastră” ci este Conștiință. Este asta natura greșelii intenționate despre care vorbeai?”

Nu. Punctul de adâncime este un „punct” sau un centru individualizat de conștientizare, care există înlăuntrul imensului ocean de conștiință „secvențializată”. Fiecare entitate sau lucru dinăuntrul tărâmul secvențializat își are propriul centru individualizat de conștientizare. În „transferul” de conștiință, noi ne mutăm actualmente centrul nostru individualizat de conștientizare și îl unim cu centrul individualizat de conștientizare al subiectului nostru. Procesul are loc înlăuntrul tărâmului secvenței, în care conștiința este individualizată, și nu înlăuntrul tărâmului non-secvențial în care toată conștiința este una.

Însă, acest proces de unire a unităților individualizate de conștientizare, îl conduce pe cel învățat la conștientizarea mai mare asupra unității întregii conștiințe [universale și multiversale]. Îi mărește limitele proprii sale conștientizări și concepții de „sine”.

Toate cele bune,

Rawn Clark 7 Septembrie 2003

Nivelul cinci: comunicare reală vs. imaginată

„Numai în cadrul nivelului IX și mai sus poate practicantul să evoce inteligențe cu adevărat externe, și nu doar conținuturi ale propriului psihic – având asta în minte, cum se poate ca, comunicarea pasivă din nivelul V cu propriul ÎP și cu decadații, să fie reală și nu doar adusă din psihic.”

În primul rând, tehnica de Nivel Cinci este o comunicare „pasivă”; pe când Evocarea este o formă „activă” de comunicare. Lucrul de Nivelul Cinci nu este „evocare” ci este o acțiune prin care se face disponibil în mod pasiv mediul de comunicare, pentru ca entitatea cu care vrei să comunici să-l poată folosi.

În al doilea rând, la Nivelul Cinci subiectivitatea și obiectivitatea depind de mai mulți factori, unul dintre cei importanți fiind felul în care s-au stăpânit cu adevărat exercițiile efectuate până în acel punct. Exercițiile de Nivel Cinci vor testa puterea de discernământ a elevului și asta îi antrenează abilitățile de „percepție obiectivă”, ale căror ascuțime este o premisă absolută pentru Practica Evocării Magice. Cu alte cuvinte, comunicarea „pasivă” începe efectuarea unei curbe de învățare care duce la facultățile necesare pentru PEM.

Tehnica în sine nu garantează că experiențele tale „inițiale” cu comunicarea pasivă vor fi altceva decât exprimări complet subiective ale propriului tău psihic. Însă, o „practică” persistentă a tehnicii, te va duce la abilitatea de a discerne între auto-proiecția subiectivă și contactul actual cu o entitate separată obiectiv, care „nu” ești tu.

„Una dintre primele probleme de aici, este că există un paradox fundamental: dacă magul comunică cu o entitate obiectivă externă, atunci unde se află datele empirice care validează obiectivitatea sa? Ai atins în mod sigur o dilemă. Însă, de ce contează asta?”

În Hermetismul lui Bardon contează, chiar foarte mult. Diferența dintre o auto-proiecție sau o interpretare greșită subiectivă a realității obiective, și o percepție obiectivă a realității obiective, este ca și diferența dintre teatru și adevărata magie. Facultatea de percepție obiectivă este „fundamentală” pentru practicarea adevăratei magii. Fără ea, vom clădi un „castel de cărți” inițiat, care se va prăbuși cu siguranță, un castel de nisip care va fi cu siguranță dus de ape.

„Din perspectivă hermetică suntem cu toții țândări de divinitate, așadar tot ceea ce creăm este îmbibat cu aceeași divinitate.”

Păi...este mai mult o chestiune de înapoieri micșorânde. Noi creăm numai cu atât de multă „divinitate” de cât suntem capabili să „proiectăm”. Dacă nu ne cunoaștem nici măcar adâncimea propriei divinități, atunci putem proiecta numai o fracțiune infinitesimală din divinitatea pe care o avem cu adevărat.

Inițierea este un set de tehnici evolutiv-personale sau de evoluție de sine, prin care căutăm conștient și intenționat să ne descoperim propria divinitate, și să căutăm s-o exprimăm mai complet și mai clar. Argumentul tău că tot ceea ce creăm este îmbibat cu „aceeași” cantitate de divinitate pe care o avem, nu se potrivește dintr-o perspectivă inițitoare. O frazare mai bună ar fi „tot ceea ce creăm, este îmbibat cu atât de multă divinitate a noastră, de câtă suntem capabili să proiectăm întru acea creație.”

Pentru mine, argumentul tău nu-ți justifică afirmația că nu contează dacă o experiență este o proiecție subiectivă a propriului psihic, sau dacă este o realitate obiectivă. În magia lui Bardon, contează.

„Este un truism să spui că opinia magică despre lume nu găsește nici o contradicție între a spune că o entitate e atât externă față de propriul sine, cât și complet subiectivă. Dacă cineva spune că trebuie să fie una sau alta, atunci acela nu și-a îmbrățișat pe dea-ntregul ideea propriei divinități, și cu adevărat, acela nu trăiește într-o paradigmă magică.”

Ca Hermetiști, aș spera să vrem să privim puțin mai adânc și să nu luăm acest tip de afirmație doar la valoarea ei superficială. Pentru ca această afirmație să fie validă Hermetic, ea ar trebui rescrisă ca „se poate avea o percepție complet subiectivă asupra unei entități obiective externe”. Asta „nu” înseamnă că entitatea externă este așadar subiectivă. Singurul lucru „subiectiv” din această ecuație este „percepția” asupra entității obiective externe.

Dar ca magicieni, sau cel puțin ca bardoniști, noi ne antrenăm facultățile de discernământ și de percepție spre a putea percepe cu adevărat obiectiv realitatea obiectivă a lucrurilor. Magicianul funcționează la nivelul „obiectiv”! Realitatea obiectivă „este” „paradigma magică”. Așadar este de importanță vitală să fim capabili să discernem între obiectiv și subiectiv.

Dacă nu putem diferenția între o percepție subiectivă și una obiectivă asupra realității obiective, atunci vom confunda „cu ușurință” o proiecție a propriului psihic ca fiind o percepție obiectivă asupra realității obiective. Și convers, vom confunda „cu ușurință” o percepție obiectivă importantă, ca fiind o percepție subiectivă, și nu vom avea încredere în ceea ce ar trebui să avem încredere. Cu alte cuvinte, o lipsă de discernământ în această zonă, „va” duce la multă confuzie și în multe fundături.

„Ar fi corect dacă aș spune că este mai ușor să percepi obiectiv în comunicarea pasivă decât în comunicarea activă?”

Nu în mod special, [deoarece] mai ales la început este o provocare, indiferent care tehnică ai folosi-o. Aspectul principal este că, este mai sigură și cu mai puține consecințe.

„O altă întrebare, despre semantică: ar fi corect să numim comunicarea pasivă a fi o invocare de un grad mai mic?”

Nu, asta nu este invocare. Invocarea este atunci când chemi o entitate externă, să-ți umple conștientizarea de sine. În comunicarea pasivă, tot ceea ce oferi este mâna ta „golită”. Cu alte cuvinte, entitatea nu-ți umple conștientizarea de sine. Invocarea este o formă pasivă de a-ți uni propria conștientizare cu o alta; pe când, în comunicarea pasivă nu există nici o unire de conștientizare.

Toate cele bune,

Rawn Clark 11 Martie 2004

Importanța de a deosebi între ceea ce se așteaptă Bardon, și ceea ce el spune că este posibil

„Ambele ediții [ale IHH] spun că învățăcelul de nivel V are nevoie să stăpânească condensarea elementelor până la gradul la care ele sunt tangibile fizic – adică pot fi observate de un neinițiat.”

Păi asta nu este exact adevărat. Permite-mi să-ți ofer câteva citate din ediția Ruggeberg (care în opinia mea este cea mai bună traducere asupra lui Bardon).

„În acest nivel nu este absolut necesar să produci o cantitate de căldură atât de mare ca să poată fi măsurată cu termometrul. Dar presupunând că magul are un interes deosebit în a lucra în acest fel mai spectaculos, el se poate specializa în această problemă, cu ajutorul acestor instrucțiuni. Dar adevăratul magician nu se va mulțumi cu acest mic fenomen, ci mai degrabă preferă să-și continue dezvoltarea sa spirituală deoarece este convins că în decursul timpului poate obține mult mai mult.”

Cu alte cuvinte, efectuarea acumulării și proiecției unui Element la un asemenea grad „prin exercițiul de nivel cinci” este „contrară dezvoltării ulterioare a magului”. De fapt, o astfel de dorință, „la acest nivel” ar putea arăta un dezechilibru în caracter.

„El ar trebui să simtă întotdeauna destul de distinct, proprietățile specifice ale elementelor cu care lucrează; el ar trebui să fie capabil să-i inducă chiar unui om obișnuit sau ignorant, să simtă și să vadă acel element.”

Observi că el spune „ar trebui să fie capabil” și nu „trebuie să facă”. Cu alte cuvinte, aici contează „abilitatea” și încrederea magului, nu demonstrația factuală. Cu toate acestea, dacă cineva a stăpânit exercițiul până la acel punct, abilitatea de a condensa un element până la gradul în care o altă persoană poate fi „indusă” să îl simtă, va fi un rezultat natural.

„În anumite ocazii, Bardon a discutat despre diferite abilități pe care le-ar dezvolta un regim dezechilibrat de exerciții unilaterale. Însă, în această secțiune felul lui de a scrie este diferit. În loc de a descrie posibilități, el oferă instrucții cu privire la felul în care elevul își poate testa nivelul de stăpânire asupra Elementelor.”

Această secțiune cu privire la aprinderea unei lumânări este importantă, dar nu ca test pentru abilitățile magice. Ci este un test al dezvoltării caracterului unui om, deoarece se pune din nou întrebarea asupra motivației pentru care se urmează inițierea. Arătând ceea ce „poate” fi realizat – la un punct al antrenamentului în care realizarea unui asemenea fenomen „spectaculos” ar însemna o diversiune de la înaintarea în dezvoltarea adevărată – studentului i se oferă o alegere: îmi voi petrece timpul urmând „fenomenele mici” sau îmi continui dezvoltarea? Dacă caracterul elevului are „nevoie” de tipul de gratificare derivat din aprinderea unei lumânări, în mod magic cu ajutorul Elementului Foc, atunci la acest punct el va fi cu siguranță deviat de la progres, el petrecând următorii câțiva ani perfecționându-și acumularea Elementului Foc. Pe de altă parte, dacă elevul nu are înăuntrul caracterului acea nevoie, el va merge mai departe și va stăpâni exercițiile viitoare, care fac o asemenea îndemânare să pară cu adevărat una prostească.

După cum Bardon a scris imediat după ce a explicat trucerile referitoare la aprinderea lumânărilor și tampoanelor de vată - **„Adevăratul mag însă nu își va irosi timpul cu astfel de fleacuri.”**

„Însă cred că aceste exerciții sunt importante, dacă nu în mod necesar ca premise pentru nivelul VI, atunci importante pe termen lung, în special în măsura în care adevăratele chei ale magiei sunt bazate pe stăpânirea elementelor.”

Puțin mai departe, Bardon scrie: **„Cine nu-și reamintește de nunta din Caana Galileei unde Domnul nostru a transformat apa în vin? Doar un adept așa de puternic evoluat ca Isus Hristos ar fi putut realiza acest miracol, nu prin influențarea elementelor din afară ci prin stăpânirea principiului Akasha al apei transformate din interior spre exterior.”**

Și puțin mai jos: **„Iau de bun faptul că nimănui nu-i va trece prin minte să se aghete de un singur exercițiu sau de o singură metodă. Rezultatele vor fi fatale pentru sănătatea lui iar succesul nu va veni niciodată. Aceste fapte să fie luate foarte în serios.”**

„Îmi amintesc că Bill Mistele menționa undeva că el nu a reușit să stăpânească exercițiile de condensare de bază, până la gradul pe care Bardon îl aștepta de la elevii lui. Ca și consecință, timp de mulți ani Bill a continuat să se întoarcă la exercițiile de bază, spre a încerca să le stăpânească până la gradul pe care l-a intenționat Bardon, dar având mai multe obstacole în față decât dacă ar fi încercat să le stăpânească pe de-a-ntregul de prima oară.”

În decursul IIIH, elevul va întâlni puncte în care înțelegerea precisă a ceea ce se „așteaptă” Bardon cu adevărat, este critică pentru progresul ulterior. Ceea ce Bardon „s-a așteptat” este de multe ori diferit decât ceea ce el spune că este „posibil”. Cred că prima oară unde apare această diferență este în nivelul doi, la exercițiile de concentrare senzorială. Mulți oameni sunt prinși în încercarea de a condensa vizualizarea într-un asemenea grad încât ea să apară în fața ochilor „fizici” așa cum ar apărea obiectele obișnuite. Din nefericire pentru ei asta „nu” este ceea ce s-a „așteptat” Bardon de la elevul de „nivelul doi”. De asemenea el nu s-a „așteptat” că elevul de la „nivelul cinci” va fi capabil să aprindă o lumânare cu Elementul Foc, să înghețe apa cu Elementul Apă, să leviteze obiectele cu Elementul Aer etc.

Atunci când cineva înțelege greșit diferența dintre ceea ce se așteaptă el și ceea ce el spune că este posibil, și ca atare urmărește posibilul în loc să stăpânească ceea ce se așteaptă, atunci acela își creează un dezechilibru. De exemplu spre a condensa Elementul Foc într-un asemenea grad încât să reușești în experimentul cu tamponul de vată, va trebui să te concentrezi exclusiv asupra exercițiilor de condensare a Elementului Foc, pentru un timp „înelungat”. Un asemenea timp îndelungat în a lucra numai cu acel exercițiu al Elementului Foc, va induce fără nici o excepție o stare de dezechilibru fizic, astral și mental. Pe de altă parte, dacă ai stăpâni ceea ce se „așteaptă” în nivelul cinci și ai progresa prin nivele, (și dacă vei dori asta) vei câștiga abilitatea de a „cauza o condensare” a Elementului Foc, suficient de mare spre a aprinde un tampon de vată îmbibat cu alcool, în „mai puțin timp decât ți-ar lua dacă ai urma tehnica de la nivelul cinci”.

Toate cele bune,
Rawn Clark 26 August 2004

„Se pare că se testează caracterul omului pentru că însăși „dorința” spre a face „miracolul” indică o problemă – poate nerăbdarea.”

Nu, într-un astfel de caz nu este o problemă de nerăbdare. Ci avem de-a face cu o nevoie egoistă de a se da mare și a impresiona, ceea ce bineînțeles, vorbește despre o lipsă mai mare de auto-valoare / auto-vrednicie. Această nevoie este una dintre cele mai păguboase în avansarea magică. Adu-ți aminte de „Stâlpul Tăcerii”.

„Motivul pentru care accentuez asta așa de mul, este pentru că mi se pare că există un asemenea aspect la „fiecare” nivel al antrenamentului! De exemplu efectuarea elementarilor. Până când ai ajuns să stăpânești evocarea, este chiar așa de valoroasă abilitatea de a face un elementar în mod laborios și lent?”

Ah, dar aici trebuie să înveți cum să faci proprii Elementali și Elementari „înainte” de a putea învăța tehnicile mai avansate ale evocării.

„Nu îți depășești continuu abilitățile anterioare, și astfel faci ca ceea ce a fost anterior foarte dificil, să fie acum foarte ușor?”

Ba da, însă, anumite lucruri „trebuie” stăpânite „mai înainte” pentru a putea fi „capabil” de a stăpâni tehnicile „înalte” care urmează. De exemplu trebuie să stăpânești Elementele înainte de Akasha și de Fluide; altminteri lucrul cu Akasha și cu Fluidele ar fi inutil.

„Mă gândesc acum că atunci când sunt oferite „instrucțiuni detaliate”, acesta este un semn că trebuie să faci cu siguranță acel lucru – chiar dacă mai târziu el s-ar putea să pară lipsit de importanță. Dar atunci când Bardon menționează efecte mărunte ca și acesta, ca o digresiune, și nu mai oferă instrucțiuni ulterioare, atunci este mai bine să ignori digresiunea, să o consideri ca o curiozitate și să nu o urmezi. Am dreptate?”

Nu neapărat. De pildă el a oferit instrucțiuni foarte clare în ceea ce privește aprinderea tamponului de vată. Însă acțiunea nu a fost prezentată sub forma unui exercițiu, și asta poate servi deseori drept indiciu. În majoritatea cazurilor el spune ceva de genul „dar adevăratul magician nu își va pierde timpul”. Pe lângă luarea în considerare a acestor „indicii”, ceea ce recomand mai presus de orice este să meditezi foarte adânc despre aceste aspecte, atunci când ele se ivesc. Aproape de la prima pagină Bardon își sfătuiește de repetate ori elevul să mediteze, mediteze, mediteze, și o mare parte din carte a fost scrisă presupunând că elevul va medita asupra fiecărei întrebări care îi apare.

„Unele dintre acestea se pare că au un element de tentație”

Exact, și asta este natura majorității „testelor”. Bardon cere ca tu să te întrebi iar și iar „de ce fac eu asta?”

Toate cele bune,
Rawn Clark 27 August 2004

„O întrebare pentru Rawn: spui că vizualizarea unui obiect la nivelul 2 nu trebuie să fie așa de clară ca și cum el ar fi fizic. Care grad de claritate este suficient atunci?”

Exercițiul „mental” de la nivelul doi nu are nimic de-a face cu ochii „fizici”. El se referă în totalitate la ochii „mentali” și așadar la abilitatea de a-ți imagina orice imagine dorești și astfel să o „vezi” cu „ochiul minții” tale.

Partea cu ochii deschiși se referă tot la ceea ce „vezi” cu „ochiul minții” în timp ce ochii tăi fizici sunt deschiși și percep simultan (adică „văd fizic”) împrejurimile tale. Concentrarea ta „mentală” este asupra imaginii pe care o crezi cu imaginația ta, „cu ochiul minții”, iar „ochii tăi fizici” sunt concentrați asupra locului din spațiu în care-ți imaginezi obiectul. De exemplu îți imaginezi „cu ochiul minții” o minge roșie care plutește în aer la un metru în fața ta, și simultan îți focalizezi „ochii fizici” asupra aceluși loc aflat la un metru în fața ta. „Ochii tăi fizici” nu vor „vedea” o minge roșie, dar „ochiul minții” tale și-o va imagina plutind acolo, ca și cum ar fi o realitate fizică.

Îți sugerez să vizitezi <http://www.ABardonCompanion.com/Corresp-IIHPPractice.html> și să citești tot ce este scris acolo despre acest exercițiu.

Toate cele bune
Rawn Clark 27 August 2004

Nivelul VII

Nivelul șapte: dificultăți cu exercițiile astrale

„Practic cam de opt ani Inițierea în Hermetism și lucrez la nivelul 7 de peste un an. Am găsit ușoare nivelurile 1-6. Nivelul 7 mi se pare de netrecut. Îl iubesc pe Bardón și vibrațiile bune ale acestei cărți, dar nu am citit sau auzit niciodată despre cineva care a devenit clarvăzător doar în câteva luni. Alți autori ca Samuel Sagan sau Boris Sacharow sau Roy Davis din tradiția Kriya Yoga, cer aproape doi ani de practică spre a-ți deschide cel de-al treilea ochi. Bardón spune mereu să nu trecem mai departe până ce nu am stăpânit pașii anteriori. Pentru mine asta înseamnă că ar trebui să stăpânești complet clarvederea, clarauzul și clarsimțirea înainte să treci la nivelul 8. Dacă aș fi știut cât este de dificil, aș fi practicat nivelul 7 de când am început Cu nivelul 1. Rawn, aș aprecia ceva sfaturi de la tine. Dacă-ți trece prin minte vreo idee, nu ezita să-mi dai de știre.”

Exercițiile astrale de Nivel Șapte sunt de fapt o extensie sau o umplere a exercițiilor mentale ale nivelului Șase. Esența tuturor simțurilor subtile este ceea ce eu numesc facultatea de „percepție directă a semnificației esențiale”. Exercițiile mentale ale Nivelului Șase sunt făcute spre a-ți insufla această facultate (în caz că ea nu s-a dezvoltat înainte) iar exercițiile astrale de Nivel Șapte sunt făcute să perfecționeze aplicația astrală a acestei facultăți în mod specific prin simțurile astrale.

Recomand trei lucruri:

- 1) Du-te la <http://www.ABardonCompanion.com/Archaeous-Links.html> și examinează seria mea de lecții audio „Arheul de vindecare de Sine” (ele sunt disponibile și în format text).
 - 2) Du-te la <http://www.ABardonCompanion.com/Corresp-Links.html> și examinează acele articole care se ocupă de subiectul „semnificației esențiale” și al „percepției directe” asupra ei.
 - 3) În lumina celor menționate anterior, întoarce-te la exercițiile mentale ale Nivelului Șase și reexaminează-le semnificația.
- Mă gândesc că rădăcina dificultății tale cu exercițiile astrale ale Nivelului Șapte stă în faptul că ai nu ai înțeles complet exercițiile mentale ale Nivelului Șase. Spre a depăși această dificultate ai putea găsi de ajutor urmarea Arheului de vindecare de Sine și a exercițiilor de percepție directă a semnificației esențiale.

Toate cele bune,

Rawn Clark 19 Decembrie 2003

Nivelul VIII

Condensatorii de fluide și tehnica „influența prin Elemente”

„Bardon arată (la nivelul 8) o cale de a folosi elementele cu ajutorul condensatorilor de fluide. Un condensator de fluide pentru Aer (impregnat cu o dorință), ar putea activa elementul Aer...la fel pentru Pământ și Apă.”

În aceste operații specifice, Condensatorul de Fluide este mai puțin important decât metodologia folosită (combustie, evaporare, amestecare, descompunere). Cu alte cuvinte, aceste procese naturale sunt agenții Elementelor, iar Condensatorii de Fluide doar sprijină sau adaugă ceva la rezultat.

De fapt, Bardon a menționat că acumularea Elementelor este opțională, însă acumularea este un proces pe care l-ai face în mod normal pentru împuternicirea (adică umplerea) unui Condensator.

„Problema mea vine la elementul Foc. Bardon spune aici că spre activarea elementului Foc poate fi folosit orice fel de condensator.”

Aici este astfel, deoarece procesul natural de combustie va trece peste orice influențe Elementale pe care le poartă un Condensator neîncărcat. Combustia este corolarul fizic al Elementului Foc în cea mai mare putere a lui – absolut nimic nu-i poate sta în cale.

„Dacă un condensator este umplut cu Elementul Apă, are vreun sens să-l folosești pentru elementul Foc? Corespunzător cu ceea ce a scris Bardon, așa spune da, dar mi se pare destul de ciudat.”

Nu, nu ar avea nici un sens. Însă, în practicile pe care le-a descris Bardon în secțiunea la care faci referire. Condensatorii de Fluide nu au fost deja încărcăți (sau umpluți cu o acumulare de Elemente sau Fluide). Altfel spus, el nu a sugerat să se folosească, pentru lucrul cu Focul, un condensator de Fluide încărcat. Așadar, nu ar exista nici un conflict al opușilor, așa cum ar rezulta atunci când ai încerca să imprimi o acumulare de Foc, asupra unui Condensator pentru Apă, deja încărcat cu Apă.

Toate cele bune,

Rawn Clark 29 Mai 2003

„Mulțumesc pentru răspuns. Dar aş vrea să mai adaug ceva. Nu cred că este necesar să încarci acești condensatori cu Elemente, pentru simplul motiv că ei sunt deja plini de energie elementală. Toate plantele „conțin” un element. De exemplu usturoiul conține intens elementul Foc (focul lui Marte), iar apa este ea însăși un fel de condensator. Așa că, atunci când faci un condensator de fluide folosind apa și usturoiul, ai deja o apă impregnată cu elementul foc. Așa că, de ce ar trebui să-l încarci cu mai mult Foc? Cred că este deja saturată cu Foc. Nu mai este nevoie să-l măresc.”

Natura unui „condensator” este aceea că el e capabil de a menține o acumulare condensată de Element / Fluid. Spre a-l cita pe Bardon:

„Orice obiect poate fi influențat de orice fluid, indiferent dacă este încărcat electric, magnetic, cu elemente sau Akasha, cu ajutorul imaginației și al voinței. Dar în concordanță cu legile analogiei și prin experiență s-a văzut că nu orice obiect și lichid sunt potrivite pentru a reține mai mult timp o putere acumulată, sau doar pentru a o acumula. La fel cum electricitatea, magnetismul și căldura au conductori buni și răi, tot așa puterile superioare au același aspect bipolar. Conductorii buni au o capacitate acumulatoare uriașă, pentru că puterile concentrate în ei pot fi depozitate și reținute după voință. În știința hermetică numim astfel de acumulatori “condensatori de fluide”. ”

Cu alte cuvinte, deși materialele potrivite spre a fi folosite pe post de Condensatori de Fluide exprimă într-adevăr o afinitate pentru Elementul sau Fluidul corespunzător, ele nu au deja o „acumulare” a respectivului Element / Fluid. Ceea ce înseamnă că un condensator neîncărcat posedă numai Elementele și Fluidele care-i alcătuiesc componentele fizice. Această cantitate de Elemente / Fluide nu este destul de puternică pentru munca magică.

Un condensator e doar un recipient în care magul trebuie să acumuleze un Element sau un Fluid. Acumularea dinlăuntrul condensatorului este cea care-l face să fie o „substanță” magică, în opoziție față de o substanță fizică normală.

La de exemplu apa ta ipotetică cu usturoi. Într-adevăr usturoiul exprimă o predominanță relativă a Elementului Foc; însă, constituentul său primar este Elementul Pământ (ceea ce este adevărat despre toate lucrurile fizice). La fel cu apa – ea exprimă o predominanță relativă a Elementului Apă, dar constituentul ei primar este Pământul. Atunci când le amesteci pe acestea două, ai de-a face cu un Pământ care este bogat atât în Foc cât și în Apă. Acesta nu este destul de puternic pentru munca magică cu Elementele și Fluidele. Până când nu încarci acest „condensator” cu Elemente și Fluide, el nu devine

destul de puternic pentru munca magică. Doar când este încărcat cu o acumulare, el devine mai puternic decât materia fizică obișnuită.

Un motiv pentru care Bardon a plasat aceste tehnici / exerciții la Nivelul Opt, este pentru că Nivelul Opt e de asemenea Nivelul la care elevul învață să „stăpânească Fluidele”. Înainte de acest punct, elevul nu a învățat cum să acumuleze sau condenseze Fluidele. Așa că, într-adevăr, munca de acumulare a „Fluidelor” întru Condensatori de „Fluide” aparține Nivelului Opt. Însă, elevul care a stăpânit munca de Nivel Cinci cu Elementele, este cu siguranță capabil să se folosească optim de Condensatorii de Fluide, prin acumularea Elementelor întru ei. Dar Condensatorii de Fluide folosesc foarte puțin, în afară de cazul în care elevul este capabil să acumuleze cel puțin Elementele într-un Condensator.

„Întrebarea mea este: dacă am un condensator pentru Aer, ar trebui atunci să folosesc procesul de evaporare, sau este la fel dacă aș folosi combustia?”

Ar depinde de scopul muncii tale. Ceea ce încerci să realizezi se leagă de Aer sau se leagă de Foc? Dacă se leagă de Elementul Aer atunci ai folosi procesul de evaporare, și dacă se leagă de Elementul Foc, atunci ai folosi procesul de combustie. După cum spuneam anterior, aspectul important a ceea ce a descris aici Bardon, este „procesul”. Procesele însele sunt cele care scot la iveală magia prin Elementul corespunzător. Acestea sunt într-adevăr tehnici foarte rudimentare de „magie de pământ” sau de „magie inferioară”, motiv pentru care Bardon afirmă aici că acumularea Elementului este opțională.

Toate cele bune,
Rawn Clark

Nivelul IX

„Călătoria astrală” a lui Bardon de la nivelul nouă vs „proiecția astrală” a lui Robert Bruce: un avertisment

AVERTISMENT: „Proiecția astrală” a lui Robert „nu” este aceeași tehnică cu călătoria astrală a lui Bardon de la Nivelul Nouă. Dacă încerci tehnicile lui Bardon *pe bune*, presupunând că ele sunt aceleași tehnici, „vei” risca să te rănești.

Dacă vrei să folosești tehnica lui Robert, atunci folosește cartea excelentă a lui Robert „Dinamica astrală”. **DAR** dacă vrei să urmezi tehnica lui Bardon „fără să te rănești”, „vei” avea nevoie „mai întâi” să faci munca din Nivelurile Unu – Opt.

„Ai putea să dezvoltî puţin mai mult despre asta? Nu înţeleg de ce ar fi periculos.”

Aşa cum înţeleg eu tehnica lui Bruce, mai întâi creezi şi proiectezi un corp energetic, şi apoi îl urmezi cu corpul tău mental. Însă în „călătoria astrală” a lui Bardon, mai întâi este separat corpul mental solitar, apoi adevăratul corp astral (nu un corp energetic creat) este extras din corpul fizic şi este locuit de către corpul mental. Ceea ce înseamnă că atunci când foloseşti metoda lui Bardon aşa cum a dat-o el, corpul fizic este golit de agenţii cauzali care l-au menţinut în viaţă (adică, corpul astralo-mental). Aici este locul unde apare pericolul. Spre a fi capabil să efectuezi tehnica lui Bardon, **TREBUIE** să fii capabil să-ţi transferi întru corpul astralo-mental „voinţa” şi „intenţia” ca trupul să continue să respire şi să pompeze sânge, şi să fii capabil să „menţii” separarea de focalizare care solicită acest proces. Dacă aceste responsabilităţi nu sunt transferate şi menţinute corespunzător, atunci orice întrerupere semnificativă (cum ar fi faptul că eşti atins fizic) vor rupe destul de mult conexiunea de voinţă şi de intenţie, încât să rănească, dacă nu chiar să omoare carcasa fizică golită.

Tehnica lui Bardon, întinde „cordonul violet” care uneşte corpul mental cu corpul fizico-astral, apoi întinde şi „cordonul argintiu” care uneşte corpul astralo-mental de corpul fizic. Tehnica lui Robert întinde doar „cordonul violet” al corpului mental solitar. Acest cordon este FOARTE flexibil şi destul de dificil să fie rănit. Însă „cordonul argintiu” este foarte delicat şi poate fi rănit cu uşurinţă, prin „năpustirea” repetată înapoi în corpul fizic [en. „snapping” back into the physical body]. Înainte de a putea efectua călătoria astrală a lui Bardon, fără a risca să răneşti această coardă, este necesar să ai un Echilibru Elemental şi o cantitate mare de practică atentă.

În comentariul meu la Nivelul Nouă din IIIH ofer o alternativă mai puţin riscantă la separarea secvenţială a lui Bardon (ea tot are nevoie să se fi terminat Nivelul Opt). O poţi găsi în cartea mea, sau la <http://www.ABardonCompanion.com/IIIH-Step9.html>

Toate cele bune,

Rawn Clark 13 Septembrie 2002

Mai multe despre „Călătoria” astrală şi mentală a lui Bardon vs „proiecția astrală” a lui Robert Bruce

„Din câte ştiu eu, premisele spre a obţine o eficienţă solidă sau obiectivă în călătoria mentală, cer multă practică în mişcare graduală şi în observarea mediului înconjurător imediat şi confirmarea acestuia, înainte de a efectua vreo „muncă” serioasă, nu-i aşa?”

Aceasta este premisa imediată, dar mai există încă 7 Niveluri de premise înainte de ea! Această muncă de testare şi dovedire a acurateţii de percepţie are loc de asemenea şi la antrenamentul călătoriei astrale de la Nivelul Nouă.

„Motivul pentru care menţionez asta este pentru că eu cred că avem terminologia amestecată. Tipul de proiecţie astrală, sau OBE care este menţionat aici, e în esenţă foarte asemănător cu Visul Lucid, cu excepţia faptului că are loc în afara ciclului de mişcări oculare rapide din timpul somnului. Unii oameni argumentează că OBE şi Visul Lucid sunt în esenţă acelaşi lucru, dar indus diferit.”

În termenii corpurilor pe care le ocupi în timpul experienţei, un vis lucid este mai asemănător cu călătoria astrală a lui Bardon decât cu OBE a lui Robert. Motivul pentru care spun asta, este că în visul lucid şi în călătoria astrală a lui Bardon îţi ocupi propriul corp astral natural, în opoziţie cu OBE a lui Robert în care îţi creezi artificial un „corp” astral non-nativ. Dar în ceea ce priveşte tărâmul explorat, ai dreptate, OBE a lui Robert şi visul lucid, împărtăşesc faptul că este explorată în primul rând substanţa astrală care aderă la propriul psihic al persoanei.

„Oricum, când m-am proiectat folosind tehnicile lui Robert Bruce, trăsătura cea mai importantă a acestor OBE ar fi lipsa de percepţie obiectivă susţinută. Cu alte cuvinte, atunci când mă proiectez în dormitorul meu, (şi am descris deja senzaţiile despre care ai spus că sunt adevărata mea formă astrală)...”

Atunci când ţi-am confirmat asta, nu înţelegeam tehnica lui Robert aşa de întreg cum o înţeleg acum, aşa că trebuie să modific uşor ceea ce ţi-am spus cu privire la senzaţiile pe care le-ai relatat. Senzaţiile pe care le-ai descris erau pe linia unei

experiențe astrale, însă nu erau experiența propriului tău corp astral natural. Tehnica lui Robert nu folosește corpul astral natural al persoanei, ci implică procesul de creare a unei forme astrale non-native. Corpul tău mental nu se conectează cu această formă astrală străină în același grad și aceleași feluri în care se conectează natural cu propriul tău corp astral natural. Acest factor „în combinație cu” absența celor 8 Niveluri de antrenament cerut ca premisă, explică lipsa de obiectivitate și de siguranță experimentată cu tehnica lui Robert.

„Motivul pentru care menționez asta este deoarece Bardon a spus destul de clar că spre a stabili călătoriile mentale este necesară practica și a implicat de asemenea că experiența este cam obtuză (în sensul că percepția este filtrată) în comparație cu o călătorie astrală adevărată (poate o percepție mai pură și mai puțin filtrată față de călătoria mentală?)”

Senzația este un aspect sau o fază a percepției. În cadrul adevăratei călătorii astrale, percepția are loc prin organele corpurilor astral și mental; pe când, în călătoria mentală, percepția are loc numai prin corpul mental. Percepția prin organele de simț astrale este simțită foarte asemănător cu felul în care este simțită percepția prin organele de simț fizice, dar cu un simț al unei conștientizări mai mari. Senzațiile astrale sunt mai strălucitoare, mai puternice, și transmit mai multă informație decât senzațiile fizice. Însă percepția prin corpul mental solitar nu poartă cu ea nici o senzație asemănătoare cu cele fizice. Locul percepției este corpul mental, dar locul senzației este corpul astral. Senzația este o experiență subiectivă, așadar o filtrare a percepției mentale directe. Atunci când călătorești cu corpul mental solitar, percepția este directă, obiectivă și lipsită de senzațiile familiare fizico-astrale și de filtrarea corespunzătoare lor. Însă, atunci când călătorești cu corpul astralo-mental unit, percepția este filtrată prin corpul astral și este înalt senzorială într-un fel asemănător celui fizic. Călătoria astrală „este simțită” mai „normală” datorită prezenței de senzații asemănătoare celor fizice, și în comparație călătoria mentală „este simțită” a fi „obtuză”.

Ceea ce NU înseamnă că în sine călătoria mentală este obtuză! Înseamnă doar că există o absență de senzație „familiară” care subiectivizează și care să fie asociată cu corpurile fizic și astral.

Un punct de înțelepciune din sistemul lui Bardon, respectiv din plasarea călătoriei mentale înaintea călătoriei astrale, este că făcând asta, călătoria lui astrală devine „călătorie mentală cu corpul astral”, sau așa cum îmi place să îi spun călătorie „astralo-mentală”. Aspect ce înrădăcinează călătoria astrală în „percepția” mentală directă, și nu doar în „senzația” astrală subiectivă. Element care este în mod semnificativ diferit decât majoritatea formelor de proiecție astrală, care sunt înrădăcinate în „senzație” și nu în „percepție”. Cred că un motiv pentru care tehnicile lui Robert sunt așa de populare este pentru că majoritatea oamenilor sunt dependenți de senzații. Este ușor să confunzi „senzațiile minunate” cu „importanța spirituală” și „euforia produsă de emoțiile ieșite din comun” cu „dezvoltare spirituală”.

„Deci, uite ce gândesc eu, și aș putea să mă înșel întru totul: conceptul modern, vestic, despre experiențe extracorporale și despre proiecție astrală se apropie în cea mai mare parte de călătoria mentală și nu de cea „astrală” așa cum par să gândească oamenii. Motivul pentru care spun asta este deoarece călătoria astrală pare a fi mai puternică decât ceea ce poate realiza o persoană obișnuită; din experiența mea personală, dat fiind faptul că dacă te-ai atinge vreun om în timp ce călătorești astral, această acțiune ar putea avea ca rezultat moartea ta, eu nu am călătorit astral niciodată (și motivul pentru care fac această presupunere, este că m-am proiectat astral ocazional, adică am călătorit mental, în timp ce pisica mea stătea pe pieptul meu). DACĂ am dreptate, atunci aș merge puțin mai departe, și aș sugera că adevărata călătorie astrală este ceea ce vesticii ar atribui experienței de NDE, sau experiență în apropierea morții. Motivul pentru care spun asta, este deoarece e presupus că NDE apare atunci când corpul energetic este scos din cel fizic, lăsându-l o carcasă golită (ca opus față de presupunerea că OBE are loc atunci când este proiectată o „copie” a corpului energetic, sau a sufletului original – orice terminologie ai folosi). Dar trebuie să accentuez că ar trebui să fie numită o „NDE controlată”.”

În cea mai mare parte sunt de acord cu concluziile tale de aici. Dar tehnica lui Robert este diferită de călătoria cu corpul mental solitar, deoarece omul ocupă o formă astrală, chiar dacă e vorba de una artificială. Procedeu ce schimbă relația omului cu tărâmul astral de explorat, în comparație cu adevărata călătorie mentală. În călătoria mentală solitară, tărâmul astral este perceput doar prin ochii mentali. Însă cu metoda lui Robert tărâmul astral este văzut prin ochii mentali înveliți într-un văl de materie astrală obișnuită. Procesul adaugă la percepție un strat care subiectivizează, care datorită artificialității lui este străin în mod firesc față de organele de simț mentale. Acest strat se supune „regulilor” generale ale materiei astrale, și nu voinței corpului mental (cum ar fi făcut-o dacă ar fi fost corpul astral natural în locul unuia creat artificial). Este ca și diferența dintre percepția unui aer rece și aspru când porți o haină caldă, și percepția lui când ești complet dezbrăcat. Cu corpul mental solitar, percepi direct întreaga semnificație a „aerului rece,” dar cu acest văl de materie astrală străină, percepi o versiune înăbușită, distorsionată și filtrată a lui.

Comparația făcută de tine a călătoriei mentale a lui Bardon cu NDE, este foarte justă. Un lucru care m-a uimit în legătură cu tehnica lui Robert a fost că nimeni nu părea să experimenteze acel simț al fricii care acompaniază natural separarea conștientă a corpului astralo-mental. Adevărata separare copiază procesul morții, și prin natură incită înlăuntrul corpului fizic o frică primitivă de moarte (instinctul de autoconservare) pe care inițialul trebuie s-o depășească.

[Acesta este un motiv pentru care Bardon oferă la tehnica sa avertismentele în legătura cu posibila moarte. Punând tehnica în acel context, el forțează inițialul într-o confruntare cu reacția corpului fizic. Până când acea frică nu este depășită (adică

până când „corpul mental” nu este controlat perfect), tehnica pe care o prezintă el ESTE periculoasă, deoarece „corpul mental” este cel care împiedică experiența din a deveni o DE (experiență a morții) în locul unei NDE.] Motivul pentru care această frică nu este experimentată de către cei care urmează tehnica lui Robert, este datorită faptului că NU se separă de trup corpul astral natural propriu persoanei. Ci este creată o formă astrală artificială, și corpul mental este proiectat într-acei vehicul artificial. Așadar, nu se mimează pentru trup procesul morții, și nu apare nici un răspuns natural de autoconservare.

„Poate că greșesc total aici, dar suspectez puternic că OBE nu este același lucru cu călătoria astrală, dar „poate” e la fel cu cea mentală.”

De fapt, cred că ai dreptate, sau ești foarte aproape de adevăr. Ele se folosesc ambele de aceleași Legi universale, dar în feluri diferite și spre finale diferite. Hai să le spunem apropiate.

„Stai să înțeleg asta. Atunci când visăm lucid, folosim aceeași formă astralo-mentală ca într-o călătorie astrală, dar ea este limitată doar la tărâmul propriului psihic?”

Da. Este posibil să călătorim mai departe, dar atunci părăsim tărâmul stării de „vis”.

„Cred că ai menționat înainte că întreruperea din somn / vise cauzează o rănire foarte mică a cordonului argintiu sau a celui violet?”

Da, „năpustirea necontrolată înapoi întru” corpul fizic, rănește cordonul argintiu care unește corpul astralo-mental de cel fizic.

„Ai menționat că mecanismele naturale de apărare ale corpului funcționează în timpul somnului, dar nu sunt disponibile în timpul unei călătorii astrale, de aici venind pericolul. Corect?”

Da, aceasta este o parte din pericol.

„Presupun că știi ceea ce vorbești, dar faptul este că ai învățat terminologia lui Robert din surse de mâna a doua, adică cititori lui. Poate că te inducem fără să vrem în eroare.”

Recunosc această posibilitate. Dar aud același lucru de la toți cei care descriu și urmează tehnicile lui Robert. În ceea ce privește o învățătură scrisă, calul la ham se cunoaște, și în cele din urmă ceea ce iau oamenii din ea are o importanță practică mai mare decât ceea ce a intenționat autorul. Chiar dacă această înțelegere este cășă, ea este înțelegerea principală, și asta îmi spune ceea ce au luat oamenii din scrierile lui Robert. Mai mult decât atât, este „experiența” celor cu care am vorbit, și îmi bazez analiza pe înțelegerea „mea” asupra acelor experiențe, nu pe înțelegerea „lor” asupra acelor experiențe (și nici pe înțelegerea lui Robert asupra acelor experiențe). Altfel spus, mă adresez rezultatelor acestor practici, nu bazei lor teoretice. Analiza mea asupra acelor experiențe se bazează pe experiența mea în contextul IIIH.

„Din experiența ta, este realizabilă crearea unei copii astrale artificiale, în special de către cei care practic nu au nici o experiență în manipularea elementelor?”

Da, deoarece acțiunea nu are nimic de-a face cu manipularea „conștientă” a Elementelor. Așa cum înțeleg eu, se întâmplă faptul că condensezi însăși materia astrală, printr-o proiectare a voinței și a dorinței emoționale. Asta este ceva pe care-l facem cu toții în fiecare moment al existenței noastre. Diferența aici este că se face intenționat. Este același mecanism esențial prin care sunt create larvele astrale.

Condensarea astrală efectuată în această manieră, poartă amprenta dorinței și voinței tale, dar NU este o „copie” a corpului tău astralo-mental adevărat. Ea poartă numai o amprentă mică a unei părți a sinelui tău, pe când corpul tău astralo-mental natural este saturat peste tot cu toate caracteristicile tale (adică el ESTE „tu”).

„Sunt confuz încă referitor la această noțiune de călătorie mentală. Dar de asemenea sunt conștient că nu e nevoie s-o înțeleg încă, deoarece încă mă aflu la Nivelul I. Dar, voi încerca oricum! Este călătoria mentală similară experienței de a percepe obiecte într-o manieră non-vizuală? De exemplu dacă mi-aș închide ochii, aș percepe aproape toate obiectele din cameră, le-aș cunoaște poziționarea lor generală în spațiu, aș percepe mărimea camerei și aș simți limitarea celor patru pereți. Este călătoria mentală o versiune îmbunătățită a acestei percepții non-vizuale, non-senzoriale?”

Există multe tipuri de „călătorie” mentală pe lângă tipul pe care Bardon îl descrie la Nivelul Opt. „Călătoria mentală” de Nivel Opt produce cea mai înaltă și mai pură formă de călătorie mentală de care sunt conștient. Ea eliberează corpul mental

„solitar” și practicarea ei conduce la corpul mental etern, care este singurul corp capabil să traverseze dincolo și dincoace de Abis.

Formele inferioare de călătorie mentală păstrează, cu toatele, legătura dintre corpul mental și procesarea fizico-astrală asupra percepției mentale. Scanarea mentală cu ochii închiși a împrejurimilor tale pe care o descrii mai sus, este centrată tot în conștiința ta legată de creier, și este dependentă complet de cunoașterea ta anterioară a camerei, și de asemenea de felul în care te raportezi la obiectele dinlăuntrul camerei tale. Însă călătoria mentală de Nivel Opt, taie această legătură. Asta este motivul pentru care e nevoie de așa de mult efort, în ciuda faptului că stăpânit cele șapte Niveluri anterioare.

O adevărată călătorie mentală în camera ta, ar fi o percepție directă asupra realității obiective a împrejurimilor tale. Ea nu ar „arăta” defel așa cum arată percepută prin ochii tăi astrali sau fizici. În loc de formă, ochii mentali percep „semnificația esențială”.

În cadrul fazei de verificare și dovedire a experienței, elevul călătorește cu corpul său mental și se chinuie să perceapă semnificația esențială a împrejurimilor lui „mentale”. [Orice lucru fizic există de asemenea și în tărâmurile astral și mental. Ochii corpului mental solitar pot percepe nivelul planului mental „de timp real” al tărâmului fizic, în același fel cum ochii corpului astral pot vedea nivelul planului astral „de timp real” al tărâmului fizic. Și similar corpului astral, corpul mental se poate aventura de asemenea dincolo de zona „de timp real”.] Apoi după ce s-a întors la corpul fizic, elevul privește aceleași împrejurimi „fizice” cu „ochii mentali, dinlăuntrul corpului său fizic”. Dacă percepția împrejurimilor „mentale” efectuată de către corpul mental solitar se potrivește cu ceea ce vede el în împrejurimile „fizice”, cu „ochii mentali cât timp se află în corpul fizic”, atunci experimentul este un succes. Dacă percepțiile nu se potrivesc ca „semnificație esențială”, asta înseamnă că în cadrul călătoriei mentale legătura către procesarea fizico-astrală a percepțiilor mentale nu a fost destul de tăiată, și a distorsionat percepția mentală originală.

Cu alte cuvinte, forma călătoriei mentale din Nivelul Opt, nu este ca și cum ai ieși afară din corp și ai privi în jur cu ochii fizici.

„OK. Îmi dau seama că crearea inconștientă a larvelor face parte din viața zilnică a majorității oamenilor, dar cred că ar trebui să întreb oricum: practicarea Proiecției Astrale a lui Robert Bruce sau a vreunui tip similar de Proiecție Astrală, este în detrimentul vitalității sau sănătății vreunui corp (fizic, astral, mental)? Motivul pentru care întreb asta, este deoarece m-am simțit deseori epuizat după ce m-am proiectat folosind metoda lui.”

Cred că este detrimentală, dar nu pentru că este o muncă obositoare, ci, datorită ușurinței cu care apar confuzia și iluzionarea. Eu cred că orice explorare a psihicului trebuie făcută cu claritate, scop, și o înțelegere deplină a „regulilor de bază” pentru a fi benefică sănătății globale.

„De când am început Nivelurile IIH, m-am decis să opresc practicarea acestor proiecții. Nu îl desconsider pe Robert Bruce sau pe cei care se proiectează, dar am impresia că ar fi o idee bună să las explorarea conștientă a psihicului (căci asta este în mod esențial proiecția, nu?) până după ce apare Echilibrul Elemental, sau chiar mai departe în decursul dezvoltării mele.”

În IIH explorarea conștientă a psihicului începe odată cu lucrul cu oglinzile sufletului. Când este abordată în contextul respectiv și în această manieră directă, atunci ea conduce la Echilibrul Elemental.

„Chiar și așa, de când m-am decis, am mai avut ceva proiecții spontane, una dintre care a durat cam două ore (însă poate mult mai puțin în timp fizic). Sunt conștient de corespondența ta asupra acestui subiect; aproape de final, recomanzi să te oprești și să-ți analizezi starea mentală, împrejurimile etc. deîndată ce te separe. Este acesta un sfat bun în cazul meu, sau ar trebui să renunț în întregime la proiecții (de obicei dacă mă trezesc este destul spre a le opri)?”

Personal, eu privesc evenimente spontane ca acesta ca pe un fel de cadou, și încerc să profit complet de ele. Nu renunț la ele decât în caz că ele apar într-un moment extrem de nepotrivit. Ci mă las dus de valul lor, le analizez și învăț din ele cât de mult pot.

„Ai scris: Condensarea astrală efectuată în această manieră poartă amprenta dorinței și voinței tale, dar NU este o „copie” a corpului tău astralo-mental adevărat. Ea poartă numai o amprentă mică a unei părți a sinelui tău, pe când corpul tău astralo-mental natural este saturat peste tot cu toate caracteristicile tale (el ESTE „tu”). Implică asta că aș avea doar o conștientizare parțială asupra Sinelui, și / sau conștientă parțială?”

Da. Corpul mental (sau conștientizarea conștientă) nu se poate integra pe dea-ntregul într-o asemenea formă astrală și ca atare este incompletă puntea către procesarea fizico-astrală asupra percepției mentale. Ceea ce s-ar traduce prin memorie parțială asupra evenimentelor și o pierdere frecventă de control asupra experiențelor.

Dar, trebuie să adaug că dacă cineva lucrează destul de mult cu această tehnică, acela ar învăța cum să compenseze pentru aceste neajunsuri. Și anume ar tinde să condenseze în mod natural forme astrale care poartă din ce în ce mai mult din amprenta lui.

„Întrebare scurtă: ar putea fi meditația normală, o formă inferioară de călătorie mentală?”

Da, meditația este una dintre formele inferioare de călătorie mentală.

„Cum aş putea cunoaşte „semnificaţia esenţială” a unui lucru, fără a avea o experienţă anterioară asupra experimentării pure a „semnificaţiei esenţiale”? De exemplu obiectele din camera mea. Când (dacă) voi învăţa să călătoresc mental, va fi semnificaţia esenţială a acelor obiecte similară cu felul în care am descris percepţia non-senzorială asupra lor? Sau este necesar să le experimentezi „semnificaţia esenţială” fără ca simţurile fizice să fie prezente, spre a fi capabil să înţelegi în totalitate doar „semnificaţia esenţială” pură?”

Numai ochii mentali pot percepe semnificația esențială pură în sine. Însă, noi ne folosim ÎNTOTDEAUNA ochii noștri mentali atunci când ne folosim ochii fizico-astrali. Altfel spus, noi percepem tot timpul semnificația esențială, dar ne concentrăm asupra straturilor fizico-astrale de percepție asupra ei și prin urmare percepem rareori „direct” semnificația esențială. Noi o percepem de obicei prin filtrul fizico-astral. Așa că, spre a realiza o percepție „directă” asupra semnificației esențiale, trebuie să ascunzi mecanismele normale de percepție, și să separi și purifici simțurile astrale și mentale. Prima oară când percepi „direct” semnificația esențială cu ochii mentali solitari, este un fel de experiență gen „Aha!” în care-ți dai seama că ai perceput tot timpul acest strat al realității, fără a recunoaște ceea ce este.

„Ai scris: O adevărată călătorie mentală în camera ta ar fi o percepție directă asupra realității obiective a împrejurimilor tale. Ea nu ar „arăta” defel așa cum arată percepută prin ochii tăi astrali sau fizici. În loc de formă, ochii mentali percep „semnificaţia esenţială”. Am ajuns să înţeleg asta; însă simt că o descriere bună a ceea ce simt acum este analogia de a spune unei persoane oarbe cum să vadă.”

Scuze în legătură cu asta! Atunci când ai descris scanarea cu ochii închiși a împrejurimilor tale, ai descris „semnificația personală” a obiectelor din camera ta. Semnificația personală este un aspect al filtrului fizico-astral, care subiectivizează. Când percepi cu ochii mentali solitari, acest filtru nu este prezent, și în locul semnificației „personale” a obiectelor, atunci le percepi semnificația „universală” (adică semnificația esențială). Cu alte cuvinte, percepi lucrul „esențial” care stimulează filtrul tău fizico-astral să acționeze și generează semnificația „personală”.

„Am dificultăţi în a diferenţia felul în care experienţa mea asupra „semnificaţiei esenţiale” a obiectelor poate fi îndepărtată de experienţa fizico-astrală. Îmi dau seama că sunt capabil să percep chiar acum „semnificaţia esenţială”...simt însă că dacă aş fi capabil să decojesc fizicul, apoi astralul, şi să văd ce rămâne („semnificaţia esenţială”), atunci şi numai atunci aş înţelege. Sau complic prea mult lucrurile?”

Nu, nu complici prea mult lucrurile. Însă ușa către percepția directă a semnificației esențiale îți este mereu deschisă. De exemplu meditațiile de monofocalizare și de vid mental pot duce amândouă la percepția directă. Ca și experiment, data viitoare când efectuezi monofocalizarea, încearcă să mergi mai adânc decât semnificația „personală”. Încearcă să privești „prin” stratul simbolului personal, până la esența subiacentă (adică semnificația esențială). Șmecheria este să-ți izolezi doar conștientizarea mentală, și să dai la o parte conștientizarea emoțională și fizică.

„Există ceva efecte notabile ale unui cordon rănit?”

Nervozitatea, oboseala, dispoziția proastă, volatilitatea emoțională etc. sunt simptomele exterioare obișnuite. Intern, se simte ca o lene în procesul de integrare al stărilor emoționale (de aici volatilitatea emoțională cu care reacționezi la evenimente externe). Ochilor mei astrali, un cordon sănătos apare ca având culoarea argintului proaspăt lustruit, dar unul rănit arată ca argintul mat [deci fără strălucire] cu pete.

„Cum se repară?”

Hrănirea fizică și emoțională și relaxarea adâncă sunt cele mai bune vindecări, deoarece ele sprijină propriile tale mecanisme naturale de vindecare. O altă metodă excelentă este lecția unu din seria mea „Arheul...”, deoarece ea copiază felul în care trupul se vindecă și întărește cordonul la nivel fizic. <http://www.ABardonCompanion.com/MP3-Links.html>

„Presupun că SE repară, altminteri părinții copiilor mici ar cădea ca muștele!”

Mulți părinți prezintă simptomele. Însă, în special în ceea ce privește relația de a fi părinte, există instincte care compensează și preiau controlul. Plus, mai este factorul de hrană emoțională pe care un părinte o primește din relația cu copilul, care este foarte vindecătoare în această privință.

Se întâmplă FOARTE rar ca un cordon să fie așa de abuzat, spre a fi actualmente cauza „directă” a morții. El a fost făcut de Natură să supraviețuiască unei cantități destul de mare de abuz, și totuși să funcționeze suficient spre a sprijini viața fizică. Cu toate acestea, vitalitatea lui este o parte din sănătatea generală a individului.

Toate cele bune,

Rawn Clark 26-28 Octombrie 2002